Ad Bibliothecam
Canoniæ SS. Apoſt. Petri & Pauli
in Weyarn
comparavit
P. VALENTINUS HANSCH Conventualis ibid.

TITULUS SCRINII.	SERIES.	NUMERUS.

L. A 5. ~~1179~~.

hbr. 190

Bibl. Glott. univ.
L. II. Op. II. Sect. I.
Ling. Chr. Gramat.
Pg. 540.

Wilhelm Friedrich Hezel's,
Fürstl. Hessischen Geheimen R. Raths und Professors
zu Gießen ꝛc.

Allgemeine Nominal-Formenlehre der Hebräischen Sprache;

zur

Sicherung und Erleichterung dieses Sprachstudiums.

Verkaufpreis 1 Rthlr.

HALLE,
bey Johann Jacob Gebauer,
1793.

Ist tiefer, Freund! und sicherer Dein Blick;

Bleibt mein Versuch weit hinter Deinem noch zurück:

So gieb ihn Lehrbegierigen! so gieb ihn mir!

Es danken — ich! und jene alle Dir dafür!

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

Hezel.

An die Leser.

Ohne mein Erinnern wird jeder sachkundige Leser leicht sehen, daß ich in diesem Buche meinen Zeitgenossen habe geben wollen, was weiland Simonis in seinem bekanten Arcanum den seinigen gab. Ich leugne es nicht, daß mir der Dank meiner Zeitgenossen nicht gleichgültiger sey, als einst diesem Simonis, der seinen Fleiß dadurch so sehr belohnt sah. Natürlicher Weise kommt es darauf an, ob ich in diesem meinem Büchlein für mein Zeitalter geleistet habe, was Simonis in seinem bekanten ungleich stärkern Buche für das seinige geleistet hat. — Daß sich dies mein kleines Buch von Simonis Arcanum sehr unterscheide, und daß ich hier fast nichts,

als die hebräischen Wörter, meist auch deren lateinische Bedeutungen und derselben Ordnung *) mit ihm gemein habe, wird jeder finden, der mit zwey Augen sehen kann und will. — Ich bin auch sehr überzeugt, daß das Meiste dieser Theorie der hebräischen Nominalformen für richtig werde erkannt werden; aber — ich bin auch überzeugt, daß man mir in dem einen und andern widersprechen werde. Es kommen nemlich Fälle vor, wo es der Möglichkeiten verschiedene giebt, und wo ich dann, nach meiner individuellen Empfindung, nach den meisten Gründen der Wahrscheinlichkeit entschied. Ein anderer empfindet bey dergleichen Fällen der Ungewißheit anders, weil seine Grundsätze der Sprache, von welchen Er ausgehet, von den meinigen verschieden sind; weil er vielleicht nicht so viele — vielleicht mehrere — Jahre, als ich, aufs Studium der Formenlehre hebräischer Nennwörter verwandt hat; oder gar — falls ers gut finden sollte, nur auf Tadelgründe Jagd zu machen — aus buchrichterlicher Impertinenz. Ein Kunstrichter, der mir eine ansehnliche Liste von Puncten, in welchen er mir seinen Beyfall verweigert, nächstens

*) Fragt man etwa: Warum aber das? so ist die Antwort, weil ich mir die Berichtigung der Bedeutungen hebräischer Wörter für mein kritisches Wörterbuch vorbehalten und — mit Bedacht — hier nicht anticipiren wollte, wo ich doch keine Beweise anführen konnte! —

stens vorlegen sollte, darf nicht hoffen, mich dadurch zu überraschen; vielmehr versichere ich Ihn nicht nur, daß ich das Unsichere in diesem District des Reichs der Möglichkeiten nur allzugut kenne, sondern auch, daß ich selbst stark genug empfinde, wie weit mein Versuch (denn nur dafür soll dies Büchlein gelten!) noch vom Ziele der Vollkommenheit entfernt sey, welchem es diejenigen, deren Kraft der meinigen überlegen ist, nun näher zu bringen belieben werden, wenn sie anders so sehr, wie ich, von der Wichtigkeit einer richtigen und genauen Formenlehre überzeugt sind.

Anfänglich war ich Willens, das Simonissche Arcanum blos umzuarbeiten: aber nicht zu gedenken, daß dadurch auf alle Fälle ein weit dickeres und folglich theureres Buch entstanden seyn würde: so fand ich bald, daß ich selbst Simonis Plan ganz verlassen müsse, da sich unsere Grundsätze allzusehr unterschieden. Ich behielt also von Simonis blos bey, was ich vorhin bemerkt habe, und auch dies würde, bis auf die hebräischen Wörter selbst, anders geworden seyn, wenn mein kritisches Wörterbuch der hebräischen Sprache, an welchem ich gegenwärtig arbeite, und dessen erster Theil nun wol bald erscheinen könnte, vorher hätte in den Händen meiner Leser seyn können. „Also — warum nicht

„diese Formenlehre lieber noch zurückbehalten? und „das kritische Wörterbuch zuerst herausgegeben?? „ „„Weil dieses erst auf gegenwärtige Formenlehre ge„„bauet ist!„„„ ist meine Antwort! und wer mich hier eines Widerspruchs sollte bezüchtigen wollen, den bitt' ich, den verschiedenen Respectus nicht zu vergessen, durch welchen so viel tausend Widersprüche legitimirt werden, und in dem Reiche der Wahrheit ein ehrenvolles Bürgerrecht erlangen.

Die Leser erlauben mir doch, mich über Einiges, weswegen man ohne Ursache mit mir rechten könnte, näher zu erklären:

Daß ich von denjenigen Temporibus und Modis der sogenannten Conjugationen der Hebräer, von welchen Nennwörter abstammen, so vielerley Formen angenommen habe, mehr, als alle hebräische Grammatiken kennen, auch die meinige nicht ausgenommen! — dadurch — glaub' ich eben nicht gesündiget zu haben. Ich fürchte nichts weniger, als einen Vorwurf deswegen, er müßte denn von einem solchen kommen, der die Sprache zwar gelernt, aber nicht studiert — hat. Am allerwenigsten erwart' ich aber den Einwurf: „daß doch alle diese Formen, z. B. „als Infinitive, oder als Participe — ꝛc. nicht „vorkämen!„ — (NB. in dem kleinen Ueberbleibsel

der

der hebräischen Sprache, in welcher der groſse Theil der heiligen Bücher A. B. geschrieben ist!) —

Das Fachwerk, das ich mit Simonis für den gröſsten Theil der Nennwörter angenommen, und die ich unter die sieben Fächer: 1) Handlung, oder Leiden, Qualität, Zustand, Amt ꝛc. 2) Subject; 3) Object; 4) Effect; 5) Instrument, oder Mittel; 6) Zeit und 7) Ort — gestellt habe, könnte auch verschiedene Urtheile veranlassen: dem einen könnten der Fächer zu viel, dem andern zu wenig scheinen, und ein dritter könnte gar diese Procedur leistenmäſsig nennen u. s. w. — Alle diese dürften aber nur auch einen Versuch machen, wie ich ihn gemacht habe, um mich eben nicht auf dem Irrwege anzutreffen. Das — bekenn' ich, daſs man auch noch ein Fach, mit der Ueberschrift: Stoff, oder Materie woraus: annehmen könnte, wenn gleich in dies Fach nur gar wenig kommen würde.

Die Nennwörter als ursprüngliche Infinitive ꝛc. mit subjectiv- oder objectiv-concreter Bedeutung, behalten in Ansehung dieser ihrer Bedeutung immer einige Ungewiſsheit, in so fern es ungewiſs ist, ob sie aus einer transitiven, oder intransitiven Bedeutung des Stammworts gebildet sind. Ein Nennwort ist z. B. auf den Fall mit objectiver Formal-

Bedeutung zu denken, wenn die Idee des Stammworts transitiv ist; hingegen dasselbe Wort, mit subjectiver Bedeutung, wenn die Idee des Zeitworts intransitiv ist. Beyspiele wird man auf jedem Blatte finden. — Eben so verlegen sieht man sich oft in Ansehung derjenigen Nennwörter, deren Formalbedeutung eben so gut effectiv, als objectiv seyn, auch wol gar die Handlung selbst ausdrücken kann. Z. B. סֹךְ tugurium; von סָכַךְ texit, obtexit. Bezeichnet nun סֹךְ das Object des Bedeckens? oder den Effect? — So auch יֵשׁוּעָה clamor, die Handlung selbst? oder der Effect? So auch z. B. מָזוֹן, מִסְפּוֹא Subject? oder Object? oder Instrument? oder Mittel? קָצֶה Object? oder Effect? oder gar Ort? (*ubi* praecidítur res). —

Eben die Ungewißheit tritt bey denjenigen Nennwörtern mit subjectiv-concreter Formalbedeutung ein, deren Form sie eben so gut zu ursprünglichen Participen, als zu ursprünglichen Infinitiven subjectiv-concreter Bedeutung qualificiret. (Denn daß viele Participe, der Form nach, mit Infinitiven derselben Conjugation völlig übereinkommen, dürfte nunmehr wol nicht zu leugnen seyn!) Z. B. אֶרֶךְ (diese mit קִבֵּל parallele Form!) heißt: longus. Die Form kann eben so gut Infinitiv (nur mit subjectiv-concreter Bedeutung) als — Particip seyn, nur daß

dieses jene Bedeutung gleich unmittelbar, — als ursprünglicher Infinitiv aber nur mittelbar haben kann. Eben so z. B. יֶרֶק viror, viride u. s. w. — So auch בַּף (aus כִּבַּף) könnte jene kürzere Form des Infinitivs, aber eben sowol auch die parallele Form des Particips seyn, und beidemale könnte es vola manus heißen; nur dort mittelbarer, hier unmittelbarer! In solchen und ähnlichen Fällen muß der Empfindung und Analogie (welche letztere aber doch etwas unsicher ist) die Entscheidung und der Ausschlag überlassen werden. Wer da sagen wollte, ich hätte wol zuweilen zu sehr subtilisirt — oder zu wenig bestimmt, indem ich öfters, in unwillkührlicher Ungewißheit, schwankend, ein und dasselbe Wort zweymal, — unter verschiedene Fächer (Infinitiv und Particip u. s. w.) gesetzt habe, dem kann ich kein sichereres Präservativ gegen voreiligen und unbilligen Tadel empfehlen, als — daß Er die Güte habe, sich einmal selbst in diese Arbeit einzulassen!! — Aus Gefälligkeit für die Leser hab ich, um Ihrem Urtheil nicht vorzugreifen, dergleichen Wörter ungewisser Abkunft entweder wirklich zweymal unter zwey verschiedene Fächer (z. B. 1) des Infinitivs, 2) des Particips)

gestellt, oder in dem einen Fache aufs andere verwiesen.

So könnten auch viele Nennwörter mit Instrumentalbedeutung und — solchen Formen, die das Particip (Ben.) eben sowol, als der Infinitiv der ersten Conjugation hat, ursprüngliche Participe seyn, da die Instrumentalbedeutung dem Particip so sehr angemessen und wol gar — eigen ist; alle Participe aller Conjugationen (außer Kal und Niphal) gewöhnlich durchs Vorsetzen des instrumentalen מ gebildet werden und — in manchen dergleichen Wörtern instrumentaler Bedeutung das Particip, als wahre Mutter, so leicht zu erkennen ist. Z. B. חֹתֶמֶת der Siegelring; gleichsam: das Instrument des Siegelns (das Siegelding!) — Ich habe sie indessen größtentheils, weil meine Empfindung, für mich, — dafür entschied, für ursprüngliche Infinitive, mit instrumentaler Formalbedeutung, erklärt.

In Ansehung vieler Nennwörter ists, weil ihre Etymologie unbekant, oder doch ungewiß ist, theils schwer, theils ganz unmöglich, sie ins Fach einer bestimm-

stimmten Formalbedeutung zu setzen, z. B. viele Namen der Thiere, Bäume ꝛc., sonderlich der Form קִבֹּל. Hier gilt bloße Vermuthung, nach Analogie.

Die Participe mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben und die ihnen ähnlichen Instrumental-Nennwörter hab' ich aus dem Futuro, und nicht aus dem Infinitiv, hergeleitet, weil ich überzeugt bin, daß zwar das Futurum unmittelbar aus dem Infinitiv entstehe, die Participe aber nur mittelbar; unmittelbar nemlich aus dem Futuro, mit Auslassung des מָה oder מִי, wie ich in der vorläufigen Einleitung zu zeigen gesucht habe.

Wenn der eine mir vorwerfen sollte, zu viel subtilisirt und insbesondere zu sehr etymologisirt zu haben: so könnte wieder ein anderer das Gegentheil behaupten, und mir vorwerfen, ich hätte zuweilen zu wenig subtilisirt, z. B. בֶּצַע der Hunger — ist ja doch wol der Effect des Hungrigseyns, und doch hab' ichs gleich ins erste Fach (Handlung, oder Leiden selbst) gesetzt! — Ich habs gethan, weil — Hungrigseyn und Hunger doch gewöhnlich als einerley gedacht wird. — Das Etymologisiren aber betref-

treffend: so seh ich nicht ein, wie die Formenlehre ohne beständiges Etymologisiren bestehen könne. Einiges Etymologische dürfte aber mein kritisches Wörterbuch der hebräischen Sprache ändern! —

Daß es mit den formis inversis des Infinitivs ꝛc. der Conjug. I. seine Richtigkeit habe, getrau' ich mir zu behaupten, wenn sie gleich, als später von mir entdeckt, noch nicht in meiner hebräischen Sprachlehre stehen. Der Infinitiv קְטֹל wird, umgekehrt, zu קִטְלָ; gerade wie die kürzere Form קְטֹל auch zu קִטְלָ (statt קִטְלָה) wird. Ohne dies zu wissen, sind wir nicht im Stande, uns gewisse grammatische Phänomene zu erklären, oder — wir müssen zu seltsamen Anomalien unsre Zuflucht nehmen. Z. B. wenn die Lexica und Grammatiken uns belehren, קָדֹשׁ mache im Plural קְדֹשִׁים; im Singular aber, mit einem Suffix, z. B. קְדֹשִׁי: so finden wir hier Abweichung von der Regel, nach welcher wir entweder קְדֹשִׁי, und dann auch im Plural קְדֹשִׁים, oder — קְדֹשִׁי und dann — im Plural קְדֹשִׁים sagen sollten. Warum nun aber nicht so? warum so ungleichförmig, da doch die Ursache der

Punct-

Punctveränderung in קְדֻשִׁי und קְדֻשִׁים der Sache nach ganz dieselbe ist: das Wachsen des Worts um eine Tonsylbe!? — Wenn wir uns nun z. B. in ähnliche Fälle (z. B. שׁוֹר, welches mit dem Suffix שׁוֹרוֹ, mit der Pluralendigung aber שְׁוָרִים macht) finden *): so muß es uns, so bald wir, außer der Form קֹדֶשׁ (aus קְדֹשׁ), auch die Form קֹדֶשׁ (aus קֹדֶשׁ) als Form eines (ursprünglichen) Infinitivs der Conj. I. kennen, leicht werden, uns auch hier zu finden. Die Lexica sollten uns also die Sache eigentlich so lehren: „קֹדֶשׁ (für קְדֹשׁ) ist blos umgekehrte Form — und kommt gern im Singular, „auch wenn ein Suffix angehängt wird, vor. — „(קָדְשִׁי u. s. w.) Es war aber auch die längere „Form קְדֹשׁ (umgekehrt — aus dem Infinitiv der formae absolutae קֹדֶשׁ!) gewöhnlich; gewöhnlicher aber „der Plural קְדֻשִׁים." Also — neben קֹדֶשׁ muß קְדֹשׁ stehen! mit der Bemerkung, daß dieses der ursprüngliche Infinitiv Conj. I. in der längern Form (stat. absol.) und jenes — der kürzern (stat. constructi), jenes im Singular, dieses im Plural am gewöhnlichsten geworden sey u. s. w.

Alle

*) S. meine hebr. Sprachlehre, §. 131. Hauptanmerkung VII,

Alle hebräische Nennwörter hab' ich nicht angeführt, weil ich mich bey manchen nicht in die Gefahr begeben wollte, in der Bestimmung ihrer angestammten und — Formal-Bedeutung zu irren. Ich sehe aber, daß ich noch gar manches der mitangeführten und in ein bestimmtes Fach gesetzten Wörter, als ungewiß, — lieber hätte ganz weglassen, als — mich in Gefahr setzen sollen, jetzt, oder dereinst, wenn dieser Sprache noch helleres Licht aufgehen sollte, des Irrthums überwiesen zu werden. Mein guter Wille hat mir schon so oft Schaden gebracht: bringt er mir ihn auch diesmal, so wird er mich wenigstens nicht befremden.

Die in jedes Fach gestellten Wörter wollt' ich, der Regel nach, in alphabetischer Ordnung liefern — und zwar, wie mein Vorgänger Simonis, erst die von den transitiven, und dann von den intransitiven regelmäßigen Zeitwörtern; hierauf eben so die von den anomalischen, nach ihren verschiedenen Classen — wieder so! Größtentheils bin ich auch meiner Regel treu geblieben; wo es aber nicht geschehen ist — da habe man die Güte, mich zu entschuldigen: meine Handschrift war, an vielen Orten, durch Nachträge;

träge, die ich von Zeit zu Zeit gemacht habe, schon so bunten Ansehens geworden, daß ich diese Aenderung, ohne sie dem Setzer völlig unleserlich zu machen, entweder nicht wagen durfte, oder — meine Handschrift abschreiben lassen mußte. (Sie selbst abzuschreiben — muthet mir wol kein billiger Mensch zu!) Aber dies Abschreiben meiner Handschriften, von einer andern Hand, ist mir, meiner sorgfältigsten Revision ohngeachtet, durch einige von schändlichen Druckfehlern entstellte Schriften, z. B. mein Handbuch zur Bildung des Geschmacks für Werke der Poesie; meine practische Anleitung zur cursorischen Lectüre der Bibel (Evangel. Johannes) ꝛc. so fürchterlich geworden, daß ich diese für die Ehre des redlichen Schriftstellers gefährliche Klippe zu meiden mir vorgenommen habe. Und — vollends ein Buch, das so viele hebräische Wörter enthält!! — Doch, der Worte von einem so kleinen Gegenstand (der alphabetischen oder nichtalphabetischen Ordnung der hebräischen Vocabeln in diesem Büchlein!) wahrhaftig schon zu viel! —

„Die Bedeutungen der Wörter hab' ich bald „deutsch, bald lateinisch angegeben!„ Dies könnte wol

wol auch Scandal für irgend einen kleinen Geist seyn! Ich hoffe, es werde jeder meiner deutschen Mitbrüder, für welche dies Buch bestimmt ist, lateinisch und deutsch verstehen, also — mich verstehen, und dann ist ja, gegen das Vehikel der Sprache, nichts einzuwenden!

Daß übrigens dieser Versuch doch Etwas, zur Sicherung sowol, als zur Erleichterung des hebräischen Sprachstudiums, beytragen möge, ist der Wunsch

Gießen,
den 8ten März
1793.

des Verfassers
W. F. Hezel.

Allge-

Allgemeine Formenlehre,
oder
Formalmechanik
der
Hebräischen Sprache,
zur
Erleichterung dieses Sprachstudiums.

Einleitung.

Es ist, schon für den bloßen Grammatiker, der nicht jeden Augenblick zu Ausnahmen und Anomalien seine Zuflucht nehmen soll, überaus wichtig, zu wissen, daß die frühern und spätern Bildner der hebräischen Sprache zur Bestimmung der Form nicht nur jeder sogenannten Conjugation, sondern auch jedes Temporis derselben, sich immer mehr, als eines leistens, vielmehr oft sehr vieler — bedient haben, wovon nun mehrere, zum Theil sehr viele Formen der Conjugationen und deren Temporum, natürliche Folge seyn mußten. Der — Grammatiker, der nur weiß, daß z. B. der Infinitiv

der ersten Conjugation die Formen קָבֹל, קְבֹל und — קְבָל habe, muß sich verlegen sehen, wenn er nun Infinitive anderer Formen, z. B. auch קָבֵל und קְבֵל, קָבוֹל und קְבוֹל u. d. gl. m. antrifft, und — die sogenannten *Verba imperfecta* doppelt imperfect und seltsam finden, wenn er, anstatt der drey ihm bekanten Formen des Infinitivs der ersten Conjug. in den Verbis perfectis, nun z. B. die Formen שָׁבֹת (von יָשַׁב), דַּעַת (von יָדַע), oder תֵּת (von נָתַן), מַצַּת (von נָמַץ), oder קוּם (von קוּם), שִׁית (von שִׁית) u. s. w. findet. Weiß er aber, daß es überhaupt auch Infinitive der Formen קְבֹלֶת (oder, wegen eines Gutturals, קִבַּלַת), קָבוֹל, קָבֹל u. s. w. gebe, nur daß sie der Hebräer, in seinen Verbis perfectis, selten brauchte: so findet er sich viel leichter, hat in die Verba imperfecta einen sicherern Blick, und kommt nicht leicht in Versuchung, Ausnahmen und Anomalien zu häufen. Er sieht ein, daß jede Sprache Willkührlichkeiten habe, und die Regel später gekommen sey, als die Sprache; und — daß von der hebräischen Sprache, einer der ältesten der Welt, und ausgestorben, ehe ihre Nation den höchsten Grad der Bildung erlangen, und diesen auf sie übertragen konnte, — mehr, als von einer andern Sprache eines mehr und länger gebildeten Volks, Unstetigkeit zu erwarten sey.

Noch weit wichtiger aber, alle und jede — auch die seltensten — Formen aller sogenannten Conjugationen und aller ihrer Temporum zu kennen, — ist es fürs hebräische Lexicon, und überhaupt für den philosophischen Sprachforscher, der darauf ausgeht, sich Regeln zur Bestimmung der Bedeutungen aller von Zeitwörtern abstammenden Wörter, mit Zuverlässigkeit, abzuziehen, und die ganze Mechanik der hebräischen Sprachbildung, in Ansehung der formellen Bedeutung der Wörter, zu erforschen. Seine Bemühung wird, ohne das genaue-

sie

ste Studium aller, auch der seltensten, Formen, um die Hälfte verlohren seyn. Simonis, von dessen seltnem Fleiße und eben so großer Belesenheit und Gelehrsamkeit mehrere seiner noch immer nützlichen philologischen Schriften zeugen, übernahm diese Bemühung. Er — wollte das Geheimniß, wie sich jedes Nennwort von seinem verbalen Stammwort gebildet, und nun seine bestimmte Bedeutung erhalten habe, entdecken [a]); und man kann ihm die Ehre, für sein Zeitalter sehr viel geleistet zu haben, ohne Unbilligkeit nicht streitig machen. Aber noch — war man zu sehr in der Grammatik zurück; noch würdigte man sie eines wahren philosophischen Blickes nicht, (wenn man ihr gleich, in ihrer höchsten Unvollkommenheit, zuweilen einen philosophischen Mantel umwarf! [b])) noch hatte man auf die Mannigfaltigkeit der Formen aller Conjugationen, (und alle diese kannte man noch nicht einmal!) und ihrer Temporum, weder geachtet, noch sie gesammlet; folglich konnte man auch von ihnen zur Entdeckung der Mechanik der hebräischen Nominalbildung noch keinen Gebrauch machen. Dankbar und gütig hat das Publicum meine hebräische Sprachlehre aufgenommen, in welcher ich, so viel ich weiß, zuerst auf die Nothwendigkeit, alle mögliche Formen der Conjugationen und ihrer Temporum kennen zu lernen, zu sammlen und in der Grammatik aufzuzählen, aufmerksam machte [c]), und zugleich so vollkommen, als mir es damals möglich war, aufzählte [d]). Ich will mich wenigstens bemühen, auch hier den Dank der Freunde des hebräischen Sprachstudiums zu verdie-

 nen,

a) Arcanum formarum nominum hebraeae linguae. Halae 1735. 4.

b) wie z. B. Koch (zuletzt Superintendent zu Ohrdruf) in seiner hebräischen Grammatik, und a. m.

c) S. meine ausführl. hebr. Sprachlehre (Halle, bey J. J. Gebauer, 1777. gr. 8.) §. 71. Seite 193.

d) S. eben daselbst, von §. 72. bis §. 111. S. 195 : 425.

nen, da ich, zur vollkommenern Bestimmung der Bedeutung der von hebräischen Zeitwörtern abstammenden übrigen Wörter, von dem sorgfältigern Studium jener Formen Gebrauch mache.

Schon in meiner ausführlichen hebräischen Sprachlehre [e]) hab' ich der Theorie der hebräischen Nominalformen ein ganzes Capitel gewidmet; allein dort war noch Simonis zu sehr mein Führer. Hier gedenk' ich, ohne Führer, einen bequemern und sicherern Weg einzuschlagen. Vorher aber nur — einige wenige Bemerkungen:

I. „Die Zeitwörter (Verba) der Hebräer sind die „Stamm- oder Grundwörter ihrer Sprache: „von ihnen stammen alle Nenn- und übrige „Wörter ab *). „

*) Wenigstens zunächst. Denn es giebt zwar Zeitwörter, welche wol, der Bedeutung nach, von Nennwörtern erst abgeleitet sind (Verba denominativa), z. B. לָבַן Ziegeln oder Backsteine machen (von לְבֵנָה die Ziegel, oder der Backstein), שָׁרַשׁ Würzel schlagen, und שֵׁרֵשׁ entwurzeln ꝛc.; allein solche Verba denominativa sind doch nur, in Ansehung einer bestimmten Bedeutung, von einem Nennworte erst abgeleitet; und in Ansehung der Grundbedeutung, wie in Ansehung der Form, sind auch diese Zeitwörter immer die Mütter dieser Nennwörter [f]).

II. „Die sämmtlichen von Zeitwörtern abstammenden Nomina und übrigen Wörter der hebr. „Sprache haben ihre Bildung und Bedeutung „1) aus

e) Abschnitt VI. §. 113:129. Seite 426:455.
f) S. m. ausführl. hebr. Sprachlehre, §. 68. S. 189.

„1) aus irgend einer der vielen (sogenannten) „hebräischen Conjugationen, und zwar 2) ent„weder aus ihrem Infinitiv, oder aus ihrem „Participp, oder aus ihrem Futurum. —

III. „Da aber jede Conjugation und jedes Tem„pus derselben mehrere, oft sehr viele Formen „hat, wenigstens ehedem hatte, als die Spra„che in ihrem ganzen Umfang noch übrig war: „so hat man diese Formen sorgfältig auszuspä„hen; bisweilen findet man eine und die andere „seltne Form blos in einem oder dem andern „Verbo imperfecto *), bisweilen gar nur noch „in einem andern Dialect **).

*) Z. B. die Form des Infinitivs קְבֻלֹת finden wir, als Infinitiv, in dem kleinen Rest hebräischer Schriften, die wir unter dem Namen der hebräischen Bibel begreifen, in keinem Verbo perfecto; wol aber in den Verbis פ״ו und פ״ן. Ehemals muß sie aber auch in andern Zeitwörtern vorgekommen seyn; denn — wir finden Nennwörter, welche offenbar ursprüngliche Infinitive dieser Form sind. Z. B. עֲצֶלֶת (daher עֲצַלְתַּיִם pigritia) — אֱמֶת (für אֱמֻנֶת) u. s. w. So finden wir auch keine Form des Infinitivs der ersten Conjugation מִקְבַּל, מַקְבֵּל u. s. w. als Infinitiv. Gleichwol kennen wir eine Menge Nennwörter dieser Form, welche, nach Analogie, ursprüngliche Infinitive seyn müssen. Wir vermuthen also fürerst, mit einem hohen Grad von Wahrscheinlichkeit, daß die Nennwörter der Form מִקְבַּל, מַקְבֵּל u. s. w. ebenfalls ursprüngliche Infinitive, und — daß diese Formen ehedem auch als wahre Infinitive gebraucht worden seyn müssen. Nun finden wir im Chaldäischen und Syrischen Dialect die

Form מִקְבֹּל sogar als die gewöhnliche des Infinitivs der ersten Conjugation. Und nun erhebt sich die Wahrscheinlichkeit zur Gewißheit, daß die hebräischen Nennwörter der Form מִקְבֹּל (überhaupt mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, die eine Handlung, oder Leiden, Beschaffenheit u. s. w. anzeigen —) ursprüngliche Infinitive sind.

**) Z. B. die Form des Infinitivs der ersten Conjugation, mit ב vor dem ersten Stammbuchstaben, finden wir, als eigentlichen Infinitiv, zwar in der hebräischen Bibel nicht, (wenn gleich desto mehr Nennwörter, die ursprünglich Infinitive dieser Form sind); aber im Aramäischen (Syrischen und Chaldäischen) ist dies sogar die ordentliche Form des Infinitivs der ersten Conjugation.

IV. „Vom Infinitiv stammen die meisten Nenn-
„wörter der Hebräer ab, und bezeichnen dann
„entweder

1) die Handlung, oder das Leiden, oder die Beschaffenheit, den Zustand und das Amt ꝛc., so in dem Zeitwort und dessen bestimmter (aus der Form erkennbarer) Conjugation lieget, selbst *). Oder
2) das Subject der Handlung, oder des Leidens ꝛc. **). Oder
3) das Object derselben ***). Oder
4) den Effect derselben ****). Oder
5) das Instrument, oder Mittel derselben †). Oder
6) eine Zeit ††), oder } sonderlich in einigen gewis-
7) einen Ort †††). } sen Formen der Infinitive.

*) Wie fast in allen Sprachen. Selbst im Deutschen. Z. B. lesen, hoffen ꝛc. (Infinitiv.)

Mit

Mit dem Artikel: das Lesen — das Hoffen ꝛc. ist ein Nomen subst.

**) Z. B. אָב (apocopirt, wegen zurückgezogenen Tons, von אָבָה, aus dem Infinitiv, der Form קָטֹל — אָבֹה oder אָבֵה (§. 11.) oder der Form קָטָל — אָבָה (§. 10. Nr. 2.) mit dem weiblichen ה ָ) „wohlwollen„, dann als Nomen subst. „das Wohlwollen„, und dann „das Subject des Wohlwollens, d. i. der Wohlwollende, Gütige„ — und dies ward nun Name des Vaters. Da das Wort ein aus dem Infinitiv gebildetes Abstractum, mit ursprünglich weiblicher Endung, ist: so sehen wir auch, wie es, ohngeachtet es, als gebrauchtes Concretum, eine männliche Bedeutung hat, im Plural die weibliche Endung haben könne. (אָבוֹת) — So ist auch אֱנוֹשׁ ein ursprünglicher Infinitiv der Conj. 1. von אָנַשׁ *familiaris fuit*. Davon nun der Infinitiv אֱנוֹשׁ 1) *familiarem esse*, 2) τὸ *familiare esse*, *Familiaritas*, und 3) *Subjectum familiaritatis*: Familiaris — der Name des Menschen. — In wie fern ein ursprünglicher Infinitiv auch das Subject der Handlung, der Qualität u. s. w. bezeichnen könne, sehen wir aus dem auch in andern Sprachen gewöhnlichen Gebrauch des Abstracti pro Concreto. Z. B. „Gott ist die Liebe„ d. i. im hohen Grade liebend. „Dieser Mensch ist die Güte selbst„ d. i. höchst gütig. Eben so haben wir uns den Gebrauch ursprünglicher Infinitive und daraus gewordener Abstracte, zu Bezeichnung concreter Subjecte — zu denken; d. i. wir sehen so wenigstens die Möglichkeit ein, wie ein ursprünglicher Infinitiv

finitiv auch sein Subject bezeichnen könne — und es scheint, daß ein solches, aus dem Infinitiv abstammendes Nennwort, in so fern es ein Subject bezeichnet, verstärkte Bedeutung habe, wie im Deutschen, wo z. B. „dieser Mensch ist die Güte selbst„ weit mehr sagt, als: „dieser Mensch ist gut.„ — Vielleicht sind diese Nomina Infinitive mit Auslassung des *Verbi finiti*. Z. B. מַהֵר eilend; für אֲשֶׁר מְהֵר יְמַהֵר.

***) Z. B. יְרֻשָּׁה (aus dem Infinitiv der Form קִבֵּל mit dem weiblichen ה) 1) *Possidere.* 2) *Possessio.* 3) *Objectum possessionis:* Res possessa. — Diese objective Bedeutung der aus dem Infinitiv gemachten Nennwörter erklärt sich ebenfalls aus dem bey den Hebräern so sehr gewöhnlichen Gebrauch eines Abstracti pro concreto, z. B. wenn es 1 Mos. 12, 2. heißt: וֶהְיֵה בְּרָכָה esto benedictio, i. e. eris *benedictus.* Mehrere Beyspiele kann man bey **Glassius** (Phil. Sacr. lib. 3. Tract. 1. Canon. VII.) finden.

****) Z. B. דָּבַר (Infinitiv der Form קִבֵּל, wovon die kürzere Form קִבַּל so oft als Infinitiv vorkommt.) 1) reden. 2) das Reden. 3) der Effect des Redens: das Wort ꝛc.

†) Instrument, oder Mittel. Z. B. חָגַר 1) gürten, 2) das Instrument, oder Mittel des Gürtens: ein Gürtel. שְׁרוֹךְ 1) knüpfen, zusammenknüpfen; 2) das (Instrument, oder) Mittel —: der Riemen. Fast wie im Deutschen: hacken — die Hacke; feilen — die Feile; sägen — die Säge. —

††) eine

††) eine Zeit. Z. B. קָצִיר (Infinitiv der — in den Verbis quiescc. ע״י sogar ordentlichen Form קָבִיל) 1) abschneiden, 2) die Zeit des Abschneidens (des Getreides); die Aerndte. Fast wie im Deutschen, wenigstens in einigen Gegenden: das Schneiden (messis), d. i. wann man schneidet.

†††) einen Ort. Z. B. כּוּר 1) heiß, hitzig seyn, (vergl. das Syrische!) 2) die Hitze, 3) der Ort der Hitze: Ofen, Backofen. Also —: „wo es (sehr) heiß ist; wo große Hitze ist.„ — (בּוֹ) כּוּר (אֲשֶׁר). —

V. Aus den Futuris stammen ab

1) ursprünglich schon alle Nennwörter, die, mit dem instrumentalen *) מ vor dem ersten Stammbuchstaben, ein Instrument bezeichnen, und dann eine eigne Gattung von Participien sind, daher ich sie nur mittelbar, oder ursprünglich aus den Futuris ableite, unmittelbar aber unter die Participien (Nr. VI.) setze.

*) מ, vor dem ersten Stammbuchstaben der Futurorum, (anstatt ihrer präformativen Buchstaben,) hat die Bedeutung des Instruments, oder Werkzeugs; daher durch Vorsetzung desselben die Participien aller Conjugationen (bis auf zwey) gebildet werden. Z. B. מִקְטֹל „Werkzeug des Tödtens„ d. i. tödtend, einer, der da tödtet. — Es scheint, dies instrumentale מ hat seinen Ursprung von dem Fürwort מִי oder מָה, in so fern es auch relativ (d. i. für אֲשֶׁר oder מִי אֲשֶׁר oder מָה אֲשֶׁר) gebraucht werden konnte. Man scheint also ursprünglich מִי יִקְטֹל oder מָה יִקְטֹל qui, quae, quod occidit — (d. i.

das Werkzeug des Tödtens ꝛc. —) gesagt zu haben, woraus sich dann leicht die Form מִקְטֹל eines besondern Participiums bildete. Anders wenigstens wüßte ich mir die außer allen Zweifel gesetzte Instrumentalbedeutung des מ nicht zu erklären. — Nun könnte man zwar sagen, die Wörter mit dem instrumentalen מ wären leichter und natürlicher aus dem Infinitiv abzuleiten, (weil ja doch das Futurum erst aus dem Infinitiv entstehe); allein theils ist Analogie für die Ableitung aus dem Futuro, (z. B. יִצְחָק der Spötter, (Isaak) — ist doch gewiß, wie jede ähnliche, das Futurum, nur mit Auslassung eines Relativs: מִי oder אֲשֶׁר, und daher zunächst so viel, als *is*, *qui* ridet, i. e. irrisor); theils ist diese Ableitung sprechender, und, der Bedeutung nach, bestimmter, (vorausgesetzt, daß das Futurum, als Aoristus, auch fürs Präsens gebraucht werde; also: qui ridet, — ridens —); nicht zu gedenken, daß der Hebräer so wenig, als wir Deutsche, oder der Lateiner, vor den Infinitiv ein Relativ setzen kann. Der Hebräer kann so wenig sagen מִי קָטַל oder אֲשֶׁר קָטַל (zum Ausdruck der Idee: welcher tödtet), als der Lateiner: qui occidere, für qui occidit. Demnach scheint es klar zu seyn, daß, wenn das instrumentale מ aus מִי oder מָה (als Relativen) entstanden ist, daß die dadurch gebildeten Participien und Nennwörter, die ein Instrument bezeichnen, sich nicht unmittelbar aus dem Infinitiv, sondern aus dem Futurum gebildet haben. Diese (letztern) machen also eine eigne Gattung von Participien aus, und sollen daher auch von mir unter den ursprüng-

sprünglichen Participien (s. Nr. VI.) aufgeführt werden, wenn sie gleich — aus den Futuris erst gebildet sind.

Aus den Futuris stammen auch ab:

2) alle Nennwörter, die, mit dem örtlichen ם *) vor dem ersten Stammbuchstaben, einen Ort bezeichnen, die aber, ohne offenbaren Fehler, nicht, wie die vorigen, für eine Gattung von Participien erklärt werden können **).

*) Das örtliche מ ist ohne Zweifel ebenfalls durch eine Abkürzung aus מִי oder מָה, in so fern diese Fürwörter auch relativ gebraucht werden konnten, entstanden. Ursprünglich scheint man z. B. gesagt zu haben מִי יִשְׁכַּב (עַל) oder מָה יִשְׁכַּב (עַל) „worauf man liegt„ — das Lager, Bette; und daraus wurde nun, durch schnelle Aussprache und die bequeme Gewohnheit der Hebräer, das, was sie nicht lesen, auch nicht zu schreiben: מִשְׁכָּב. —

**) Ursprüngliche Participien können diese, durchs örtliche מ gebildeten, örtlichen Nennwörter deswegen nicht genannt werden, weil sie durch das, wenn gleich auch ursprünglich aus מִי oder מָה entstandene, מ eine ganz andere Bedeutung erhalten, die gar nicht in die Classe der Participien gehört. Der Grund ist, weil, zur ursprünglichen Bildung der instrumentalen Nennwörter, das bloße מִ oder מָה (in der Bedeutung: „der (d. i. welcher)„ oder „welcher„ etwas thut, oder leidet) vorgesetzt wurde; hingegen zur Bildung der örtlichen Nennwörter, das מִ, oder מָה, in elliptischem

schem Sinne, für עַל מִי g) (מָקוֹם), oder עַל—מָה h) vorgesetzt wurde, in der Bedeutung: „das, worin, worauf, wohin ꝛc. — „etwas ist, kommt ꝛc. —

Aus den Futuris stammen ferner ab:

3) einige Wörter von einer Zeitbedeutung i), mit ב vor dem ersten Stammbuchstaben; wenns anders nicht ursprüngliche Infinitive sind, mit dem ihnen angehängten Nebenbegriff der Zeit *)!

*) Das auch Zeitbedeutende Nennwörter bildende ב ist wenigstens einer Zeitbedeutung fähig, wenn wir es uns des Ursprungs denken, wie das örtliche מ. Denn z. B. בְּמִי יְשַׁחַר (עַל) „wobey, oder wo es schwarz, oder dunkel „zu seyn pflegt„ konnte ursprünglich sehr natürlich die Zeit, da es noch dunkel, oder dämmernd ist, d. i. die Dämmerung umschreiben, und durch Zusammenziehung entstand nun ein Wort, durch מ zu Anfange, gebildet, mit Zeitbedeutung.

Aus den Futuris stammen auch ab:

4) Alle Nennwörter mit (ו) vor dem ersten Stammbuchstaben, welche meist participialer Bedeutung sind, oder das Subject der Handlung, oder des Leidens, Zustandes ꝛc. bezeichnen. Sie sind nemlich ursprünglich die dritte männliche Person des Singulars im Futuro, und erhalten, als Nennwörter, ihre Erklärung und Bedeutung, wenn

g) oder אֶל-מִי. h) oder אֶל-מָה.
i) z. B. מִשְׁחָר, מוֹעֵד.

wenn man vor ihnen, als ursprünglichen Futuris, (dritter männlicher Persen des Singulars!) das beziehende Fürwort אֲשֶׁר supplirt.

Es ist nemlich offenbar, daß man das Participip ursprünglich auch durchs Verbum finitum (die dritte Person des Futuri, als Präsentis) mit dem beziehenden Fürworte אֲשֶׁר umschrieb. Z. B. אֲשֶׁר יָרִיב „welcher (gern) streitet„ אֲשֶׁר יָקוּשׁ „welcher nachstellt„ [f]). Nun läßt der Hebräer so oft das beziehende Fürwort אֲשֶׁר weg, und so konnte nun יָרִיב oder יָרֵב, יָקוּשׁ oder יָקֹשׁ zum besondern (participialen) Nennwort werden: *litigiosus*. — *auceps*. —

Aus den Futuris stammen endlich auch ab:

5) Alle Nennwörter mit ת vor dem ersten Stammbuchstaben, welche gemeiniglich (wie die ursprünglichen Infinitive) eine Handlung, oder ein Leiden, einen Zustand, bisweilen auch das Subject, Object, Instrument, oder Mittel bezeichnen. Sie sind nemlich immer die dritte weibliche Person des Futuri, mit vorgesetztem אֲשֶׁר. Durchs weibliche Geschlecht drückt der Hebräer bekantlich das Neutrum aus.

Wie der Hebräer, mit אֲשֶׁר und der dritten männlichen Person, ein Nomen participialer Bedeutung umschrieb, oder das Subject der Handlung ꝛc. dadurch ausdrückte, (und daraus die ein Subject bezeichnenden Nennwörter entstanden sind), eben so drückte er die Handlung, oder das Leiden ꝛc. selbst, durch die dritte weibliche Person des Futuri, mit Vorsetzung des beziehenden Fürworts אֲשֶׁר aus. Dies letztere ließ er dann, wie auch sonst so häufig, weg,

f) von קוּשׁ (sonst יָקֹשׁ oder יָקֵשׁ).

weg, und die dritte weibl. Person des Futuri war nun zum Rang eines besondern Nennworts erhoben, welchem man dann öfters auch noch die weibliche Endigung ה oder ת anhing. Z. B. תּוֹדָה (das Lob) bildete man sich zuerst so: אֲשֶׁר תּוֹדָה „was — lobet, oder „löblich ist„ — dann תּוֹדָה, mit Auslassung des אֲשֶׁר gebraucht, in der Bedeutung: das Lob, der Preis, und — ihm, als nunmehrigem Nennworte, noch das weibliche und noch mehr das Abstracte der Bedeutung bezeichnende, weibliche ה angehängt: so entstand תּוֹדָה (für תּוֹדָהָה). — Eben so תַּפּוּחַ (für תַּנְפּוּחַ, aus der Form יִקְבּוֹל des Futuri) vom Stammworte נָפַח (hauchen, athmen, duften). Erst: אֲשֶׁר תַּפּוּחַ „was (welches) duftet, Duft verbreitet. — Nun ward תַּפּוּחַ mit Auslassung des אֲשֶׁר als Nennwort gebraucht, und konnte nun heißen 1) das Duften, der Duft, Wohlgeruch; (wie denn die meisten Nennwörter dieses Ursprungs und dieser Form, die Handlung, Qualität, oder das Leiden ꝛc. selbst — bezeichnen, wenn man gleich, ihrem Ursprung nach, erwarten sollte, daß sie gewöhnlicher das Subject, oder Object der Handlung ꝛc. bezeichneten). 2) Etwas duftendes; und dies Prädicat ward, schicklich genug, der Name des Apfels.

Simonis leitet, mit dem größern Haufen der übrigen Grammatiker, diese Nennwörter, mit נ vor dem ersten Stammbuchstaben, aus der Conjugation Hithpahhel, oder vielmehr aus all' denen durch die Sylbe הִתְ gebildeten ursprünglich passiven und dann auch reciproken Conjugationen, her. In Ansehung der Form,

an

an und für sich, geb' ich wol die Möglichkeit zu, indem das ה vor dem ת in diesen Conjugationen blos prosthetisch, — und das ת eigentlich nur ihr Character ist, wie schon aus der fünften Conjugation der Araber erhellet; allein die Bedeutung dieser Nennwörter widerspricht. Z. B. תּוֹדָה hat weder eine passive, noch reciproke Bedeutung; es wär' also nicht zu begreifen, warum dies Nomen aus einer passiven oder reciproken Conjugation hergeleitet seyn, oder einen passiven Character der Form haben sollte. Eben dies gilt von den meisten übrigen Wörtern dieser Form, und man fühlet, bey der Ableitung ihrer Bedeutung, aus einer passiven Conjugation, starken Zwang. — Ich war also, da ich stark genug empfand, daß an eine passive Conjugation nicht gedacht werden dürfe, eine Zeitlang der Meynung, diese Nennwörter, mit ת vor dem ersten Stammbuchstaben, stammten aus derjenigen Conjugation ab, welche ein ת vor dem ersten Stammbuchstaben zum Character hat, welche, nach meiner Zählung, die achtzehnte ist [l]), und, der Bedeutung nach, mit Hiphil übereinkommt [m]). Weil nun so viele Nennwörter, mit ה vor dem ersten Stammbuchstaben, der Bedeutung nach, mit der Conjugation Hiphil übereinkommen, und die achtzehnte Conjugation, der Bedeutung nach, mit Hiphil übereinkommt: so schien mir es, daß man alle Nennwörter, die, vermöge der Bedeutung, aus Hiphil hätten abgeleitet werden sollen, aus der gleichgeltenden achtzehnten Conjugation ab-

l) S. m. hebr. Sprachlehre, §. 89.

m) Wie auch im Chaldäischen, z. B. תַּרְגֵּם exposuit, transtulit. Daher תַּרְגּוּם.

abgeleitet habe, um, wenn man sie aus Hiphil selbst abgeleitet, ihnen also auch den Character dieser Conjugation, ein ה vor dem ersten Stammbuchstaben, gegeben hätte, nicht Zweydeutigkeit zu veranlassen, indem so viele andere Nennwörter, mit dem Artikel ה oder mit dem fragenden הֲ vor dem ersten Stammbuchstaben, vorkommen. — Ohngeachtet aber bey diesem Vorschlag weit weniger Schwierigkeiten sind, als bey dem Simonis'schen, oder gewöhnlichen: so geb' ich ihn doch hier auf, seitdem ich überzeugend habe einsehen lernen, daß alle Wörter mit ת, vor dem ersten Stammbuchstaben, aus dem Futurum abstammen, und zwar ursprünglich dessen dritte weibliche Person, mit Auslassung des relativen Zeitworts אֲשֶׁר, sind. Denn 1) es ist an sich möglich; 2) es erlaubts die Bedeutung dieser Wörter, und 3) wenn die Wörter mit (י), vor dem ersten Stammbuchstaben, ursprünglich die dritte männliche Person des Futuri, mit Auslassung des Relativs אֲשֶׁר, sind, und ein Subject der Handlung, Qualität, oder des Leidens ausdrücken: so sind die Wörter mit ת, vor dem ersten Stammbuchstaben, gewiß nichts anders, als die dritte weibliche Person des Futuri, mit Auslassung des relativen אֲשֶׁר, und — diesem ihrem Ursprung nach, wird uns auch ihre Bedeutung begreiflich.

Diese ursprünglichen Futura und, auf die angezeigte Art, gewordenen Nennwörter erhalten nun noch zuweilen am Ende ein weibliches ה, oder ת, um das Neutrale und Abstracte derselben desto deutlicher auszudrücken n).

VI.

n) Z. B. חֲבוּסָה das Zertreten, *Conculcatio*. Aus חָבוּס.

VI. Aus den Participien stammen ab:

1) Diejenigen Nennwörter, welche die Form und — ursprünglich auch die Bedeutung der Participien haben o).

Hingegen aus dem Futuro abgeleitete und erst gewordene Participien sind

2) Diejenigen Nennwörter, welche, mit dem instrumentalen מ vor dem ersten Stammbuchstaben, ein Instrument bezeichnen. S. oben Nr. V. 1.

Anmerkung. Es könnte seltsam scheinen, daß dem nach aus dem Präterito, das doch, wie das Futurum, ein Aoristus ist, und mit welchem daher eben die Umschreibungen wie mit dem Futuro (und dem אֲשֶׁר) gemacht werden könnten, gar keine Nennwörter abstammten. Ich leugne es nicht, daß nicht einige Gattungen von Nennwörtern ursprüngliche Präterita (und zwar die dritte männliche Person des Singulars, mit Auslassung des אֲשֶׁר) seyn könnten, und die dann, der Bedeutung nach, mit denen aus der dritten männlichen Person des Sing. im Futurum parallel seyn würden p), und ich kann es gerade keinen Irrthum nennen, wenn

o) z. B. אוֹיֵב, אָשֵׁם, חָכָם (der Participialform קָטָל). Daher auch קָם (von קוּם) in den Verbis quiescc. ע. (aus קָוָם).

p) z. B. חָכָם Sapiens könnte die 3 m. Sing. Praet. seyn, ursprünglich für: אֲשֶׁר חָכַם. Eben so z. B. עִוֵּר, אִלֵּם u. s. w. für אֲשֶׁר עִוֵּר, אֲשֶׁר אִלֵּם „der da blind, der da stumm — ist. — Das (ָ) in חָכָם (unterm mittelsten Stammbuchstaben) giebt so wenig einen Einwurf gegen diese Ableitung, als das (ָ) in יִצְחָק gegen seine Ableitung aus dem Futuro, welches sonst freylich, zur Bezeichnung des Vocaltons a, (ַ) hat. —

wenn man diese Ableitung belieben wollte; indessen können auch diese Formen theils aus dem Particip, theils aus dem Infinitiv abgeleitet werden, — nicht nur ihren Formen, sondern auch ihren Bedeutungen nach. Denn — z. B. die Form חָכָם ist auch als Form des Particips der ersten Conjugation erweislich, — indem sie in den Verbis quiescc. ע sogar die ordentliche ist q). Die Form עִוֵּר kommt aber auch erweislich als Infinitiv in Piel vor r). Wenn wir nun neben עִוֵּר z. B. מָהִר (geschwind, eilend) finden, und sehen, daß dieses der Infinitiv ist, und, als solcher, gleichwol das Subject der Handlung, des Leidens, oder der Qualität ausdrücken könne: so sehen wir uns bestimmt, auch die Form עִוֵּר für den Infinitiv (mit der Bedeutung seines Subjects) zu halten.

q) קָם (aus קָוַם nach den Regeln der Theorie der hebräischen Vocalbuchstaben.)

r) z. B. נִגַּע 2 Sam. 12, 14. חִלֵּץ 3 Mos. 14, 43.

Erster

Erster Abschnitt.

Nennwörter aus der ersten Conjugation.

(K a l.)

Das erste Capitel.

Ursprüngliche Infinitive der ersten Conjugation.

Die sämmtlichen Formen des Infinitivs der ersten Conjugation, mit Einbegriff der allerseltensten und zum Theil nur noch in einigen Nennwörtern übrigen [a]), sind:

1) קָבֹל (§. 1.) und, mit versetzten Vocalen, קֹבֶל (§. 2.)
2) קְבֹל (§. 3.) und, mit zurückgezogenem Vocal, und verstohlnem (ְ) — קְבֶל (§. 4.)
3) קָבָל (§. 5.) und, kürzerer Form, — קְבָל (§. 6.) und קָבֶל (§. 7.)
4) קַבֵל (§. 8.) und dafür mit doppeltem Pathach, oder Segol [b]) — קַבֶל, קַבַל, oder, wenn der mittelste Buchstab (ּ) ist, mit Pathach und dem verstohlnen Chirek, בַּיִת [c]) (§. 9.)
5) קְבָלָה (weiblich, aus קָבָל, קְבָל und קַבַל) §. 10.

6) קֶבֶל

a) Einige habe ich selbst in meiner ausführl. hebr. Sprachlehre §. 72. noch nicht angeführt, weil ich sie damals noch nicht alle erkannt hatte.

b) wo das letzte ein verstohlner Vocal ist. c) aus בַּיְתָ.

6) קָבֵל (§. 11.) und, mit versetzten Vocalen, — קֶבֶל (§. 12.)
7) קְבֵל (§. 13.) und, mit zurückgezognem Vocal und angenommenem verstohlnen Segol — קֶבֶל (§. 14.)
8) קָבוּל (§. 15.) und, mit versetzten Vocalen, — קוּבָל (§. 16.)
9) קְבוּל — kürzerer Form;
10) קְבִיל und, kürzerer Form, קְבִל (§. 17.)
11) mit weiblicher Endigung [b]), ־ֶת , ־ַת , ־ָת, imgleichen ־ֶת, ־ִת, ־וֹת, ־ֻת, aus irgend einer der obigen Formen, gebildet. (§. 18. bis §. 26.)

Anmerk. Dies (Nr. 11.) sind eben so gewiß Formen des Infinitivs der Conj. 1., als z. B. תֵּכֶת (aus נְתֵכֶת), גֵּשֶׁת (aus נִגֵּשֶׁת), יְבֵשֶׁת, גְּלוּת u. s. w. wahre Infinitive sind. Und in Ansehung der Formen, die auf ־וּת ꝛc. ausgehen, darf man sich nur an den bey den Syrern so gewöhnlichen Infinitiv aller Conjugationen (außer der ersten) auf ־וּתָא, vor den Suffixen, — erinnern, um nicht mehr zu zweifeln, daß auch dieses — Formen des Infinitivs gewesen.

12) mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, wie im Chaldäischen und Syrischen gewöhnlich; und in Ansehung der Vocale der ersten und zweyten Sylbe eben so mannigfaltig, wie im Futuro: מִקְבֹּל, מִקְבַּל oder מִקְבָּל, מִקְבֵּל u. s. w. (§. 27. bis §. 30.)
13) mit א vor dem ersten Stammbuchstaben, nach den, in Ansehung der Vocale, verschiedenen Punctationen des Futuri, z. B. אֶקְבֹּל, אֶקְבַּל, אֶקְבָּל, אֶקְבֵּל u. s. w. (§. 31.)
14) mit den paragogischen Sylben ־ָן, ־ִן, ־וֹן, oder ־ִין, welches also paragogische Formen des Infinitivs seyn würden. (§. 32.)

§. 1.

b) Die mit ־ָה s. jedesmal unter ihrer characteristischen männlichen Form, z. B. קִבְּלָה unter קָבֵל ꝛc.

§. 1.

Form קְבֹל.

Die Nennwörter der Form des Infinitivs קְבֹל bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, die Beschaffenheit, den Zustand ꝛc. selbst. Z. B.
כְּבוֹד Gravitas. Honor. Divitiae &c. So auch
דוֹד Dilectio, amor. (דוּד)
צוֹק Pressura, angustia. (צוּק)
לוֹט Absconsio. (לוּט)
בּוֹא introitus &c.
Doch könnten diese eben so gut aus der Form קְבֹל abgeleitet werden.

2) Das Subject (der Handlung, des Leidens,) der Beschaffenheit ꝛc., in so fern nemlich das *Verbum finitum*, nebst dem relativen אֲשֶׁר, ausgelassen ist. Z. B. גְּדוֹל magnus, — für einen ursprünglichen Infinitiv gehalten, würde, zur Erklärung seiner subjectiv-concreten Bedeutung, ursprünglich so concipirt werden müssen: אֲשֶׁר גָּדוֹל יִגְדַּל. Und dahin könnten nun sehr viele Beyspiele gerechnet werden. Allein da es, wie ich zu beweisen gedenke, auch eine Form des Participii der Conj. I., קָבוּל, giebt, und — aus dem Particip die subjectiv-concrete Bedeutung der Nennwörter dieser Form abgeleitet werden kann: so bin ich geneigter, sie, als ursprüngliche Participe, unter die Form קָבוּל des Particips der Conjug. I. zu setzen.

3) Das Object der Handlung, des Leidens, der Beschaffenheit, des Zustandes ꝛc. Z. B.
אָיוֹם terribilis, horribilis, qui timetur. R. אים.
בָּרוֹר sparsus, consperſus. R. ברר.
זָמוֹר Palmes, Surculus. R. זמר amputavit.

מְשׁוּחַ illitus, pictus. R. Illevit, unxit.
עָגוֹל rotundus, *quaſi* volutus ſ. volubilis. R. Volvit.
עָקוֹד varius, maculoſus.
תָּקוֹעַ Claſſicum. Sonus tubae infixus. (Effectus clangoris tubae.) Nr. 4.
אָמוֹן alumnus, qui nutritur. R. אמן.
(בָּרוֹם Pl. בְּרוֹמִים Ezech. 27, 24.)
חָגוֹר cinctus, accinctus. R. Cinxit.
נָקוֹד punctatus, punctis ſignatus. R. נָקַד.
עָכוֹר conturbatus. R. עכר Turbidus, conturbatus fuit.
צָפוּן abſconditus. 2) Aquilo. R. Abſcondidit.
רוֹד dilectus. R. רוד diligere.
מוץ Gluma. R. *Arab.* Confricuit.

Anmerk. Jedoch, wenn man den Stammwörtern dieſer Nennwörter, neben ihrer tranſitiven Bedeutung, auch eine intranſitive und paſſive geben wollte: dann könnte man ſagen, es wären auch urſprüngliche Participia Benoni der Form קָבוֹל, und — gehörten dann nicht hieher, ſondern unten unter die Participe.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

תָּקוֹעַ Claſſicum. R. תקע clanxit.
(הוֹן et אוֹן Opes. (Lucri effectus.) R. הון (Chald. et Syr. הנא lucratus eſt. — S. auch die Form קִבֵּל.
אוֹר lumen, lux. R. אור lucere. (Effect des Leuchtens.)
דוֹר aetas, generatio (Menſchenalter). R. דור circuire. — (Deſſen Effect gleichſam!)

5) Das Inſtrument, oder Mittel der Handlung. Z. B.

זוֹן, זוּבָה Alimentum, cibus. R. זון (Chald.) Alere.
שׁוֹט flagellum. R. caedere.
מוֹט vectis, jugum. R. מוט movere, propellere.

6) eine

6) eine Zeit. (Aus dieser Form keine!)

7) einen Ort. Z. B.

חוֹף Ora, littus. R. חוף Syr. lavare. (Was immer bespült wird.) Vielleicht aber besser von חָפַף.

נוֹף Tractus, regio. R. נוף *Arab.* Eminere. Davon نوف Gibbus cameli.

§. 2.

Form קוֹבֶל.

Die Form קוֹבֶל ist mit der Form קְבוֹל ursprünglich einerley (so wie קְבֹל und קִבֵּל ursprünglich einerley Form ist), und durch Gewohnheit, mittelst Versetzung der Vocale, entstanden. Sie kommt, mit folgenden Bedeutungen, vor:

1) Die Handlung, (das Leiden, die Beschaffenheit, der Zustand ꝛc.) selbst.

שׁוֹלָל Spoliatio. R. שׁלל. Arab. سَلَّ exuit, spoliavit.

(כוֹשָׁר) כּוֹשָׁרָה Pl. וֹת Abundantia, felicitas. R. كَثُرَ כשׁר *Syr.* ܟܫܪ

2) Das Subject der Handlung ꝛc.

גּוֹרָל 1) lapilli, (fortibus jaciendis adhiberi soliti.) 2) *Fig.* Sors. R. גָּרַל جَرَلٌ lapidosus fuit.

רוֹבָע Cera. —

אוֹפָן Rota, (continuo vertens se). R. אָפַן (mit der Bedeutung von פָּנָה Vertit, vertit se.)

(כּוֹכָב Stella. R. Micuit, fulsit; (als Quadrilit. كَوْكَبٌ.)

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

אוֹצָר thesaurus. R. Collegit.

עוֹלָם Seculum &c. Vorzeit, Zukunft ꝛc. R. עלם abscondidit, occultavit.

גוֹזָל pullus (avium), gleichsam: rapi solitum. R. rapuit. *Arab.* جوزل pullus columbae. —

4) Den Effect ꝛc. (Keins!)

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

חוֹתָם und חוֹתֶמֶת Sigillum, annulus obsignatorius. R. חָתַם Obsignavit.

(כּוֹתָר et) כּוֹתֶרֶת pl. כּוֹתָרוֹת Coronamentum. R. כתר cinxit.

שׁוֹפָר Tuba. —

כּוֹבַע f. כּוֹבָע (auch mit ק) (Milra. Plur. כּוֹבָעִים) Galea. R. קָבַע *Arab.* Abscondidit, texit (caput). Milhel aber (wie 1 Sam. 17, 5. 38. Jes. 59, 17.) ists die Form קֹדֶשׁ, und gehört nicht hieher.

6) eine Zeit. (Keine!)

7) einen Ort. Z. B.

אוֹהֶל Tentorium (quasi Consuetudinis s. familiaritatis locus). R. אָהַל Consuevit, familiaris fuit. Arab. أهل.

אוֹצָר (in der Bedeutung:) Repositorium (Collectionis locus). R. אָצַר Collegit.

§. 3.

Form קִבֹּל.

קִבֹּל ist nur die kürzere Form (forma status constructi) von קָבֹל (§. 1.), und in den ursprünglichen Infiniti-

finitiven der Verbor. quiesc. ע und gemin. ע ist es ungewiß, ob sie die Form קִבֵּל (§. 1.) oder die kürzere קִבֵּל haben, indem z. B. aus קָוֹם (kawom) eben so gut קוֹם (kom) wird, als — aus קְוֹם (kwom); und aus סָבֵב eben so gut סֵב, als aus סְבֵב. Daher die oben unter der Form קִבֵּל (§. 1.) mit angeführten Nennwörter aus diesen Verbis — auch hieher gesetzt, und, umgekehrt, die hier anzuführenden oben unter קִבֵּל (§. 1.) geschrieben werden könnten.

Die Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive der Form קִבֵּל, bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, die Beschaffenheit, den Zustand ꝛc. selbst. Z. B.

בְּשׂוֹרָה annunciatio laeta. R. laeta annunciavit.
(הֲלוֹם contusio. R. הלם contudit.)
סְפוֹרָה numeratio, recensio. R. numeravit, recensuit.
עֲרוּךְ aestimatio. R. עָרַךְ aestimavit.
צְפוֹן sonst צָפוֹן s. §. 1. Nr. 3.
חֲלוֹם Somniatio. Somnium. R. Somniavit.
יְקוֹד ardor. R. arsit.
סְחוֹרָה negotiatio. R. negotiari.
שְׁכוֹל orbatio. R. orbari.
בְּאֹשׁ foetor. R. putere, foedere.
רוֹמָה altitudo. R. altus fuit.
דְּרוֹר libertas.
מְלֹא plenitudo. R. מָלֵא plenus fuit.
נְכוֹחָה rectitudo.
עֲבוֹת Densitas. R. implexus, densus — fuit.
שְׁחוֹר nigredo. R. niger f.
מְרוֹחַ Contritio, contusio. R. מרח contrivit, contudit.
(מְשׁוֹל Comparatio. Parabola. R. משל.)
עֲבוֹדָה Cultura. Opus. Servitium. R. עבר.
צְחוֹק und שְׂחוֹק Risus, irrisio.

שְׁפּוּט judicium. R. judicavit.
חֲלוּף Tranſitus, interitus. R. Tranſiit, interiit.
מְלוֹא und מְלוֹ impletio. R. מָלָא implevit.
שְׁחוֹחַ incurvatio. R. incurvatus eſt.
בְּכוֹר und בְּכוֹרָה Primogenitura. R. Arab. praeceſſit, prior fuit.
גְּדוֹל magnitudo. R. magnus fuit.
טְהוֹר puritas. R. purus fuit.
נְגוֹהָה Splendor. R. נָגַהּ.
סְבוֹךְ Perplexitas.
קְרוֹשׁ Sanctitas (et Sanctum). R. Sanctus fuit.

* * *

בֹּר (für בְּרוֹר) 1) puritas, 2) innocentia. R. purus fuit.
חוֹק, חֻקָּה Delineatio, conſtitutio, praeſcriptio. R. חָקַק.
(רֹעַ) רָעָה fractio. R. רעע fregit.
תֹּךְ oppreſſio. R. Chald. *laeſit*, damno affecit.
(זֹל) זְלָה Vilitas. R. זָלַל.
עֹז robur, vehementia. R. עזז.
קֹר frigus. R. קָרַר.
רֹךְ mollities. R. רָכַךְ.
תּוֹם, תֹּם integritas, ſinceritas, perfectio. R. תָּמַם.
דּוֹד dilectio, amor. §. 1. Nr. 1.
צוֹק Preſſura. §. 1. Nr. 1.
הוֹד honor, praeſtantia. R. הוד oder — נָהַד *Arab.* eminuit, praeſtans fuit.
טוֹב, טוֹבָה bonitas. R. טוב.
מֹן pl. מִנִּים vices. R. Arab. מון.
צֹאָה Stercus, Sordes. R. צוא.
קוֹמָה altitudo, ſtatura. R. קום.
רֹעַ malitia. R. רוּעַ.
(חוֹף) חֻפָּה obtectio, protectio. R. חָפַף Texit.
כֹּל univerſitas, complexus. R. כלל conſummatus eſt.

שֹׁד vaſtatio, ruina. R. שָׁדַד.
(דֹּם) דְּמָה excisio. R. רמם Succisus, everſus fuit.
חֹם aeſtus, calor. R. חמם.
קַל levitas. R. קלל levis fuit.
רֹב multitudo, magnitudo. R. רבב.
רֹן cantio. R. רָנַן.
מֹרָה, מָרָה amaritudo. R. מרר.
עֹם, עָמָה communitas, paritas. R. עמם.
לוּט abſconſio. R. לוּט. §. 1. Nr. 1.
אוֹן moeror, luctus. R. אוּן.
זוֹב fluxus. R. זוּב fluere.
חוֹב Debitum. R. חוּב debuit.
כוֹחַ robur, praevalentia.
סוֹף finis. R. סוּף.
צוֹם jejunium. R. צוּם.
רוֹם altitudo, elatio. R. רוּם.
שׁוֹעַ Clamor. R. שׁוּע.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, der Qualität ꝛc. Z. B.

אֱנוֹשׁ nux. R. אנז.
זְרוֹעַ brachium. R. זרע.
כֹּאר (aus בְּאֹר) uter. (gleichſam: der Naſſende, oder: Waſſergeber.) R. בָּאַר. Ar. نَأَّى aquam de ſe emiſit.
אֵזוֹב (für אֱזוֹב) hyſſopus. (*quaſ.* hirſutus.) R. אָזַב.
דְּיוֹ Atramentum. R. דיה.
כְּפֹר pruina. (*quaſ.* tegens terram.) R. כפר.
מְרֹרָה fel. Pl. ים f. ות Amara. R. מרר.
עֲבוֹת (in der Bedeutung) funis (denſus et implexus). R. עבת.
רֹאשׁ Caput. R. רָאַשׁ.
שְׁבוֹ amethyſtus. R. שׁבה.
גּוֹל Orbis. גְּלָה lecythus. (*quaſ.* rotundus.) it. Scaturigo. Gleichſam: der Wälzer (des Waſſers). R. גלל.

שֵׂךְ Sepes. R. שָׂכַךְ texit.
אֹם gens, natio, familia. R. אמם. *Arab.* propinquus fuit.
בֹּץ coenum. R. בָּצַץ.
דַּק pannus (tenuis), aulaeum tenue. R. דָּקַק tenuis, attenuatus fuit.
לֹג Sextarius. R. לגג. *Arab.* profundus fuit.
מוֹר, מֹר Myrrha. R. מרר.
אֲגוֹרָה numulus. (merces.) R. אגר.
סְגוֹר clauſura (cordis). Praecordia.
שְׂאוֹר fermentum. (*quaſ.* ferveſcens.) R. שׂאר.
(בְּהוֹן) בְּהוֹנָה Pollex. R. בהן.
בְּרוֹשׁ Cupreſſus. R. ברשׁ.
לְבוֹנָה thus. R. לבן.
סֹבֶךְ, שְׂבֹךְ Perplexum. R. perplexus fuit.
קָבֳל anterius, adverſum, obvium. *Adv.* coram. Ex adverſo. R. קבל.
רֹאשׁ (nach anderer Orthographie auch רֵאשׁ) Venenum. Cicuta. R. רוּשׁ.
חֹב Sinus. R. חבב.
חֹל Commune. R. חללּ.
אֹחַ *quaſ.* gemens et ululans animal. (אֲחִ ah! dicens.)
אֹר rivus, fluvius. (*quaſ.* ſtrepens.) R. ארר *Arab.* reſonuit.
(דֹּם) דְּמָה exciſum, everſum. R. דמם exciſus, everſus fuit.
(זֹל) זֻלָּה vile, vilis res. R. זָלַל.
חוֹר, חֹר nobilis, liber. R. חרר Arab.
מֹחַ medulla. R. מחח.
עֹב trabs. R. עבב.
שֹׁר umbilicus. R. שָׁרַר.
חוֹמָה Murus, moenia. R. Circuivit, circumdedit.
מוֹל 1) adverſum, 2) ex adverſo, e regione. R. מול.
שׂוֹךְ, שׂוֹכָה ramus. (*quaſ.* tegens.) R. שָׂכַךְ texit. Oder: implexus fuit. —

חוֹחַ Spina, hamus. R. חוח.
טוֹב bonus. R. טוב bonus fuit.
נוֹצָה pluma. R. נוץ ſ. נִיץ germinare, efflore-
ſcere. (nitere.)
צוֹר id. q. צור.
שׁוֹר taurus. R. שׁור.
תּוֹר circulus, torques. R. תור.
דְּרוֹר (hirundo) *Arab.* Daruri (ein Strichvogel).
R. דרר.
צֹאן (ſúr צָאן) oves et caprae. (*quaſ.* foecundae.)
R. צאן. *Arab.* צנא.
תְּאוֹ, תּוֹא (bubalus.) Oryx.
תֹּם integer, ſimplex. R. תמם.
לוֹט ladanum.
קוֹץ ſpina. R. קוץ oder קָצַץ *Arab.* Perforavit
(margaritam). gleichſam: der Stecher, oder
Bohrer.
אוֹב uter. R. אוב.
אוֹדָה pl. אוֹרוֹת res, negotium. R. אור.
חוֹר, חוֹרִי panes ſimilaginei. (R. חור.—) it. (חַרִי
byſſus, ab albedine. —)
פּוֹל faba. R. פול. —
צוֹא foedus, ſordidus. R. צוא.
שׁוֹעַ in der Bedeutung: munificus.
דְּבוֹרָה apis. R. דבר.
חֲמוֹר aſinus. (*quaſ.* rubens.) R. חמר.
צְבוֹעַ (Serpens varius, verſicolor) hyaena. R. צָבַע.
דֹּב urſus. R. דָּבַב *Arab.* piloſus, hirſutus fuit.

3) Das Object der Handlung u. ſ. w. Z. B.

אֱלוֹהַּ numen (colendum). R. אָלַהּ.
(בְּשׂוֹרָה nuncium laetum. R. בשׂר.)
מְרוֹחַ contuſus. R. מרח attrivit, contudit.
עֲבוֹט pignus. Pro pignore datum. R. עבט.
פְּאוֹרָה fúr פֹּארָה ramus.
צְרוֹר faſciculus, crumena. R. צָרַר Conſtrinxit.

קְטוֹרָה

קְטֹרֶת Suffimentum, quod adoletur. R. קטר.
חֲלוֹם (in der Bedeutung) Somnium. (Somniationis objectum ſ. effectus.) R. חלם.
סֹךְ, סֻכָּה latibulum, tugurium. (*quaſ.* tectum quid.) R. סָכַךְ texit.
רֻעָה fractum. R. רעע fregit.
רֹק Sputum. R. exſpuit.
שֹׁד (in der Bedeutung) vaſtatum.
דּוֹד dilectus, amicus. R. דוד.
כּאר für בְּאֵר puteus (Ciſterne). fovea, tartarus. R. בָּאַר *Arab.* fodit.
כְּפוֹר (in der Bedeutung) Crater. R. כפר obtexit. —
סְגוֹר aurum. (*quaſ.* claudi ſolitum.) R. סגר.
פְּתוֹת fruſtum. R. פתת fregit.
צְחוֹק und שְׂחוֹק (in der Bedeutung) riſus objectum.
קוֹבָה (für נְקוּבָה) vulva, muliebria. R. נָקַב.
קְרוֹם ſcabellum. R. חדם *Arab.* diruit, evertit.
בְּכוֹר primogenitus. R. בכר.
חוֹף, חֻפָּה thalamus. R. חפף texit.
חֹק, חֻקָּה Statutum, praeſcriptum. R. חקק.
עֻגָּה Placenta. R. Coxit &c.
קֻבָּה fornix. Thalamus, cubiculum. (Al-ʿuſen.) R. (*Arab.*) fornice texit.
תֹּף tympanum. R. תָּבַף pulſavit.
מוֹץ gluma. (*quaſ.* confrictum.) R. מוץ (*Arab.*) Confricuit.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

בְּשׂוֹרָה (in der Bedeutung) boni nuncii praemium. 2 Sam. 4, 10. R. בשׂר.
חֲמוֹר acervus. R. חמר Collegit.
טְחוֹרִים *pl.* mariſcae, tumores ani. R. טחר.
מְשׁוֹל Parabola, (comparationis effectus.) R. מושל.
הֲלוֹם 1) Strepitus ex contuſione. 2) *Adv.* hic, huc. *quaſ.* locus, pedibus contundendo notatus. R. הלם.

יְסוֹד fundamentum. R. fundavit.

סוֹד (für יְסוֹד) 1) Congreſſus ſecretus. 2) Conſilium, arcanum. R. יָסַד *Arab.* وسد.

אוֹר lumen, lux. R. אוּר lucere.

הוֹן und אוֹן Opes. R. הון (Syr.) (הכה) הנא lucrari.

דּוֹר 1) aetas, periodus. 2) Generatio hominum. Menſchenalter.

תּוֹר ordo, ſeries. R. תּוּר *Arab.* circuivit, in gyrum actus fuit.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

אֵזוֹר cingulum. R. אזר.

גְּלוֹם pallium. R. גָּלַם convolvit, involvit.

חֲגוֹר, חֲגוֹרָה cingulum. R. חָגַר Cinxit.

בּוֹר ſmegma (gewöhnlicher בְּרִית). R. בָּרַר purus fuit.

(שׁוּב) שְׁבָבָה pl. וֹת miſſile. R. שָׁבַךְ *Arab.* شبك transfixit.

לוֹעַ faux. R. לוּעַ deglutire.

שׁוֹט flagellum, ſcutica. R. שׁוּט caedere &c.

חוֹל arena. (gleichſam: der Schmerzer, Brenner.) R. חוּל dolere.

אֵפוֹד amiculum ſacerdotale. R. אפד accinxit, amicivit.

חֲבוֹלָה, חֶבֶל Pignus. R. חבל ligavit, obſtrinxit.

טְחוֹן mola. R. טחן moluit.

עוֹל, עֹל jugum. R. עלל operatus eſt.

שְׁרוֹךְ Corrigia. R. שָׁרַךְ implicuit. —

זוֹנָה alimentum, cibus. R. זוּן alere, cibare.

כּוֹר menſurae nomen. R. כור Arab. Collegit in unum.

מוֹט vectis, jugum; temo. R. מוּט movere, propellere, movere ſe, vacillare. —

שׁוֹק crus. R. שׁוּק ire, currere.

6) eine

6) eine Zeit. (Kein Beyspiel!)

7) einen Ort. Z. B. in folgenden Wörtern:

שְׁאוֹל infernus, locus mortuorum s. manium. R. שָׁאַל.

נוֹף tractus, regio. R. נוּף.

רְחוֹב forum. R. רָחַב latus, spatiosus fuit.

חוֹף ripa. R. חוּף.

סוֹר (für יְסוֹד) Divan, Soffa. Lectus. Ort geheimer Berathschlagung. R. יָסַר.

§. 4.

Form קוֹבֶל.

Die Form קֹבֶל, oder קוֹבֶל, ist mit der vorigen (קְבֹל) in der Sache völlig einerley, und ist blos durch Zurückziehung des Vocals entstanden, wo dann, nach Regel e), der nächste leere Buchstab, um deutlicherer Aussprache willen, einen verstohlnen Vocal, gewöhnlich (ֶ), wegen eines Gutturals aber, (sonderlich wegen ה, ח, ע) ein (ַ) furtivum annimmt.

Die Nennwörter dieser aus קְבֹל entstandenen Form (קוֹבֶל, קְבֹבַל), als ursprüngliche Infinitive, bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, oder die Qualität selbst. Z. B.

אֹהַב Amor, dilectio. R. אָהַב.

אֹסֶף 1) Collectio (frugum), 2) Consumtio, ablatio. R. אָסַף.

גֹּעַל fastidium. R. fastidivit.

מָשְׁחָה unctio. R. unxit.

מֹשֶׁל assimilatio.

נֹקֶף decussio. R. decussit.

עֹצֶר cohibitio, occlusio. R. cohibuit.

קֹטֶב excidium, exitium.

הֹאַר

e) S. m. hebr. Sprachlehre, §. 40.

תֹּאַר formatio (et forma, *effectus*. ſ. Nr. 4.)
אֹכֶל, אָכְלָה comeſtio, eſus. R. אָכַל.
בֹּחַן exploratio. R. בָּחַן.
גֹּאַל pollutio. R. polluit.
חֹזֶה f) viſio. (2 Kön. 17, 13. Jeſ. 28, 15.) R. vidit.
נֹעַר 1) concuſſio, excuſſio. 2) pueritia.
עֹשֶׁק, עָשְׁקָה oppreſſio.
פֹּעַל operatio.
רֹכֶס perverſio, perverſitas. Oppreſſio. R. Arab.
(תֹּכֶךְ fraus malitioſa, oppreſſio. R. laeſit.) תָּכַךְ.
אוֹרֶב inſidiae.
אֹרֶךְ longitudo.
בֹּאֶשׁ foetor.
גֹּדֶל magnitudo.
הֹפֶךְ perverſitas, ſtultitia. R. perverſus, inverſus fuit.
חֹזֶק firmitas, robur.
חֹמֶצָה fermentatio. R. acuit, fermentatus eſt.
חֹסֶר defectus, penuria.
חֹרֶב, חָרְבָּה ſiccitas, deſolatio.
טֹהַר, טָהֳרָה mundities, nitor. it. Purificatio.
יֹשֶׁר rectitudo.
כֹּבֶד gravitas. Copia, multitudo.
כֹּגַהּ ſplendor.
נֹעַם amoenitas.
עֹמֶק profunditas.
עֹצֶב dolor.
עָקְבָה inſidiae.
עֹשֶׁר divitiae.
צֹרֶךְ neceſſitas, indigentia. R. *Arab.* et *Syr.* indiguit, neceſſe habuit.
קֹצֶר brevitas, abbreviatio.

קֹשֶׁט

f) mit fortgerücktem Ton, da denn, zufällig, das verſtohlne ( ) zum wahren Vocal wurde. S. m. hebr. Sprachlehre, §. 40.

קְשֹׁט und קֹשְׁט veritas.
שְׂבַע und שְׂבְעָה ſatietas, ſaturatio.
שְׁכְרָה inebriatio.
תֹּקֶף robur, confirmatio.
אֹמֶץ robur. R. robuſtus fuit.
אֹרַח, אֹרְחָה profectio, iter. R. profectus eſt.
אֹשֶׁר felicitas.
גֹּבַהּ altitudo.
דְּבָא quies. R. *Arab.* quievit.
זֹהַר ſplendor.
זָקֵן ſenectus.
חָכְמָה ſapientia.
חֹנֶף (hypocriſis) impietas.
חֹזֶן robur.
חָפְשָׁה, חֹפֶשׁ libertas.
חֹשֶׁךְ tenebrae.
טָמְאָה, טֻמְאָה impuritas, immundities.
טֹרַח defatigatio, labor.
יֹתֶר excellentia.
מֹתֶק dulcedo.
נֹחַם poenitentia.
סֹבֶךְ, שְׂבֶךְ perplexitas.
עֹנֶג voluptas, laſcivia.
עֹצֶם, עָצְמָה robur, multitudo.
עֹרֶם aſtutia, calliditas.
עָרְמָה id.
קֹדֶשׁ ſanctitas.
קָרְחָה decalvatio (et effectus: Calvitium).
רֹגֶז commotio, tremor, ira.
רֹהַב elatio.
רֹחַב latitudo.
תֹּהוּ vaſtitas. } 8).
בֹּהוּ inanitas. }

2) Das

8) für תֹּהֶו, בֹּהֶו. Um des dritten Stammbuchſtaben ו willen, von welchem das (ֵ) furt. zu heterogen iſt, wird das homogene Schurek furt. angenommen.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, oder Qualität. Z. B.

בֹּשֶׂם aroma.
יֶתֶר residuum. (*Adv.* magis).
חֹרֶשׁ silva. (R. *Chald.* implicatus, intricatus, condensatus fuit).

Und so könnte man noch ein ganzes Heer von Wörtern dieser Form aus dem Infinitiv ableiten; da sie aber meist geradezu subjectiv-concrete Bedeutungen haben h), und, der Form und Bedeutung nach, nicht nur eben so gut, sondern auch noch leichter und natürlicher, ursprüngliche Participe der Conjug. 1. seyn können: so setz' ich sie unten unter die Participe dieser Form. (קֹבֵל, aus קֹבֶל).

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

אֹכֶל cibus. R. edit.
הֹמֶר spithama. R. *Arab.* et *Æthiop.* amputavit.
אֹמֶר verbum. R. dixit.
מֹשֶׁל (in der Bedeutung:) assimilatum.
סֹבֶא vinum, merum. R. potavit.
עֹמֶר manipulus. R. ﻋﻤﺮ arctius colligavit.
שֹׁמַע fama. R. audivit.
קֹדֶשׁ (in der Bedeutung:) res sancta.
סֹלֶת similа (das vorn weggenommene, feinste Mehl.) R. סלת *Arab.* absterſit. —
פֹּעַל opus (quod agitur).
שֹׁבֶךְ, סֹבֶךְ perplexum.
שֹׁבֶל coma, caesaries. R. *Arab.* VII. effusus, protensus fuit.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

(מֹשֶׁל dominium. R. dominatus est.) ſ. Nr. 3.
עֹשֶׁק (in der Bedeutung) oppressione ablatum.
שֹׁחַד munus. R. muneratus est.

h) Z. B. חֹמֶץ acetum. (Eigentlich: scharf; der Scharfe).

תֹּאַר forma. R. formavit, delineavit.
קָרְחָה (in der Bed.) calvitium. R. decalvatus eſt.
עֹנֶשׁ multa. R. multavit.
פֹּעַל merces. R. operatus eſt, paravit.
(קֹרַח gelu).
תֹּכֶן ſumma, menſura. R. ponderavit, examinavit.
(חֹרֶף in der Bed. felicitas. Hiob 29, 4. R. *Arab.*)

5) Das Inſtrument, oder Mittel der Handlung. Z. B.

אֹזֶן auris. (R. hören?) i).
כֹּפֶר (in der Bed.) lytrum, redemtionis pretium. (*quaſ.* inſtrumentum ſ. medium obtegendi culpam). R. כפר obtexit, obduxit.
רֹקַח condimentum.
חֹצֶן ſinus. R. *Arab.* حضن fovit.
כּוֹבַע und קֶבַע (NB. Milhel, wie 1 Sam. 17, 5. Jeſ. 59, 17.) Galea. R. *Arab.* قبع texit (caput).
כֹּתֶל paries. R. cohibuit, prohibuit. Doch ſ. auch die Note i).

6) eine Zeit. Z. B.

חֹרֶף hiems.
חֹדֶשׁ novilunium.
בֹּקֶר diluculum, mane.

7) einen Ort. Z. B.

כֹּפֶר (in der Bed.) vicus. 1 Sam. 6, 18. Sonſt כְּפִיר und כְּפָר.
חֹרֵב, חָרְבָּה (in der Bed.) deſolatum, locus deſolatus.

עֹפֶל

i) Könnte aber auch fürs Particip der Form קֹבֵל gehalten werden. Dann wärs eigentlich nicht das Inſtrument des Hörens, ſondern — der Hörer; freylich am Ende in demſelben Sinne.

עֹפֶל collis. R. tumuit, extulit ſe.
אֹרַח via. R. אָרַח iter fecit, profectus eſt.
גֹּרֶן area. R. *Arab.* laevigatus fuit.
סֹהַר turris, carcer. R. *Arab.* vigilavit.

§. 5.

Form קְבֶּל.

Wenn gleich, in dem kleinen Reſt hebräiſcher Schriften, קְבֶּל nicht als Infinitiv gebraucht vorkommt: ſo war es doch ehedem unleugbar eine Form des Infinitivs. Denn 1) die Form קִבֵּל, die ſo oft vorkommt, iſt offenbar erſt aus der urſprünglichen längern Form קְבֶּל gemacht, oder abgekürzt, und 2) die Bedeutung der Nennwörter dieſer Form leitet auch auf ihren Urſprung aus dem Infinitiv.

Urſprüngliche Infinitive der Form קְבֶּל bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität ꝛc. ſelbſt. Z. B.

בְּדֶד ſolitudo.
גֶּרֶב ſcabies.
חֶגֶא commotio, tremor. R. *Syr.* חגא in gyrum actus fuit, titubavit.
יֶרֶק viror.
בֶּכֶה, בֶּבֶא fletus.
הֶדֶר honor.
חֶלֶל confoſſio, perforatio.
חֶסֶר inopia, penuria. R. defecit.
כֶּפֶן fames.
נֶקֶם vindicta.
עֶצֶב dolor.
רָעָב fames.
רֶקֶב putredo.
שֶׁבֶץ vertigo, ſ. torpor, languor.
בֶּתֶה deſolatio.

חָג (für חָגָג) gyratio, saltatio.
עָקָה pressura, angustia. R. עוּק.
צָפָה fluxus, inundatio. R. צוּף.
שָׁרָה murus.
מָשָׁל comparatio.
עָמָל labor, aerumna, molestia.
עָתָר abundantia.
צָמָא sitis.
שָׂבָע satietas, saturatio. —
שָׁרָב exsiccatio, sitis, aestus.
דָּם (für דָּמָה) silentium.
כָּלָה consummatio.
עָרָה *pl.* וֹת denudatio.
רָז (für רָזָה) emaciatio. —

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, oder der Qualität. Z. B.

אָדָם homo. (*quasi* rubens, s. pulcher? R. *Hebr.* s. *Æthiop.* pulcher fuit.) s. Terrenus? γηγενης; אָמָן firmus. *Inde* 1) fidelis; 2) artifex.

Anmerk. Hieher könnte nun wieder eine große Menge Nennwörter dieser Form, von concreter und zwar subjectiver Bedeutung, gesetzt werden; allein da es auch eine Participialform קָבֵל giebt, und die formale Bedeutung dieser Nennwörter weit leichter und natürlicher aus dem Particip hergeleitet wird: so setz' ich sie unten unter die ursprünglichen Participe der Form קָבֵל.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

דָּבָר verbum. R. locutus est.)
חָלָל confossus.
חָרָא stercus, excrementum. (Cacatum.) R. *Arab.*
حرأ et حري cacavit.
כָּזָב mendacium. (Gleichsam: das Erlogene.)

קָרָן

קֶרֶן cornu. (*quaſ.* exſertum, emiſſum). R. emiſit, exſeruit.
שָׁלָל praeda. (*quaſ.* ſpoliatum).
בָּתָה deſolatum.
צָו (צָוָה) praeceptum.
(שָׁתָה fundamentum.)
זָמָם ſcelus, (animo excogitatum). R. זמם excogitavit.
חָקָק *pl. conſtr.* חֻקֵּי ſtatutum, praeſcriptum.
טָרָף dilaniatum.
יָגַע labore partum.
נָטַע planta.
שָׁגַר foetus (partu editus). R. *Chald.* emiſit, edidit.
שָׁרַב (in der Bed.) exſiccatum, combuſtum. R. *Chald.*
כָּלָה (in der Bed.) conſummatum.
מָס (מָסַס) liquefactus, diſſolutus.

4) Den Effect der Handlung ꝛc.

אָשָׁם culpa, reatus. R. deliquit.
בָּכָא lacrimae. R. בכה, בכא flevit.
בָּרָד grando.
בָּרָק fulgur.
דָּבָר verbum. R. locutus eſt.
זָרָא faſtidium. R. זָרָה et זָרָא averſatus eſt, faſtidivit.
מָטָר pluvia. R. pluit.
מָשָׁל parabola.
עָמָל (in der Bed.) labore partum. R. operatus eſt, laboravit.
בָּדָל pars, particula. (Separationis effectus.) R. בָּדַל ſeparavit.
גָּלָל acervus. R. convolvit.
(זָקָן barba. R. ſeneſcere.)
חָטָא, חֲטָאָה culpa, peccatum.
חָמָס injuria. R. inique egit, vim intulit.
נָטָף 1) ſtilla; 2) ſtacte. R. ſtillavit, deſtillavit.

6) eine Zeit. Z. B.
(אֲדָר Adar (mensis).)
זְמַן tempus statatum. R. definivit.
7) einen Ort. (Keines!)

§. 7.

Form קְבֹל.

Die Form des Infinitivs קְבֹל (mit Kamez unterm ersten, und verstohlnem Segol unterm zweyten Stammbuchstaben) ist, durch Zurückziehung des Vocals (ָ), aus der (reinen) Form קְבֹל (§. 6.) entstanden. Sie kommt aber nur in einigen (5) Wörtern vor, deren mittelster Stammbuchstab (ו) ist, und bezeichnen:

1) (Die Handlung), das Leiden, den Zustand, die Qualität selbst. Z. B.
אָוֶן 1) vanitas; 2) dolor, moeror.
שָׁוְא (für שָׁוֶא) falsitas, vanitas. Malitia.
עָוֹל iniquitas.
מָוֶת to mori. Mors.
2) Das Subject. Z. B.
אָוֶן (in der Bed.) vanum, falsum.
שָׁוְא (in der Bed.) *falsum.*
3) 4) 5) 6) (Keines!)
7) einen Ort. Z. B.
תָּוֶךְ centrum [f]) rei. Medium, internum (*sens. lat.*)
R. תוך *Syr.* mansit, quievit.

§. 8.

Form קְבֵל (seltner קְבֶל).

Die Form קְבֵל, die als Infinitiv so oft vorkommt, und bloße Abkürzung der Formen קְבָל (§. 5.) oder קְבֹל (§. 11.)

f) Quasi: ubi manetur s. quiescitur.

5) Das Instrument, oder Mittel. Z. B.
שֶׁכֶם humerus. R. *Æthiop.* bajulavit, portavit.

6) eine Zeit; 7) einen Ort. Kein Beyspiel.

Anmerk. 1. Die Form קִטֶל (z. B. שִׁכֶם, סִנֶה) gehört zu dieser Form קִטֵל: 1) weil a und e bey den Orientalern, in Ansehung des Tons, sehr an einander grenzende Vocaltöne sind; 2) weil die Form קִבֶל (§. 9.) erweislich aus קִבֵל entstanden, und die Form קִבֵל gleichsam die Grenzlinie zwischen der Grundform קִבֵל und der abgeleiteten קִבֶל ist. Doch könnte man קִבֶל auch zur Form קִבֵל rechnen. Ich werde also die paar Beyspiele auch noch einmal unter קִבֶל (§. 13.) stellen.

Anmerk. 2. Zur Form קִבֶל (wo nicht zu der von ihr abgeleiteten קִבֶל §. 9.) scheinen auch die apocopirten, einsylbigten Nennwörter aus den Verbis ל"ה zu gehören, vielleicht, nachdem sie zuerst mit der ihr gleichen Form קִבֶל (§. 9.) verwechselt worden ist. Z. B.

בַּר (aus בִּרָה) filius. R. ברה.
מַר (aus מְרָה) gutta pluvialis. R. מָרָה
Arab. مرى.
עַר (aus עֲרָה) praeda. R. ערה, ערא *Syr.* und *Arab.*
עַד (aus עָדָה) sempiternitas. R. ערה processit.
עַל (aus עֲלָה) elatio. (super.) R. עָלָה.
שַׂר (aus שְׂרָה princeps. R. שָׂרָה.

Hieher gehören aber nicht (sondern vielmehr zu den apocopirten Infinitiven aus Pihhel, Abschn. 2.) צַו (aus צִוָּה) praeceptum. קַו oder (mit Compensation) קָּו amussis, filum &c.

An-

so entstand die Form קֶבֶל, — (wiewol auch) aus der Form קֶבֶל (§. 13.), in so fern sie zu קֶבֶל abgekürzt werden kann, (z. B. שֶׁכֶם), die Form קֶבֶל entstehen konnte.)

In denjenigen Wörtern aber, deren dritter Stammbuchstab ein Guttural, sonderlich ה, ח oder ע ist, wird, statt des verstohlnen (ְ), ein diesen Gutturalen angemesseneres (verstohlnes) (ַ) angenommen, (z. B. בֶּטַח für בֶּטְח, סֶלַע für סֶלְע) und

In denjenigen Wörtern, deren zweyter Stammbuchstab ein Guttural, sonderlich ה, ח oder ע ist, folglich ein Buchstab, mit dessen Laut der Vocal a sehr homogen ist, wird das vom zweyten Stammbuchstaben zum ersten zurückgezogene (ַ) beybehalten, (weil nemlich die Ursache wegfällt, warum es in den übrigen Wörtern mit (ְ) vertauscht zu werden pflegt), und nun dem leeren Guttural selbst (anstatt daß es ganz leer, oder ganz ohne Vocal, auszusprechen wäre) ein verstohlnes (ַ) gegeben. Und so entsteht also z. B. aus der Grundform בְּעַל, (בַּעְל und dann) בַּעַל; anstatt daß aus מְלַךְ (erst מַלְךְ, dann מָלְךְ, und endlich) מֶלֶךְ entstand.

Noch etwas Eignes haben diejenigen Wörter dieser Form (קֶבֶל), deren mittelster Buchstab ein lautbares Jod ist. Sie nehmen nemlich, nachdem das (ַ) ebenfalls zum ersten Stammbuchstaben zurückgezogen worden, (weder ein verstohlnes (ְ), noch verstohlnes (ַ), sondern) ein verstohlnes Chirek an, weil sich dieses allein mit dem Jod verträgt. Z. B. צְיִר. Daraus wird: צִיִר, und endlich צִיר (anstatt צִיִּר).

In den aus den Verbis geminantibus ע und פ"ע °) abgeleiteten Nennwörtern, als ursprünglichen Infinitiven der Form קֶבֶל, fällt nicht nur der mittelste Stammbuchstab mit seinem verstohlnen Vocal weg, wofür aber der

°) Z. B. אֲנַף, daher אַף nasus.

der dritte durch Dages verdoppelt wird, sondern es wird auch unter dem ersten Stammbuchstaben gewöhnlich Chirek angenommen. Z. B. aus פָּתַת entstehet demnach zunächst פִּתְ, und aus אָמַם wird אִמְ. So lang' aber der dritte Stammbuchstab am Ende ohne Vocal (leer) steht, muß das Dages herausfallen. Ein aus einem leeren Endbuchstaben herausgeworfenes Dages wird bald durch Verlängerung des vorhergehenden Vocals ersetzt, bald nicht ersetzt. Wird es nun ersetzt: so geht das Chirek, als kurzer Vocal, in den verwandten langen (ֵ) über, und so wird also aus אִמְ, אֵם. — Wird das herausgefallene Dages aber nicht ersetzt: so sollte nun das Chirek stehen bleiben. Weil aber der Hebräer in einer zusammengesetzten Endsylbe (außer dem stat. constr.) kein kurzes Chirek duldet: so nimmt er dafür, so lange der dritte Stammbuchstab am Ende leer steht, d. i. keinen Vocal hat, gewöhnlich ein (ַ) an, (seltner (ֶ) [p]). Und so entstehet also z. B. aus פִּתְ, פַּת. Wie aber ein solches Wort am Ende wächst: so kommt das Dages, und daher auch der kurze Vocal, das Chirek, wieder; nicht blos in den Wörtern der Form אֵם, (z. B. אִמִּי, אִמּוֹ u. s. w.), sondern auch in den Wörtern der Form פַּת. Z. B. פִּתִּי, פִּתּוֹ u. s. w. —

Nun giebt es aber Wörter der Form פַּת (aus פתת), welche ihr Pathach durchaus behalten, auch wenn sie einen Zuwachs am Ende bekommen (und der dritte Stammbuchstab voll wird). Z. B. כַּף, כַּפַּיִם, R. כפף. דַּק, דַּקָּה, R. דקק u. s. w. Hier könnte man nun sagen: entweder — es würde das für Chirek (aus dem angezeigten Grunde) angenommene (ַ) durchaus beybehalten, weil man es einmal an dem Worte gewohnt worden; oder — es sey in diesen Wörtern das (ֶ) nicht erst in Chirek, sondern gleich in (ַ) verwandelt worden, so daß also nie ein Chirek dagewesen wäre; und zu diesem letztern Fall bekannte ich mich bisher. Allein dann wäre

p) s. m. hebr. Sprachlehre, §. 60. Anm. 1.

wäre hier keine feste Regel. Wenn demnach ein anderer Grund denkbar und zugleich wahrscheinlich wäre, aus welchem sich das unveränderliche (_) in diesen Formen erklären ließe: so hätten wir uns dann an diesem zu halten. Da nun die Form קֶבֶל die Mutterform von קֶבֶל ist, und in den Verbis geminantibus ע in der ersten Conjugation der mittelste Stammbuchstab durchaus wegfällt: so erklären wir uns hieraus nicht nur z. B. die Form בַּף aus כִּפַּף, sondern wir sehen nun auch ein, wie in den aus den Verbis gem. ע abgeleiteten Nennwörtern dieser Form das (_), auch bey einem Zuwachs am Ende, unverändert bleiben könne.

Diejenigen aus diesen Verbis abgeleiteten ursprünglichen Infinitive also, welche entweder (_) haben, oder (_), und dasselbe bey einem Endzuwachs in Chirek verwandeln, sind unmittelbar aus der Form קֶבֶל entstanden; diejenigen mit (_) aber, welche ihr Pathach durchaus, — auch bey einem Zuwachs am Ende, behalten, sind unmittelbar aus der Mutterform קֶבַל (§. 8. Anmerk. 3.) z. B. טַל (טַלְלָה) ist aus טַלַל (nicht aus טַלָל!) — Ich nehme indessen beide Classen hier mit auf, bemerke aber jedesmal, aus der Qualität des Vocals des ersten Stammbuchstaben, bey einem Zuwachs am Ende, welche Wörter aus der Form מֶלֶךְ, und welche aus der Form מַלַךְ entstanden.

Resultat: Es gehören also zur Form קֶבֶל dieses §. die Wörter der Formen מֶלֶךְ, מֶלַח, בַּעַל, בַּיִת, und unter den aus den Verbis gemin. ע abstammenden alle Wörter der Form אֵם und בַּת, die, bey einem Zuwachs am Ende, statt ihres Vocals ein Chirek annehmen. Und — um der Aehnlichkeit und Verwandtschaft willen, gesellen wir den letztern auch diejenigen mit (_) zu, die ihr (_) auch bey einem Endzuwachs behalten.

Die Wörter, als ursprüngliche Infinitive der Form קָטֹל, nach allen ihren formellen Modificationen, bezeichnen

1) Die Handlung, das Leiden, die Beschaffenheit, den Zustand ꝛc. selbst. Z. B.

(אָהַב oder אָהֵב) אַהֲבָה amor, dilectio. R. amavit.
בְּלַע deglutitio. R. deglutivit.
גֵּרֶשׁ extrusio. R. propulit.
אֶשֶׁר effusio, effluxus. R. effudit.
בֶּתֶר sectio. R. dissecuit.
הֶגֶה meditatio, eloquium.
הֶרֶג occisio, caedes. R. occidit.
זֶבַח mactatio. R. mactavit.
(זָמַר) זְמָרָה cantio. R. II. cecinit.
זֶרַע satio (sementis). R. seminavit.
חֹרֶב exsiccatio, siccitas. — Desolatio.
חֹרֶשׁ machinatio. R. fabricatus, machinatus est.
טֶבַח, טִבְחָה mactatio. R. mactavit.
טֶפַח (extensio digitorum) spithama. R. extendit, expandit.
יֶלֶד progenies, generatio. (s. Nr. 2.) R. genuit.
יֵשַׁע salus.
כֶּשֶׁף praestigiae. R. texit, operuit (*Arab.*) — II. praestigiatus est.
לֶכֶד captura. R. cepit, occupavit.
לֶקֶט collectio. R. collegit.
(מָנַח) מִנְחָה oblatio (donum). R. *Arab.* donavit.
(מָשַׁר) מִשְׁרָה solutio, maceratio. R. *Arab.* maceravit, solvit.
נֶגַף plaga, offensio. R. laesit, percussit.
(נָקַף) נְקֻפָּה discissio, destrictio. R. excîdit, excussit.
סֵדֶר dispositio, ordo. (s. Nr. 4.) R. *Chald.* disposuit, ordinavit.
עֲגָבִים *pl.* עֶגֶב amor. R. amavit.

פַּחַד f. פַּחְדָּה metus, pavor. R. pavuit, timuit.
(פָּרַע) פְּרָעָה *pl.* פְּרָעוֹת ultio. R. *Chald.* ultus eſt.
פֶּרֶק fractio, dilaceratio. R. avulſit, ſeparavit.
קֶטֶל occiſio. R. occîdit.
קֶסֶם divinatio. *Metaph.* merces divinationis. R. divinavit.
רַחַץ, רְחָצָה lotio. R. lavit, lavit ſe.
(רָקַם) רְקָמָה acupictio; (acu pictum Nr. 4.) R. acu pinxit, variegavit.
(שָׁחַט) שְׁחָטָה mactatio. R. mactavit.
שֶׁטֶף inundatio. R. inundavit.
שֶׁפֶךְ effuſio. R. effudit.
שֶׁקֶץ abominatio. (Abominandum. Nr. 3.) R. Abominatus eſt.
תֶּכֶךְ *pl.* תְּכָכִים fraus, oppreſſio. R. *Chald.* laeſit, damno affecit.
הֶרֶס deſtructio. R. deſtruxit.
זֵכֶר recordatio. R. recordatus eſt.
זֶרֶם inundatio. R. inundavit.
חֶמֶר deſiderium. R. deſideravit.
חֵרֶם devotio. (ſ. Nr. 3.) R. IV. devovit.
(חָשַׁר) חֲשֵׂרָה collectio. R. *Arab.* collegit, congregavit.
טַעַם guſtus, ſapor. *Metaph.* ratio, conſilium. R. guſtavit, ſapuit. *Met.* cognovit, intellexit.
יֹחַשׁ recenſio familiae. Genealogia. R. recenſuit familiam.
(יָרֵא) יִרְאָה timor. R. timuit.
כֶּפֶל duplicatio. R. duplicavit.
לַחַץ oppreſſio. R. oppreſſit.
לַעַג ſubſannatio. R. לָעַג ſubſannavit.
מֶכֶר venditio. (ſ. Nr. 3.) R. vendidit.
(מָשַׁח) מְשִׁחָה unctio. R. unxit.
מֶשֶׁךְ extractio; ſelectio. R. extraxit.
נֶגַע laeſio, plaga. R. Syr. laeſit.

בַּרַשׁ augurium, divinatio. R. auguratus eſt, divinavit.
בֶּפֶץ diſperſio. R. diſperſit. Diſperſus eſt.
בֶּתֶק porrigo, evulſio capillorum. R. evulſit.
(סַחַב) סְחָבָה diſtractio, ſciſſio. R. traxit, diſtraxit.
עֶרֶךְ aeſtimatio, diſpoſitio. (Strues, res diſpoſita. ſ. Nr. 4.)
פַּעַם ictus, agitatio, percuſſio; 2) vice; 3) pes. ſ. Nr. 5. R. פעם agitavit, pulſavit.
פֶּרֶץ ruptura, (ruptum. Nr. 3.) R. rupit, fregit.
צֶמֶד copulatio. (Par copulatum. Nr. 3. 4.) R. copulavit.
קֶלֶס illuſio. R. illuſit, irriſit.
קְצָב praeciſio, exciſio. (Forma. Nr. 4.) R. קָצַב praecîdit.
רֶצַח caedes. R. occidit.
שֶׁבֶר fractio, fractura &c. R. fregit.
שֶׁבֶר exſpectatio. R. ſpectavit, exſpectavit, ſperavit.
שַׁחַת corruptio. R. corrupit.
(שָׂנֵא) שִׂנְאָה odium. R. odit.
שֶׁפֶק percuſſio, ictus. R. percuſſit.
שֶׁרֶט inciſura, inciſio. R. incîdit.
(תָּאַב) תַּאֲבָה deſiderium ardens. R. ardenter deſideravit.

* * *

אֶדֶר magnificentia, amplitudo. R. excelluit, magnificus fuit.
אָזֶל abitus, diſceſſus. R. ivit, abiit.
אֶרֶב inſidiae. R. inſidiatus eſt.
אֹשֶׁר felicitas, (*pl. c.* אַשְׁרֵי).
בֶּגֶד perfidia, praevaricatio. R. perfide egit.
בֶּכֶה fletus. R. flevit.
דֶּבֶק junctura. R. adhaeſit.
הֶבֶל vanitas.

זַעַף indignatio. R. indignatus eſt.
זְקֻנָה (זָקֵן) ſenium, ſenectus. R. ſenex fuit, ſ. factus eſt.
חֶסֶד pietas, benignitas. R. pius, benignus fuit.
יַחַד conjunctio, unitio. *Adv.* conjunctim, ſimul. R. adunatus, conjunctus fuit.
יְשֻׁרָה (יָשָׁר) rectitudo. R. rectus fuit.
כַּעַס und כַּעַשׂ indignatio, moeror. R. indignatus eſt, aegre tulit.
מֶגֶד pretioſitas, praeſtantia. R. *Arab.* excelluit.
מֶרֶד rebellio. R. rebellavit.
נַהַם, נְהָמָה fremitus.
נֶכֶל inſidiae, machinatio callida. R. callide egit, machinatus eſt.
נֵצַח perennitas; duratio. Veritas.
סַחַר negotiatio, mercatura. R. circuivit mercandi ergo; mercatus eſt.
סֶפֶק ſufficientia, abundantia. R. שִׁפֵּק ſuffecit.
סֵתֶר abſconſio. R. abſcondidit.
עֶצֶב dolor.
עֶצֶל, עַצְלָה ignavia. R. ignavus, piger fuit.
פַּחַז levitas, ſuperbia. R. *Chald.* ſubſiliit. *Arab.* ſuperbuit, extulit ſe. —
פֶּשַׁע praevaricatio. R. praevaricatus eſt.
צֶלַע claudicatio. R. claudicavit.
קֶרֶב appropinquatio. R. propinquus fuit, appropinquavit.
קֶשֶׁר conjuratio. R. colligavit, (ſe) conjuravit.
רֶוַח reſpiratio; 2) ſpatium. R. amplus, ſpatioſus fuit.
רֶטֶט tremor. R. tremuit.
רַעַל tremor, horror. R. tremuit, horruit.
רִשְׁעָה, רֶשַׁע improbitas. R. improbus fuit.
שְׂבְעָה ſatietas. R. ſatur fuit, ſaturatus eſt.
שֶׁוַע clamor. R. שׁוּע clamavit.

קֶשֶׁב attentio. R. attentus fuit.
רֶבַע cubatus. R. cubuit.
רֶהַב elatio. (Elatus. Nr. 3.) R. extulit ſe.
רַחַב latitudo. R. amplus fuit.
רַעַד tremor. R. tremuit.
רַעַשׁ commotio, concuſſio. R. commotus, concuſſus eſt.
רֶתַח fervefactio, ebullitio. R. ferbuit, efferbuit.
שֶׁבֶת ceſſatio, finis. R. ceſſavit.
שֶׁגַע elatio, proceritas. R. *Arab.* elatus, procerus fuit.
שְׁחַר nigredo, obſcuritas; 2) crepuſculum. R. niger fuit. ſ. Nr. 6.
שֶׂכֶל intellectus, prudentia. R. intellexit, prudenter egit.
שַׁעַר, סַעַר horror. it. procella. R. horruit.
שֶׁפֶר pulcritudo. R. pulcher fuit.
שֶׁצֶף vehementia, gravitas. R. *Arab.* شظف durus, vehemens fuit.
שֶׁקֶף proſpectus. R. IV. proſpexit.
(שֶׂטֶן) שִׂטְנָה adverſatio, inimicitia. R. adverſatus eſt.
שֶׁכֶן habitatio. R. habitavit.
שֶׁמֶן pinguedo, oleum. R. pinguis fuit.
שֶׂבַע, שִׂבְעָה abundantia, copia, multitudo. R. abundavit, exuberavit. (Chald. et Syr.)
שֶׁקֶט quies. R. quievit.
שֶׁקֶר falſitas, fallacia. (Mendacium. Nr. 4.) R. fallax fuit, mentitus eſt.
(תֶּפֶל) תִּפְלָה inſulſitas. Inſulſum, ineptum. (Nr. 2.) R. inſulſus fuit.

* * *

בַּז, בִּזָּה direptio, ſpoliatio. R. בָּזַז ſpoliavit, diripuit. (קֶבֶל)
(דַּךְ) דַּכָּה attritio, contritio. R. (*Arab.*) contrivit. (קֶבֶל)

(צַר) צָרָה angustia. R. preſſit, coarctavit. (קְבַל)
רַב, רַבָּה multitudo. (Multus, magnus. Nr. 2.)
R. multus, magnus fuit. (קְבַל)
רַע malitia. (Malus. Nr. 2.) R. malus fuit. (קְבַל)
בַּר ſolitudo. (לְבַד ſolus.) R. ſolitarius fuit. (קְבַל)
גַּב eminentia ſ. umbo clypei *etc.* R. *Sam.* eminuit. (קְבַל)
(חַם) חֲמָה calor. (Sol. Nr. 5.) R. caluit. (קְבַל)
חַת, חִתָּה terror. R. territus, conſternatus eſt. (קְבַל)
מַר, מְרָרָה amaritudo, acerbitas. (Amarus Nr. 2.)
R. amarus fuit. (קְבַל)
(שֵׁם) שַׁמָּה deſolatio. Stupor. Deſolatus eſt, ſtupuit.

* * *

גֵּז (ſ. גֶּזֶז) tonſura; foeniſectio. R. גָּזַז detondit, avulſit.
כֵּן ſtatio, conſtitutio (in officio). R. כָּנַן firmiter conſtituit; ſtabilivit.
(צֵן) צְבָּה aſſervatio. (Clypeus. Nr. 5.) R. cuſtodivit, aſſervavit.
חֵן gratia. R. gratioſus fuit.
(סֵב) סִבָּה cauſſa, occaſio. R. circuivit, vertit ſe.
(זֵם) זִמָּה cogitatio, excogitatio. R. cogitavit, excogitavit.
מֵץ preſſio. R. מָצַץ preſſit.
(כֵּר) נְדָּה foeditas. (Res foeda. Nr. 2.) R. נָדַד *Syr.* nauſeavit, abominatus eſt.
אֵב viror. (flos. Nr. 2.) — R. viruit.
לֵחַ humor, viror. R. humidus fuit.
(רֵן) רִנָּה clamor, cantus, jubilum. R. clamavit, cecinit.

* * *

דִּישׁ trituratio. R. דּוּשׁ ſ. דִּישׁ triturare.
צַיִד venatio. R. צָיַד venari.
חַיִל fortitudo, robur. R. *Arab. Æthiop.* valere, praevalere.

2) Das

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, der Qualität ꝛc. Hier tritt aber einige Ungewißheit ein. Denn da aus den Participialformen קָבָל und קָבֵל (von welchen unten an ihrem Orte gehandelt werden soll) auch die kürzere Form קֶבַל, und folglich auch קֶבֶל entstehen kann, wie denn z. B. עֶרֶל (עֲרַל) und עָרֵל (praeputiatus), דֶּדֶר (דְּדַר) und דָּדֵר (septum), וֶלֶד und יָלֵד u. s. w., (so bald man diese Formen als Participialformen kennt) der Form und Bedeutung nach wenigstens eben so gut ursprüngliche Participe seyn können, und — der Bedeutung nach, noch natürlicher: so bleibt es wol dem eignen Gefühl des Philologen überlassen, ob er diese Wörter (der Form קֶבֶל mit concreter und zwar subjectiver Bedeutung, z. B. אֶרֶךְ longus, מֶלֶךְ rex u. s. w.) für ursprüngliche Infinitive dieser Bedeutung, oder — für ursprüngliche Participe halten will. Ich — bin fürs letzte, weil wenigstens ein Grund mehr dafür ist, als fürs erste: das Natürlichere und dem Particip angemessenere der Bedeutung! Man suche also die Wörter, die man hier erwarten könnte, unten unter den Participien der Form קָבֵל.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

אֶהֱבָה (אָהַב) objectum amoris. R. amavit.

גֶּיא (für גֵּיְא) vallis. R. *Arab.* جوي texit, operuit.

גֶּרֶשׁ extrusum, productum. R. propulit, extrusit.

הֶמֶס stipula, festuca. R. המס oder השם (*Arab.*) هشم fregit. هشيم res arida, stipula, festuca.

זֵכֶר id, quod memoratur. R. recordatus est. (s. Nr. 1.)

זֶרַע semen. (Nr. 1.) R. feminavit.

(כָּנַע) כְּנָעָה res pretiosa et exoptata. R. *Arab.* concupivit, exoptavit.

כֶּפֶל duplicatum. S. Nr. 1.

לֶחֶם omne, quod edi solet. Panis. R. comedit, consumsit.

מֶזֶג potus mixtus. R. *Chald.* miscuit. coll. Hebr. מסך.

מֶכֶר res, quae venditur; 2) pretium, quo venditur et emitur. S. Nr. 1.

נֶטַע planta. R. plantavit.

נֶשֶׁךְ usura, foenus. R. foeneravit, in usuram dedit.

(סָחַב) סְחֻבָה scissum. (Nr. 1.)

(פָּרַס) פַּרְסָה ungula (divisa f.) fissa. R. פָּרַס et פָּרַשׁ divisit.

צֶבַע (in der Bed.) pictum, coloratum. R. tinxit, pinxit, coloravit.

שֶׁלַח missile, telum. (Propago.) R. misit, emisit.

שֶׁקֶל siclus. (Nr. 5.) R. ponderavit.

שֶׁקֶץ res abominanda. (Nr. 1.)

גַּד (pl. גְּדוֹת) coriandrum. R. excîdit, incîdit. (קֶבֶל)

גַּג f. גַּבָּה und גְּבָה (also aus גֶּבֶן und גִּבֵּן). R. texit.

גַּח tectus, tutus, liber, immunis. R. texit.

(צָמַם) צַמָּה (coma constricta) cirrus. R. *Chald.* compressit.

גַּל (pl. גַּלִּים) 1) cumulus, acervus; 2) unda, fluctus. R. volvit, convolvit. Collegit. (קֶבֶל)

דַּךְ attritus, afflictus. R. *Arab.* contrivit, attrivit. (קֶבֶל)

פַּח (פַּחִים) laqueus. Lamina. R. expandit, diduxit.

צַר *fem.* צָרָה arctus, angustus. R. pressit, arctavit.

גֵּז pratum detonsum. Vellus (quod tonderi soleat). R. גָּזַז detondit, avulsit. (S. Nr. 1.)

נֵס vexillum. R. fuſtulit, extulit.
(גָּרַר) גְּרָרָה 1) Rumen. Cibus, qui ruminatur. — 2) Moneta (quaedam) minor. R. גָּרַר ſecuit, concîdit.
תֵּל tumulus, agger. R. aggeſſit.

4) Den Effect der Handlung, des Leidens, des Zuſtandes, der Qualität ꝛc. Z. B.

אֵמֶר f. אִמְרָה (dictio), ſermo, verbum. R. dixit.
בֶּדֶק rima, fiſſura. R. fidit, diſſecuit. 2) *Metaph.* inquiſivit.
גֵּזֶר ſegmentum, pars. R. ſecuit, abſcîdit, excîdit.
מַחַץ vulnus, plaga. R. percuſſit, vulneravit.
(נָקַר) נְקָרָה fiſſura. R. fodit, perfodit.
סָרָן aſſer, tabula. R. נסר (für סרן) *Chald.* ſecuit, diſſecuit.
פַּחַת foramen, fovea. R. *Arab.* incîdit. *Syr.* fodit, effodit.
פֶּסֶל ſculptile.
צֶבַע pictura, tinctura. (ſ. Nr. 3.) R. pinxit, tinxit, coloravit.
צֶמֶד (Nr. 1.) par copulatum. R. copulavit, conjunxit.
קֶצֶב (Nr. 1.) forma. — Finis. R. praecîdit.
(שָׁבַב) שְׁבָבִים fragmenta. R. *Chald.* fregit.
שְׁמֶץ particula minuta. R. (minuit, imminuit).
שֶׁסַע fiſſura. R. fidit.
(אָשַׁם) אַשְׁמָה delictum, culpa. R. deliquit.
דֶּמַע lacrymae. (Humor.) R. humuit, lacrymatus eſt.
לַהַט flamma. R. arſit, flagravit.
נֶפֶל caſus, ruina. R. (emarcuit,) cecidit.
עֲשָׁן fumus. R. fumavit.
פֶּשַׁע paſſus. R. greſſus eſt, inceſſit.
(צָמָא) צְמָאָה ſitis. R. ſitivit.

קְצָף ſpuma. R. ſpumavit, prae ira.
רַעַם tonitru. R. tonuit, fremuit.
שֶׁקֶר mendacium. R. fallax fuit, mentitus eſt.
אֶרֶג textura, textum. R. texuit.
בֶּתֶר pars. R. diſſecuit.
גֶּזַע truncus, ſtirps ſucciſa. R. *Arab.* ſecuit, ſuccîdit.
גֶּנֶז theſaurus. R. collegit, repoſuit.
נֶדֶר votum. R. vovit.
פֶּתַח fruſtum, pars. R. diviſit.
סֶדֶר ordo. (Nr. 1.) R. diſpoſuit.
עֶרֶךְ ſtrues. Res diſpoſita. (Nr. 1.) R. ſtruxit, diſpoſuit.
פֶּלַח fruſtum, fragmentum. (Nr. 1.) R. diſſecuit, ſidit.
פֶּצַע vulnus. R. vulneravit.
צֶבֶת faſciculus, manipulus. R. *Chald.* ligavit, copulavit.
קֶמֶץ acervus, manipulus. R. collegit.
(קֶרַע) קְרָעִים fruſta, fragmenta. R. rupit, laceravit.
רִקְמָה, רֶקֶם (Nr. 1.) acupictum. R. acupinxit, variegavit.
שַׁחַק pulvis. R. attenuavit.
שְׁמַר faex. R. ſervavit, aſſervavit. (?)
שֶׁפֶק ictus. (Nr. 1.)
שֶׁרֶט (Nr. 1.) inciſura. R. incidit.
גֶּשֶׁם pluvia. R. pluit.
כַּחַשׁ mendacium. R. mentitus eſt.
לַהַב flamma. R. *Arab.* arſit.
נֶדֶה (נֶדֶר) donum (meretricium). R. (*Arab.*) liberalis fuit.
עֶצֶר imperium. (Nr. 1.) R. valuit, praevaluit.
עֶשֶׁת nitor. R. nituit, ſplenduit.
צֶלֶם imago. (Umbra). R. *Æthiop.* tenebroſus fuit.

צַעַר greſſus. R. inceſſit.
רֶגֶשׁ turba, coetus conveniens. R. concurrit.
שָׁבָת (Nr. 1.) finis. R. ceſſavit.

* * *

גַּת torcular. R. *Arab.* ſecuit, eruit e terra. (קָבַל)
רַץ fragmentum. R. contudit, confregit. (קָבַל)
אַף (für אֲבַף) ira. ſ. Nr. 5.
(זָם) זְמָה (ן. Nr. 1.) ſcelus excogitatum. R. excogitavit.
קֵץ finis. R. abſcidit.
פַּת fruſtum, portio. R. fregit. (קָבַל)
אַשׁ praeſtigiae &c. R. *Arab.* levem ſonum edidit, murmuravit. (קָבַל)
(דָּב) דִּבָּה ſermo ſubmiſſus. Calumnia, diffamatio. R. ſparſit famam, diffamavit.
צֵל umbra.
(רָנַן) רִנָּה cantus, jubilum. R. clamavit, cecinit.

5) Das Inſtrument, oder Mittel der Handlung. Z. B.

חֶבֶל funis. *Metaph.* portio hereditaria. R. ligavit, colligavit.
חֶרֶב (ſectionis medium ſ. inſtrumentum) culter, gladius &c. R. cecîdit, ſecuit.
כֶּבֶל compes. R. *Chald. Syr. Arab.* ligavit.
עֶכֶס compes. R. *Arab.* عكش cinxit.
פַּעַם (Nr. 1.) pes. R. pulſavit, agitavit.
רֶגֶל pes. R. movit, tulit.
רֶקַח condimentum. R. condivit.
שַׂלְמָה, שִׂמְלָה (שָׂמַל) veſtis. — R. *Arab.* شمل cinxit, circumdedit.
סֵתֶר (Nr. 1.) latibulum. R. abſcondidit ſe, latuit.
רַהַט aqualis, (medium curſus aquae). R. רהט cucurrit. (aus רוּץ) (?) —
חֵצֶן ſinus, ulna. R. *Arab.* حضن fovit, in ulnas cepit, amplexus eſt.

חֶרֶשׁ

חֶרֶשׁ ſtylus, caelum. R. *Syr.* incîdit.
(טַחַן) טְחֲנָה mola. —
כֶּתֶר corona. R. cinxit.
מֶתֶג frenum. —
נֶבֶל nablium.
פֶּלֶס ſtatera, bilanx. R. trutinavit, libravit.
קֶלַע funda. —
רֶסֶן capiſtrum. R. *Arab.* ligavit *fune*, *capiſtro* &c.
שֶׁקֶל pondus, (ponderationis medium.) R. ponderavit.
שֶׂרֶד filum, funiculus; amuſſis. R. conſuit.
רֶכֶב, רִכְבָּה currus. R. vectus eſt, inſedit.

* * *

מַר f. מִדָּה menſura. R. menſuravit, menſus eſt. (מֶדֶר)
אֵת ligo. R. abſtulit, removit (*Æthiop.*) (אֶתֶת, denn der Plural iſt אִתִּים). —
בֵּן baſis, qua ſtabilitur aliquid. R. conſtituit, ſtabilivit. (בֶּנֶן)
שַׁיִת remus. R. שִׁית 1) caedere, ſecare; 2) pertranſire.
בַּת bathus (menſura.) R. *Arab.* ſcidit, ſecuit. (קֶבֶל)
אַף (Nr. 5.) naris, naſus. R. אָנַף ſpiravit. (קֶבֶל)
זִק (זִקִּים) catena. R. *Chald.* ligavit, colligavit. (זֶקֶק)
חֵךְ palatum. R. חָנַךְ *Æthiop.* ſapuit, guſtavit. (חֶנֶךְ)
(צִן) צָנָה clypeus. R. צָנַן wie צוּן *Arab. Æthiop.* protexit, cuſtodivit.

6) eine Zeit. Z. B.

רֶגַע momentum (vibramen oculi). R. movit, vibravit. *Arab.* rediit.
עֶרֶב veſper. R. *Arab.* غرب occidit ſol.

שַׁחַר diluculum. R. niger, obſcurus fuit.
עַת (aus עַתַת) tempus. Daher עַתָּה (mit dem paragog. oder — emphatiſchen ה) hoc tempore; jam.
חֶלֶד tempus. R. *Arab.* manſit, duravit, perennavit.
נֶשֶׁף crepuſculum. R. flavit, ſpiravit. (רוּחַ הַיּוֹם Gen. 3, 8.)
קֶדֶם f. קַדְמָה antiquitas, tempus antiquum. (Nr. 7.) R. prior fuit, praeceſſit.
עֵת (aus עֶתֶת) tempus. Daher z. B. בְּעֵתוֹ. — קַיִץ aeſtas. R. קִיץ.

7) einen Ort. Z. B.

בַּחַן ſpecula, turris. R. exploravit.
כֶּלֶא carcer. R. clauſit.
(רָכַס) רְכָסִים loca praerupta, praecipitia. R. *Arab.* ſubvertit, praecipitem dedit.
חֶדֶר conclave.
גֶּבַע collis, tumulus, acuto vertice. R. *Arab.* VIII. eminuit, editus fuit.
קֶדֶם (ſ. Nr. 6.) und קִדְמָה oriens, plaga orientalis. R. prior, anterior fuit. —
רַחַט aqualis. ſ. Nr. 5.
שֶׁכֶן habitaculum. (Nr. 1.) R. habitavit.
יֶקֶב torcular. R. יָקַב, wie קוּב *Arab.* قَابَ fodit, excavavit.
קֶבֶר ſepulcrum. R. ſepelivit.
אֹרֶב (ſ. Nr. 1.) latibulum, inſidiarum locus. R. inſidiari.
דֶּרֶךְ via. R. calcatus eſt. — (*quaſ.* locus calcatus.)
נֶגֶב auſter, meridies. R. ſtruit. (Chald.)
(פָּסַג) פִּסְגָּה collis altus. R. *Arab.* فَشَغَ in ſuperiore parte fuit. *Chald.* II. exaltavit.

רֶוַח ſpatium. R. reſpiravit.
תַּחַת locus inferior, inferioritas. Infra. Loco.
(סֶלֶל für סֶלֶל) סִלָּה, סְלָא via aggeſta. R. extulit, aggeſſit.
קֵן für קֵנֶן nidus.
(בֵּיץ für בֵּיצָץ) בְּצָה (coenum, uligo. Nr. 2.) Locus coenoſus. Lacuna, palus. R. *Arab.* بَضَّ mollis fuit.
בַּיִת domus, tentorium. R. בוּת, בִּית habitare.

Anmerk. 1. Die aus Verbis gemin. ע abſtammenden Wörter der Form אֵם, die ich als unmittelbar aus אֶמֶם entſtanden angenommen habe, könnte man auch aus der Form קֶבֶל (§. 13.) (ja ſogar aus קֶבֶל §. 11.) herleiten. Denn aus אֶמֶם (und אֵמֶם) wird eben ſo richtig אֵם, als aus אֶמֶם. — Eben ſo verhält ſichs mit den aus Verbis quieſcc. ע abſtammenden Nennwörtern der Form חֵיק oder חֵק; ſie können aus חִיק (vergl. das Arab. حِيك), aber eben ſo gut auch aus der Form קֶבֶל oder קֶבֶל abgeleitet werden. S. §. 13.

Anmerk. 2. Auch die aus Verbis gemin. ע abſtammenden Nennwörter der Form קַל und die NB. ihr Pathach, auch bey einem Zuwachs am Ende, behalten, folglich nicht unmittelbar aus der Form קֶבֶל, ſondern aus der Form קֶבֶל entſtanden ſind, können, wenn ihre Bedeutung concret oder ſubjectiv iſt, ebenfalls urſprüngliche Participe ſeyn. Denn — wenn die Formen קָבֵל und קָבֶל des Particips (in Kal) erweislich ſind, und die Form קֶבֵל das Mittel zwiſchen קָבֵל und קָבֶל iſt, ſo muß auch ehedem, als die hebräiſche Sprache in ihrem ganzen Umfang noch übrig war, die Form קֶבַל

als (kürzere) Participialform vorgekommen seyn.

Anmerk. 3. Wenn von einem Nennworte der Form קֶבֶל (מֶלַח, בַּעַל und בַּיִת) ein feminum gemacht werden soll: so wird entweder blos das weibliche ה angehängt, und in Ansehung der Vocalveränderung nach der Regel verfahren; (z. B. אֹמֶר, אִמְרָה. זֶמֶר, זִמְרָה. רֶשַׁע, רִשְׁעָה. סַחַב, סְחָבָה.) oder es wird die Grundform קִבֵּל oder deren Grundform קִבָּל angenommen, und ihr die weibliche Endigung angehängt. Z. B. צֶדֶק macht צְדָקָה (in gleicher Bedeutung!) נֵהֶם macht נְהָמָה u. s. w. folglich aus צָדָק oder צִדֵּק und aus נָהָם oder נִהֵם.

Anmerk. 4. Eben dieses gilt, wenn der Plural von Wörtern dieser Form gebildet werden soll. Z. B. מֶלֶךְ macht gewöhnlich מְלָכִים; בַּעַל, בְּעָלִים; זֶבַח, זְבָחִים; בַּיִת, בָּתִּים; folglich aus der Grundform מִלֵּךְ oder מָלָךְ; בִּעֵל oder בָּעַל; זִבֵּח oder זָבַח; בִּיֵת oder בָּיַת; woraus die Formen מֶלֶךְ, בַּעַל, זֶבַח, בַּיִת erst entstanden waren. —

§. 10.

Form קְבָלָה.

Die so sehr oft vorkommende Form קְבָלָה ist freylich an sich keine eigne; ich stelle sie aber hier deswegen unter einem besondern §. auf, weil es unmöglich zu sagen ist, ob sie jedesmal aus קָבָל, oder aus קֶבֶל, oder aus קִבֵּל (und קֻבַּל?) entstanden sey. Es ist also jedesmal eine von diesen drey Formen, blos mit Anhängung der weiblichen Endigung (ה_). Ich rechne aber nicht hieher die ursprünglichen Participe dieser Formen, und

in

in welchen die Anhängung des ה blos ein weibliches Subject, zum Unterschied von dem männlichen, ausdrückt, z. B. עֲקָרָה sterilis femina, von — עָקָר, — wenn ich gleich ein und das andere Beyspiel, um seiner Bedeutung willen, hier mit aufnehmen werde, welche am Ende nichts anders, als weiblich gebildete Participe sind.

Die Nennwörter dieser Form bezeichnen:

1) Die Handlung, oder das Leiden, die Beschaffenheit, den Zustand ꝛc. selbst. Z. B.

נְבָלָה stultitia. R. stultus fuit.
שְׂבָכָה perplexitas. (Nr. 2.) R. perplexus, intricatus fuit.
עַלְטָה caligo.
צְדָקָה justitia, virtus. R. justus, pius fuit.
(אֲנָחָה gemitus. R. gemuit.)
אֲנָקָה clamor, rhonchus. R. clamavit. } Nr. 4.
דְּאָגָה sollicitudo, anxietas. R. sollicitus fuit.
הֲדָרָה honor, decor. R. honoravit, decoravit.
יְרָקָה *pl.* וֹת splendor. R. viruit, splenduit.
נְאָקָה gemitus. R. gemuit.
נְהָמָה fremitus. R. fremuit.
נְקָמָה vindicta. R. ultus est.
צְוָחָה clamor. (Nr. 4.) R. clamavit, vociferatus est.
צְעָקָה clamor. R. clamavit.
רְוָחָה respiratio. R. spiravit, respiravit.
רְנָנָה jubilum, cantus. R. cecinit.
שְׁאָגָה rugitus, ejulatus. R. rugire, ejulare.
שְׁוָעָה (Nr. 4.) clamor. R. clamavit.
שְׁמָמָה desolatio. R. desolatus fuit.
אָלָה exsecratio (f. אֲלָהָה). R. exsecratus est, juravit. Doch siehe Anmerk. 3.
צָפָה (f. צְוָפָה) fluxus, inundatio. R. fluxit.
רָמָה (f. רְוָמָה) altitudo. R. altus fuit.

רָעָה (f. רְעָעָה) malitia, malum. R. רוּעַ malus fuit.

עֲנָוָה manſuetudo, humilitas. R. manſuetus, humilis fuit.

קְרָבָה propinquitas. R. propinquus fuit ſ. factus eſt.

דְּאָבָה dolor, ſollicitudo. R. doluit, ſollicitus fuit.

דְּהָרָה ſtrepitus. R. ſtrepuit.

דְּמָמָה ſilentium. R. ſiluit.

זְעָקָה clamor. R. clamavit. Nr. 4.

יְלָלָה ejulatus. R. ejulavit.

נְאָצָה contemtus. R. ſprevit.

נְדָבָה ſpontaneitas, liberalitas. (ſ. auch Nr. 4.) R. *Arab.* nobilis, liberalis fuit.

סְעָרָה, שְׂעָרָה commotio vehemens, procella. R. vehementer movit ſe. Horruit.

רְגָשָׁה tumultuatio, ſtrepitus. R. tumultuatus eſt.

רְוָיָה inebriatio. R. *Syr* inebriatus eſt.

רְעָדָה tremor. R. tremuit.

שְׁגָגָה error, erratum. R. erravit.

שְׁכָבָה effuſio, diſperſio. R. *Arab.* effudit, effudit ſe.

כָּלָה (f. כְּלָהָה) conſummatio. R. כלה conſummatus fuit. Doch ſiehe Anmerk. 3.

עָקָה (f. אֲרָקָה) preſſura, anguſtia. R. preſſus fuit.

עָרָה (f. עֲרָהָה) denudatio. R. nudatus eſt. Doch ſ. Anmerk. 3.

קָרָה (f. קְרָרָה) frigus. R. conſtitit, ſubſtitit.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, des Zuſtandes, der Qualität. Z. B.

אַדְמָה terra. (*quaſ.* rubra.) R. ruber fuit.

קְרֹבָה (Nr. 1.) propinquus, amicus. (Pſ. 73, 28.) R. propinquus fuit.

נְשָׁמָה (scil. נֶפֶשׁ) ens respirans.
אָבָה (f. אֲבָהָה) [9]) und apocopirt אָב pater. Eigentlich: das Wohlwollen; 2) das Subject: der Wohlwollende. — Daher im Plural אָבוֹת).
קָמָה (f. קְוָמָה) seges. (surgens). R. stetit, surrexit.
אֲמָנָה foedus. (*quasi* firmatum.) R. firmus fuit.
כְּנָוָה societas, collegium judicum. R. *Æthiop.* judicavit.
קָהָלָה (vielleicht für קְהָלָה. Sonst קָהָל) coetus.
עֲנָנָה nubes. (Sonst עָנָן. Gleichsam: tegens.) R. operuit.
בָּבָה (f. בְּוָבָה) pupilla. R. בּוּב cavum esse.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

בָּתָה (f. בְּוָתָה) desolatum.
שָׁתָה (f. שְׁוָתָה) fundamentum (aedificio suppositum). R. שִׁית ponere.
כָּלָה (f. כְּלָהָה) Nr. 1. consummatum, absolutum, totum. Doch siehe **Anmerk.** 3.

4) Den Effect der Handlung ꝛc.

אֲנָחָה gemitus, suspirium. R. gemuit.
בֶּעָתָה terror, (horror). R. territus fuit.
נְשָׁמָה halitus, flatus. R. spiravit.
אֲנָקָה clamor. R. clamavit.
יְלָלָה ejulatus. R. ejulavit.
נְדָבָה (Nr. 1.) sacrificium spontaneum.
צְוָחָה clamor. R. clamavit. } Nr. 1.
צְעָקָה clamor. R. clamavit. }
קְצָפָה spuma. R. spumavit,
רְנָנָה jubilum, cantus. (Nr. 1.) R. cecinit, sonuit.

9) Könnte aber auch die Form אָבֶה (wie שָׂדֶה) §. 11. seyn, mit dem weiblichen ה. — S. hernach Anmerk. 3. (Ohngefähr wie קָצֶה als Femininum, vom Masculin קֵצֶה (finis) vorkommt.)

שִׁעְטָה ſtrepitus. R. *Arab.* شطّ für شعط plauſit.
צְעָדָה ſonus, ſ. ſtrepitus, eundo excitatus. R. inceſſit.
רְגָשָׁה (Nr. 1.) ſtrepitus. R. tumultuatus eſt.
שְׁוָעָה clamor. R. שׁוע clamare.
אָלָה (f. אֲלָהָה) juramentum. R. juravit, exſecratus eſt. ſ. Anmerk. 3.

5) Das Inſtrument, oder Mittel der Handlung. Z. B.

כְּבָרָה cribrum.
עֲגָלָה plauſtrum. R. *Arab.* feſtinavit, properavit.
עֲטָרָה corona, cinctura capitis. R. cinxit.
נָפָה (f. נְפָהָה) cribrum, ventilabrum. R. *Arab. Æthiop.* disjecit, diſſipavit. ſ. Anm. 3. Oder für נָפָה von נוף IV. agitavit.
עֲבָרָה navis vectoria, *qua flumen trajicitur.* R. tranſiit.
עֲזָרָה clauſura, cinctura, *qua aliquid includitur.* Inde 1) exterius templi atrium; 2) crepido. —

6) eine Zeit. Z. B.

עֲצָרָה feſtum; 2) coetus, concio. R. *Syr.* collegit.

7) einen Ort. Z. B.

עֲרָבָה locus campeſtris. R. amoenus fuit. (?) —
שְׁמָמָה (Nr. 1.) deſolatum.
שָׂפָה (f. שְׂפָהָה) (extremum) labium &c. R. finiri. ſ. Anmerk. 3.
קְעָרָה ſcutella, patina profundior. R. *Arab.* profundus fuit.
רָמָה (f. רְוָמָה) (Nr. 1.) excelſum. Locus excelſus. R. רום excelſus fuit.

Anmerk. 1. Nun ſollte ich die Form des Infinitivs קִבֶּלֶת folgen laſſen, welche mit der Form קְבָלָה im Grunde einerley und nur kürzer iſt, daher

daher sie so oft im statu constructu gebraucht wird. Allein da es noch mehrere Gattungen von Formen, die auf ein weibliches ת ausgehen, giebt, die zum Theil mit dieser Form (קִבֶּלֶת) überaus verwandt sind: so übergeh' ich sie hier, und nehme sie unten, wo von den weiblichen Infinitivformen (mit ת am Ende) gehandelt werden soll, gleich mit.

Anmerk. 2. Von den übrigen auf ein weibliches ה_ ausgehenden Formen handle ich nicht besonders, weil es ganz ohne Zweck und Nutzen seyn würde, (wie ich denn auch von der Form קִבָּלָה nicht besonders gehandelt haben würde, wenn es nicht unausgemacht bliebe, ob sie zunächst unter קָבָל, oder unter קִבֵּל, oder unter קִבַּל (oder קִבֻּל) gehöre) sondern ich setze sie jedesmal mit unter die Form, aus welcher sie, ihrem characteristischen Vocal nach zu urtheilen, entstanden sind; also wird man z. B.

קִבֹּלָה und קִבּוֹלָה unter קָבַל oder קִבֵּל,
קִבֵּלָה und קִבֵּילָה unter קִבֵּל oder קִבֵּל,
קִבּוֹלָה unter קִבּוֹל oder קִבּוֹל,
קִבִּילָה unter קִבִּיל oder קִבִּיל

zu suchen haben. —

Anmerk. 3. Die Wörter der Form mit doppeltem (_), die ein weibliches ה haben und von Verbis ל"ה abstammen, z. B. אִלָּה, כִּלָּה, עִרָּה, שִׁפָּה ꝛc. leitet man aber wol noch richtiger aus der Form קִבֵּל (§. 11.) ab, so daß z. B. aus אִלֵּה mit dem weiblichen ה_ erst אִלֵּה (für אִלֵּהָה) entstünde. Siehe auch אֵב (f. אָבֵה) pater. §. 11. Nr. 2.

§. 11.

Form קְבֹל (קִבְלָה).

Die Wörter der Form des Infinitivs קְבֹל und, mit weiblicher Endigung, קִבְלָה, (welche zwar auch zuweilen aus der kürzern Form קִבֹּל (§. 13.) entſtanden ſeyn könnte,) bezeichnen:

1) Die Handlung, oder das Leiden, den Zuſtand, oder die Qualität ſelbſt. Z. B.

אֲסֹפָה ablatio, abſumtio. R. abſtulit, abſumſit.
גְּנֹבָה furtum. R. furatus eſt.
גְּזֹרָה exciſio, devaſtatio. R. abſcidit, excîdit.
הֲפֹכָה everſio, ſubverſio. R. evertit, ſubvertit.
הֲרֹגָה occiſio, caedes. R. occîdit.
יְרֻשָׁה hereditas, poſſeſſio. R. poſſedit, occupavit.
עֲרֹמָה coacervatio. R. coacervavit.
שְׁאֹלָה (und שְׁלָה f. שְׁאֵלָה) petitio. R. petiit.
שְׂרֹפָה combuſtio, incendium. R. incendit, combuſſit.
אֲבֹדָה amiſſio, perditio. R. periit.
בְּעֹרָה incendium. R. arſit, incenſus fuit.
הֶבֶל (conſtr. הֲבֶל) vanitas. R. evanuit.
חֲשֹׁכָה tenebrae. R. tenebroſus fuit.
מְלֹאָה plenitudo. R. plenus fuit.
שְׁפָלָה humilitas. R. humilis fuit. Nr. 7.
טְרֹפָה diſciſſio. R. dilaniavit.
מְלֹחָה exciſio, vaſtatio. R. vaſtavit.
צְנֹפָה conglobatio, convolutio. R. volvit.
שְׂדֹרָה ordinatio, diſpoſitio. R. ordinavit, diſpoſuit.
שְׂרֹקָה exſibilatio. R. exſibilavit.
אֲפֵלָה caligo.
אֲשֵׁרָה declivitas. R. אשר wie שרא Syr. Arab. inclinavit, — ſe.

מְהִרָה festinatio, celeritas. R. festinavit.
פְּלֵיטָה, פְּלֵיטָה evasio. R. evasit.
חֲמָה (aus יְחֻמָּה) excandescentia. R. יחם incaluit.
לֵדָה (aus יְלֻדָה) partus. R. peperit.
עֵצָה (aus יְעֻצָה) consultatio, (consilium.) R. יָעַץ consultavit.
שֵׁנָה (aus יְשֻׁנָה) somnus. R. יָשַׁן dormivit.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, des Zustandes, der Qualität ꝛc. Z. B.

גָּדֵר, גְּדֵרָה septum, maceries. (*quasi* sepiens, s. cingens.)
נִבְלָה cadaver. R. נבל marcuit.
מְלֵאָה (Nr. 1.) maturus fructus.
מְרֵרָה fel. R. amarus fuit.
פָּלֵט, פְּלֵטָה evadens. R. evadit.
אָבָה (f. אֲבֵהָה aus אָבֶה) apocop. אָב *pl.* אָבוֹת pater. S. §. 10. Nr. 2.

Anmerk. Hier gilt übrigens wieder eben das, was bey den Wörtern der Form קָבֵל von concreter und zwar subjectiver Bedeutung (§. 5. Nr. 2.) bemerkt worden ist. Es giebt nemlich noch sehr viele Wörter der Form קָבֵל mit concreter und zwar subjectiver Bedeutung, (z. B. גָּדֵל, אָשֵׁם, דָּבֵק, זָקֵן, חָדֵל u. s. w.) die zwar, in so fern der Infinitiv einer subjectiven Bedeutung fähig ist, für ursprüngliche Infinitive gehalten werden könnten; allein — da es auch ein Particip der Form קָבֵל giebt, und die subjectiv-concrete Bedeutung dieser Wörter dem Particip natürlicher ist, als dem Infinitiv: so setz' ich sie unten unter die Participe der Form קָבֵל.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

גְּזֵל, גְּזֵלָה raptum. R. rapuit.
גְּנֵבָה (Nr. 1.) furto ablatum. R. furatus eſt.
דְּבֵלָה palatha, maſſa ficuum aridarum. R. *Arab.* coegit in unum.
טְרֵפָה (Nr. 1.) diſciſſum, dilaniatum.
יְגֵב ager, arvum. (*quaſ.* ſecari, ſulcari ſolitum.) R. יָגַב wie גּוּב *Arab.* ſecuit, fidit.
יְרֻשָּׁה (Nr. 1.) res poſſeſſa.
מְנֵה mina, libra. R. definivit, decîdit.
שְׁאֵלָה petitum. (Nr. 1.)
שְׁרֵקָה quod exſibilatur. (Nr. 1.)

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

עֲרֵמָה acervus. R. acervavit.
חֲמָה (aus יְחֵמָה) ira. (Nr. 1.) R. incaluit.
עֲצָה (f. יְעֵצָה) conſilium. (Nr. 1.) R. יָעַץ conſultavit.
שְׁנָה ſomnus. (Nr. 1.)
זֵעָה (יְזֵעָה) ſudor. R. *Arab.* وَزَعَ excrevit.

5) ein Inſtrument, oder Mittel ꝛc. Z. B.

יְתֵד paxillus, clavus. R. *Arab.* يَتَدَ ſ. وَطَدَ firmiter adegit impegitque.

6) eine Zeit. (Keine!)

7) einen Ort. Z. B.

אֲשֵׁדָה praecipitium. ſ. Nr. 1.
אֵשֵׁר, אֲשֵׁרָה, אֲשִׁירָה nemus. Lucus. R. *Arab.* valde laetus fuit; exſultavit laetitia.
חָצֵר atrium. Villa. R. (*Arab.* arcte circumdedit. Seu) حَضَرَ incoluit (locum).
נָוֶה f. בָּוָה 1) habitaculum; 2) caula. R. נָוָה habitavit, inhabitavit.

קָצֶה

2) Das Subject der Handlung, der Beschaffenheit, des Zustandes ꝛc. Z. B.

חֵמָר bitumen [u]). R. *Arab.* rubuit.
צֵלָע costa; latus. — (?)
לֵבָב cor. R. viguit, vixit.
שֵׂעָר pilus. (?) —

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

עֵנָב uva. R. *Chald.* conjunxit.
שֵׁכָר sicera, potus. R. potavit.
שֵׁגָל uxor, conjux. R. concubuit, inivit uxorem.

4) Den Effect. (Kein Beyspiel!)

5) ein Instrument, oder Mittel. (Keins!)

6) eine Zeit. (Keins!)

7) einen Ort. Z. B.

חֵמָת uter, lagena. R. חמת *Arab.* infudit. (Cui frequenter infunditur)?

Anmerk. Aus dieser Form קֶבֶל könnte auch wol die Form קֶבַל (z. B. מֶלַח) abgeleitet werden, in so fern nemlich קֶבֶל in der *forma constructa*, nach der Grammatik, erst קֶבַל macht, woraus dann קֶבָל, oder wegen eines Gutturals (ה, ח oder ע) קֶבַל entsteht. Allein, mit eben dem Rechte könnte man קֶבַל (מֶלַה) auch von der Form קֶבֶל (§. 11.) ableiten, weil diese in ihrer Abkürzung ebenfalls קֶבַל macht, (wie קֶבָל selbst). Einige Wörter der Form קֶבַל könnten nun wol die Form קֶבֶל zur Grundform haben, (z. B. צֵלַע costa, latus; weil auch צֵלָע wirklich vorkommt.) Indessen ist es fast nie möglich, zu bestimmen, welche Wörter der Form קֶבַל von קֶבֶל, welche von קֶבָל, und

u) Wenn dies anders nicht für חֵמָר aus der neunten oder eilften Conjugation ist, welche, wie man aus dem Arabischen weiß, gern von Farben gebraucht werden.

und welche von קְבָל abstammen, weil diese alle erst קִבֵּל machen, woraus denn קְבֵל oder (wegen eines Gutturals) קְבַל (מְלַח) entsteht.

§. 13.
Form קְבֵל.

Die Form קְבֵל ist bloße Abkürzung von קִבֵּל (§. 11.). Die Wörter dieser Form des Infinitivs, (zu welchen ich einige mit dem weiblichen ה, von Verbis quiesc. ע abstammende rechne,) bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, den Zustand selbst. Z. B.

(הֶבֶל vanitas. Eccles. 1, 2. Doch siehe oben §. 11. Nr. 1.)

יְלֶל ejulatio. R. ejulavit.

כְּאֵב dolor. R. doluit.

פְּאֵר ornatus. R. ornavit.

רְתֵת tremor. R. *Chald.* tremere.

אֵיבָה inimicitia, odium. R. odit. (Doch s. oben §. 9. Anm. 1.)

קֵא (קְוֵא) vomitus. R. קוא vomere.

שֵׂחַ meditatio. R. שׂיח meditari.

אֵר, אִיר exitium, calamitas. R. *Arab.* durus fuit.

בֵּן, בֵּין (בֵּוְן) 1) distinctio, medium; 2) inter. R. *Arab.* distincta fuit res.

רַע (רֵיַע) vociferatio. R. ריע vociferari.

שֵׂב, שֵׂיבָה, שֵׂבָה canities. R. canum esse, canescere.

זְעֵיר paucitas; (2) parum, modicum.) R. *Chald.* parum esse, vel fieri.

שְׁלֵו (für שְׁלֹו) tranquillitas. R. pacificus, tranquillus füit.

אֵימָה horror. R. אָיַם. (Doch s. oben §. 9. Anm. 1.)

רֵיחַ odor. R. רוח spiravit. IV. odoratus est.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

אֵימָה (Nr. 1.) horroris *objectum.*

קָא (Nr. 1.) quod evomitur. R. קוא vomere.

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

בְּאֵר 1) fovea; 2) puteus. R. *Arab.* fodit.

יְלֵל (Nr. 1.) ululatus. R. ululavit.

אֵיבָה (Nr. 1.) odium.

גֵּב asser, tabula. R. *Arab.* secuit, dissecavit.

קֵרֶן lancea. R. *Arab.* cudit *ferrum.*

רֵיחַ (Nr. 1.) odor.

שֵׁין urina. R. *Æthiop.* minxit.

כְּאֵב dolor. (s. Nr. 1.)

אֵימָה (Nr. 1.) horror, timor.

חֵק, חִיק (حيك 1) textum; 2) pallium: *Heick.* 3) sinus. R. חִיק s. חיך *Syr. Arab.* texuit. Inde חַיָּקָא et חַיָּבָא textor.

צֵאָה (צֵא) stercus. R. צוא.

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

שֵׁכֶם (wenn man es für abgekürzt aus שְׁכֶם annimmt. Doch s. oben §. 8. Anm. 1.) humerus, dorsum. R. *Æth.* bajulavit, portavit.

פְּאֵר (Nr. 1.) ornatus (Putz). R. ornavit.

עֵט stilus. R. עוט *Arab.* fodit, effodit.

(חֵל, חֵיל 1) antemurale; 2) exercitus.)

נֵר (lumen) lucerna. R. lucere, splendere.

6) eine Zeit. (Keins!)

7) einen Ort. Z. B.

כֶּרֶשׁ ventriculus. (rugosior corporis pars?) R. *Ar.* كُرْش contracta et corrugata fuit *pellis.*

Anmerk. 1. Die aus den Verbis gemin. ע abstammenden Nennwörter der Form אֵם s. oben unter der Form קֶבֶל §. 9. — Daß sie auch aus der Form קֵבֶל abgeleitet werden könnten, ist §. 9. Anmerk. 1. gezeigt.

An-

Anmerk. 2. Die sehr wenigen Wörter der Form קֶבֶל (שֶׁכֶם (סֶבֶה)) könnte man wol auch zu קֶבֶל, als einer daraus abgekürzten Form, rechnen, weswegen ich sie auch wieder mit angeführt habe; allein man kann sie auch zur Form קֶבֶל rechnen, wie §. 8. Anmerk. 1. gezeigt ist.

Anmerk. 3. Die weiblichen Wörter der Form קִבְלָה hat man (bis auf die von Verbis quiesc. abstammenden, z. B. אִיבָה, als welche in diesem §. 13. mit stehen) oben unter der männlichen Form קֶבֶל §. 11. zu suchen.

Anmerk. 4. Die in diesem §. 13. angeführten, aus den Verbis quiescentibus ע abstammenden Nennwörter (z. B. חִיק, זֵד, אִיבָה u. s. w.) könnten auch wol unmittelbar aus der Form בַּיִת r), und eben so richtig aus קֶבֶל (§. 11.) abgeleitet werden.

§. 14.

Form קֶבֶל (f. קִבְלָה, seltner קִבֶלָה).

Wie קֶבַל und קֶבֶל (§. 9.) aus קִבַל (§. 8.) entsteht, so, und noch leichter, entstehet קבֶל aus קֶבֶל, (durch Zurückziehung des Vocals zum ersten Stammbuchstaben, und durch ein unterm zweyten angenommenes verstohlnes Segol y)). Durch Anhängung der weiblichen Endigung ה entstehet קִבְלָה. Die Wörter dieser Form bezeichnen:

1) Die

r) Denn z. B. חִיק ist das Arabische حُقٌ; ganz wie בַּיִת das Arabische بَيْتٌ ist.

y) s. m. hebr. Sprachlehre, §. 40.

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, den Zuſtand ſelbſt. Z. B.

אֶצֶל 1) conjunctio, propinquitas; 2) juxta, prope.
R. אצל und وصل junxit, conjunxit.

חֶבֶל dolor (conſtrictio). R. ligavit, conſtrinxit.

חֶנֶן (inde חֲנֻנָה Pſ. 102, 14.) R. miſertus eſt.

חֶפֶשׂ perſcrutatio. R. perſcrutatus eſt.

חֵרֶם devotio (anathema. Nr. 3.) R. devovit.

חֶשֶׁק deſiderium. R. amavit, deſideravit.

נֶזֶק laeſio, damnum. R. laeſit.

סֵפֶר, סִפְרָה recenſio, numeratio (liber, epiſtola. Nr. 2.) R. numeravit, enumeravit.

עֵרֶךְ diſpoſitio, aeſtimatio. (Ordo Nr. 4.) R. diſpoſuit, ordinavit.

פֶּתַח apertura, apertio. R. aperuit.

גֵּזֶל raptus, rapina. R. rapuit.

זֵכֶר recordatio, memoria. R. recordatus eſt.

חֵלֶק, חֶלְקָה laevitas, lubricitas, blanditiae. (ſ. Nr. 4.) R. laevus fuit.

חֵפֶץ voluntas, deſiderium, beneplacitum. R. voluit, delectatus eſt.

חֵקֶר perſcrutatio. R. perſcrutatus eſt.

חֶרְפָּה convitium, (probrum Nr. 4.) R. conviciatus eſt.

יֵצֶר formatio, (figmentum. Nr. 4. und Nr. 3.) R. finxit, formavit.

עֵזֶר, עֶזְרָה auxilium. R. auxiliatus eſt.

עֵקֶר ligatio. R. ligavit.

פֵּשֶׁר interpretatio, explicatio. R. interpretatus eſt.

* * *

אֵבֶל luctus. R. luxit.

הֵפֶךְ inverſio. R. vertit. Inverſus fuit.

חֶדְוָה gaudium. R. חָדַו et חָדָה gaviſus eſt.

(חֵטְא (f. חֵטְאָה), peccatum. R. peccavit.)

Nr. 4.

חֵלֶף permutatio. Vice, loco. R. ſucceſſit, permutatus fuit.
הֵלֶךְ itio. R. ivit.
חֲבֵרָה conſociatio, ſocietas. R. ligavit, ſociavit.
חֹזֶק, חֲזָקָה firmitas, robur. R. robuſtus, firmus fuit.
חֵלֶב pinguedo. R. pinguis fuit.
חֶמְלָה clementia. R. clemens fuit.
עֶבֶר tranſitus. Trans. (Nr. 7.) R. tranſiit.
עֶדֶן, עֲדָנָה oblectatio, voluptas. R. oblectatus eſt.
עֹמֶק profunditas. R. profundus fuit.
רֵבֵץ accubitus. R. cubuit, accubuit.
שֵׁת (f. שֵׁתָה) bibitio. R. שָׁתָה bibit.
שֵׂט, שִׂטָה declinatio. R. שָׂטָה declinavit.
עֶבְרָה ira, excandeſcentia.
עֶמְדָה ſtatus, conſiſtentia. R. ſtetit.
עֵרָוָה nuditas. R. עָרַו et עָרָה nudus fuit.
שִׁפְלָה, שֶׁפֶל humilitas. R. humilis fuit.
יֵשׁ (f. יֵשָׁה) τὸ eſſe; eſſentia. — R. יָשָׁה (?)
רֵעַ (f. רֵעָה) ſociatio, amicitia. R. ſocius, amicus fuit. (ſ. Nr. 2.)

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, der Qualität, des Zuſtandes ꝛc. Z. B.

סֵפֶר (in der Bed.) liber, epiſtola, ſcriptum. R. recenſuit, enumeravit.
הֵלֶךְ (Nr. 1.) viator ambulans.
חֵדֶק paliurus. (?)
מֵצַח frons. R. *Arab.* نَضَرَ nituit.
נֵצֶר ſurculus. R. *Arab.* نَضَرَ laete viruit. نَظَرَ reviruit, refloruit.
עֵקֶב finis, poſtremum rei. Emolumentum, merces. R. *Arab.* pone venit, ſucceſſit.
בֵּן (f. בִּנָה) filius. R. aedificavit, reſtituit.
יֵשׁ (f. יֵשָׁה Nr. 1.) ens ſubſiſtens.
בֵּץ accipiter. (f. בֵּצָה). R. volavit.

(רָעָה) רֵעַ (Nr. 1.) ſocius, amicus. R. ſocius, amicus fuit.

אֶשֶׁל terebinthus. R. *Arab.* أَثَلٌ radicalis, firmus, conſtans fuit.

(חָמָא) חֵמָאָה lac ſpiſſum. R. *Arab.* خما ſpiſſum fuit *lac*.

נֵרְדְּ nardus, ſpica, indica. R. ندى viruit, frondiuit.

עֵשֶׂב herba. R. germinavit.

שֶׂה (f. שִׂיָּה, daher z. B. שִׂיוֹ) ovis. R. שׂיה.

גֵּא (f. גֵּאָה) ſuperbus, elatus. R. eminuit, extulit ſe.

מֵעַ pl. מֵעִים et מֵעוֹת viſcera. R. *Arab.* extendit ſe.

עֵץ (f. עֵצָה) f. עֵצָה arbor. R. עצה *Ar.* germinavit, pleno vigore fuit.

Anmerk. Die Wörter dieſer Form, von ſubjectiv-concreter Bedeutung, können aber auch für urſprüngliche Participe dieſer Form (קֶבֶל), die ſo leicht aus קָבֵל entſtand, gehalten werden, und ihre Bedeutung iſt dann noch begreiflicher, als wenn ſie für urſprüngliche Infinitive gehalten werden.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

גֵּזֶל (Nr. 1.) raptum; quod rapitur. R. rapuit.

חֵרֶם (Nr. 1.) devotum, anathema.

יֵצֶר (Nr. 1.) res, quae fingitur et formatur. R. finxit, formavit.

סֵבֶל f. סִבְלָה onus. R. portavit.

עֵרֶב trama, ſubtegmen. (*quaſ.* immiſceri ſolitum.) R. miſcuit, — ſe.

חֵפֶץ (Nr. 1.) res optata, deſiderabilis. R. optavit, deſideravit.

חֵשֶׁק (Nr. 1.) res deſiderata. R. appetiit, deſideravit.

נֵטֶל onus. R. portavit.
עֵדֶר grex. R. diſpoſuit, ordinavit.
הֵפֶךְ ſ. Nr. 4.

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

(אָמַר) אֵמְרָה dictio, verbum. R. dixit.
חֵבֶל (Nr. 1.) dolor.
חֶרְפָּה (Nr. 1.) probrum.
זֵכֶר memoria. (Nr. 1.) R. recordatus eſt.
חֵלֶק, חֶלְקָה (Nr. 1.) portio, pars. R. partitus eſt.
יֵצֶר figmentum. (Nr. 1.)
נֵזֶק (Nr. 1.) damnum.
עֵזֶר auxilium. (Nr. 1.)
עֵרֶךְ ordo. (Nr. 1.)
הֵפֶךְ inverſum, contrarium. R. vertit, convertit.
צֵלֶל umbra. R. tectus, obumbratus eſt.
נֵסֶךְ libamen. R. effudit.
(עֵרֶב (Nr. 2.) turba mixta.)
קֵצֶה finis. R. abſcindere.
חֵטְא peccatum. R. peccavit.
עֵשֶׂק lis, rixa. R. rixatus eſt.
תֵּקַע clangor. R. clanxit.
הֵמָיָה, הֶמְיָה ſtrepitus, tumultuatio. R. הָמָה et הָמַי tumultuatus eſt.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

חֵרֶם (Nr. 1. 3.) rete. R. *Arab.* حَرَمَ IV. prehendit, occupavit.
מֵזַח cingulum.
כֵּבֶל lagena.
רֵחַ (f. רֵחָה) mola (רֵחַיִם). R. רחה *Arab.* in orbem ivit.
חֵשֶׁב cingulum. R. *Arab.* حَسَبَ adſtrinxit.

אֵבֶר

אֵבֶר ala. —
זֵר cinctura, limbus. (f. זֵרָה). R. זָרָה cinxit.

Anmerk. Auch dieſe Wörter, mit der Bedeutung eines Inſtruments, oder Mittels, könnten, dieſer Bedeutung nach, urſprüngliche Participe ſeyn. (Der Form nach ohnehin! ſ. Nr. 2. Anmerk.)

6) eine Zeit. (Keins!)

7) einen Ort. Z. B.

חֵמֶת ſ. חָמַת §. 12. Nr. 7.
עֵמֶק (Nr. 1.) vallis profunda.
קֵדֶם oriens (regio anterior). R. anterior, ante fuit.
עֵבֶר (ſ. Nr. 1.) ora, extremitas, pars ulterior. Trans, cis. R. tranſiit.
גֵּב (f. גֵּבָא) foſſa. R. *Chald.* collegit. *Arab.* congregavit, ſ. deduxit *aquam*.

§. 15.

Form קְבוֹל oder קָבוֹל (f. קְבוֹלָה).

Aus der Form des Infinitivs (der erſten Conjugation) קְבוֹל oder קָבוֹל, deren Exiſtenz nicht bezweifelt werden kann, da ſie nicht nur in wahren Infinitiven noch vorkommt [3]), ſondern auch den Verbis quieſcentibus ע"ו ſogar die ordentliche iſt, ſtammen ebenfalls Nennwörter ab, welche bezeichnen:

1) Die Handlung, oder das Leiden, die Beſchaffenheit, den Zuſtand ꝛc. ſelbſt. Z. B.

אָסוֹר (f. אֲסוֹר) ligatio. (ſ. Nr. 5.) R. ligavit.
גְּבוּלָה, גְּבוֹל terminatio. (Nr. 2.) R. terminavit.
גְּרוּפָה convitium. R. convitiatus eſt.
גְּרוּשָׁה extruſio, expulſio. R. expulit, ejecit.

3) Z. B. סָפוֹן Jer. 22, 14. לָחוֹם Hiob 20, 23.

טְבוּל tinctura. R. tinxit, intinxit.
יְשׁוּעָה ſervatio, liberatio. Salus. R. IV. ſervavit.
לְחוּם comeſtio. (Nr. 3.) R. edit, conſumſit.
נְצוּר (ſpeculatio) Nr. 7. R. obſervavit.
עֲשׁוּקִים oppreſſio. R. oppreſſit.
פְּרוּדָה ſatio. (Nr. 3.) R. ſparſit.
קְבוּצָה congregatio, collectio. R. congregavit, collegit.
בְּזוּי contemtus, contemtio. R. בָּזָה ſ. בָּזַי ſprevit.
גְּרוּד inciſio, caeſura. (Nr. 3.)
גְּמוּל retributio. Meritum. R. גמל contulit, retribuit.
חֲמוּד deſiderium. R. deſideravit.
יְסוּדָה, יְסוּד fundatio. (Nr. 4.)
יְצוּקָה fuſio, fuſura. R. fudit.
כְּלוּלָה pl. וֹת ſponſalia. —
מְרוּקִים mundationes. R. abſterſit, mundavit.
נְבוּאָה vaticinatio, inſpiratio. (Nr. 4.) R. inſpiratus, vaticinatus eſt.
עֲרוּץ ruptura. R. rupit, fregit.
פְּטוּר apertura, fiſſio, eruptio. R. aperuit.
צְפוּן abſconſio. (Nr. 5.) R. abſcondidit.
קְבוּרָה ſepultura. (Nr. 7.) R. ſepelivit.
רְכוּשׁ acquiſitio. (Nr. 4.) R. acquiſivit.
שְׁבוּעַ juratio. (Nr. 4.) R. juravit.
שְׁפוּט judicium. R. judicavit.
אֲשׁוּר greſſus, inceſſus. R. inceſſit.
זְבוּל habitatio. (Nr. 7.) R. habitavit.
חֲלוּשָׁה debilitatio, clades. (*Oppoſ.* גְּבוּרָה) R. debilitatus eſt.
קְרוּמִים antiquitas. ſ. קֶדֶם.
אֱמוּן (ſ. אֱמוּנָה) f. אֱמוּנָה firmitas, conſtantia, fidelitas. Securitas. R. tutus, ſecurus, firmus fuit.
עֻזּוּז, עֻצּוּם } robur, vis. R. robuſtus fuit.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, des Zuſtandes, der Qualität. Z. B.

אָנוּשׁ aeger, infirmus. R. aeger, infirmus fuit. (ſ. die Anmerk.)

זְבוּב muſca. R. *Arab.* ذَبَّ incertis ſedibus divagatus eſt, nec in uno loco conſtitit.

פְּאֵרָה (f. פְּאֵרָה) frons. —

סוּף turbo. R. סוּף (coll. אָסַף et סָפָה) auferre, diſperdere.

גְּבוּל terminus. R. terminavit.

זָכוּר mas. R. impreſſit. Recordatus eſt.

יְתוֹר (Nr. 1.) praeſtantiſſimum. R. excelluit, abundavit.

טוֹב bonum. (Nr. 1.)

סוּס equus. R. סוּס f. שׂוּשׂ gaviſus eſt.

רוּם (Nr. 1.) altus.

Anmerk. Der größere Theil der Nennwörter dieſer Form (קְבוּל) mit ſubjectiver Bedeutung (z. B. אָנוּשׁ aeger u. d. gl. m.) gehört nicht hieher, ſondern unter die urſprünglichen Participe Pahul. (S. unten a. ſ. O.) Von dieſem Particip (Pahul) wiſſen wir, daß es zwar eigentlich paſſiv ſey, aber nur in ſolchen Zeitwörtern, welche eine active oder tranſitive Bedeutung haben, und folglich auch eines Paſſivs fähig ſind [a]; aber in den verbis neutris und intranſitivis wird dies Particip, wie das Particip. Benoni gebraucht [b]. Und ſolche Participe Pahul ſind urſprünglich alle diejenigen Nomina der Form קְבוּל, welche von Verbis *intranſitivis* oder *neutris* abſtammen und ſubjective Bedeutung haben. Folglich gehören ſie nicht hieher, ſondern, unten, unter die urſprünglichen Participe Pahul, wo man ſie alſo zu ſuchen hat.

3) Das

a) z. B. קְטוּל occiſus. b) z. B. אָנוּשׁ aeger. R. aeger fuit.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

פָּקוּד praefectus. R. praefecit.
חֲמוּד res desiderata et expedita. R. desideravit.
לְחוּם (Nr. 1.) cibus comestus. R. edit, consumsit.)
גְּרוּד (Nr. 1.) sulcus. *Metaph.* turma, agmen. R. incîdit.
טְבוּל (tinctum,) tiara versicolor (?) — R. tinxit, intinxit.

Anmerk. Hieher könnte man noch eine große Zahl Nennwörter dieser Form, mit objectiver Bedeutung, setzen [c]); allein da es natürlicher ist, sie für ursprüngliche Participe Pahul (von transitiven Zeitwörtern) zu halten: so gehören sie eigentlich nicht hieher, sondern, unten, unter die ursprünglichen Participe Pahul. —

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

יְצוּעַ stratum. R. stravit, substravit.
טְבוּל s. Nr. 3.
נְבוּאָה vaticinium. (Nr. 1.)
שְׁבוּעָה, שְׁבוּעַ juramentum. (Nr. 1.)
שְׁמוּעָה fama. R. audivit.
טוּר ordo. R. partiri, dispertiri.
עוּגָה, עֻגָה placenta (cocta). R. coquere.
צוּר forma. R. formare, fingere.
נוּב proventus. R. provenire.
אֲטוּן (f. אֶטוּן) sinteum (ex filis contextum.)
יְשׁוּעָה auxilium, salus. (Nr. 1.)
כְּלוּב canistrum. R. *Arab.* consuit, contexuit.
רְכוּשׁ (Nr. 1.) facultates. Opes. R. acquisivit.
שְׁלוּחָה propago (emissa ab arbore?) R. misit, emisit.
חוּג circulus. R. circinare.
סוּחָה

c) יְלוּד natus, filius. לְמוּד assuetus, doctus. u. s. w.

סוּחָה purgamentum. Sordes everrendo expurgatae. R. סוּחַ et סָחָה everrere, removere.
בּוּשָׁה (Nr. 1.) pudor. R. pudefieri.

5) Das Inſtrument, oder Mittel ꝛc. Z. B.

(אֲבוּס (f. אֵבוּס) praeſepe. R. ſaginavit.)
אָסוּר (f. אֵסוּר) vinculum. R. ligavit, vincivit.
חֲנוּטִים conditurae. R. condire.
לְבוּשׁ veſtitus. R. veſtivit, induit.
פְּרוּי pretium redemtionis. R. פָּדָה f. פָּדַי redemit.
רְתוּקָה catena. R. ligavit, vinxit.
קוּר tela f. reticulum araneae. R. *Arab.* captavit, circumvenit praedam.
אָטוּן (f. אֵטוּן) Nr. 4. funis, filum.
אֲרוּחָה commeatus, victus. R. ivit, profectus eſt.
(חֲטוּבָה tapetum. R. involvit, implicavit.)
כְּסוּי tegumentum. R. texit.
כְּרוּב et רְכוּב currus — (tonans.) R. vectus eſt.
רְפוּאָה medicamentum, medicina. (Nr. 1.) R. mederi, ſanare.
חוּט filum. R. conſuere.

פּוּר ſors. R. פּוּר et Ar. ﻓﺮ explorare, indagare.
שׁוּר murus. R. *Æthiop.* texit, protexit.

6) eine Zeit. Z. B.

שְׁמוּרוֹת vigiliae. R. cuſtodivit. *Arab.* vigilavit.
אֱלוּל Nom. menſis Hebrr.

7) einen Ort. Z. B.

נְצוּר ſpelunca (in qua fiunt ſpeculatio et inſidiae). R. obſervavit, cuſtodivit.
זְבוּל (Nr. 1.) habitaculum. R. habitavit.
כּוּר fornax. R. aeſtuare, calere.
דּוּד vas (cui aliquid imponi f. injici ſolet.) R. דוּד (יָדַד et ירה) jecit, projecit.
שׁוּק platea. R. ire, ambulare.
צְפוּן latibulum. (Nr. 1.) R. abſcondidit.

קְבוּרָה

קְבוּרָה (Nr. 1.) ſepùlcrum. R. ſepelivit.
שׁוּחָה fovea, locus terrae depreſſior. R. שׁוּחַ deprimi, inclinari.
חוּץ platea, forum. Extraneum. Extra, foris.
R. *Arab.* حاض circumivit, obivit.

Anmerk. Es giebt noch viele Wörter der Form קָבוּל oder קִבּוּל, ſonderlich mit der weiblichen Endung ה, welche den dritten Stammbuchſtaben verdoppeln, (z. B. יְרֻשָּׁה, פְּעֻלָּה, פְּקֻדָּה u. d. gl.) welche wol auch hieher gerechnet werden könnten, wenn man die Verdoppelung des dritten Stammbuchſtaben für blos euphoniſch halten wollte. Da indeſſen nicht einzuſehen wäre, warum gerade dieſe Wörter und nicht alle andere dieſer Form (z. B. יְצוּקָה, אֲרוּכָה u. ſ. w.) den dritten Stammbuchſtaben verdoppelten; und da es eine beſondere Form (Conjugation) giebt, welche die Verdoppelung des dritten Stammbuchſtaben zum Character hat (die Neunte und Elfte Conjugation oder Form der Araber und — Hebräer!) d): ſo hält man dieſe Wörter am ſicherſten für abgeleitet aus der neunten (und elften) Conjugation, unter welche ich ſie daher auch unten an ihren Ort ſtellen werde.

§. 16.

Form קוֹבֵל (קוֹבַל).

Die Form קוֹבֵל iſt wieder, durch Verſetzung der Vocale, aus קְבוּל (§. 15.) entſtanden, wie קֶבֶל (§. 12.) aus קֶבֶל (§. 11.). — Die wenigen Wörter dieſer Form ſind meiſt ungewiſſer Abkunft, und daher ſchwer und ungewiß

d) ſ. m. hebr. Sprachlehre, §. 84. und 86.

gewiß unter bestimmte Classen formaler Bedeutungen zu ordnen. Nach Wahrscheinlichkeit ordne ich sie so: Sie bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, oder den Zustand selbst. Z. B.

(מוּעָר) מוּעָדָה et מוּעָדֶת vacillatio. R. מער vacillavit.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, des Zustandes, der Qualität ꝛc. Z. B.

(שׁוּלָם daher) שׁוּלַמִּית (Cant. 7, 1.) Gehört aber 1) unter die Conjug. IX. und 2) unter die auf ית ausgehenden Infinitive.

שׁוּעָל (vulpes.) — Thos.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

יוּקָשׁ illaqueatus, irretitus. R. יָקַשׁ insidiari, irretire.

עוּגָב fyrinx. R. *Arab.* miratus est; — jucundus fuit. (?)

4) Den Effect. Z. B.

כּוּמָז cingulum bullatum? R. *Arab.* manibus congessit coëgitque rem in rotundiorem formam. (??)

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

סוּגַר cavea. (Compes.) R. clausit.

לְלָא f. לְלָאָה *pl.* וֹת lora, laqueoli.

דּוּדָא *pl.* ים mandragorae. — — R. dilexit, amavit e).

6) eine Zeit. (Keins!)

7) einen Ort. Z. B.

אִרְיָה f. אַרְיָה f. אֲרָן f. אֲרִי stabulum.

§. 17.

e) Ist wol von יָדַד und die Grundform יְדִיד.

§. 17.

Form קְבִילָה f. קְבִיל, קְבִיל *).

Aus der Form des Infinitivs קְבִיל, oder קְבִיל, welche in den Verbis quiescentibus ע"י die ordentliche ist, stammen ebenfalls viele Nennwörter ab. Sie bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, den Zustand selbst. Z. B.

(אָכַל) אֲכִילָה comestio. R. edit.
בְּרִיאָה (Nr. 3.) creatio. R. creavit.
הֲרִיסָה (Nr. 3.) destructio. R. diruit, destruxit.
יְדִידָה dilectio. R. dilexit.
כְּוִי (f. כְּוִיָּה) f. כְּוִיָּה adustio. R. ussit, adussit.
נְשִׁיקָה osculatio. (Nr. 3.) R. osculatus est.
עֲלִילָה actio, operatio. R. egit, operatus est.
צְדִיָּה studium, industria. (Insidiatio?) R. צָדָה studiose quaesivit, insectatus est.
צְפִירָה cursus, periodus. R. *Arab.* cucurrit.
רְסִיס (Nr. 4.) ruptura; rima. R. *Chald.* confregit. Ruptus est.
שְׁיָא (f. נְשִׂיא) elatio. R. extulit.
שְׁתִיָּה, שְׁתִי potatio. R. potavit.
הִי (נְהִי) planctus. R. נהה lamentatus est.
עֲטִישָׁה sternutatio. R. *Arab.* sternutavit.
שְׁאִיָּה vastatio. R. שָׁאָה vastatus est.
שְׁבִיל processus, gressus. R. *Syr.* II. duxit. —
שְׁיָבָה (f. יְשִׁיבָה) sessio, commoratio. R. sedit, commoratus est.
אֲפִיק robur, firmitas. R. fortis, robustus fuit.
כִּיר (f. נְכִיר) calamitas, infortunium. R. *Arab.* durus fuit.

מְרִיר

*) Und — in den von Verbis ל"י oder ל"ה abstammenden weiblichen Nennwörtern pflegt das in Chirek ruhende (י) euphonisch verdoppelt zu seyn. Z. B. בְּרִיָּה.

מְרִיר amaritudo. R. amarus fuit.
סְלִיחָה condonatio. Gratia, venia. R. condonavit.
צְחִיחָה, צְחִיחַ ariditas, ſiccitas.
צִי (f. צִיָּה) f. צִיָּה (Nr. 7.) ſiccitas. R. ſiccus, aridus fuit.
בְּקִיעַ ruptura, fiſſura. R. rupit, fidit.
הֲגִיג meditatio. Gemitus.
זְמִיר, זְמִירָה cantio. (Nr. 6.) R. cecinit.
חֲבִית coctio, frixio. (Nr. 5.) —
חֲנִינָה commiſeratio, gratia. R. miſertus eſt.
כְּנִגִינָה modulatio, pulſatio fidium. (Nr. 5.) R. נָגַן cecinit fidibus.
נְסִיךְ libatio, effuſio libaminis. R. effudit, libavit.
סְבִיב (cinctura) obſeſſio. R. circumdedit.
פְּתִיחָה (Nr. 4.) ſtrictio gladii. R. aperuit. Strinxit *gladium*.
צְלִיל toſtio. (Nr. 3.) R. צלל (צָלָה) torruit, aſſavit.
קְרִיאָה proclamatio, praeconium. R. vocavit, clamavit.
שְׁחִיטָה mactatio. R. mactavit.
שְׁחִיף abraſio, dedolatio. R. *Arab.* raſit, abraſit.
שִׁיג (f. נְשִׁיג) inſectatio. R. נָשַׂג inſectatus eſt.
חֲלִיפָה (ſucceſſio.) Mutatio. R. ſucceſſit, mutatus eſt.
יְגִיעָה, יְגִיעַ labor; fatigatio. R. laboravit, defatigavit ſe.
סְעִיר turba. R. vehementer commovit, abripuit.
עֲלִיָּה (Nr. 7.) adſcenſus. R. adſcendit.
שְׁבִיב (Nr. 4.) incenſio. R. *Arab.* accendit.
שְׁגִיאָה (Nr. 4.) error. R. שָׁגָה erravit.
שְׁחִין inflammatio. (ulcus, Nr. 4.) R. *Syr.* et *Ar.* incaluit, inflammatus eſt.
שְׁעִיר turbo. vid. סְעִיר.
אֲנִיָּה triſtitia, moeror. R. אנה (אָנַן, אוּן) luxit, moeruit.

גִּישׁ

גִּישׁ (f. גִּשָּׁה) ſpurcities. Sordes. R. *Ar.* نجس impurus, ſpurcus fuit.

בְּקִיק *pl.* ים vacuitas, cavitas. R. בָּקַק (נקה) vacuus fuit.

פִּימָה (f. פְּאִימָה) adeps, pinguedo. R. *Ar.* فأم adipe impletus fuit.

צְעִירָה parvitas, minoritas. R. parvus fuit.

רֵאשָׁה (f. רְאִישָׁה) initium.

דִּין judicatio. Judicium. (Nr. 4.)

מִיץ preſſura. R. (coll. מָצַץ) preſſit.

קִיא vomitus. R. קוא vomere.

שִׂיחָה, שִׂיחַ meditatio. Elocutio. (Nr. 4.) R. meditari, eloqui.

שִׁירָה, שִׁיר cantio. (Nr. 4.) R. canere.

גִּילָה, גִּיל exſultatio. R. exſultavit.

זִיז ſplendor. Superbia.

חִישׁ feſtinatio. *Adv.* cito. R. feſtinare.

פִּיר exitium, interitus. R. *Arab.* mori, interire.

קִימָה ſurrectio. R. ſurgere, ſtare.

רִיב, רִיבָה contentio, lis. R. rixatus eſt.

חִין gratia. Dignitas. R. חָנַן gratioſus fuit. (f. חֵנִין).

רִיק inanitas. (Nr. 2.)

בְּעִי petitio, deprecatio. R. בָּעָה petivit, rogavit.

רְעִי paſtio. (Nr. 7.) R. paſci.

בְּכִי fletus. R. בכה flevit.

בְּלִי abolitio, defectus. *Adv.* non. R. defecit, abolitus eſt.

יְפִי, יֹפִי pulchritudo. R. pulcher fuit.

מְרִי contumacia, rebellio. R. contumax fuit, rebellavit.

עֲבִי denſitas. R. denſus fuit.

עֲרִיָּה nuditas. R. nudus fuit.

צְבִי decus. Complacentia, beneplacitum. R. *Chald.* placuit, jucundus fuit.

שַׁלְוִי ſecuritas, tranquillitas. R. שלה tranquillus, ſecurus fuit.
עֳנִי affliction. R. II. afflixit.
רְאִי viſio, adſpectus. R. vidit, ſpectavit.
חֳלִי aegritudo, morbus. R. aegrotavit.
יְפִי vid. יְפִי.
שְׂכִיָּה imago, ſimilitudo. —
טְיַח obductio, incruſtatio. (Nr. 4.) R. obduxit, oblevit.
צִיר dolor. (Nr. 4.)
שִׁיבָה captivatio. (Nr. 3.) R. שוב (coll. שָׁבָה) captivum duxit.
בְּאָה (f. בְּוִיאָה) ingreſſus, introitus. R. בוא venire.
חִיל dolor. R. doluit.
נִיד, נִידָה agitatio, commotio. R. agitatus, commotus eſt.
פִּיק vacillatio. R. vacillare.
קִין, קִינָה lamentatio. R. lamentari.
בִּינָה intelligentia, prudentia. R. prudens, intelligens fuit.
מִין ſimilitudo, convenientia. Species. R. *Ar.* صنى convenit. *Hebr.* מון, מין.
רִישׁ (f. רְוִישׁ) paupertas. R. pauper fuit.
מְחִי percuſſio. R. percuſſit.
שִׁבִי, שִׁבְיָה captivatio. R. שָׁבָה captivum duxit.
הְחִי impulſio, impulſus. R. impulit.
דְּמִי, דְּמִי ceſſatio, exciſio. R. ſiluit, ceſſavit, exciſus eſt.
לְוָיָה adhaeſio, additio. R. adhaeſit.
נְהִי, נִי f. נְהָיָה lamentatio, planctus. R. lamentatus eſt.
פְּתִי fatuitas. (Seductio ſui.) (Nr. 2.) R. perſuaſus, ſeductus eſt.
קְרִי occurſus. R. קרה occurrit.
קְשִׁי durities. R. קָשָׁה durus fuit.

דְּכִי illiſio, contuſio. R. דכה attrivit, contrivit, contudit.

דְּפִי ignominia, opprobrium. (Offendiculum.) R. *Arab.* truſit, obruit.

דְּמִי vid. דְּמִי.

חֳרִי aeſtus. R. arſit, exarſit.

עֲבִי craſſities. R. denſus, craſſus fuit.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, des Zuſtandes, der Qualität ꝛc. Z. B.

אֲצִיל optimas. Nobilis. R. *Arab.* nobili ſtirpe oriundus fuit. (ſ. die Anmerk.)

צְפִירָה diadema. (*quaſ.* circumdans.) R. *Chald.* circumdedit.

(בְּרִיחַ vectis. R. extenſus fuit in rectum. Fugit.)

שְׁעִיר turbo. (סְעָרָה) R. horruit.

גְּבִיר herus, dominus. F. ה domina. R. valens, potens fuit.

בְּלִיל pabulum recens. R. *Arab.* humidus fuit.

גְּוִיָּה corpus. R. *Arab.* جاي operuit, texit; retinuit, continuit.

נְטִישָׁה propago. Ramus. R. diffudit ſe, extendit.

אֱוִיל ſtultus, ſtupidus. R. 1) craſſus fuit, incraſſuit; 2) ſtupidus fuit.

חֲסִין robuſtus. R. robuſtus, firmus fuit.

מְרִיא pinguis. Pecus pingue. R. *Chald.* II. ſaginavit.

גִּיר calx. (*quaſ.* obductor parietis.) R. *Arab.* obduxit, oblevit.

בֵּן filius. R. נוּן augeſcere, ſe propagare. (נוּן *Aram.* et *Arab.* piſcis.)

צִיץ flos. Pluma. Lamina ſplendens. R. צוץ (כצץ) micare, ſplendere.

מְרִי (Nr. 1.) rebellis. R. rebellis fuit.

פְּלִי mirus. R. mirabilis fuit.

צְרִי opobalſamum. R. *Ar.* ضرا fluxit. (Balſamum ſponte fluens.)

אֲרִי leo.

גְּדִי f. גְּדִיָּה haedus. Capreola. R. גדה (*Ar.* جُدَّ detondit, avulſit.

טְלִי agnus. (טָלֶה)

לְבִיא, לָבִיאָה leo. Leaena. R. לבא, לבה *Ar.* لبي multum cibi expetivit.)

שָׂעִיר hircus. שְׂעִירָה capra. R. piloſus, villoſus fuit.)

כְּסִיל 1) ſtultus, ſtupidus; 2) Orion (ſidus). R. torpuit, iners fuit.

עָוִיל iniquus, perverſus. (Inclinans in alteram partem.) 2) parvulus, (vacillans in inceſſu.) R. עול *Ar.* inclinavit in alteram partem (*lanx*).

קִים hoſtis. R. ſurgere, inſurgere.

גִּיד nervus. —

רִיק (Nr. 1.) inane. R. vacuus, inanis fuit.

בְּרִי pinguis. (f. בְּרִיָּה)

עֵלִי piſtillum. R. aſcendit.

רַעְיָה (רֵעִי) ſocia, amica. R. *Arab.* ſocius, amicus fuit.

שִׁרְיָה lorica. R. ſplenduit.

עֶפְיִ frons. R. *Syr.* fronduit. IV. crevit. *Arab.* luxuriavit *herba.*

בְּעִיר brutum. R. depavit, conſumſit.

חֲזִיר ſus. R. *Chald.* rediit, volvit ſe. —

חָסִיל (locuſta.) Bruchus. R. abſumſit.

כְּפִיר leo adoleſcens.

צְבִי f. צְבִיָּה capreola. (Gazelle.)

(צָפִיר hircus. R. ſaltavit.)

אִי (f. אִיָּה) pl. אִיִּים Thoes.

Anmerk. Das Verzeichniß der Wörter der Form קְטִיל, mit concreter und zwar ſubjectiver Bedeutung, würde noch ſehr groß werden, wenn ich auch die urſprünglichen Participe der Form קָטִיל (von Verbis intranſitivis und neu-

neutris f)) hieher ſetzen wollte. Allein dieſe, welche Simonis, ſeiner — Methode nach, unter obige mengt, — gehören unter die Participe der Form קָבִיל. Es verhält ſich damit, wie mit der Form קָבוּל §. 15. Nr. 2. Anmerk.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

(אָסִיר vinctus. R. vinxit. S. hernach die Anmerkung!)

בָּדִיל ſtannum. (*quaſ.* ſeparatum g)). R. ſeparavit.

בָּשִׁי debitum. Res mutuo data. R. בָּשָׁה tradidit, mutuo dedit.

עָרִיף dirutum. (Nr. 4.) R. abſcidit, deſtruxit.

קְצִיעָה cortex caſiae. R. abraſit, decorticavit.

שְׁתִי ſtamen. R. *Syr.* IV. texuit. *Arab.* IV. ſtaminibus poſitis aptavit telam.

שְׁבִיָה (Nr. 1.) captivus.

זְיז (Nr. 1.) ſuperbia (agri —) i. e. objectum ſuperbiae. Ferae. *Poet.* „Des Feldes Stolz.„ —

כִּימָה plejades. R. *Arab.* كُوْمٌ II. accumulavit.

אֲכִילָה (Nr. 1.) comeſtum. R. comedit.

יְדִידָה (Nr. 1.) dilectum.

נְצִיב praeſidium (conſtitutum). Statio militum. Praefectus. R. poſuit, ſtatuit.

פִּי (f. פְּאִי) os (oris); 2) pars, portio; 3) angulus (coll. פֵּאָה). R. *Arab.* فَأَّ fidit, diffidit.

שְׁרִיקָה linum (bene pexum ſ. pecti ſolitum). R. *Syr.* סרק *Arab.* سَرَّجَ pexuit.

רִיר ſaliva, mucilago. — Albumen ovi. R. ſalinavit. *Arab.* سَلَّ ſalinam ſ. mucilaginem emiſit.

f) Z. B. עָתִיק aetate provectus, אָבִיר fortis, מָהִיר promtus etc.

g) Von der Sprödigkeit des Zinns? —

שִׁיל (f. בְּשִׁיל) proles, proſapia, progenies. (Gen. 49, 10. שִׁילֹה) coll. *Arab.* نُسْلٌ. R. *Arab.* نَسَلَ produxit, genuit (multos foetus.) —

בְּרִיָה (בְּרִי) cibus. R. edit.

שְׁבִי (Nr. 1.) captivus. R. captivum duxit.

תְּלִי pharetra. R. תלה ſuſpendit.

מְעִי reliƈtum, reliquiae, rudera. R. *Arab.* مُغْيٌ reliquias ſupereſſe fecit.

רְאִי (Nr. 1.) res, quae ſpectatur. Spectaculum. R. vidit.

Anmerk. Hieher gehören aber nicht diejenigen Nennwörter der Form קְבִיל, welche von Verbis *tranſitivis* abſtammen und das Object der Handlung bezeichnen h). Wenigſtens iſt es natürlicher, dieſe für urſprüngliche Participe der Form קְבִיל (in paſſiver Bedeutung) zu halten. Ich werde ſie alſo auch, unten, unter dieſe Participe ſetzen. — Es verhält ſich damit, wie mit den von Verbis tranſitivis abſtammenden Nennwörtern der Form קְבוּל (§. 15.) S. oben §. 15. Nr. 3. Anmerk. —

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

(יְצִיעַ ſtratum. R. ſtravit, ſubjecit. ſ. unten die Participe.)

(עְסִיס muſtum (calcando expreſſum). R. calcavit, preſſit. ſ. die Participe.)

(זְמִיר cantio, cantus. Nr. 1.)

לְבִיבָה placenta (ƈoƈta). R. II. placentas coxit. *Denom.* —

נְשִׁיקָה oſculum. (Nr. 1.) R. oſculatus eſt.

עֲרִיסָה maſſa. R. *Syr.* commiſcuit.

עֲרִיף

h) Z. B. אָסִיר vinƈtus, von אָסַר vincivit. בָּחִיר electus, von בָּחַר elegit. u. ſ. w.

עֲרִיף ruina. R. abſcidit, deſtruxit.
פְּלִילָה diremtio litis, judicium. R. ſecuit; — determinavit; judicavit.
צְרִיחַ turris, arx, aedificium elatum. R, extulit.
רְסִיס gutta. (Nr. 1.)
שְׁחִיף dedolatum. R. (Arab.) raſit, abraſit.
גְּבִינָה caſeus. R. *Syr.* et *Arab.* coagulari.
יְגִיעַ f. יְגִיעָה (Nr. 1.) bona acquiſita, parta labore. R. laboravit, defatigavit ſe.
שְׁגִיאָה (Nr. 1.) erratum. R. erravit.
דִּין (Nr. 1.) judicium. R. judicare.
טִירָה ordo. (vid. טור.) R. partiri, diſpertiri. —
צִיר imago. Idolum. R. formare.
שִׁיר canticum. (Nr. 1.) R. canere, decantare.
חִיל, חִילָה (ſ. Nr. 1.) dolor.
סִיג ſcoria. R. receſſit, averſus eſt.
חֲצִי dimidium. R. diviſit, dimidiavit.
פְּרִי fructus. R. protulit. Fructuoſus fuit.
עֳמִיר manipulus, frumentum colligatum. R. *Ar.* ضم compreſſit, arctius colligavit. ſ. die Participe.
בְּקִיעַ fiſſura. (Nr. 1.)
בְּרִיאָה creatura. (Nr. 1.) —
חֲלִיצָה exuviae. R. exuit, eripuit.
כְּצִיב ſtatua. R. poſitus, collocatus eſt.
עִי (f. יְעִי) acervus. R. יעה *Arab.* وعي everrit, collegit.
פְּתִיחָה (Nr. 1.) gladius ſtrictus.
צְלִיל (Nr. 1.) toſtum. Torta.
קְרִיאָה praeconium. (Nr. 1.)
רְפִידָה ſtratum. R. ſtravit, ſubſtravit.
שְׁנִינָה dicterium acutum et ſolers. R. acuit.
זִיקָה ſcintilla, flamma. (f. נְזִיקָה). R. נזק *Arab.* ferbuit, exarſit.

שְׁבִיב (Nr. 1.) flamma. R. *Arab.* accendit.
שְׁחִין ulcus. (Nr. 1.) —
חִידָה aenigma, acute dictum. R. חוּר acute dixit.
פִּיחַ fuligo (ab igne efflata). R. flare, efflare.
שִׂיחַ oratio. (Nr. 1.)
נִיב proventus. R. provenire.
בְּנְיָה aedificium. R. exſtruxit.
סְחִי purgamentum. Abraſum. R. everrit, abraſit.
הֲמְיָה tumultus, ſtrepitus. R. ſtrepuit, tumultuatus eſt.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

צְמִיד armilla. R. alligavit.
צָנִין aculeus. R. צנן *Arab.* et *Æthiop.* צון protexit, cuſtodivit.
רָבִיד torques, collare. R. *Arab.* ربط ligavit. (رِبَاط ligaculum, vinculum.)
כִּיס (f. כְּבִיס) crumena. R. כָּנַס (כנס) collegit.
מְזִיחַ cingulum (Ar. حِزَام). R. מזח *Arab.* حزم colligavit, conſtrinxit.
נְחִיר naris. R. *Arab.* et *Syr.* rhonchiſſavit.
שִׁית (Nr. 1.) ornatus. R. ponere, circumponere. (*anlegen* —)
דְּלִי, דֶּלִי ſitula, hauſtrum. R. hauſit, exhauſit.
עֲדִי ornatus. R. ornavit, — ſe.
רְאִי ſpeculum. R. vidit.
חֲזִיז ſagitta. *Metaph.* fulgetrum, fulmen. R. *Ar.* perforavit, — confodit, transfixit.
חֲרִיץ tribula. R. ſecuit, excîdit.
כְּלִיא carcer. R. concluſit.
מְחִיר pretium. —
נְגִינָה inſtrumentum muſicum. Cythara. (Nr. 1.)
צִי (f. נְצִי) navis. R. נָצָה volavit, celeriter ivit.

נִיר lucerna. Novale, arvum virens. R. ſplenduit, luxit. *Arab.* floruit (planta).

חֲלִי f. חֲלִיָה ornatus. R. *Arab.* חלי (חלה) ornavit (monilibus).

6) eine Zeit. Z. B.

אָסִיף tempus collectionis frugum. R. collegit.

זְמִיר ver. Tempus cantillationis. R. cecinit. (?)

קָצִיר meſſis. R. abſcidit, meſſuit.

זִו (זִיו f. זִוָה) menſis Ijar. (Aprilis, certe ex parte.) R. זהה *Arab.* زهو ſplenduit. زهر flos, plantae. (*Chald.* זִיו ſplendor.) Menſis florum? —

בָּצִיר vindemia. Tempus abſciſſionis uvarum. R. abſcidit (uvas), vindemiavit.

חָרִישׁ tempus arationis. R. aravit.

רְכִיל (negotiationis tempus.) Nundinae. (אַנְשֵׁי רְכִיל circumforanei, nundinatores. Ezech. 22, 9.) R. negotiatus eſt. —

7) einen Ort. Z. B.

גְּלִיל, גְּלִילָה (circulus. Annulus.) Tractus terrae limitibus in circuitum circumſcriptus. R. volvit, convolvit.

קֶדֶם plaga mundi *anterior*, i. e. Oriens. R. prior ſ. anterior fuit.

גְּלִילִים cardines. (*quaſ.* ubi volvitur janua.) R. volvit.

חֲרִישׁ loculus, marſupium. (Collectionis locus.) R. *Arab.* V. collegit.

אִי (f. אִיָּה) manſionis locus. Habitaculum. Litus. R. אוה *Arab.* أوى commoratus eſt, habitavit.

עֲלִיָּה ſuperior aedificii pars. R. excelſus fuit.

עִיר urbs, civitas. Spelunca. R. excitari. —
שִׁיחָה fovea. (vid. שׁוּחָה).
רְעִי paſcuum. (Nr. 1.) R. pavit.
גֵּרִישׁ tumulus. Sepulcrum. R. collegit, coacervavit.
סָבִיב locus per circuitum circumſcriptus. Circuitus. *Adv.* circumcirca.
קָצִיר locus abſciſſus (acceſſu difficilis). Arx, caſtellum, locus munitus. *Arab.* قصر. R. abſcindere.
דְּבִיר adytum. (Poſterior tentorii locus.) R. *Ar.* pone fuit.
עֲטִין mulctrale (cui infertur lac). R. *Chald.* intulit, depoſuit, impoſuit.
בִּירָה (f. נְבִירָה oder יְבִירָה) palatium; habitatio excelſa. R. נבר, יבר, ובר commoratus eſt, habitavit.
צִי (f. צִיָּה) locus aridus. R. צוה *Arab.* صوا ſiccus, aridus fuit.
טִירָה palatium, caſtellum. R. procerus, in altum extenſus fuit.

Anmerk. 1. (zu dieſem §. 17. überhaupt.) Die weiblichen Wörter, mit Dages im dritten Stammbuchſtaben, (z. B. כִּלְמָה) können nur dann zu dieſer Form gerechnet werden, wann man die Verdoppelung des dritten Stammbuchſtaben für blos euphoniſch halten will, wie ſie denn in denjenigen weiblichen Nennwörtern dieſer Form, deren dritter Stammbuchſtab (י) iſt i), blos euphoniſch zu ſeyn ſcheint, daher ich dieſe wenigen Nennwörter (mit verdoppeltem dritten Stammbuchſtaben Jod) gleich oben mit unter dieſer Form ange-

i) שִׂכְיָה, יַלְיָה u. ſ. w.

angeführt habe. Die übrigen weiblichen Nennwörter der Form קִבְיָלָה, die den dritten Stammbuchstaben verdoppeln, gehören, als Abkömmlinge, zu derjenigen Conjugation, welche die Verdoppelung des dritten Stammbuchstaben zum Character hat, d. i. zur neunten. S. m. hebr. Sprachlehre §. 84. und, unten, die Nennwörter aus dieser neunten Conjugation. —

Anmerk. 2. Eine eigne Form des Infinitivs ist auch noch קִבְּיוֹל z. B. רִיפּוֹת ptiſana (Arab. رُفَاتٌ von رُفَتٌ comminuit). Sie kommt aber, ſelbſt in Nennwörtern, die uns doch noch ſo manche alte ſeltnere Form des Infinitivs aufbehalten haben, ſo ſelten vor, daß ſie keinen beſondern §. verdient. Man kann ſie, als eine eigne Species, zu קִבִּיל, oder — zu קִבֵּל rechnen.

§. 18.

Weibliche Formen, mit ת am Ende:

A. קִבֶּלֶת (aus קִבֶּל und קִבֵּל).

Die Form des Infinitivs קִבֶּלֶת entſteht aus קִבֶּל (oder קִבַּל) und aus קִבֵּל (oder קִבֵּל) (§. 5. 6. 8. 11. 13.) Mit der weiblichen Endung wird קִבֶּלָה oder קִבְּלָה daraus (§. 10. 11.), und hieraus die Form des ſtatus conſtructi, d. i. die möglichſt-kurze Form (קִבַּלַת oder —) קִבְלַת. Ich würde dieſe Form, da ſie mit קִבֶּלָה und קִבְּלָה der Sache nach eins iſt, jedesmal gleich unter §. 10. und §. 11. geſetzt haben, wenn es nicht theils oft unmöglich wäre, zu beſtimmen, ob ſie unmittelbar aus קִבֶּלָה oder aus קִבְּלָה gemacht ſey, und theils auch, als wahrer Infinitiv, in den Verbis פ"ן

und פ"י [ε]) vorkäme. Da sie in diesen Verbis als die ordentliche Form des Infinitivs vorkommt: so scheint sie mir auch als eine eigne (wenn gleich nur mittelbare — oder abgeleitete) Form aufzustellen zu seyn.

Die Nennwörter dieser Form, als ursprüngliche Infinitive, bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, den Zustand, die Qualität selbst. Z. B.

אֱמֶת (f. אֱמֻנָת) fides, veritas. R. אָמַן securus, firmus fuit.

עֹתֶר abundantia, multiplicatio, copia. —

עַצְלָה, עַצְלָתַיִם [ι]) pigritia. R. piger fuit.

אֲרֻשָׁת petitio. (Nr. 4.) R. *Arab.* expetivit, efflagitavit.

פְּחֶתֶת corrosio. R. fodit, effodit.

שְׁאָת (f. שְׁאֵה, שְׁאֵהָת) devastatio. R. שָׁאָה vastatus est.

2) Das Subject der Handlung ꝛc. Z. B.

בְּהֵמֶת (id. q. בְּהֵמָה) jumentum. Brutum, pecus. R. *Arab.* et *Æthiop.* mutus fuit.

בַּת (f. בֵּן, בְּנֵהָת) filia. R. בָּנָה aedificavit. Procreavit (liberos).

גְּבֶרֶת domina. R. praevaluit.

(גְּדֵרֶת septum, maceries. R. sepiit. Nr. 4.)

חֲבֶרֶת socia. R. junxit se, socius fuit.

שְׁכֶנֶת accola. Vicina. R. habitavit.

Anmerk. Diese Nennwörter, mit concreter und zwar subjectiver Bedeutung, könnten aber eben so wohl, und wol noch bequemer, fürs weibliche Particip der Form קָבֶל, oder קָבֵל, gehalten werden; daher ich sie, um jedem die Wahl zu lassen, unten, auch unter dies Participip, setzen werde.

3) Das

ε) שְׁבַת(י), גְּשַׁת(נ), דְּעַת(י) u. s. w.

ι) Ist der intendirende Dual.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

דִּבֶּלֶת palatha. R. *Arab.* in unum coegit.

פֶּשֶׁת (f. פִּשֶּׁשֶׁת f. פִּשְׁתָּה (ה parag.) gossipium. R. פּוּשׁ, פָּשַׁשׁ *Arab.* discussit, carminavit.

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

אֶרֶשֶׁת (petitum.) Preces. (Nr. 1.)

גְּדֶרֶת Nr. 2.) זֶרֶת s. Nr. 5. —

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

זֶרֶת (f. זְרֶהֶת) spithama. R. זרה sparsit. Expandit.

עֲטֶרֶת corona, diadema. R. cinxit.

קֶסֶת (f. קְסֶהֶת) atramentarium; vasculum scribentis. R. קסה —

כֶּסֶת (pl. כְּסָתוֹת) f. כְּסֶהֶת pulvillus. (Tegumentum.) R. כסה texit.

צָפַת (f. צְפָהֶת) coronamentum, (quo quid tegitur). R. צָפָה texit, abscondidit.

רַחַת vannus. R. רחה *Arab.* رحا movit, convertit (e. g. molam).

6) eine Zeit. Z. B.

עֲצֶרֶת dies festus. (vid. עֲצָרָה §. 10. Nr. 6.)

7) einen Ort. Z. B.

קֶרֶת (קִרְיָה) f. קִרְיָת urbs, civitas. R. *Arab.* collegit, congregavit in unum.

§. 19.

B. Form קִבֶּלֶת (aus קִבֵּל s. קָבֵל).

Die Form קִבֶּלֶת ist die kürzere weibliche Form von קִבֵּל oder קָבֵל, kommt aber so selten vor, daß ich hier einer Classification ihrer formalen Bedeutungen überhoben seyn kann. Die Ursache ist wol, weil, bey

der

der schnellen Aussprache des Hebräers, aus קִבֶּלֶת leicht קִבֶּלֶת wird; daher man auch gemeiniglich קִבֶּלֶת (§. 18.) schrieb.

Indessen kommt vor:

שְׁחֶלֶת (Effect!) stacte s. resina aromatica. R. *Syr.* stillavit, exsudavit, lacrymatus est.

תְּכֶלֶת 1) hyacinthinus color; 2) colore hyacinthino infectum.

§. 20.

C. Form קִבֶּלֶת (aus קִבֶּל s. קָבֶל).

Die Form קִבֶּלֶת, welche in den Verbis פ״י und פ״ו als ordentlicher Infinitiv öfters vorkommt [m]), ist die kürzere [n]) weibliche Form von קִבֵּל oder קָבֵל. Die Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive dieser Form, bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, den Zustand, die Beschaffenheit ꝛc. selbst. Z. B.

בֹּשֶׁת (f. בֻּושֶׁת) pudor. R. בּוֹשׁ pudefieri.

יְבֹשֶׁת arefactio, exsiccatio. R. aruit, exaruit.

חֲרֹשֶׁת sculptura. R. exaravit, exsculpsit.

תֹּפֶת (f. תֻּופֶת) detestatio, exsecratio.

2) Das Subject der Handlung ꝛc. (Keins!)

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

קְטֹרֶת suffimentum. R. adolere.

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

חֲרֹשֶׁת (Nr. 1.) sculptum.

נְעֹרֶת stupa (ex lino excussa). R. excussit.

כְּתֹבֶת scriptura, scriptum. R. scripsit.

קְטֹרֶת suffitus. (Nr. 3.)

5) ein

m) Z. B. יְכֹלֶה. (יְבֹשֶׁת). n) Die längere ist קְבֻלָה.

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

כְּתֹנֶת tunica. R. *Arab.* et *Æthiop.* כתן texit. Tectus est (veste).

נְחֹשֶׁת aes, cuprum. R. *Arab.* نحث dolavit, scalpsit.

שִׂקְּת (f. שִׂקְּרִת) aqualis. R. שָׂקָה potavit, rigavit.

6) und 7) eine Zeit und einen Ort? (Keine!)

§. 21.

D. Form קִבְלִת (aus קִבֶּל).

Aus קִבֶּל (§. 3.) entsteht die weibliche kürzere Form קִבְלִת. Z. B. עִפְּרִת *plumbum.* R. *Arab.* subalbus fuit. יִתְּרֶת *reticulum hepatis.* (?) קִהְלִת u. s. w. Sie kann aber auch aus dem Particip (Benoni) der Form קִבֵּל entstehen; und — da die Bedeutung fast aller Wörter dieser Form °) noch weit leichter und natürlicher aus dem Particip fließt, als aus dem Infinitiv: so setz' ich sie unten unter die Participe dieser Form.

Anmerk. Selbst חִתֶּמֶת und כִּתֶּרֶת, Wörter, mit der Nebenidee eines Instruments, oder Mittels, können, ihrer Bedeutung nach, sehr natürlich weibliche Participe seyn.

§. 22.

E. Form קוּבְלִת (aus קוּבֶּל).

Aus קוּבֶּל (§. 16.) entsteht die weibliche (kürzere) Form קוּבְלִת, die aber in Nennwörtern sehr selten vorkommt:

מוּעֲדֶת vacillatio. R. מָעַד vacillavit.

§. 23.

°) Vergl. חֹבֶרֶת. חֹתֶנֶת. יְקֶקֶת. יְצֻעָה. סְכֻכֶת. רְכֻלַּת. חִתֶּמֶת. כִּתֶּרֶת.

§. 23.

F. Formen auf תְ.

(קְבֹלֶת קִבְלֶת קִבֻלֶת)

Die Formen auf תְ ſind ebenfalls weiblich, und mit denen auf הְ parallel. In Anſehung des Vocals des erſten Stammbuchſtaben unterſcheiden ſie ſich und verrathen ihren Urſprung. Denn

קִבֻלֶת iſt aus der Form (קִבַל (§. 8.) oder) קֶבֶל (§. 9.)
קִבְלֶת — — — — קִבֵל (§. 13.) oder קֵבֶל (§. 14.)
קְבֹלֶת — — — — קִבֹל (§. 3.) oder קֹבֶל (§. 4.)

gebildet. Es kommen aber nur ſehr wenige Wörter dieſer Formen vor. Sie bezeichnen:

1) Die Handlung ꝛc. ſelbſt. Z. B.

זִמְרַת cantio. (Nr. 3.) R. cecinit.
עֶזְרַת auxilium. R. auxiliatus eſt.

2) Das Subject der Handlung ꝛc. (Keins!) —

3) Das Object der Handlung. Z. B.

זִמְרַת (Nr. 1.) objectum cantionis. —
מִנַּת determinatum. (Nr. 4.) R. מָנָה *Arab.* definivit, determinavit.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

מִנָה (f. מִנְרַת) portio. Pars. (Nr. 3.)
קְצַת finis, extremitas. R. abſcidit.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. (Keins!)

6) eine Zeit. Z. B.

מָחֳרַת poſtridie.

7) einen Ort. (Keins!)

§. 24.

G. Formen auf תִּ..

Daß die Nennwörter, die auf תִּ. ausgehen, ursprüngliche Infinitive sind, (so gut, wie die auf וּת §. 26.) leidet wol keinen Zweifel. Es sind aber alle — abgeleitete, weibliche Formen. Sie kommen, mit folgenden Modificationen, vor:

a) קִבְלִית aus קָבַל (§. 1.)
b) קִבֻּלִית aus קִבֵּל (§. 3.) oder קִבֶּל (§. 4.)
c) קִבָּלִית aus קָבָל (§. 5.)
d) קַבְּלִית aus קִבַּל (§. 8.)
e) קִבְּלִית aus קִבֶּל (§. 9.)
f) קִבֵּלִית aus קָבֵּל oder קִבֵּל (§. 11. und 13.)
g) קִבּוּלִית aus קָבוּל (§. 15.)
h) קוּבָּלִית aus קוּבָּל (§. 16.)
i) קִבִּילִית aus קָבִּיל oder קִבִּיל (§. 17.

Die Wörter dieser Form bezeichnen:

1) Die Handlung, oder das Leiden, die Beschaffenheit, den Zustand ꝛc. selbst. Z. B.

אַחֲרִית posteritas. Finis. R. postremus fuit, moratus est. (Nr. 2.)

גְּדִית excisio. (f. גְּדוּדִית). R. *Chald.* abscidit, excidit, dolavit.

חִתִּית (f. חִתְּתִית) terror. R. territus, consternatus est.

רְאִית (f. רְאוּתִית) visio. Adspectus. R. vidit, adspexit.

שְׁאֵרִית exuberantia. Residuum. (Nr. 2.) R. reliquus fuit.

בְּכִית

a) Z. B. צְלוּחִית. b) Z. B. חֲכִנִית.
c) Z. B. הָרִית f. הֲרָהִית. d) Z. B. אַחֲרִית.
e) Z. B. חִתִּית f. חִתְּתִית. f) Z. B. רִאשִׁית, שְׁאֵרִית.
g) Z. B. זְכוּכִית. h) Z. B. שׁוּלַמִּית. i) Z. B. חֲרִישִׁית.

בְּכִית (f. בְּכִיָּה) fletus. R. flevit.
בְּרִית (f. בְּרִיָּה) diſſectio (victimae) foederis. *Metaph.* foedus. R. ſecuit.
הֲמִית tumultus. R. ſtrepuit, tumultuatus eſt.
חֲרִישִׁית ſilentium. R. ſiluit.
צְפִית ſpeculatio. R. צפה ſpeculatus eſt.
רֵאשִׁית (f. רִאשִׁית) principium. R. *Arab.* praeceſſit, praefuit.
שְׁבִית captivitas. (Nr. 3.) R. captivum duxit.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, des Zuſtandes, der Qualität ꝛc. Z. B.

אַחֲרִית (Nr. 1.) poſtremum. —
הָרִיוֹת (*pl.* הָרִיוֹת) praegnans, gravida. R. הָרָה praegnans fuit, f. factus eſt.
דָּלִית (*pl.* דָּלִיוֹת) propago. Palmes. R. דָּלָה evexit, elevavit.
שְׁאֵרִית reliquum, reſiduum. (Nr. 1.) R. reliquus fuit.
(שְׁלֵמוּת perfectiſſima f. R. שלם integer, perfectus fuit. vid. Conjug. IX.)

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

גְּזִית (Nr. 1.) *lapis* exciſus, ſ. laevigatus.
שְׁבִית (Nr. 1.) captivus.
זְכוּכִית vitrum. R. purus, nitidus fuit.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

הֲמִית tumultus, ſtrepitus. R. המה ſtrepuit, tumultuatus eſt.
תְּכוּנִית ſumma, menſura, demenſum. R. ponderavit, examinavit, diſpoſuit.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

חֲנִית haſta, lancea. —

6) eine Zeit. (Keins!)

7) einen

7) einen Ort. Z. B.

זָוִית (*pl.* זָוִיּוֹת) angulus. R. *Arab.* abdidit. Collegit, contraxit.

צַלְחִית paropsis. R. trajecit. —

שַׁחַת fovea. R. שָׁחָה (שׁוּחַ) depressus, humilis fuit.

§. 25.

H. Formen auf וֹת.

An der Existenz der Infinitivform auf וֹת wird man nicht zweifeln, so bald man an die Verba ל"ה und ל"א denket, in welchen (sonderlich in den erstern) fast in jeder Conjugation ein auf וֹת ausgehender Infinitiv vorkommt. Nennwörter dieser Form bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, die Beschaffenheit, den Zustand ꝛc. selbst. Z. B.

חָזוֹת (f. חִזָּהוֹת) visio. Visus. R. חזה vidit.

עֲנוֹת mansuetudo. R. ענה —

רְאוֹת visio. R. ראה.

חֲצוֹת (f. חִצָּהוֹת) medium. R. divisit, dimidiavit. (Nr. 4.)

פְּנוֹת respectus, conversio. *Praepos.* versus. R. פנה.

2) Das Subject
3) Das Object } der Handlung. (Keins!)

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

רְבוֹת myrias. (Inde רְבוֹתַיִם). R. רָבַב multus fuit.

חֲצוֹת medium. R. divisit, dimidiavit. —

5) ein Instrument, oder Mittel
6) eine Zeit und
7) einen Ort } (Keins! —)

§. 26.

I. Formen auf וּת.

Die Infinitivformen auf וּת sind, wenigstens durch das Aramäische, autorisirt genug, wo sie in allen Conjugationen (außer der ersten *)) sogar die gewöhnliche Form sind. Es sind abgeleitete, weibliche Formen, und kommen, mit folgenden Modificationen, welche sich jedesmal auf eine ursprüngliche Form des Infinitivs gründen, vor:

קְבֻלוּת aus קִבֵּל oder קִבֶּל (§. 3. und 4.)
קְבָלוּת aus קָבֵל (§. 5.)
קַבָּלוּת aus קַבֵּל (§. 8.)
קִבָּלוּת aus קָבֵל (§. 9.)
קְבֵלוּת aus קָבֵל (§. 11. 13.)
קְבִילוּת aus קָבִיל (§. 17.) —

Die Nennwörter dieser Formen bezeichnen:

1) Die Handlung, oder das Leiden, die Qualität, oder den Zustand selbst. Z. B.

אֵילוּת robur, virtus.
גֵּאוּת (f. גְּאֵהוּת) elatio, fastus. R. altus, elatus fuit.
גָּלוּת migratio in captivitatem, captivitas, exilium.
הָגוּת meditatio. R. הָגָה meditatus est.
הֲרִיסוּת destructio. R. destruxit.
זְלוּת (f. זְלֵלוּת aus זָלַל) vilitas. R. זָלַל vilis fuit.
חָזוּת visio. R. vidit.
יְדִידוּת dilectio. R. *Arab.* dilexit.
כְּרִיתוּת

*) Aber Aramäische Nennwörter auf ה (הּ), die, ihrer Form nach, aus der ersten Conjugation abstammen, beweisen es, daß die Aramäer auch in der ersten Conjugation den Infinitiv auf (הּ) ה — bildeten.

כְּרִיתוּת repudium. (Reſciſſio conjugii.) R. ſecuit, reſecuit.
מְרִירוּת amaritudo. R. amarus fuit.
בֶּכוּת (ſ. בְּכָהוּת) fletus. R. flevit.
כְּלוּת terminatio. R. terminavit.
גְּבֹהוּת altitudo, elatio. R. altus fuit.
דְּמוּת (ſ. דְּמָהוּת) ſimilitudo. R. דָּמָה ſimilis fuit.
זְנוּת ſcortatio. R. ſcortatus eſt.
חָסוּת fiducia. R. fiſus eſt, confugit.
יַלְדוּת pueritia. R. יָלַד.
כְּבֵדוּת gravitas. R. gravis fuit.
לָזוּת perverſitas. R. לוּז (לוּז) receſſit, averſus eſt.
מַרְדוּת rebellio. R. מָרַר rebellavit.
עֵדוּת (für עֲרוּת oder יְעֵרוּת) teſtimonium. Lex, praeceptum. R. עור. יעד *Arab.* وعد praecepit.
עַצְלוּת pigritia. R. עצל piger fuit.
פַּחֲזוּת levitas, ſuperbia. R. *Arab.* ſuperbiit, extulit ſe.
פְּקִידוּת praefectura. R. praefecit.
קַדְרוּת nigredo. R. niger fuit.
רֵעוּת 1) ſocietas. (Nr. 2.) R. *Arab.* ſocius, amicus fuit. 2) Depaſtio, conſumtio. R. pavit, depavit.
עֲלִיצוּת exſultatio. R. exſultari, laetari.
עֲבְדוּת ſervitus. R. ſervivit.
עֲנוּת affictio. R. afflictus fuit. —
פְּרוּת redemtio. R. redemit.
פְּתִיוּת ſeductio, illecebrae. R. פָּתָה ſeduxit.
צְמִיתוּת exciſio. R. excîdit.
רְאוּת aſpectus. R. vidit, adſpexit.
רְפָאוּת ſanatio. R. ſanavit.
שְׁבוּת captivitas. (Nr. 3.) Captivum duxit &c.
שְׁפָלוּת (torpor, ſegnities.) — Humilitas. R. humilis fuit. (*Arab.* فشل languit, enervis fuit?)

2) Das Subject der Handlung, des Zustandes, der Beschaffenheit. Z. B.

רְעוּת focius, a. (Nr. 1.)

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

בְּרוּת cibus. R. edit.
יְדִידוּת dilectum. (Nr. 1.)
גְּלוּת (Nr. 1.) captivi. Captivus.
שְׁבוּת (Nr. 1.) captivus. —

4) Den Effect. Z. B.

כְּלִמּוּת (מ dageff.) Ignominia. R. ignominia affecit. (vid. Conjug. IX.)
עֵרוּת teſtimonium. Praeceptum. Lex. (Nr. 1.)

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

הַלְמוּת malleus. R. tudit, contudit.
סְכוּת tabernaculum. R. סכך texit, obtexit.
כְּסוּת tegumentum. R. כסה texit.

6) eine Zeit. (Keins!)

7) einen Ort. Z. B.

חָנוּת cellula, fornix, manſiuncula. R. *Chald.* diverſatus eſt, habitavit.

Anmerk. Die Nennwörter auf וּת, welche zugleich ein מ vor dem erſten Stammbuchſtaben haben, ſiehe unter §. 27. 28. f.

§. 27.

Formen mit מ vor dem erſten Stammbuchſtaben.

1) מִקְבֹּל, oder מַקְבֵּל.

(Auch mit weiblicher Endigung.)

Daß es auch Infinitive der erſten Conjugation, mit מ vor dem erſten Stammbuchſtaben, gebe, lehrt nicht nur das Chaldäiſche und Syriſche, in welchen

Dia-

Dialecten diese Form sogar die gewöhnliche in der ersten Conjugation ist, sondern auch die Bedeutungen der Menge hebräischer Nennwörter dieser Form. Diese Formen (mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben) sind aber ebenfalls nur abgeleitete d. i. aus den übrigen simplern Infinitivformen (deren erster Stammbuchstabe leer ist) gebildet. Wie diese, sonderlich durch den Vocal des mittelsten Stammbuchstaben, sich von einander unterscheiden; so unterscheiden sich auch die, durch Vorsetzung des מ, daraus gebildeten. Der characteristische Vocal ist also der des mittelsten Stammbuchstaben. Der Vocal des מ ist zufällig und bloßer Bindevocal. Folglich giebt es nur so vielerley eigne Classen dieser Infinitive, als verschieden der Vocal des mittelsten Stammbuchstaben ist. Die erste Classe der Nennwörter dieser Form (als ursprünglicher Infinitive) ist

מִקְבֹּל oder מַקְבֵּל,

und entstanden aus der simplern Form קְבֹל (§. 3.). Bisweilen wird noch die weibliche Endigung angehängt, so daß die Formen:

מַקְבֵּלָה	מִקְבֹּלָה
מַקְבֵּלוֹת	(*מִקְבֹּלוֹת)
מַקְבֵּל	מִקְבֹּל

entstehen. Die Wörter dieser Formen, unter allen diesen verschiedenen Modificationen, bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, die Beschaffenheit, den Zustand ꝛc. selbst. Z. B.

מִשְׁלוֹחַ emissio (extensio *manus*). R. misit, emisit.

מִכְלוֹת (f. מִכְלָה) 1) perfectio, (soliditas). R. כלה. 2) Compactio. Soliditas. R. *Arab.* כתל f. כלת congessit, compegit, coegit.

מִבְחַר electio. R. elegit.

מִישׁוֹר rectitudo. R. rectus fuit.

*) Z. B. מִכְלוֹת. Vergl. §. 25.

מֵרוּץ (f. מְרוּץ) curſus. R. currere.
מִזְמוֹר cantio, cantus. (Nr. 4.) R. cecinit.
מָצוֹר arctatio, preſſura. R. arctare, premere.
מְעָצֹר prohibitio, impedimentum. R. prohibuit, coercuit.
מֶחֱלֹקֶת diviſio, diſtributio, claſſis. R. diviſit.
מִשְׁלוֹשׁ triplicatio. (Nr. 4.)
מַתְכֹּנֶת diſpoſitio, menſura, ſumma. R. תכן diſpoſuit, libravit.
מַחְסוֹר defectus, penuria, egeſtas. R. defecit.
מַרְכֹּלֶת negotiatio. (Nr. 7.) R. negotiatus, nundinatus eſt.
מָאוֹר illuminatio. R. lucere. (Nr. 5.)
מַחְשׂוֹף denudatio, decorticatio.
מָבוֹא introitus, ingreſſus. R. בוא venire, introire.
מָחוֹל, מְחוֹלָה chorea. Tripudiatio. R. חול *Arab.* in gyrum agi, (ſaltare).
מָנוֹד agitatio. R. agitari, vagari.
מָנוֹס fuga. R. fugere.
מַרְגּוֹעַ felicitas, felix ſucceſſus. R. *Arab.* bene ſucceſſit.
מָגוֹר, מְגוֹרָה timor. (Nr. 3.) R. timere.
מַכְאוֹב dolor. R. doluit.
מָמוֹת mors. R. mori.
מָנוֹד agitatio. R. agitari, vagari.
מָשׂוֹשׂ gaudium. R. שוש, שי"ש gaudere.
מָחוֹז poſſeſſio. R. *Arab.* poſſedit, obtinuit.
(מַעֲרוֹם nuditas, denudatio. (Nr. 2.)
מַשְׂכּוֹרֶת conductio. (Nr. 5.) R. conduxit (mercede).

2) Das Subject der Handlung, oder des Leidens, der Beſchaffenheit, des Zuſtandes ꝛc. Z. B.

מִישׁוֹר (Nr. 1.) rectus, (recta incedens?) probus.
מָנוֹן filius, (ſoboles).

מַלְקוֹשׁ pluvia serotina. (Nr. 6.) R. *Syr.* sero venit, tardavit.
(מְעֻרוֹם (Nr. 1.) nudus, vestibus destitutus.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

מַטְמוֹן thesaurus. R. recondidit.
מַאֲכֹלֶת, מַכֻּלֶת cibus. R. אָכַל edit, comedit.
מָזוֹר res foetida, quae fastiditur. R. זור fastidire, aversari.
מַלְקוֹחַ praeda, *quae vi capitur*. R. cepit, accepit.
מָגוֹר, מְגוּרָה (Nr. 1.) objectum timoris.
מַכְאוֹב res, qua doletur. (Nr. 1.)
מָשׂוֹשׂ (Nr. 1.) res, qua gaudetur.
מָזוֹן cibus. R. *Chald.* זון alere &c. *Ali.* —
מִסְפּוֹא pabulum. R. ספה *Chald.* cibare. *Cibari.* —

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

מָדוֹן (f. מַדְיוֹן) lis, rixa. R. דון, דִּין litigare.
מָעוֹג placenta. R. עוג, עָגַג coxit (panem, placentas).
מִזְמוֹר (Nr. 1.) canticum, carmen.
מַחֲלֹקֶת (Nr. 1.) classis.
מָחוֹל (Nr. 1.) chorus tripudians.
מְשׁוֹאָה strepitus, tumultus. R. שׁאה strepuit, tumultuatus est.
מִשְׁלוֹשׁ (Nr. 1.) trias.

5) ein Instrument, oder Mittel. Mit dieser Bedeutung kommen sehr viele Wörter dieser Form vor. In wie fern diese Form, wenn man sie erst aus dem Futuro ableitet und für eine Art Participe hält, die gewissermaßen aus dem Futuro (unmittelbar nemlich; mittelbar aber aus dem Infinitiv) abstammen, die Nebenbedeutung eines Instruments, oder Mittels, so sehr liebe, s. oben,

Einleitung, Nr. V. 1. — Ich gebe hier nur einige Beyspiele, und zwar solche, welche wol ursprüngliche Infinitive seyn könnten, (so wie Nennwörter aller Infinitivformen auch ein Instrument oder Mittel bezeichnen können;) die übrigen aber geb' ich unten, unter den ursprünglichen Participien. (Cap. 3.)

מָצוֹר (Nr. 1.) propugnaculum (quo fit obsessio). R. arctavit, obsedit.

מַשְׂכֹּרֶת (Nr. 1.) merces, (qua conducitur).

מְשׂוֹרָה mensura. R. שׂוּר (coll. נשׂר, נסר *Ar.* et *Chald.* dissecavit, dividit.

מָאוֹר luminare. (Nr. 1.)

Anmerk. Wer wollte, könnte auch diese Beyspiele eben so wohl, wie die übrigen, unter die ursprünglichen, aus dem Futuro gebildeten, Participe setzen.

6) eine Zeit. Z. B.

מַלְקוֹשׁ tempus serotinum; 2) pluvia serotina (vernalis). R. *Syr.* serotinus fuit.

7) einen Ort. Hieher könnte man nun wieder sehr viele Wörter dieser Form, deren formale Bedeutung örtlich ist, setzen. Da mich aber das Resultat meiner, über die Formen der Nennwörter, angestellten Untersuchungen gelehrt hat, daß die Wörter dieser Form, mit örtlicher Formalbedeutung, aus dem Futuro gebildet sind, (s. oben, Einleitung, Nr. V. 2.) so setz' ich sie, unten, unter die aus dem Futuro gebildeten Nennwörter, wohin sie, meinem Gefühl und meiner Einsicht nach, gehören. Wer hier anders denkt und empfindet, mag sie hieher setzen, ohne mit mir zu fehden.

§. 28.

§. 28.

Mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben.

2) מִקְבֵּל. מַקְבֵּל. מִקְבָּל — מִקְבַּל. (מַקְבְּלוֹן.) מָקְבֵּל. מָקְבַּל. מָקְבָּל — מָקְבֹּל *)

und mit weiblicher Endigung,

auf תַ_, ת_:, וֹת und יֹת.

Die zwote Classe der Nennwörter, mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, hat unterm mittelsten (Stammbuchstaben) (_) oder (_̣), und ist aus der simplern Infinitivform קִבֵּל (§. 8.) oder קִבָּל (§. 6.) gemacht, durch Vorsetzung des מ, welches irgend einen Bindevocal (Chirek, oder (_), oder (_̤), oder (_̣) chatuf) erhält.

Die Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive dieser Form, bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, den Zustand, die Qualität selbst. Z. B.

מַעֲבַד, מַעֲלַל, מַפְעַל } actio, opus. (Nr. 3.) R. operatus est, egit, fecit.

מִכְלָל perfectio. (Nr. 7.)

מַסָּע profectio. R. נסע profectus est.

מִקְלַעַת sculptura. R. sculpsit.

מִגְמָה intentio faciei, instantia (?) R. *Arab.* appetere.

מוֹצָא (f. מָיְצָא) f. מוֹצָאָה exitus. R. יָצָא exiit.

מַשָּׂא portatio. Elocutio. (Nr. 4.)

מִשְׁלַח vid. מִשְׁלוֹחַ §. 27.

מִגְבָּלָה determinatio. (Nr. 3.) R. determinavit.

מִמְשַׁח unctio. R. unxit.

*) So wie man auch im Futuro der Conj. I. יָקְבֵּל sagen kann. Z. B. יאמר für יֹאמַר.

מִפְרָשׂ expanſio. (Nr. 3.) R. expandit.
מִבְרָח fuga. (Nr. 2.) R. fugit.
מֶהָלֵךְ ambulatio, iter. R. ivit, ambulavit.
מוֹשָׁב habitatio. (Nr. 7.) R. יָשַׁב ſedit, habitavit.
מִנְהָג inceſſus. R. ducere. Incedere.
מִפְגָּע occurſus. R. occurrit.
מִפְלָט effugium. R. evaſit, effugit.
מַשָּׂא, מַשֵּׂאת (f. מַשָּׂאת) elatio, adſcenſio. Incendium. R. נָשָׂא extulit; — ſe.
מִרְזָח convivium. —
מִגְעָרַת increpatio. R. increpavit.
מֶחְמָאָה calumnia. R. *Æthiop.* detraxit, calumniatus eſt.
מִפְקָד (Nr. 4.) mandatum. R. mandavit.
מִצְוָה praeceptum. (Nr. 4.) R. praecepit.
מִקְסָם divinatio. R. divinavit.
מִרְמָה fallacia. R. fefellit, decepit.
מִשְׁאָלָה petitio. R. petiit.
מִשְׁמַע auditus. R. audivit.
מִשְׁמֶר, מִשְׁמֶרֶת cuſtodia, obſervatio. (Nr. 3.) R. cuſtodivit.
מֶחְשָׁבָה, מַחֲשֶׁבֶת cogitatio. R. cogitavit.
מַסָּה exploratio, tentatio. R. נָסָה exploravit, tentavit.
מִבְחָר ſelectio. (Nr. 3.) R. elegit.
מוֹרָא timor. R. timere.
מַחְמַד deſiderium. R. deſideravit.
מַפַּח moeror, cruciatus, deſiderium anxium. R. נָפַח exſpiravit.
מִמְשָׁלָה, מַמְשָׁלָה, מֶמְשֶׁלֶת dominatio, dominium. R. dominatus eſt.
מַחֲנַק ſuffocatio, ſtrangulatio. R. ſuffocavit, ſtrangulavit.
מַכָּה plaga. R. נָכָה IV. percuſſit.

מַשָּׂח avulſio, depulſio. R. נָשַׂח amovit, avulſit, exſtirpavit.

מַפָּץ fractio, alliſio. R. נָפַץ allidere, allidendo frangere.

מִרְמָס conculcatio. R. conculcavit.

מִפְרָשׂ conculcatio. R. conculcavit, calcando turbavit.

מִשְׁבָּר fractio *uteri*. Eruptio foetus. R. fregit.

מִבְדָּלָה ſeparatio. R. ſeparavit.

מִסְפָּר numeratio. (Nr. 4.) R. numeravit.

מִפְקָד recenſio. R. recenſuit, luſtravit.

מַעֲלָה aſcenſus. R. adſcendit.

מַפָּל, מַפָּלָה, מַפֶּלֶת caſus, ruina. R. נָפַל cecidit.

מִצְעָד inceſſus. R. inceſſit.

מִשְׁכָּב cubatus. (Nr. 7.) R. cubuit.

(מִלְחָמָה bellum. (Nr. 6.) —)

מִבְטָא effutitio. R. effutiit.

מִסְפָּר narratio. R. narravit.

מַצָּה contentio, lis. R. נָצָה rixari.

מְצַהֲלָה hinnitus. R. hinnivit.

מִקְרָא convocatio. Lectio. (Nr. 3. 4.)

מַשָּׁאוֹן *) deceptio, fraus. R. נָשָׁא decepit, ſeduxit.

מִשְׂחָק irriſio. R. riſit, irriſit. (Nr. 3.)

מַדַּע, מַדָּע } cognitio. (Nr. 3.) R. ſcivit,
מוֹדַעַת, מוֹדָע } cognovit.

מִדְרָשׁ inquiſitio, diſquiſitio. R. quaeſivit, inquiſivit.

מַכָּר agnitio. R. IV. cognovit.

מַאֲוַי deſiderium. R. אוה deſideravit.

מִבְטָח fiducia. R. confiſus eſt.

מַחֲלָה morbus. R. aegrotavit.

מַעֲדָן delectatio, voluptas. R. delectatus eſt.

מְשַׁמָּה ſtupor. R. שָׁמַם obſtupuit.

מִשְׁטָר

*) mit dem paragogiſchen ן. S. unten §. 32.

מִשְׁטָר dominatus, dominium.
מִשְׂרָה principatus. R. princeps fuit.
מַדְקֵרָה confoſſio, transfoſſio. R. confodit.
מַחְתֶּרֶת perfoſſio. R. perfodit.
מִכְוֶה aduſtio. R. aduſſit.
מַעֲצָר cohibitio, coercitio. R. cohibuit, coercuit.
מַעֲרָצָה tractatio violenta, concuſſio. R. violenter tractavit, contrivit.
מָצוֹר (f. מְצוּרָה) מָצֹר arctatio, preſſura. R. arctavit, preſſit. Oppugnavit.
מַשָּׂא, מַשֵּׂאת (f. מַשֵּׂאת) ablatio, abreptio violenta. R. נָשָׂא tulit, abſtulit.
מוֹעֵד (f. מוֹעֵדָה) conſtitutio, determinatio. (Nr. 6. 7.) R. יָעַד condixit, conſtituit.
מִפְלָשׂ libratio. R. libravit.
מִשְׁפָּט judicium. R. judicavit.
מִגְרָעָה diminutio. R. diminuit.
מוֹרָשׁ, מוֹרָשָׁה poſſeſſio, hereditas. R. poſſedit, occupavit.
מִשְׁבָּת ceſſatio. R. ceſſavit, defecit.
מִמְכָּר, מִמְכֶּרֶת venditio. R. מכר vendidit.
מַעֲרָב negotiatio, commercium. R. negotiatus eſt.
מִקְנָה emtio. R. emit, acquiſivit.
מַהֲלָל ſplendor. R. ſplenduit.
מַאֲמָץ actio fortis, contentio virium. R. fortis, robuſtus fuit.
מִישָׁר actio recta. Rectitudo. R. rectus fuit.
מַרַע (f. מְרוּעָה) actio mala. R. רוע malus fuit.
מִרְשָׁעַת impietas.
מִשְׁקָל ponderatio. R. ponderavit.
מוֹלֶדֶת generatio. (Nr. 4.) R. genuit, peperit.
מִזְעָר, מִצְעָר minutio. (Nr. 2.) R. minutus, diminutus fuit.
מִרְבֶּה multitudo. Soboles. Foenus.
מַלְאָכוּת legatio. R. *Æthiop.* miſit, legavit.

מִסְחָר

מִסְחָר negotiatio, mercatura. R. negotiatus, mercatus eſt.

מִקָּח ſumtio, acceptio. R. לָקַח accepit.

מַשָּׁא mutuatio. (Nr. 3.) R. נָשָׁה mutuatus eſt &c.

מַחֲשָׁךְ obtenebratio, tenebrae. R. tenebroſus fuit ſ. factus eſt.

מִרְשָׁעָה liberatio, ſervatio. R. IV. liberavit, ſervavit.

מַסָּע, מַסַּע motio, transmotio. R. נסע evulſit (*paxillos tentorii*) — profectus eſt. IV. transtulit, devexit.

מַשָּׂאָה elatio. R. נשׂא tulit, abſtulit. Extulit.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, des Zuſtandes, der Qualität. Z. B.

מִבְרָח (Nr. 1.) fugitivus.

מִדְרָשׁ (Nr. 1.) commentarius, liber. R. inquiſivit, ſcrutatus eſt.

מִמְשָׁלָה, מַמְשָׁלָה, מֶמְשָׁלֶת (Nr. 1.) dominus. R. dominatus eſt.

מִרְשַׁעַת (Nr. 1.) impia (mulier).

מַפָּלָה, מַפָּל (Nr. 1.) res, quae cadit, ſ. cecidit. (Rudera. Arbor. Cadaver &c.)

מִצְעָר, מִזְעָר (Nr. 1.) minutum, parvum. R. minutus, diminutus eſt.

(מִשְׁפָּחָה, מִשְׁפַּחַת familia, tribus, natio, gens. R. *Æthiop.* extendit, diffudit (ſe). Nr. 4.)

3) Das Object der Handlung. Z. B.

מְלָאכָה, מְלָאכֶת, מַלְאָכָה opus, cui immittitur manus. (coll. מִשְׁלַח יָד Deut. 12, 7. c. 15, 10.) R. *Æthiop.* לאך miſit, immiſit.

מַעֲמָסָה onus. (Id, quod portatur). R. portavit.

מַשָּׂא id.

מִפְרָשׂ (Nr. 1.) velum (quod expanditur). R. extendit, expandit.

מִצְנֶפֶת cidaris (artificioſe convoluta). R. convolvit, circumvolvit.

מִשְׂחָק (Nr. 1.) objectum irriſionis. R. riſit, irriſit.

מַטָּרָה ſcopus, meta. *Objectum* ſpeculationis. R. נטר *Æthiop.* adſpexit, intuitus, contemplatus eſt.

מֹדַע, מֹדָע (Nr. 1.) notus, cognatus. R. ידע ſcivit, novit.

מִפְעָל, מַעֲבַד, מַעֲלָל (Nr. 1.) opus, quod agitur. R. egit, operatus eſt.

מְגֻבָּלָה (Nr. 1.) determinatum.

מִטְפַּחַת ventrale. *Al.* peplum. (Expandi ſolitum.) R. extendit, expandit. —

מֵיתָר funis, nervus. (*quaſ.* extendi ſolitum.) R. *Ar.* II. extendit, tetendit. —

מַאֲכָל cibus. R. edit, comedit.

מִקְרָא (Nr. 1. 4.) ſcriptura (quae legitur). R. — legit.

מַבָּט, מַבָּט *Objectum* adſpectus, et — expectationis. R. נָבַט intuitus eſt, adſpexit.

מַכְמָן theſaurus. R. *Chald.* recondidit.

מִשְׁמָר (Nr. 1.) *Objectum* obſervationis. R. cuſtodivit, obſervavit.

מֶחְקָר res, quae inquiritur. Imus terrae receſſus. R. perſcrutatus eſt, inquiſivit.

מַאֲוַי (Nr. 1.) quod deſideratur et expetitur.

מִבְטָח (Nr. 1.) in quo confiditur. R. confiſus eſt.

מַחְמַד (Nr. 1.) res, quae deſideratur. R. deſideravit.

מַמְלָכוּת, מַמְלָכֶת, מַמְלָכָה regnum, *cui* imperatur. R. מָלַךְ imperavit, regnavit.

מִמְשָׁלֶת, מַמְשָׁלָה, מִמְשָׁל (Nr. 1. 2.) praefectura, ditio, cui imperatur. R. dominatus eſt.

מַלְאָךְ legatus, nuncius. R. *Æth.* miſit.

מִמְכָּר (Nr. 1.) res, quae venditur, merx. R. tradidit, vendidit.

מַשָּׂא, מַשָּׂאָה, מַשְׂאָה (Nr. 1.) mutuum, debitum. R. נָשָׂה, נָשָׂא mutuo dedit, foeneratus eſt.

מַחֲשָׁבָה, מַחֲשֶׁבֶת (Nr. 1.) excogitatum. R. cogitavit, excogitavit.

מִבְחָר (Nr. 1.) ſelectum, optimum. R. elegit, probavit.

מוֹרָא (Nr. 1.) *Objectum* timoris. R. יָרֵא tinuit.

מַחְמָל res, cui parcitur, erga quam clementia uſurpatur. R. *Arab.* pepercit, clementem ſe exhibuit.

מִרְמָס, מִרְמַס (Nr. 1.) id, quod pedibus conculcatur. R. conculcavit, calcando turbavit.

מִבְדָּלָה (Nr. 1.) ſeparatum. (Locus ſeparatus. Nr. 7.) R. ſeparavit, diviſit.

מַקָּחָה (Nr. 1.) merx. (Res, quae emitur et accipitur. R. נָקַח und לָקַח accepit, emit.

מַסָּע, מַסַּע (Nr. 1.) quod transfertur, translatum, advectum. R. נָסַע —

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

מַשָּׂא (Nr. 1. 3.) oraculum. R. נָשָׂא elocutus eſt *vates*.

מִכְתָּב ſcriptura, ſcriptum. R. ſcripſit.

מִקְלַעַת (Nr. 1.) ſculptura. R. ſculpſit.

מַאֲמָר mandatum. R. dixit. Mandavit. (*Arab.*)

מָדָן (f. מַדְיָן) lis, rixa. R. דִּין litigare.

מִפְתָּח aperto ore quod profertur. Sermo. R. aperuit (os). —

מִקְרָא (in der Bed.) coetus convocatus. R. vocavit, convocavit.

מוֹעֵד (vid. §. 29. מוּעֵר).

מִכְסָה (f. מִכְסָס, מִכְסַס) numerus. Summa. R. כסס numeravit, ſupputavit.

מִפְלָשׁ (Nr. 1.) pondus. R. פָּלַשׁ, פָּלַס libravit.
מִשְׁקָל pondus. Valor, pretium rei. R. ponderavit.
מַחֲלָפָה pl. וֹת cincinni. R. abſcidit, praecîdit.
מִמְסָךְ libamen, mixtum. R. miſcuit.
מַפָּל, מַפֶּלָה caſus, ruina. R. נפל cecidit.
מִדְבָּר (in der Bed.) ſermo, loquela. R. locutus eſt.
מִסְפָּר numerus. Narratio. R. numeravit, narravit.
מִפְקָד mandatum. R. — commiſit, mandavit.
מִצְוָה praeceptum. R. II. praecepit.
מִרְפָּשׂ (Nr. 1.) conculcando turbatum. R. conculcavit, conculcando turbavit.
מֶחֱצָה dimidium, pars dimidia. R. חצה diviſit, dimidiavit.
מִמְדָּד (f. מִמְדִּים) pl. מַמְדִּים menſurae. R. מָדַד menſuravit, menſus eſt.
מִשְׁפָּט (Nr. 1.) —
מוֹלֶדֶת (Nr. 1.) proles. R. ילד peperit.
מִשְׁפָּחָה, מִשְׁפַּחַת familia, tribus, gens, natio. R. *Æthiop.* extendit, diffudit.
מַחְשָׁךְ tenebrae. (Nr. 1.) R. חשׁך tenebroſum eſſe f. fieri.
מוֹתָר lucrum, commodum lucrifactum. R. יתר *Syr.* lucratus eſt, lucrifecit.
מַתָּן, מַתָּנָה. מַתַּת (f. מַתְּנֶת) donum. R. נָתַן dedit, donavit.
מִשְׁהָר ſplendor, nitor. R. nitere.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

מִרְקָחָה, מִרְקַחַת unguentum, pigmentum. R. confecit.
מִחְיָה victus, commeatus. (Lebens-*Mittel*). R. חיה vixit.

Anmerk. Hier gilt wieder, was §. 27. Nr. 5. bemerkt worden iſt. Man hat alſo die übri-

gen

gen Wörter dieser Form mit Instrumentalbedeutung, —, unten, Cap. 3. unter den ursprünglichen Participien, zu suchen.

6) eine Zeit. Z. B.

מִשְׁחָר diluculum. R. nigruit.

מִלְחָמָה, מִלְחֶמֶת bellum. R. *Niph.* pugnare, dimicare.

מוֹשָׁב tempus (et locus Nr. 7.) commorationis. R. יָשַׁב sedit, commoratus est.

מוֹעֵד (vid. §. 29. Nr. 6. מוֹעֵד) tempus statutum et conductum. R. יָעַד condixit, indixit, constituit.

7) einen Ort. Z. B.

מוֹעֵד (vid. §. 29. Nr. 7. מוֹעֵד).

Anmerk. Uebrigens gilt (in Ansehung der übrigen Wörter dieser Form, mit örtlicher Bedeutung) eben das, was beym vorigen §. 27. Nr. 7. bemerkt worden ist. Es gehören nemlich diese Wörter zu den aus dem Futuro gebildeten, wo man sie also suchen wird.

§. 29.

Mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben.

3) מְקֻבָּל. מַקְבֵּל. מְקַבֵּל. מִקְבֶּל.

Auch mit der weiblichen Endigung ה oder ת.

Die dritte Classe der Nennwörter, mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, hat (ַ) unterm mittelsten Stammbuchstaben *), und ist aus der simplern Infinitiv-

*) In den von Verbis ל"ה abgeleiteten Nennwörtern aber, Segol. Z. B. מַעֲשֶׂה. Die Ursache ist, weil Segol vor einem ruhenden ה für einen längern Vocal gilt, als (ַ).

tivform קִבֵּל (§. 13.) gebildet, durch Vorsetzung des ם, mit irgend einem Bindevocal, Chirek, Segol, Pathach, oder Kamez-chatuf.

Nennwörter dieser Form bezeichnen wieder:

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, den Zustand selbst. Z. B.

מַעֲשֶׂה actio. Opus. (Nr. 3.) R. עָשָׂה fecit, egit, operatus est.
מַחְצֵב caesio, excisio. R. cecîdit, excîdit.
מַרְפֵּא sanatio. (Nr. 5.) R. sanavit.
מַהֲלָךְ (vid. §. 28. מָהָלָךְ) ambulatio, iter.
מִקְרֶה occursus. R. occurrit.
מַרְגֵּעָה felicitas. R. *Arab.* rediit. Bene successit, bona sorte usus fuit.
מִסְפֵּד planctus. R. plangere.
מַרְאֶה visio, adspectus. R. vidit, adspexit.
מַאֲפֶה coctio. (Nr. 4.) R. coxit.
מִבְנֶה exstructio. (Nr. 4.) R. exstruxit, aedificavit.
מַסֵּכָה fusura, fusio. (Nr. 4.) R. נָסַךְ fudit.
מִשְׂרָפָה coctio, ustio. R. ussit, coxit.
מַעֲלֶה adscensus. (vid. מַעֲלָה §. 28.) R. adscendit.
מִשְׁגֶּה error. R. שָׁגָה, שָׁגַג erravit, divagatus est.
מְאֵרָה maledictio. (מָאֲרָה) R. אָרַר maledixit.
מַעֲנֶה intuitus, respectus, responsio. R. intuitus est, respondit.
מִשְׁאָה adspectus, delectatio. R. adspexit, c. ב delectatus est.
מַדְוֶה languor. R. languit, aegrotavit.
מַחֲלֶה morbus. R. aegrotavit, infirmus fuit.
מַסְתֵּר absconsio. R. abscondidit. — se.
מִקְוֶה spes. R. II. speravit.
מִשְׂטְמָה odium. R. odisse.
מַגֵּפָה plaga, (Nr. 4.) percussio, caedes.

מַרְוֶה

מַדְחֵה } depulſio, praecipitatio. R. דחה, דחף
מַדְחֵפָה } impulit, depulit.
מַשְׁחִית perditio, corruptio. R. perdidit, corrupit.
מוֹעֵר conſtitutio, determinatio loci et temporis. (Nr. 4. 6. 7.) R. יער.
מִשְׁנֶה iteratio. (Nr. 4.) R. iteravit.
מִקְנָה acquiſitio, poſſeſſio. (Nr. 3.) R. acquiſivit, poſſedit.
מַרְבֶּה multiplicatio. (Nr. 4. 5.) R. multus fuit.
מִקְדָּשׁ (Num. 18, 29.) conſecratio. Nr. 3. —
מַשְׁכִּית (f. מַשְׁכֵּהוּת aus מַשְׁכֵּה) adſpectus. Imaginatio. R. *Chald.* adſpexit. Cogitavit, imaginatus eſt. —
מִזְמָה (f. מַזֵּם) cogitatio, machinatio. R. זָמַם cogitavit, excogitavit.
מִבְטָח fiducia. R. confugit, confiſus eſt.
מִבְהָה (f. מִבְהֶלֶת) conſternatio, terror. R. territus, conſternatus fuit.
מַעֲצֵבָה dolor. R. doluit.
מוֹרָךְ f. מְרֻכָּךְ (emollitio) conſternatio, metus. R. רָכַךְ mollis fuit ſ. factus eſt. it. *Metaph.* conſternatus fuit, timuit.
מַהְפֵּכָה ſubverſio, everſio. R. evertit, ſubvertit.
מַשְׁבֵּר eruptio foetus. (Nr. 4.)
מִשְׁסָּה (f. מַשְׁסֵס) direptio. R. diripuit, depraedatus eſt.
מַעֲשֵׂר, מְעֻשָּׂר decimatio. (Nr. 4.) R. decimavit.
מִסְכֵּן penuria. Paupertas. (Nr. 2.)
מִסְכְּנוּת paupertas. R. *Arab.* pauper fuit.
מַאֲפֵל tenebrae, obtenebratio. R. occidit Sol.
מַרְעִית (f. מַרְעֲהוּת aus מַרְעֶה) paſtio. R. paſcere.

2) Das Subject (der Handlung, des Leidens,) der Qualität, des Zuſtandes. Z. B.

מִקְרֶה (Nr. 1.) caſus obveniens. R. קָרָה occurrit.
מִסְכֵּן (Nr. 1.) pauper, egenus. R. *Arab.* pauper fuit.

3) Das Object der Handlung ꝛc.

מַעֲשֶׂה (Nr. 1.) opus, quod agitur.
מַמְזֵר ſpurius. —
מְזִמָּה (aus מַזְמֵם) Nr. 4. — R. זמם.
מַחֲסֶה res, in qua confiditur. R. חסה confugit, confiſus eſt. (Nr. 1.)
מִקְוֶה (Nr. 1.) ſpei objectum, (ad quod ſpes dirigitur).
מִקְדֵּשׁ (4 Moſ. 18, 29.) conſecratum. R. ſacer fuit.
מַרְעִית (f. מַרְעֵהִית aus מַרְעֶה Nr. 1.) grex, qui paſcitur.
מַשְׂכִּית (f. מַשְׂכֵּהִית aus מַשְׂכֶּה) imago. *Objectum* adſpectus. R. *Chald.* adſpexit. Cogitavit, imaginatus eſt.
מַשְׁקֶה potus. R. bibit, irrigatus eſt.
מַרְאֶה (Nr. 1.) adſpectus *Objectum.* R. vidit, adſpexit.
מַחְתֶּה (Nr. 1.) terroris *Objectum.* R. territus, conſternatus eſt.
מִקְנֶה opes. Pecus. R. poſſedit, emit.
מְגִלָּה (aus מַגְלֵל) volumen (convolvi ſolitum). R. גָּלַל volvit.

4) Den Effect der Handlung ꝛc.

מַאֲפֶה (Nr. 1.) coctum. R. coxit.
מְגִלָּה (aus מַגְלֵל) volumen. Nr. 3.
מַסֵּכָה (Nr. 1.) fuſile. R. נָסַךְ fudit.
מַפֵּלָה, מַפֶּלֶת ruina. R. נָפַל cecidit. —
מוֹעָצָה conſilium. R. יָעַץ deliberavit.

מַשְׁבֵּר (Nr. 1.) partus.
מוֹעֵד (Nr. 1. 6. 7.) conventus. Coetus convocatus. R. יָעַד.
מִבְנֶה (Nr. 1.) ſtructura. R. aedificavit, exſtruxit.
מַדְוֶה netum. R. nevit.
מַצֵּבָה, מַצֶּבֶת ſtatua, monumentum. R. נָצַב poſuit. Poſitus fuit.
מִשְׁגֶּה error. R. שָׁגָה divagatus eſt, erravit.
מַדְוֶה (Nr. 1.) morbus. R. languit.
מַעֲשֵׂר, מַעְשֵׂר (Nr. 1.) decimae. R. decimavit.
מִשְׁנֶה (Nr. 1.) ſecundum. Duplicatum. R. iteravit.
מַחֲצִית (ſ. מַחְצָהוּת aus מַחֲצָה) dimidium. R. diviſit, dimidiavit.
מַצּוֹת (ſ. מַצָּהוּת aus מַצָּה) lis, rixa. R. נָצָה *Niph.* rixari.
מַרְבֶּה (Nr. 1.) multiplicatum, multum. R. multus fuit.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

מַרְפֵּא (Nr. 1.) medicina. Medicamentum. R. ſanavit.
מוֹפֵת prodigium. (Dictum ſ. factum, quo probatur aliquid.) R. יפת oſtendit, probavit. (?) —

Anmerk. In Anſehung der übrigen Wörter dieſer Form, mit der Bedeutung eines Inſtruments, oder Mittels, gilt hier wieder, was oben §. 27. Nr. 5. bemerkt worden iſt. Sie gehören nemlich unter Cap. 3. zu den urſprünglichen Participien.

6) eine Zeit. Z. B.

מוֹעֵד tempus ſtatutum, indictum. (Nr. 1. 4. 7.) R. יָעַד.
מִשְׁתֶּה convivium. R. bibit, combibit. (Nr. 7.)

7) einen Ort. Z. B.

מִשְׁפָּחָה (s. Nr. 6.)

מִכְלָה locus, ubi pascuntur greges. R. כלה (*Æth.* כלו pastor gregis.) Conj. V. *Æth.* pastor gregis constitutus est.

מוֹעֵד (Nr. 1. 4. 6.) locus constitutus. R. יָעַד indixit.

Anmerk. In Ansehung der übrigen Nennwörter dieser Form, mit örtlicher (Formal-) Bedeutung, gilt hier wieder, was §. 27. Nr. 7. bemerkt worden ist. Sie gehören nemlich, unten, unter die aus dem Futuro gebildeten Nennwörter.

§. 30.

Mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben.

4) מַקְטֵל und מִקְטוֹל.

Die vierte Classe der Nennwörter, mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, hat entweder (ִ), oder (ֹ) nach dem mittelsten Stammbuchstaben. Sie sind aus den simplern Formen קְטִיל (§. 17.) oder קְטוֹל (§. 15.) durch Vorsetzung des מ, entstanden. Sie bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, den Zustand, die Qualität selbst. Z. B.

מָגוּר peregrinatio. Commoratio. R. peregrinatus, commoratus est.

מְדוּרָה (s. Nr. 4.)

מְרוּצָה cursus. R. רוּץ currere.

מְשׁוּגָה (Nr. 4.) oberratio. R. שׁוּג, שָׁגָה, שָׁגַג errare.

מְשׁוּבָה (Nr. 2.) aversio.

מְהוּמָה (Nr. 4.) —

מָרוּד planctus, lamentatio. R. רוּד plangere, lamentari.
מְצוּדָה insidiatio, venatio. R. צוּד venari.
מְבוּכָה conturbatio, perplexitas. R. perplexum esse.
מָגוֹר timor. (Nr. 3.) R. timere.
מַחֲמוֹד desiderium. (Nr. 3.) R. desideravit.
מַחֲלוּי morbus. R. infirmus fuit.
מְבוּסָה conculcatio, vastatio. R. conculcare.
מְבוּקָה hostilis irruptio. R. *Arab.* irruit.
מַדּוּחַ depulsio, praecipitatio. R. דָּחָה impulit, depulit.
מְרוּשָׁה (Nr. 3.) conculcatio. R. conculcare.
מְהוּמָה turbatio. Contritio. R. turbare, conterere.
מְרוּצָה contusio, contritio. R. contundere.
מְלִיצָה interpretatio, explicatio. R. לוּץ, לִיץ interpretari.
מַגִּינָה modulatio. (Nr. 4.) R. גָּנַן modulatus est, cecinit fidibus.
מְרִיבָה contentio, lis. R. רִיב litigare, contendere.
מְדִינָה jurisdictio. (Nr. 3.) R. דִּין judicare.
מַשְׁחִית perditio. R. שׁחת II. perdidit.
מְעָרִיץ pavor, terror. R. pavit, territus fuit.

2) Das Subject der Handlung ꝛc. Z. B.

מְשׁוּבָה (Nr. 1.) avertens se, aversa.
מָרוּד (Nr. 1.) vagus, exul. R. mobilis fuit, motus fuit, discurrit.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

מָגוֹר (Nr. 1.) timoris *Objectum.*
מַחֲמוֹד (Nr. 1.) res, quae desideratur. R. desideravit.
מְרוּשָׁה (Nr. 1.) frumentum. Triturationis *objectum.* R. triturare. —

מַעֲלִיל (Ethibh Zach. 1, 4.) opus. R. operatus est.
מְדִינָה (Nr. 1.) provincia, territorium. (Jurisdictionis objectum.) R. דִּין judicare.

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

מְדוּרָה gyrus lignorum comburendorum, pyra. R. *Arab.* circuire, in gyrum agi.
מְשׁוּגָה error. (Nr. 1.)
מְהוּמָה ſtrepitus, tumultus. R. ſtrepere, tumultuari.
(מָרוּד Nr. 1.)
מַגְּבִינָה (Nr. 1.) cantus. R. cecinit.
מְרִיבָה (Nr. 1.) lis, rixa. R. litigavit, contendit.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. S. die Anmerk. zu §. 27. Nr. 5.
6) eine Zeit. (Keins!)
7) einen Ort. S. die Anmerk. zu §. 27. Nr. 7. —

§. 31.

Nennwörter mit א vor dem erſten Stammbuchſtaben.

Daß dieſe Nennwörter, mit א vor dem erſten Stammbuchſtaben, ebenfalls urſprüngliche Infinitive ſeyn, leidet nunmehr wol keinen Zweifel, da nicht nur die übrige Form dieſer Wörter, (wenn man ſich das א wegdenkt,) ſondern auch ihre Bedeutung, auf ihren Urſprung, aus dem Infinitiv, leiten. Es ſind wahre Infinitive, aus den ſimplern Formen, (deren erſter Stammbuchſtab leer iſt, und deren mittelſter entweder Cholem, oder (ֵ), oder (ֶ), oder (ַ), oder Schurek hat,) durch Vorſetzung des prosthetiſchen א (denn gewiß weiter nichts iſt das א in dieſen Nennwörtern! *)) mittelſt

*) Daher z. B. אֶזְרֹעַ und זְרֹעַ brachium. אֶתְמוֹל und תְּמוֹל heri. u. ſ. w.

telst eines Bindevocals, entstanden, und daher die Formen;

1. אֶקְבֹּל / אַקְבֹּל aus קְבֹל (§. 3.)

2. אֶקְבַּל, אֶקְבָּל, אַקְבָּל, אָקְבַּל, אֲקַבֵּל aus קְבַל (§. 8.) oder קְבָל (§. 6.)

3. אֶקְבֵּל / אַקְבֵּל aus קְבֵל (§. 13.)

4. אֶקְבּוֹל / אַקְבּוֹל aus קְבוֹל (§. 15.)

Die Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive, mit א vor dem ersten Stammbuchstaben, mit allen diesen Modificationen, bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, den Zustand, die Qualität selbst. Z. B.

אֲבְחָה divisio, intersectio. (*Ar.* ذبح) R. בָּחָה — *Ar.* ذبح —

אֵיתָן, אֶתָן perennitas, consistentia, firmitas. R. יָתַן *Ar.* وتن perennis, indesinens fuit.

אַזְכָּרָה 1) recordatio. Revocatio in memoriam. (2) Suffimentum. Nr. 5.) R. recordatus est.

אַשְׁפָּת, אַשְׁפּוֹת 1) sterquilinium. R. *Ar.* سفا. Inde سفا pulvis. — 2) infortunium. R. سفت infelix fuit.

אַכְזָרִיּוּת crudelitas. (Nr. 2.) R. כָּזַר —

2) Das Subject der Handlung ꝛc. Z. B.

אוּבַל, אֹבֶל flumen. R. יבל prodiit, profluxit.

(אֶזְרוֹעַ brachium. Nr. 5.)

אַחְלָם gemma quaedam.

אֵיתָן, אֶתָן (Nr. 1.) perennis, firmus. R. יָתַן *Arab.* وتن.

אִפְעֶה, אֶפַע vipera. (*quaſ.* ſibilans, halans.) R. פעה *Arab.* halavit, clamavit contenta voce.

אֶצְבַּע digitus. — (?)

אַקּוֹ (f. אַנְקוֹ) alce. (?) R. נָקָה

אֶשְׁכְּלָה, אֶשְׁכּוֹל uva. R. *Arab.* nigreſcens maturare coepit *uva.* (Denom.!)

אֶזְרָח indigena. (*quaſ.* vigens in terra.) 2) arbor indigena (vigens, luxurians. —) R. micuit, ſplenduit. Ortus eſt.

אַכְזָב mendax, fallax. R. mentitus eſt, fefellit.

אַכְזָר *et parag.* אַכְזָרִי crudelis, durus, pertinax. Inde

(אַכְזָרִיּוּת crudelitas. Nr. 1.)

אֶפְרוֹחַ pullus avium. (*Arab.* فرخ) R. germinavit, floruit.

אֶקֶדַח carbunculus. R. flammavit, arſit.

אַרְבֶּה locuſta. R. multus, multiplicatus fuit.

3) Das Object der Handlung ꝛc.

אַמְתַּחַת ſaccus. (diſtendi ſolitus.) R. מָתַח diſtendit, expandit.

אֶתְנָה merces. Donum *ſpec.* meretricium. R. תנה mercedem dare. (Denomin.?)

אָסוּךְ lecythus, vas (cui ſolet infundi). R. סוּךְ, נָסַךְ fundere, infundere.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

אֶגְרוֹף pugnus. R. convolvit.

5) ein

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

אַבְנֵט balteus. R. בנט f. בטן abdidit, occultavit.

אַזְכָּרָה (Nr. 1.) fussimentum.

אֶזְרוֹעַ (Nr. 2.) brachium. (?)

אֶצְעָדָה armilla. —

אַגָּן crater, lagena, urceus. (?)

אִגֶּרֶת (f. אִנְגֶּרֶת) epistola. R. *Æthiop.* נָגַר indicavit, annunciavit, narravit.

אֶשְׁכָּר donum. (*Trinkgeld* —?) R. inebriatus est.

6) eine Zeit. Z. B.

אַשְׁמוּרָה, אַשְׁמוּרֶת pervigilium. R. custodivit, vigilavit.

אֶתְמוֹל, אֶתְמוּל heri. (*In gen.* tempus praeteritum.)

7) einen Ort. Z. B.

אָסוּךְ lecythus. Vas. (Nr. 3.)?

אָפִיק alveus, torrens. R. פוּק. (נָפַק) prodire, procedere, exire.

אָסָם horreum. R. שִׂים ponere. *Arab.* شَامَ recondidit.

אֶשְׁנָב spiraculum. R. *Arab.* frigidus fuit. *Hebr.* נָשַׁב flavit, inflavit, perflavit.

§. 32.

Nennwörter mit dem paragogischen Nun, und den Vocalen a, i, o, oder u.

ן־, ין־, ון־, ן־.

Die Nennwörter, mit den paragogischen Sylben ן־, ין־, ון־, ן־, sind ohnstreitig ebenfalls nichts anders, als ursprüngliche Infinitive, mit dem intendirenden (paragogischen) Nun, daher sie gewöhnlich eine verstärkte

ſtärkte Bedeutung haben. Sie bilden ſich aus den ſimpeln Infinitivformen, nach den Geſetzen der Vocalveränderung. Z. B. אֲבֹדָן iſt aus אֲבַד; אֲבָדֹן aus אֲבֹד; בִּיתָן aus בֵּית u. ſ. w. Alle dieſe einzelnen Formen, nach allen ihren Modificationen, unter beſondere Fächer zu ſtellen, halt' ich für überflüſſig. Bisweilen nehmen ſie noch obendrein eine weibliche Endigung an. Z. B. בִּירְכִית palatium, aus בִּירָן (von בִּיר). — אַלְמָנוּת vidua und אַלְמְנוּת viduitas (vidui et viduae ſtatus). — Bisweilen iſt das paragogiſche Nun (wie im Arabiſchen) doppelt. Dies doppelte paragogiſche Nun verräth ſich durch das ſtarke Dages im Nun, bey einem Zuwachs am Ende. Z. B. אֲחוֹרַנִּית (aus אֲחוֹרָן von אָחוֹר) poſtremum, retro. — שׁוֹשַׁנָּה lilium (aus שׁוֹשָׁן von שׁוּשׁ) u. ſ. w.

Dieſe Nennwörter, als urſprüngliche paragogiſche Infinitive, und daher mit verſtärkter Bedeutung, bezeichnen:

1) Die Handlung, das Leiden, den Zuſtand, die Qualität ꝛc. ſelbſt. Z. B.

אֲבֹדָן, אֲבָדֹן exitium (totale). R. periit.
אַלְמָנוּת viduitas. Status vidui et viduae. R. Niph. obmutuit. (Nr. 2.)
עִנְיָן affliction (magna). R. ענה, ענו affligere.
קָרְבָּן, קָרְבָּן oblatio. (Nr. 3.) —
(אַבְיוֹנָה) אֲבִיוֹנָה appetitus ſenſitivus. R. אָבָה voluit, deſideravit.
אַלְמוֹן viduitas. (Nr. 2.) —
גָּאוֹן elatio (magna). Faſtus. R. גאה altus fuit.
דְּאָבוֹן dolor, moeror. Languor (magnus). R. languit.
הֶגְיוֹן meditatio. (Carmen. (Nr. 4.) Satyra.) Subſannatio. R. הגה, הגי *Arab.* ſubſannavit.
זִכָּרוֹן recordatio. (Nr. 5.) R. recordatus eſt.
חֶזְיוֹן, חָזוֹן viſio. R. חזה vidit.

נְאָמָן amoenitas (omnimoda). R. נאם amoenus fuit.

קִנְיָן poſſeſſio (ampla). R. קני, קנה poſſedit.

שְׁנִיָן iteratio. R. שני, שָׁנָה iteravit.

אִיתוֹן (f. אִתְּיוֹן) ingreſſus. R. אתי, אתה venit.

אָסוֹן damnum, malum ingens. R. אסה *Ar.* أَسَا (سوأ) malefecit, affixit.

דְּמְיוֹן ſimilitudo. R. דמי, דמה ſimilis fuit.

דְּרָאוֹן (Conſtr. דִּרְיוֹן) ignominia. (R. *Arab.* ذرأ repulit.)

הָמוֹן ſtrepitus, tumultus. R. המה ſtrepuit, tumultuatus eſt. (Nr. 2.)

חֲבִיוֹן (occultatio?) ardor. R. *Arab.* خَبَا ſaeviit, arſit.

חֲזָרוֹן defectus (omnimodus). R. caruit, defecit.

חָרוֹן ardor, excandeſcentia. R. חרה arſit, exarſit.

יָגוֹן dolor, moeror ingens. R. יגה doluit, moeruit.

כְּשָׁרוֹן rectitudo, rectus ſucceſſus. R. rectus, — proſper fuit.

מַשְׁאוֹן deceptio, fraus. R. נשא decipere, ſeducere.

פְּתִחוֹן apertio. R. aperuit.

צִיָּון ſiccitas. R. צוה, ציה *Arab.* (صَوِيَ) ſitiit.

רָעָבוֹן fames. R. eſurivit.

רַעְיוֹן depaſtio, conſumtio. R. רָעָה, רָעַי paſcere, depaſcere.

רְשִׁיוֹן poteſtas. R. רשה, רָשַׁי potuit, poteſtatem habuit.

שִׁלְטוֹן poteſtas; dominium. R. dominatus eſt.

שָׁשׁוֹן gaudium. R. שוש, שִׂישׂ gaudere.

זְבוּלוֹן, זְבוּלוֹן habitatio, cohabitatio. (Nom. Pr.) R. habitavit, cohabitavit.

חֻרְבָּן,

חַרְבוֹן, חֳרָבוֹן (*pl. conſtr.* חַרְבוֹנֵי) ſiccitas magna. R. ſiccus ſ. exſiccatus fuit.

חֶשְׁבּוֹן cogitatio (intenta). R. cogitavit.

יִתְרוֹן praeſtantia, excellentia. R. ſuperavit, excelluit.

לָצוֹן illuſio. R. לוּץ illudere, irridere.

(כְּקִירוֹן ſ. Conj. II.)

פְּדִיוֹן redemtio. R. פָּדָה, פָּדַי redemit.

(צַלְמוֹן Pſ. 68, 15. tenebrae? R. *Æthiop.* obſcurus fuit.) Mons Libani.

קָלוֹן ignominia. R. קָלָה (et קָלַל) vilis fuit, vel habitus fuit.

רְפִיוֹן remiſſio. R. רָפָה, רָפַי remiſit, ceſſavit.

רָצוֹן beneplacitum, benevolentia. R. רָצָה voluit, acquievit.

שְׁאוֹן tumultus. Vaſtatio. R. שָׁאָה tumultuari, vaſtari.

שַׁלְמוֹן retributio, compenſatio. R. II. retribuit, rependit.

(יְשׁוּרוֹן rectitudo. Nr. 2.)

2) Das Subject der Handlung ꝛc. Z. B.

אַחֲרוֹן, f. אַחֲרוֹנִית *) poſtremus. Poſtrema. — *Adv.* poſtremum. R. poſterus fuit, moratus eſt.

בַּרְקוֹן tribula areae. R. fulguravit.

דַּרְבֹּן ſtimulus peracutus. R. *Ar.* acutus fuit. (?)

חַשְׁמַן magnus. R. *Ar.* pinguis fuit, bene habuit. Multos habuit famulos et aſſeclas. Inde حشيم Magnus magnique famulitii vir.

סָגָן pl. סְגָנִים magnates. Proceres. R. סָגָה, שָׂגָה magnus fuit, vel factus eſt.

רַחֲמָן, f. רַחֲמָנִית pl. רַחֲמָנִיּוֹת valde miſericors. R. (intime) dilexit. II. miſertus eſt.

קָצִין

*) Mit dem doppelten paragogiſchen Nun.

קָצִין dux, magiſtratus. R. קָצָה ſecuit. Definivit. Inde قضي *Kadi.*

אַחֲרוֹן poſtremus. R. poſterus fuit, moratus eſt.

אֵלוֹן terebinthus. R. אוּל, אֵיל.

(אַלּוֹן quercus. R. אלל (?))

אַלְמָן, f. אַלְמָנָה viduus, vidua. R. *Ar.* doluit. Inde אַלְמָנוּת Mr. 1.

דָּגָן frumentum. R. דוּג augeri, multiplicare ſe.

חַמָּן ſol. R. חָמַם caluit, incaluit.

חַרְצָן acinus. R. acris fuit.

מְגֻדָּה res valde pretioſa et excellens. R. מגד gloria praecelluit.

נִצָּן flos (eximius). R. נָצַץ *Arab.* micuit.

סָרָן princeps (magnus). R. שָׂרָה principatum tenuit.

קַדְרוּת, f. קַדְרִית *) plane nigrum. *Adv.* atrate. R. niger fuit.

שׁוּשָׁן, שׁוּשַׁן, f. שׁוֹשַׁנָּה †) lilium (candidiſſimum). R. שׁוּשׁ, שִׁישׁ. Inde שַׁיִשׁ marmor, שֵׁשׁ byſſus.

אֶבְיוֹן pauper, egenus. R. אָבָה, אָבַי cupiit, expetiit.

אִישׁוֹן (f. אִבְשׁוֹן oder אִשּׁוֹן *Arab.* انسان homo.) Pupilla. — R. אָבַשׁ.

בֶּטֶן venter reptilium. R. בָּטָה *Arab.* بطحا inclinavit, deorſum vertit.

דָּגוֹן (piſcis ingens, eximius.) Dagon. Deus Philiſtaeorum. R. (דוּג) דָּגָה augeri.

הָמוֹן (Mr. 1.) turba (magnum ſtrepitum ciens). R. הָמָה tumultuatus eſt.

עֶלְיוֹן ſummus, altiſſimus. R. עָלָה, עָלַי ſupra fuit. Adſcendit.

קֶדְמוֹן orientalis. R. anterior, prior fuit.

רִאשׁוֹן

*) S. die vorige Note.
†) S. die vorige Note.

רִאישׁוֹן (f. רִאְשׁוֹן) רִאשׁוֹן, רִישׁוֹן (Nr. 6.) primus. R. *Arab.* praeceſſit, praefuit.

שִׁלְטוֹן (Nr. 1.) ſummam habens poteſtatem. R. dominatus eſt, poteſtatem habuit.

תַּחְתּוֹן infimus. (תַּחַת infra.)

יְשׁוּרוֹן (Nr. 1.) rectiſſimus. R. rectus fuit.

דִּישׁוֹן pygargus. R. דּוּשׁ (דָּשַׁשׁ) trituravit, calcavit. (*quaſ.* der Trampler.)

זְדוֹן faſtuoſus. R. זוּד, זִיד ſuperbivit.

חִיצוֹן exterior. R. חוּץ —

עַרְמוֹן platanus. R. *Arab.* cortice nudavit arborem.

צִפְעוֹנִי, צִפְעוֹנִי baſiliſcus.

קִיצוֹן (f. קְצִיוֹן) extremus. R. קצה. Inde קָצֶה finis.

רִמּוֹן malus punica. Malogranatum. R. רמם.

שַׁהֲרוֹן lunula. *Arab.* ﺷﻬﺮ. —

שְׁפִיפוֹן ceraſtes. Baſiliſcus. R. שפף pupugit.

תִּיכוֹן medianus. (תָּוֶךְ medium.)

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

אִתָּן donum largum et eximium. (vid. אָתְנָה §. 31.)

קָרְבָּן, קָרְבָּן donum, oblatio. R. (IV.) obtulit. —

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

בִּנְיָן aedificium. R. בָּנָה, בָּנַי aedificavit.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

כִּבְשָׁן fornax. R. ſubegit. — (*quaſ.* Der Zwinger)?

פַּעֲמוֹן tintinnabulum. R. פָּעַם pulſavit. (Nr. 3.)

לָשׁוֹן lingua. R. לָשָׁה *Arab.* لثي (al. لثّ) linxit.

6) eine

6) eine Zeit. Z. B.

נִיסָן Niſan, *menſis*, a נֵס vexillum, ut Martius, a Marte.

רִאשׁוֹן, רְאשׁוֹן, רִישׁוֹן (Nr. 2.) principium. Tempus primum.

סִיוָן Sivan, *menſis* (reſp. ex parte Majo). R. *Chald.* סוּה laetari.

7) einen Ort. Z. B.

אַשְׁמָן locus deſolatus. R. אָשַׁם, יָשַׁם et שָׁמַם.

בִּיתָן domus (magnifica), palatium; a בַּיִת, R. בוּת, בִּית commorari, habitare.

אָרוֹן arca. R. אָרָה collegit.

אַרְמוֹן, הַרְמוֹן palatium, arx. R. *Arab.* הרם extulit.

יְשִׁימוֹן locus deſertus. R. יָשַׁם et שָׁמַם deſolatus, deſertus fuit.

פַּרְזוֹן pagus. (?) —

צְקְלוֹן pera, corbis. (*Chald.* עקל, טליקא, רקולא) — *Al.* gluma, folliculus frumenti. R. *Arab.* baculo percuſſit.

(בִּירָן) F. בִּירָנִית palatium (magnum). vid. בִּירָה.

שֻׁלְחָן menſa. R. miſit, extendit.

שִׁרְיָן lorica. (*quaſ.* die Hülle.) R. שָׁרָה, שָׁרַי ſolvit, habitavit.

חַלּוֹן feneſtra. R. חלל perforatus fuit.

מִסְדְּרוֹן (?)

סִרְיוֹן vid. שִׁרְיָן.

צִיוֹן (Nr. 1.) locus aridus. vid. צִי.

Des ersten Abschnitts (Kal)

Zweytes Capitel.

Ursprüngliche Futura der Conjug. I. (Kal.)

Vorerinnerung.

Gattungen der aus dem Futuro abstammenden Nennwörter.

Daß aus dem Futuro (als einem Aoristus), und zwar aus der dritten männlichen, oder weiblichen Person des Singulars, mittelst einer Ellipse, Nennwörter entstehen, und wie sie entstehen, ist schon oben, in der Einleitung, Nr. V. 4. 5. S. 12. 13. f. gezeigt. Es entstehen daraus

1) Nennwörter, die ein, aus מִ oder מָה, abgekürztes מ vor dem ersten Stammbuchstaben und Instrumentalbedeutung haben. (S. oben Einleitung, Nr. V. 1. S. 9. ff.) Da diese Nennwörter, wie sich unten zeigen wird, für Participe gelten können: so setz' ich sie (wenn sie gleich erst aus dem Futuro entstanden sind) unter die ursprünglichen Participe. (Cap. 3.)

2) Nennwörter, die ein, aus מָה, עַל־מָה, אֶל־מָה, abgekürztes מ vor dem ersten Stammbuchstaben, und eine örtliche Bedeutung haben, oder eine Qualität bezeichnen. (§. 33.)

3) Einige Namen der Zeit, mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben. (§. 34.)

4) Nenn-

4) Nennwörter mit ־ vor dem ersten Stammbuchstaben, (als der männlichen Litera praeformativa der dritten Person) (§. 35.) und

5) Nennwörter mit ת vor dem ersten Stammbuchstaben, (als der weiblichen Lit. praeform. der dritten Person) (§. 36.) in beiden Fällen mit der Ellipse des beziehenden Fürworts אֲשֶׁר. —

§. 33.

Nennwörter mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben und örtlicher Bedeutung.

Daß und wie die Nennwörter mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, und örtlicher oder einer Qualitäts-Bedeutung, aus dem Futuro entstehen, ist bereits oben, in der Einleitung, Nr. V. 2. S. 11. gezeigt. Daß das dort Gesagte richtig sey, dafür spricht nicht nur die Sache selbst, sondern auch einige Wörter zum Theil gar mit einem doppelten מ vor dem ersten Stammbuchstaben, deren erstes das zweyte noch überdies durch ein euphonisches Dages verdoppelt, welches doch gewiß aus nichts anderm seine Erklärung erhält, als daraus, daß das erste מ für eine Abkürzung von מָה gehalten wird. Z. B. מַמְגוּרָה (horreum) hieß ursprünglich, allem Ansehen nach, מָה מְגוּרָה, und mit dem verbindenden euphonischen Dages מָה מַגוּרָה, woraus dann, mittelst einer in diesem Fall gar nicht ungewöhnlichen Zusammenziehung, (wobey das ה verlohren geht *)) מְמְגוּרָה (eigentlich: ubi sunt granaria) entsteht. מָגוּר (und weiblich: מְגוּרָה) ist also an sich schon ein Nomen, — entstanden aus dem Infinitiv der Form מַקְטוֹל; mit welchem, durch Vorsetzung des umschreibenden מָה, auf dem angezeigten Wege, מַמְגוּרָה entsteht. — Eben so verhält sichs mit dem Worte מַמְרוֹר (amarum, amarissimum). Es ist eigentlich das simple Nennwort מָרוֹר

*) S. m. hebr. Sprachlehre, §. 48. C. 1.

(ursprünglich der Infinitiv der Conjug. I.) mit der Bedeutung: Bitterkeit. Um etwas Bitteres zu bezeichnen, konnte man nun auch sagen: מַה מָּר (was — bitter ist; oder: worinnen Bitterkeit ist), woraus dann (auf die bey dem vorigen Beyspiel gezeigte Weise) mit dem euphonisch-verbindenden Dages, erst מַה מָּר, und dann weiter מַמָּר wurde: Cui inest amaritudo; i. e. amarum, amarissimum. — Diese beiden Wörter *) sind, als Beyspiele, zum Beweis des Gebrauchs des Fürworts מַה zur Umschreibung besonderer Nennwörter, überaus wichtig, und wir dürfen wol nun nicht mehr zweifeln, daß das מ vor dem ersten Stammbuchstaben, in den Nennwörtern örtlicher und — beschaffenheitlicher Bedeutung, aus מַה entstanden sey, nur, in Ansehung der Grundform, aus dem Futuro, so daß man also z. B. ursprünglich sagte: מַה יִּסָּתֵר (ubi loci quis se abscondit, i. e. latibulum) und dann, durch Zusammenziehung: מִסָּתֵר u. d. gl. m.

Diese Wörter aber, mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, und örtlicher Bedeutung, kommen in mancherley Formen, d. i. mit sehr verschiedenen Vocalen, vor, nemlich mit allen denjenigen Vocalen, welche im Futuro der Conjug. I. (Kal) der mittelste Stammbuchstab und die *Litera praeformativa* hat, (deren Stelle hier nun das aus מַה entstandene örtliche מ vertritt,) und daher die Formen:

1)	2)	3)	4)	5)
מִקְבֹּל	מִקְבָּל	מִקְבֵּל	מַקְבִּיל	מַקְבּוּל
מַקְבֹּל	מַקְבָּל	מַקְבֵּל		
	מָקְבָּל	מָקְבֵּל		
	מָקְבָּל			

Oefters auch noch mit weiblicher Endigung, ה oder ת. — Und sie bezeichnen, unter irgend einer dieser Formen, entweder

A) den

*) Noch könnte man auch מַשּׂוּאָה etc. (R. שָׂאָה) hieher zählen. Singl. מִקְדָּשׁ (aus מַה יִּקְדָּשׁ).

A) den Ort, wo? Oder
B) den Ort, wohin? Oder
C) den Ort, wodurch? —

Von jeder dieser örtlichen Specialbedeutungen nun besonders:

I) Formen mit Cholem unterm mittelsten Stammbuchstaben.

A) Ort, wo?

מְבוֹא occidens (locus, ubi intratur. *Sp.* ubi immergitur sol mari —). R. בּוֹא introire; occidere.

מִישׁוֹר locus rectus et planus. R. יָשַׁר rectus, planus fuit.

מָלוֹן diversorium (ubi loci pernoctatur). R. לוּן, לִין pernoctare.

מִסְתּוֹר latibulum. R. סָתַר abscondidit; absc. se. —

מָעוֹן, מְעוֹנָה habitaculum. R. עוּן habitare.

מָקוֹר scaturigo. R. קוּר (IV.) promanavit, ebullivit.

מִקְצוֹעַ angulus, (ubi aedificium praecisum s. incurvatum s. inflexum est). R. קָצַע abscidit. *Æth.* incurvavit. *Arab.* curvatus est, et قعض flexit, incurvavit.

מַחְבּוֹא latibulum. R. abscondidit, absc. se.

מַטְמוֹן (Hiob 3, 21.) locus occultus. (?) R. טָמַן abscondidit, occultavit.

מָכוֹן, מְכוֹנָה sedes, basis (rei). (Locus, in quo ponitur aliquid et stabilitur). R. כּוּן.

מָנוֹחַ locus quietis. R. נוּחַ quiescere.

מָעוֹז locus firmus et munitus. Munimentum. R. עָזַז fortis, robustus, firmus fuit.

מָקוֹם locus, — ubi quid consistit, s. consistere potest. R. קוּם stare, consistere.

(מַרְגּוֹעַ locus quietis. (?) R. rediit, quietus fuit.)
מְשֹׁאָה locus vaſtus ac deſolatus. R. שָׁאָה vaſtatus, deſolatus eſt.
מַשְׁקוֹף ſuperliminare (unde licet proſpicere? —) R. (IV.) proſpexit.
מָרוֹם locus altus et remotus. Coelum. R. רוּם altum eſſe.
מִשְׁטוֹחַ locus (?) ubi expanduntur retia. R. expandit.
מִשְׁעָל (vid. Lex. noſtr.)
(מְתֹם (locus ſ. pars corporis, in qua eſt) integritas. R. תָּמַם integer, perfectus fuit.)
מַמְרֹר (ubi eſt, — ſ. cui ineſt amaritudo.) Amarum, amariſſimum. R. מָרַר amarus fuit.

B) Ort, wohin?

מִכְשׁוֹל offendiculum. (Locus in via, in quem impingitur.) R. impegit.
מָנוֹס refugium. Locus, ad quem confugitur. R. נוּס fugere, confugere.

C) Ort, wodurch?

מָבוֹא (vid. A.) locus, per quem intratur. R. בּוֹא introire, venire.
(מַהְמוֹרָה foſſa, per quam fluit aqua. R. (*Arab.*) fluxit aqua.)

II) Formen mit (־) unterm mittelſten Stammbuchſtaben (und — mit der weiblichen Endung ת ֽ֫).

A) Ort, wo?

מָאֳרָב locus inſidiarum. R. אָרַב inſidiatus eſt.
מִבְצָר munimentum. Munitionis locus. R. munivit.
מִגְרָפָה (vid. Lex.)
מְהַלָּךְ ambulacrum. (Locus, in quo ambulatur.) R. ivit, ambulavit.

מוֹסָר,

מוֹסָד, מִיסָד fundamentum. R. יָסַד fundavit.
מוֹצָא egreſſionis locus. R. יצא exiit.
מָזָר (f. מַזוֹר) pl. מְזָרִים loca diſſita et remota. R. זוּר alienum, remotum eſſe.
מַחְבָּא latibulum. R. abſcondidit, — ſe.
מַחְרָאָה latrina; locus, ubi alvus deponitur. vid. חָרָא.
מַחְשָׁךְ, מַחְשָׁךְ locus tenebroſus. R. tenebroſus fuit.
מִיכָל locus confluxus aquarum. R. יכל valuit &c.
מִכְלָה, מִכְלָא caula, in qua continetur et concluditur grex. R. כלא cohibuit, incluſit.
מִלְתָּחָה veſtiarium, in quo veſtes appenduntur. R. *Arab.* adhaerere fecit.
מַעְיָן ſcaturigo. vid. עַיִן.
מַעֲמָד locus, ubi ſtatur. Statio. — R. ſtetit.
מַעֲמָק locus profundus. R. profundus fuit.
מַעֲקָשׁ locus tortuoſus. R. tortuoſus, perverſus fuit.
מוֹבָא (vid. מָבוֹא Nr. I.)
מִגְדָּל locus editus. Turris. R. magnus fuit.
מִדְרָךְ locus, qui calcatur. R. calcavit.
מַהֲפֶכֶת cuſtodia. Cippus. —
מוֹלֶדֶת patria. Nativitatis locus, terra. R. ילד peperit, genuit.
מוֹשָׁב locus, in quo habitatur, vel ſedetur. R. ישב ſedit, habitavit.
מִזְרָח oriens. R. ortus eſt (ſol).
מִזְרָע campus ſegetum. R. ſeminavit.
מַחְבֶּרֶת junctiurae locus. R. junxit, junxit ſe.
מַטָּע plantationis locus. R. נטע plantavit.
מַטָּרָה, מַטָּרָא carcer. R. נטר ſervavit, cuſtodivit.
מִיסַךְ unctionis locus. R. יסך unxit.
מַטְמוֹן aerarium, gazophylacium. R. recondidit, abſcondidit.

מִמְשָׁק (vid. Lex.)
מִסְגֵּרָה clauſtrum, carcer. R. clauſit, concluſit.
מִסְתֹּר vid. מִסְתּוֹר Nr. I. —
מַעְגָּל, מַעְגֵּל orbita. Via, in qua vehitur. — It. locus plauſtrorum (עֲגָלוֹת) — vid. עֲגָלָה.
מֶעֱרָה jugerum. *Al* ſulcus. —
מַעֲרָב occidens. (Locus occaſus ſolis.) R. occidit *ſol.*
מִפְרָץ (vid. Lex.)
מִפְתָּן (vid. Lex.)
מַצָּב, מַצֵּב, מַצָּבָה, מִצָּבָה locus, ubi quid conſtituitur. Statio militum. *Metaph.* ſtationarii milites, praeſidium. R. נצב, יצב ſtatuit. Poſitus, conſtitutus fuit.
מַקֶּבֶת locus effoſſus, ubi *puteus* effoſſus eſt. R. נָקַב perfodit, effodit.
מַרְאֲשׁוֹת, מְרָאֲשׁוֹת loca ſ. partes, ubi caput eſt. (רֹאשׁ)
מַרְגְּלוֹת pl. loca ſ. partes inferiores, ubi pedes ſunt. (רֶגֶל)
מֶרְכָּבָה, מַרְכָּבָה, מֶרְכֶּבֶת, מֶרְכָּבֶת currus, quo vehitur. R. vectus eſt.
מֶרְכָּב *it.* ſtragula, vel ſedile, cui inſidetur.
מִשְׁטָח locus, ubi expanduntur retia. R. expandit.
מִשְׁכָּן habitaculum. R. habitavit.
מְשַׁמָּה locus deſolatus. R. שָׁמֵם deſolatus fuit.
מִשְׁפָּח, מִסְפַּחַת locus, ſ. pars corporis affecta morbo סַפַּחַת. vid. Sect. 2.
מֵיטָב (cui ineſt bonitas. Optimum. Locus optimus. R. יָטַב bonus fuit.) Paſcuum. R. *Ar.* —
מֶשְׁמָן, מַשְׁמֵן pinguiſſimum. Cui ineſt pinguedo. R. pinguis fuit.

מַפָּרֶכֶת

מַפְרֵקֶת cervix. R. rupit. *Sam.* divisit. *Arab.* separavit, distinxit.

(מְצָד, מְצָדָה locus insidiarum. Specula, arx, munimentum. R. צוד, ציד venari, insidiari.)

מַצָּע locus stratus, cubile, lectus. R. יצע, נצע stravit, substravit.

מִקְדָּשׁ, מִקְדָּשׁ sanctuarium, locus sanctitatis. R. sanctus fuit.

מִקְשָׁה cucumerarium. Locus cucumerum. R. קשא, קשה. —

מִרְבָּץ cubile. R. cubuit.

מֶרְחָב locus latus et spatiosus. R. latus, spatiosus fuit.

מֵרְחָק, מַרְחָק locus longinquus et remotus. R. longinquus fuit.

מַרְצֶפֶת locus stratus, pavimentum. R. stravit.

מַשְׁאָב locus, ubi hauritur aqua. R. hausit.

מִשְׂגָּב locus editus. Munimentum.

מִשְׁכָּב cubile. Locus, in quo cubatur. R. cubuit.

מִשְׁמָר, מִשְׁמֶרֶת custodiae locus. R. custodivit.

מִשְׁפָּט judicii locus. R. judicavit.

מִשְׁקַע locus aquae. vid. Lex.

מַמְתָּק dulcissimum. (Cui inest dulcedo.) R. dulcis fuit.

מַטְעַם (cui inest suavitas) suavissimum.

מִקְשֶׁה (cui inest durities) solidum, compactum. R. durus fuit.

B) Ort, wohin?

מִגְרָשׁ, מִגְרָשָׁה suburbium. (Locus extra urbem, quo pecudes pelluntur ad pascendum.) R. pepulit, expulit.

מוֹצָא s. מוֹצָאָה locus, quo (ad deponendum alvum) exitur. R. יצא exiit, secessit.

מִקְלָט asylum (quo recipit se homicida). R. *Chald.* collegit, recepit. Receptus est.

מִדְבָּר (deſertum, (quo ducuntur Pecudes paſtum?) R. duxit.) Paſcuum. — — *Arab.* دبر. vid. Lex. noſtr.

מַטָּרָה ſcopus. (Locus, ad quem intendunt oculos jaculatores.) R. נטר.

מִקְוֶה locus, ad quem aquae confluentes tendunt. — R. קוה.

מִשְׁלַח locus, ad quem emittitur. R. miſit.

C) Ort, wodurch?

מוֹצָא locus, per quem exitur. R. exiit.

מְנָהָרָה caverna (foramen, per quod lux illabitur). R. אור illuminari.

מַעֲלָה gradus. R. adſcendit.

מוֹרָד locus declivis, per quem deſcenditur. R. יָרַד deſcendit.

מַעְבָּרָה, מַעְבָּר vadum. R. transiit.

III) Formen mit (..) unterm mittelſten Stammbuchſtaben.

A) Ort, wo?

מַדְהֵבָה locus auro plenus. R. דהב *Chald.* (זהב)

מוֹקֵד, מוֹקָדָה focus, in quo accenditur, vel ardet ignis. it. pyra. R. יָקַד accenſus eſt, arſit.

מָזֶה (f. מַזְוֶה) *pl.* מְזָוִים promtuaria, penuaria. R. זוה *Arab.* زوي abdidit *opes*. Recondidit, congeſſit.

(מַטְבֵּחַ lanarium. Mactationis locus. R. mactavit.)

מִכְרֶה fodina. Locus, ubi effoditur. R. כרה effodit.

מַסְגֵּר clauſtrum, carcer. R. clauſit, concluſit.

מְסִלָּה locus aggeſtus, via aggeſta. R. סלל aggeſſit, extulit.

מֵעֵרָה f. מָעֵרָה locus planus. (*quaſ.* nudus.) R. ערה nudus fuit, vel factus eſt.

מַקְהֵל congregationis locus. R. congregavit.

מִרְבֵּץ cubile, locus, ubi cubatur. R. cubuit.

מִרְגֶּמָה locus, ubi coacervantur lapides. R. רגם *Arab.*

מִרְעֶה (locus, ubi paſcitur pecus.) Paſcuum. R. paſcere, paſci. —

מַרְמֵנָה ſterquilinium. vid. דֶּמֶן.

מוֹעֵד locus, ubi convenit populus. R. יעד convenire fecit, condixit.

מִזְבֵּחַ (locus, in quo ſacrificatur.) altare. R. ſacrificavit.

מַחֲבֵא latibulum. Locus, in quo quis ſe abſcondit. R. abſcondidit, — ſe.

מַחֲנֶה caſtra. *Meton.* exercitus. R. חנה demiſit ſe, requievit. *Denom.* caſtra metatus eſt.

מַלְבֵּן fornax lateraria; in qua lateres coquuntur. R. לבן coquere lateres.

מַעֲבֶה locus denſae terrae. R. denſus fuit.

מַעֲלֶה (*Apoc.* מַעַל) locus elatus, ſuggeſtus. R. עלה ſupra fuit, excelſus fuit.

מִצְפֶּה, f. מִצְפָּה ſpecula. Speculationis locus. R. ſpeculatus eſt.

מִקֶּרֶה locus refrigerii (ubi friget). R. קָרַר friguit.

מַרְבֵּק ſaginarium. Locus, ubi ſaginatur pecus. R. *Chald.* ſaginatus eſt.

מַשְׁקֶה (*Arab.* مسقى) campus rigatus, locus irriguus. R. שקה rigatus, irriguus fuit.

מִקְשֶׁה (vid. Nr. II. מִקְשֶׁה)

B) Ort, wohin?

מַכְשֵׁלָה offendiculum. (vid. Nr. I. מִכְשׁוֹל)

מִקְוֶה vid. Nr. II. מִקְוֶה.

C) Ort,

C) Ort, wodurch?

מַדְרֵגָה gradus. (Locus acclivis, per quem in altum adſcenditur.) R. *Syr.* et *Arab.* gradatim adſcendere ſ. progredi.

מַחֲזֶה feneſtra. (Locus, per quem proſpicitur.) R. חזה vidit, proſpexit.

IV) Formen mit (י.) unterm mittelſten Stammbuchſtaben:

מַעְיָ locus, in quo ſunt acervi et rudera. (עִי cumulus, acervus.)

מַרְעִית (maſc. מִרְעֶה) paſcuum. Locus, ubi paſcitur pecus. R. רעה.

מַעֲבִית jugerum. *Al.* ſulcus. vid. מַעֲנָה. —

V) Formen mit (ו) nach dem mittelſten Stammbuchſtaben.

A) Ort, wo?

מַאֲבוּס granarium, horreum. vid. אבוס.

מָבוּשׁ *pl.* pudenda. (*quaſ.* locus pudoris.) R. בוש erubeſcere, pudefieri.

מְזוּזָה poſtis. (Locus ſ. pars aedificii, in qua moventur januae valvae.)

מְנוּחָה quietis locus (in quo quieſcitur). R. נוּחַ quieſcere. —

מַבּוּעַ ſcaturigo. R. נבע ſcaturivit, ebullivit.

מָגוּר congregationis et commorationis locus. *Fem.* מְגוּרָה granarium. R. גור et אָגַר collegit, congregavit.

מַמְגוּרָה locus ſ. aedificium, in quo ſunt (מְגוּרוֹת) granaria. vid. מָגוּר.

מַסְלוּל locus aggeſtus, via aggeſta. R. aggeſſit, extulit.

מְצוּלָה, מְצֻלָה locus profundus. R. צול, צלל.

מַצְפּוּן latibulum. R. צָפַן abſcondidit.

מָעוּז id. q. מָעוֹז Nr. 1.

מָצוּק locus munitus et firmus. Munimentum. R. צוּק *Al.* יָצַק compreſſit, compegit. — Firmavit.

מַשּׁוֹאָה locus vaſtus ac deſolatus. R. שָׁאָה vaſtatus, deſolatus eſt.

B) Ort, wohin?

Keins!

C) Ort, wodurch?

מְאוּרָה caverna. Foramen, per quod lux illabitur. R. אוּר illuminari.

§. 34.

Einige Nomina temporis, mit מ vor dem erſten Staminbuchſtaben.

Deſſelben Urſprungs können — auch einige Nomina temporis, mit מ vor dem erſten Stammbuchſtaben, ſeyn. Z. B.

מִשְׁחָר diluculum,
מוֹשָׁב habitationis ſ. commorationis tempus,
מוֹעֵד tempus indictum,
מַלְקוֹשׁ pluvia ſerotina ſ. vernalis.

Wenigſtens iſt es, wenn man ſich auch hier das מ als aus dem, urſprünglich dem Futuro vorgeſetzten, מָה erklärt, ſehr leicht und natürlich, auf dieſem Wege zur Zeitbedeutung dieſer Wörter zu kommen. Z. B. מָגוֹר מִשָּׁחָר „wo es dämmrig iſt„ d. i. diluculum. — Indeſſen, da ſo viele Wörter, als urſprünglich erweisliche Infinitive, eine Zeitbedeutung haben; und es auch einen Infinitiv mit מ vor dem erſten Stammbuchſtaben giebt, wie in dem Cap. 1. dieſes Abſchnittes 1. gezeigt worden iſt; ſo mag für jeden ſein eignes Gefühl entſcheiden, ob dieſe Nennwörter auch bloße Infinitive (mit מ vor dem erſten St. B.) oder — ob es aus dem Futuro mit מָה gebildete Nennwörter ſind, ſo daß dadurch ihre Zeitbedeutung,

tung, mittelst einer Umschreibung, bestimmter wäre, wie die Nennwörter örtlicher Bedeutung §. 33. —

§. 35.

Nennwörter mit (י) vor dem ersten Stammbuchstaben.

Desto gewisser sind die Nennwörter mit (י) vor dem ersten Stammbuchstaben ursprüngliche Futura, und zwar die dritte männliche Person des Singulars, mit Auslassung des beziehenden Fürworts אֲשֶׁר, wie oben, in der Einleit. Nr. V. 4. S. 12. Eine Art von Erläuterung der Möglichkeit, daß aus dem Futurum, als einem Aoristus, mit Auslassung des אֲשֶׁר, besondere Nennwörter entstehen konnten, geben sogar einige deutsche Nennwörter. Z. B. „Diebstahl„ ist doch gewiß ursprünglich nichts anders, als: „da, oder was der Dieb — — stahl (gestohlen hat). u. d. gl. m. Gerade wie im Hebräischen יִצְחָק (d. i. אֲשֶׁר יִצְחָק) „welcher lachet„ d. i. der Lacher, Spötter. — Die Formen dieser Wörter, in Ansehung der Vocalpuncte, sind nun eben so verschieden, als die Formen des Futuri der Conj. I. in den regelmäßigen und anomalischen Zeitwörtern. Z. B.

1) Mit Cholem des mittelsten Stammbuchstaben:

יְאֹר fluvius, rivus. (R. ארר resonuit, strepuit. (?)) Nilus. Ein ägyptisches Wort. Daher auch nicht die ordentliche Form des Futuri, als welche יָאֹר heißen würde.

יָקוּשׁ auceps. R. יקשׁ et נָקַשׁ insidiatus est.

יְהֹלוֹם (*quas.* der Malmer) adamas. R. הָלַם tutudit, contudit.

יְנְשׁוּף noctua, bubo. (נֶשֶׁף tenebrae. Ut noctua a *nocte*, vespertilio a *vespere*.) R. נָשַׁף *Arab.* نَغَشَ noctu evagatus est. نَغَاشٌ vespertilio. — Vid. Simonis Arc. p. 556.

2) Mit

2) Mit (֗) oder (֣) des mittelsten Stammbuchstaben:

(יְהֹוָה d. i. יְהוָה dafür aber die Puncte von אֲדֹנָי. s. Nr. 3.)

יַעֲנָה struthiocamelus. (*quas.* oculos in altum tollens.) R. עָנָה attollere oculos. — (Weil der Strauß den Kopf so hoch trägt.)

יוּבַל paluſtre ſolum. R. יבל *Arab.* وَبَلٌ paluſtris fuit.

יְצָהָר olea. *Met.* oleum. (*quaſ.* der Glänzer.) R. צָהַר, זָהַר ſplenduit, luxit.

3) Mit (֥) des mittelsten Stammbuchstaben:

יָלֶק (f. יַלֶּקֶת) locuſtae ſpecies — (*quaſ.* continuo lingens). R. לָקַק lambit, linxit.

יָרִב litigioſus. R. ריב litigavit.

יָשִׁישׁ ſenex. R. שׁוּשׁ, שִׁישׁ candidum eſſe, albere. Caneſcere. —

יְהוֶה (und mit Puncten von אֲדֹנָי : יְהוָה) qui, quod erat olim, eſt et futurus eſt. — Nom. Dei propr.

יַעֵן (בַּת יַעֲנָה) ſtruthio. (*quaſ.* der Auffehende.) R. عَنِيَ עָנָה attollere oculos.

יֶרֶךְ, יָרֵךְ (f. יַרֶכֶת) femur. R. mollis, tener fuit.

יוֹרֶה (f. יָרָוָה, Formae יֹאמֵר) pluvia prima. (*quaſ.* irrigans.) R. רָוָה irrigatus fuit. Irrigavit. —

4) Mit (י֗.) des mittelsten Stammbuchstaben:

יָחִיל continuo exſpectans. R. חוּל exſpectare.

יָפִיחַ index, praeco. R. פּוּחַ efflare. Eloqui, proferre.

יְבִיקָה *pl.* וֹת ſurculus. (Continuo fugens.) R. נִיק, נוּק. *Al.* יִנק fugere.

יָרִיב litigioſus. R. רִיב litigare.

יָשִׁישׁ id. q. יָשִׁישׁ Nr. 3.

5) Mit

5) Mit (ו) des mittelſten Stammbuchſtaben:

יחמור antholops. R. חמר rubuit.
יַבְשׁוּף id. q. יִבְשׂרְ Nr. 1. —
יַלְקוּט pera. (*quaſ.* der Sammler.) R. לקט collegit.
יְקוּשׁ id. q. יָקוּשׁ Nr. 1.

§. 36.

Nennwörter mit ת vor dem erſten Stammbuchſtaben.

Eben ſo gewiß ſind die Nennwörter, welche ת vor dem erſten Stammbuchſtaben haben, und welche Simonis, mit dem fühlbarſten Zwang, aus Hithpahhel ableitet, — urſprüngliche Futura, und zwar die dritte weibliche Perſon, mit Auslaſſung des beziehenden Fürworts אֲשֶׁר. Da das weibliche Geſchlecht bey den Hebräern zugleich das Neutrum ausdrückt: ſo ſehen wir, wie die dritte weibliche Perſon des Futuri, mit Auslaſſung des in Gedanken zu ſupplirenden beziehenden Fürworts, zum Nennwort werden konnte, und zwar in verſchiedentlich-modificirten Bedeutungen. Z. B.

1) Der Handlung, des Leidens, der Beſchaffenheit, des Zuſtandes ſelbſt. Z. B. אָבָה obvenit. Davon die dritte weibliche Perſon des Futuri תֵּאָבֶה, oder, in ſeltnerer (doch aber auch vorkommender *)) Form: תְּאַבֶּה d. i. אֲשֶׁר תֵּאָבֶה „das es entgegenkommt„ d. i. occurſus.

2) Des Subjects der Handlung ꝛc. Z. B. חָמַס crudelis fuit. Davon die dritte weibliche Perſon des Futuri im Singular (der Form תִּקְבֹּל) תַּחְמָס d. i. אֲשֶׁר תַּחְמָס quae crudelis ſ. quod crudele eſt (erga pullos). Daher der Name des Strauſſes (ſtruthiocameli). — Eben ſo: נָפַח ſpiravit, hala-

*) Z. B. יִקְרָה, אֶשְׁעָה.

halavit. Daher die dritte weibl. Pers. des Futuri (der Form תַּקְּבוּל) תַּפּוּחַ für אֲשֶׁר תַּפּוּחַ „was duftet„ — der Duftende. Daher der Name des Apfels.

3) Des Objects der Handlung ꝛc. Z. B. אוה begehren, verlangen. Davon die dritte weibl. Pers. des Fut. (der Form תַּקְּבֹל) תַּאֲוָה d. i. אֲשֶׁר תַּאֲוָה id, quod desideratur. (Desiderium) Desiderii *objectum*.

4) Des Effects der Handlung. Z. B. ירה IV. docuit, praescripsit. Daher תּוֹרָה (für אֲשֶׁר תּוֹרָה) quod doctum, praescriptum est. Lex. Praeceptum.

5) Eines Instruments, oder Mittels. Z. B. לָבַשׁ kleiden, sich kleiden. Daher תִּלְבֹּשׁ (für אֲשֶׁר תִּלְבֹּשׁ) „womit man (sich —) kleidet.„ Vestis, indumentum. Und mit einer weiblichen Nominalendung תִּלְבֹּשֶׁת. —

6) Einer Zeit. Z. B. תָּמִיד (für אֲשֶׁר תָּמִיד) „was — lang ist„ perpetuitas. Tempus perpetuum. *Adverb.* perpetuo, jugiter. R. מוּר, מִיר, מָדַד extendit, prolongavit, mensuravit.

7) Eines Orts. Z. B. תֵּימָן (für אֲשֶׁר תֵּימָן) „was zur Rechten ist (gegen Mittag);„ der Süden. R. יָמַן. Daher יָמִין dexter. Eben so: תְּהוֹם (aus תְּהֹוֹם) für אֲשֶׁר תְּהוֹם oder (nach aramäischer, kürzerer Art) אֲשֹׁר תְּהוֹם „wo es brauset, oder woget„ (R. הוּם brausen, wogen), das Meer, der Ocean ꝛc. —

Möglich wärs indessen auch, daß diese Wörter auch die 2te männliche Person wären, mit Auslassung des אֲשֶׁר, in so fern nemlich die 2te Person auch impersonal gebraucht werden kann. Z. B. תִּקְוָה (אֲשֶׁר) „das du hoffest„ d. i. „das man hoffet„ *spes*. הוֹשִׁיב (wenns Hiphil ist) quem habitare finis; den man unter sich wohnen läßt: Incola, inquilinus.

Die Formen dieſer Nennwörter ſind, in Anſehung der Vocale, wieder eben ſo verſchieden, als die Formen des Futuri, woraus ſie geworden ſind. Bisweilen nehmen ſie am Ende noch eine weibliche Endigung, auf ה oder ת, an; freylich nicht als Futura, ſondern als (aus dem Futuro gewordene) Nennwörter.

Die Wörter dieſes Urſprungs, nach ihren vorhin erwähnten verſchiedenen Bedeutungen, ſind:

1) Die Handlung, das Leiden, den Zuſtand, die Qualität ꝛc. ſelbſt bezeichnend:

תַּאֲוָה deſiderium. R. אוה II. deſideravit.

תַּאֲנָה occurſus. R. אָנָה occurrit.

(תַּאֲנִי c. term. fem.) תַּאֲנִיָּה moeror, contriſtatio. R. אָנָה, אָנַי moeruit.

תַּגְמוּל retributio. R. retribuit.

תַּהְפּוּכָה diſtorſio, perverſio. R. הָפַךְ vertit, verſus fuit.

תַּחֲלוּא pl. תַּחֲלֻאִים morbus. R. חלא, חלה aegrotavit.

(תַּכְלִי) F. תַּכְלִית extremitas. Finis. R. כלה.

תְּלָאָה (für תַּלְאָה) defatigatio. R. לָאָה defatigatus eſt.

תְּמוּנָה ſimilitudo. (Nr. 4.) Figura. Imago. R. מִין, מוּן.

תָּמִיד perpetuitas. (Nr. 6.) *Adv.* perpetuo, jugiter. R. מִיד, מדד.

תֵּאָלָה exſecratio. R. אָלָה exſecratus eſt.

(תָּבוּס) תְּבוּסָה conculcatio. Contritio. R. בוס conculcare.

(תַּבְלִי) F. תַּבְלִית conſumtio. R. בלה conſumtus fuit.

(תְּגָרָה conflictus. R. גרה miſcuit. Mixtus fuit.)

תַּזְנוּת (Form. תַּקְבּוּל) *Femin.* תְּזוּנוֹת ſcortatio. R. זָנָה ſcortatus eſt.

(תָּחַן, תֶּחֱנָה) *c. term. fem.* תַּחֲנוֹת caſtrametatio. R. (V. denom.) caſtra metatus eſt.

(תָּלוֹן)

(תְּלוֹן) תְּלוּנָה, murmuratio. R. לון murmuravit.

תְּמוּרָה permutatio. R. מור mutavit, permutavit.

תַּמְרוּר exacerbatio. Moeror. R. triſtis, exacerbatus fuit.

תְּנוּאָה elongatio. Concuſſio. Vacillatio. (?) R. נוא.

תְּנוּפָה agitatio. R. נוף agitari.

תַּנְחוּם, תַּנְחוּמָה conſolatio, commiſeratio. R. II. conſolari.

תַּעֲנוּג obleƈtatio. R. ענג obleƈtatus eſt.

תָּעֲצוּמָה robur. Valor. R. robuſtus fuit.

תַּעֲרוּבָה ſponſio. R. miſcuit, — ſe. Spopondit.

תִּפְאָרָה, תִּפְאָרֶת exornatio. Decus. Gloria. R. ornavit.

תִּפִּין ſeparatio. (Nr. 4.) R. פון, פָּנַן diviſit. Diviſus, ſeparatus fuit.

תְּקוּמָה reſurreƈtio, inſurreƈtio.

(תִּרְבּוּ, תַּרְבִּי) F. תַּרְבִּית, תִּרְבּוּת progenies. (Nr. 1. 5.) R. רָבָה multus fuit ſ. factus eſt.

תְּשׁוּבָה converſio. Reditus. R. שוב rediit, reverſus eſt.

תְּשׁוּעָה ſalvatio. Salus. R. יָשַׁע.

תְּהַלּוּכָה proceſſus. R. ivit.

תּוֹצָאָה (Form תָּקְבַל? oder — Hiphil?) progreſſus, exitus. R. יָצָא exiit.

תְּרוּעָה vociferatio, clangor. R. רוע, ריע (IV.) clanxit, vociferatus eſt.

תְּבוּנָה intelligentia. Meditatio. R. בִּין, בון intelligere, meditari.

(תַּרְמִי, תַּרְמוּ) F. תַּרְמִית, תַּרְמוּת dolus. R. רָמָה.

תַּמְרוּק (תַּמְרִיק) mundatio. (Nr. 5.) R. mundavit, expolivit.

תְּנוּמָה ſomnus. R. נום dormitare.

תְּעוּדָה teſtatio. (Nr. 4.) R. עוד teſtari.

תַּעֲלוּמָה abſconſio. (Nr. 2.) R. עלם N. abſcondi, abſcondere ſe.

תַּעֲנִי der Form תַּקְבִּיל, F. תַּעֲנִית humiliatio, jejunium. R. עָנָה afflixit, humiliavit. Vid. Conj. IV.

תְּפוּצָה diſperſio. R. פוּץ ſpargi, diſpergi.

תְּפֻלָּצֹת timor, terror. R. tremuit, concuſſus fuit.

תִּקְוָה ſpes. R. קוה II. ſperavit. (Nr. 3.)

תְּקוּפָה circulus. Revolutio. R. קוּף, יָקַף circuivit.

תְּרוּמָה oblatio. R. רוּם.

תְּרוּפָה ſanatio. R. רוּף (רפא) ſanavit.

תְּשׂוּמָה poſitio. R. שׂוּם, שִׂים ponere.

תְּבוּאָה proventus. R. בּוֹא venire, provenire.

תְּשׂוּקָה ſtimulatio. Stimulus. R. שׂוּק appetere.

תַּחֲנוּן ſupplicatio. (Nr. 3.) R. חנן gratioſus fuit.

תַּעֲלוּל illuſio, ludificatio. —

תְּשׁוּאָה ſtrepitus. R. שָׁאָה ſtrepuit.

תַּחְבּוּלָה ſolertia.

(תִּבְנִי) F. תַּבְנִית ſtructura unius, ad alterum. (Nr. 5.) R. בָּנָה.

תְּמוּתָה interfectio. Caedes. R. מות.

2) Das Subject der Handlung ꝛc. z. B.

תַּחְמָס ſtruthio. (*quaſ.* crudelis ac ſaevus, erga pullos.) R. crudelis fuit, inique egit.

(תִּכְלָה?)

(תַּעַר (f. תַּעֲרָה) novacula. Vagina. R. עָרָה nudus fuit. (?) — R. תרע *Syr.* ſecuit, ſcidit.)

תְּנוּבָה germen. R. נוּב, נִיב provenire.

תַּפּוּחַ malus et malum. (*quaſ.* das Duftende.) R. נָפַח ſpiravit, exſpiravit.

תִּימָרָה, תָּמָר palma. R. יָמַר et נָמַר *Arab.* aſcendit.

תִּירוֹשׁ muſtum. (*quaſ.* occupans — *caput?*) R. יָרַשׁ poſſedit, occupavit.

תַּעֲלוּמָה (Nr. 1.) res ſe abſcondens. R. abſcondidit; abſconſus fuit.

תִּרְבִּית, תַּרְבּוּת ſ. Nr. 1.

תִּדְהָר taeda (?) Arbor resinifera.
תִּכְשֶׁמֶת chamaeleon. Noctua. (?) s. Nr. 3.
תּוֹשָׁב incola, inquilinus. R. יָשַׁב sedit, habitavit.

3) Das Object der Handlung ꝛc.

תַּאֲוָה (Nr. 1.) objectum desiderii.
תִּקְוָה (Nr. 1.) spei objectum.
תִּכְשֶׁמֶת (Nr. 2.) *Propr.* Stuporis *Objectum.*

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

תַּלְאוּבָה sitis. R. לָאַב, לוּב sitiit.
תְּעוּדָה (Nr. 1.) testimonium. R. עוּד testari.
תְּרוּמָה (Nr. 1.) munus.
תְּמוּנָה (Nr. 1.) figura, imago.
תַּפְתִּין (Nr. 1.) frustum.
תַּחְבּוּלָה (Nr. 1.) consilium.

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

תַּחְרָא lorica. R. *Syr. Aph.* aptavit ad pugnam. *Ethp.* aptavit se ad pugnam.
תַּמְרוּק mundus (quo mulieres se ornant). R. mundavit, expolivit.
תַּרְבִּית, תַּרְבּוּת (Nr. 2.) foenus.
תַּבְנִית (Nr. 1.) exemplar. R. בָּנָה.
תַּכְרִיךְ pallium. R. *Aram.* involvit, operuit.
תִּלְבֹּשֶׁת vestis, indumentum. R. vestivit.
תִּקְוָה (Nr. 1. 3.) filum, funiculus.
תְּשׁוּרָה munus. (Med. quo quis se spectandum exhibet?) R. שׁוּר spectare, adspicere.

6) eine Zeit. Z. B.

תָּמִיד (Nr. 1.)

7) einen Ort. Z. B.

תְּהוֹם (f. תַּרְהוֹם) mare, oceanus. (Fluctuationis locus.) R. הוּם fluctuare.
תֵּימָן, תִּירָן auster. (Regio — et ventus.) Plaga mundi ad dextram sita. R. יָמַן dexter fuit. —

Des ersten Abschnitts (Kal)

Drittes Capitel.

Ursprüngliche Participe der Conjug. I. (Kal.)

Vorerinnerung.

Daß Participe zu selbstständigen Nennwörtern werden, ist eben so natürlich, als, aus fast allen Sprachen, bekant.

Sie bezeichnen gewöhnlich das Subject der im Zeitwort liegenden Handlung, Qualität, oder des Leidens und Zustandes. Seltner bezeichnen sie das Object, (z. B. מִתְעֵב abominationis *objectum*) oder den Effect, (z. B. יְצוּעַ stratum. Lectus. R. stravit, substravit. — עָסִיס mustum. R. עסס calcavit, pressit. — עָמִיר manipulus. S. §. 17. Nr. 4.) oder ein Instrument, oder Mittel. (z. B. s. oben §. 17. Nr. 5.)

Die Formen der Nennwörter dieses Ursprungs sind eben so verschieden und mannigfaltig, als die Formen des Particips, woraus sie entstanden sind. Da nun das Particip der ersten Conjugation (Kal) und zwar

A) Benoni

die Formen 1) קוֹבֵל und קוֹבֵל, 2) קוֹבֶל, 3) קוֹבֶל, 4) קָבֵל und קָבֵל, 5) קֶבֶל, 6) קָבֶל, 7) קִבֵּל, 8) קֻבַּל und בַּיִת, 9) קָבוּל, 10) קוֹבִיל;

B) Formen mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, mit Instrumentalbedeutung;

C) Pahul oder Pahil

die Formen 1) קָבוּל und 2) קְבִיל

hat: so kommen auch Nennwörter aller dieser Formen vor.

Abtheilung I.

Participe Benonim.

§. 37.

Form קוֹבֵל (und קוֹבַל) auch mit weiblicher Endung (ה oder ת).

Die erste Form des Particips Benoni und daher auch der daraus gewordenen selbstständigen Nennwörter ist: קוֹבֵל, oder, wegen eines Gutturals, קוֹבַל, und, mit der weiblichen Endung:

קוֹבֶלֶת, oder קוֹבָלָה

mit der Bedeutung eines Subjects oder Instruments. Z. B.

אוֹהֵב amicus, fautor. R. dilexit.
אוֹיֵב inimicus, hoſtis. R. אָיַב inimicatus eſt.
אוֹיֶבֶת inimica. —
אוֹפֶה coquus, piſtor.
אוֹפָה (f. אוֹפָיָה) coqua. } R. coxit.
בּוֹעֵל maritus. R. dominatus eſt. Uxorem duxit.
בּוֹצֵעַ avarus. R. lucrari.
גּוֹאֵל redemtor, vindex. Propinquus, conſanguineus. R. redemit, vindicavit.
חוֹבֵר aſtrologus; augur. R. *Arab.* refecuit.
זוֹלֵל epulo, commeſſator. R. *Syr.* luxuriatus eſt.
חוֹבֵל nauta. —
חוֹבֶרֶת (ſcil. חֻלָּקָה (aulaei) pars, Exod. 26, 4. 10.) R. conjunctus eſt, cohaeruit.
חוֹשֵׁב artifex, inventor. R. excogitavit, invenit.
טוֹחֲנוֹת pl. f. molentes, molitrices.
יוֹנֵק
יוֹנֶקֶת } ſurculus. R. ſuxit, lactavit.

יוֹצֵר figulus. R. formavit, finxit.
יוֹרֶה 1) jaculator. (2) Pluvia prima, auctumnalis. Vid. §. 35. Nr. 3.) R. יָרָה jaculatus eſt.
כֹּבֵס fullo, lotor. R. lavit.
כֹּרֵם vinitor. (כֶּרֶם vinea.)
כּוֹתֶרֶת coronamentum. R. cinxit, coronavit.
לוֹצֵץ irriſor. R. לָצַץ, לוּץ irridere, ſubſannare.
אוֹמֵן nutritor, curator. R. ſuſtentavit.
אוֹמֶנֶת nutrix, curatrix.
אוֹמָנָה poſtis. Columna firma. (*quaſ.* ens ſuſtentans.)
אוֹרֵב inſidiator. R. inſidiatus eſt.
אוֹרֵחַ viator.
אוֹרְחָה cohors una proficiſcens. } R. profectus eſt.
בּוֹקֵר paſtor, armentarius. (בָּקָר bos. —)
בּוֹנֵר faber murarius. R. ſepſit, maceriem circumduxit.
הוֹרֶה genitor.
הוֹרָה (f. הוֹרָהָה) genitrix. } R. concepit. Genuit.
זוֹנָה (f. זוֹנָהָה) meretrix. R. ſcortatus eſt.
חוֹתֶמֶת ſigillum. (Obſignationis inſtrumentum.) R. obſignavit.
חוֹזֶה propheta. R. vidit, ſomniavit.
חוֹתֵן ſocer.
חוֹתֶנֶת ſocrus. } R. חתן. —
יוֹגֵב agricola (foſſor terrae). Vid. יָגֵב.
יוֹעֵץ conſiliarius.
יוֹעֶצֶת conſiliaria. } R. conſuluit.
יוֹקֵשׁ auceps. R. יָקַשׁ laqueum tetendit, illaqueavit.
יוֹתֵר reſiduum, excellens. *Adverb.* amplius, magis.
יוֹתֶרֶת reticulum hepatis. —
כֹּהֵן miniſter (regis: Praefectus, ſatrapa.) (Dei, in templo: Sacerdos). R. acceſſit ad regem, Deum &c.
מוֹשֵׁל dominator, dominus. R. dominatus eſt.

נוֹגֵשׁ

נוֹגֵשׁ exactor. R. exegit.
נוֹצֵר custos. R. custodivit.
סוֹבֵא potator. R. potavit, inebriavit se.
סַבָּן thesaurarius. (Pro כַּנָּס. R. כנס collegit, reposuit.) (?)
סַכֶּנֶת ministra familiaris et consuetudinaria. R. familiaris, frequens fuit.
עֹלָה (f. עֹלָהָה) 1) holocaustum. (*quasi* totum adscendens in altare.) 2) Via adscendens, paullatim se attollens. R. adscendit.
עוֹלֵל infans (a titubante incessu). R. עָלַל alias עוּל

Arab. عَالَ inclinavit in alteram partem.

עוֹרֵב corvus. R. *Arab.* (per ض) nigruit.
עוֹרֶק arteria. Vena. R. *Arab.* fugit, cucurrit. Sudavit.
צוֹרֵף fusor. Aurifaber. R. fudit, conflavit, defaecavit.
קוֹנֶה emtor, possessor. R. acquisivit, emit.
רֹאֶה propheta. Vid. חוֹזֶה.
רוֹכֵל mercator. Negotiator.
רוֹכֶלֶת negotiatrix. R. negotiatus est.
רוֹעֶה pastor. R. pavit.
שׁוֹבֵב, F. ה recedens, refractarius. R. שָׁבַב alias שׁוּב. Coll. עוֹלֵל.
שׁוֹטֵר praefectus. Scriptor publicus. R. delineavit, scripsit.
שׂוֹרָה, F. שׂוֹרָה (hordeum) egregium, pingue. R. שָׂרָה princeps fuit.
תּוֹעֵבָה abominabile, res abominabilis. R. —— fuit.
נוֹזֵל (fluens) fluentum. R. fluxit.
נוֹקֵד pecuarius. —
סוֹחֵר mercator.
סוֹחֶרֶת negotiatrix. } R. circuivit negotiandi ergo.
סוֹחֲרָה parma. (*quasi* rotunda.)
סוֹפֵר scriba, censor. R. recensuit, narravit.

עוֹנֵן augur (ex nubibus).
עֹנְנָה Fem. — R. ענן. — עָנָן nubes.
עוֹפֶרֶת plumbum. (*quaſ.* ſubalbicans.) R. *Arab.* ſubalbicavit. —
צָנֹא, צֹנֶה id. q. צֹאן.
צוֹפֶה ſpeculator. R. ſpeculatus eſt. —
קוֹהֶלֶת vid. Lex. noſtr.
קֹרֵא perdix, vel coturnix.
רוֹגֵל fullo.
רוֹזֵן princeps. R. *Arab.* gravis fuit pondere, vel moribus.
רוֹפֵא medicus. R. ſanavit.
רוֹקֵם acupictor. R. acupinxit.
שׁוֹעֵר janitor. (שַׁעַר janua.)
שׁוֹפֵט judex. R. judicavit.
שֹׂרֵק, שֹׂרֵקָה vitis.
שׁוֹרֵר inſultator. Hoſtis. R. שׁרר al. שׁור.
שׁוֹקֵק appetens. R. שָׁקַק *al.* שׁוק appetere. Vid. שׁוֹבֵב, עוֹלֵל *)).

§. 38.

Form קוֹבֶל.

Zur Form des Particips Benoni קוֹבֵל †) könnten vielleicht ſchon einige Wörter mit ſubjectiver und — Inſtrumentalbedeutung, welche oben §. 2. Nr. 5. unter eben dieſe Form des Infinitivs geſetzt worden ſind, gerechnet werden, nebſt noch wenigen andern. Z. B.

גּוֹרָל calculus, lapillus, ſortibus adhiberi ſolitus. *Metaph.* ſors. — (*quaſ.* explorator, ſ. exploratorium medium.) R. רגל (ſ. גרל) exploravit. Vid. Infinit. huj. form.

אוֹפֶן

*) עוֹלֵל, שׁוֹבֵב, שׁוֹקֵק könnten aber auch für Infinitive der Conj. IX. mit ſubjectiver Bedeutung, gehalten werden, von עול, שוב, שוק. S. §. 62.

†) Z. B. שׁוֹעָר *aduſtus*. Daher תְּאֵנִים שׁוֹעָרִים ficus *aduſtae*. Jer. 29, 17.

אוֹפָן rota. (*quaſ.* vertens ſ. volvens ſe.) R. אָפַן al. פָּנָה vertit ſe. —

חוֹתָם, חוֹתֶמֶת (vid. §. 37.) ſigillum. Annulus obſignator. R. obſignavit.

כּוֹתָר, כּוֹתֶרֶת, pl. כּוֹתָרוֹת coronamentum. R. cinxit. —

עוֹלָל infans. R. עָלַל alias עוּל *Arab.* عَالَ inclinavit in alteram partem. Vid. עוֹלֵל §. 37.

שׁוֹלָל ſpoliatus. — R. ſpoliavit; ſpoliatus fuit.

§. 39.

Form קוֹבֵל.

Die Form des Particips Benoni קוֹבֵל entſteht, durch Zurückziehung des Tons, — aus der Form קוֹבֵל (§. 37.). Dieſe Zurückziehung des Tons hat blos Flüſſigkeit und Erleichterung der Ausſprache zum Grunde, wenn z. B. auf die Endſylbe des Particips קוֹבֵל (die den Ton hat) noch eine Tonſylbe folgen würde; (in welchem Fall, nach beſtimmter Regel der Grammatik, das erſtemal der Ton zurückgezogen wird *)); daher z. B. aus dem Particip הוֹלֵם (Jeſ. 41, 7.) — הוֹלֵם werden mußte, weil פָּעַם darauf folgt, deſſen erſte Sylbe den Ton hat. Wir ſehen aus dieſem Beyſpiel, daß im Particip Benoni der Form קוֹבֵל (§. 37.) der Ton zur erſten Sylbe zurückgezogen werden, und die letztere deswegen verkürzt, oder zum verſtohlnen Vocal werden könne. Da übrigens auch ſonſt bisweilen, auch ohne Concurrenz zwoer Tonſylben, der Ton zurückgezogen wird, — ſonderlich wenn der Hebräer im Affect und mit Nachdruck ſpricht †), ſo dürfte wol das Particip Benoni in der Form קֹבֵל ſehr begreiflich ſeyn.

Daß

*) S. m. hebr. Sprachlehre, §. 66. Nr. 2.

†) Daher die Apocope im Futur. und Imperat. der Verbor. ל"ה etc.

Daß es auch eine solche Form des Infinitivs der Conj. I. (קְבֹל) gebe, ist oben §. 4. gezeigt. Ich muß zwar bekennen, daß die Wörter der Form קְבֹל, mit subjectiver und Instrumentalbedeutung, die ich für ursprüngliche Participe (Benonim) halte, auch für ursprüngliche Infinitive dieser Form gehalten werden könnten, in so fern Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive, auch in subjectiv-concreter (§. 4. Nr. 2.) und Instrumentalbedeutung (§. 4. Nr. 5.) vorkommen. Da aber 1) die Form des Particips (Benoni) קֹבֵל so natürlich und begreiflich ist, und 2) die subjectiv-concrete und — Instrumentalbedeutung dieser Wörter weit natürlicher aus dem Particip, als — aus dem Infinitiv fließet: so setz' ich sie unters Particip dieser Form:

חֹפֶן pugnus. (*quaf.* der Fasser.) R. חפן *Chald.* et *Arab.* manu f. pugillo cepit. (Denominativum?)

שַׁעַל pugillus. (*quaf.* impleta *manus*.) R. *Ar.* شغل implevit. Impletus fuit.

אֹרֶן ornus. R. *Ar.* agilis, laetus fuit. (?)

חֹטֶר virga (virens), furculus.

חֹמֶר lutum, argilla (terra *rubra*). R. rubuit.

יֶתֶר (f. §. 4. Nr. 2.) residuum. Magis.

עֹפֶר hinnulus cervi. R. *Arab.* fubalbicavit.

עֹרֶף cervix, collum. —

שֹׁהַם onyx (a pallore). R. *Arab.* سقم palluit.

תֹּאֶם geminus, gemellus.

קֹמֶץ pugillus. R. collegit, clausit.

רֹמַח hasta, lancea. R. *Arab.* splenduit. it. perfossit. (Denom.?)

אֹפֶן rota. (*quaf.* vertens se.) R. אָפַן al. פָּכָה vertit se.

אֹרֵחַ viator. R. iter fecit, profectus est.

כֹּהֵן pollex. Vid. כְּהוּנָה.

חֹלֶד mustela. R. *Chald.* latuit, abscondidit. f. *Talpa?* R. *Syr.* suffodit.

חֹמֶט

חֶמֶט limax (lacertae venenatae *spec.*) R. *Arab.* ira percitus fuit; aestuavit.

חֹמֶץ acetum. R. חָמֵץ acris fuit.

חֹשֶׁן pectorale. (*quaf.* pulcherrimum. Schmuck.) R. *Arab.* elegans, pulcher fuit. (?) —

צֹהַר fenestra. (a luce?) R. צהר splenduit.

שֹׁרֶר umbilicus. —

שֹׁרֶשׁ radix.

תֹּרֶן malus navis.

Anmerk. Wer wollte, könnte auch noch mehrere Wörter dieser Form, die oben §. 4. Nr. 2. und Nr. 5. stehen, hieher setzen. —

§. 40.

Form קְבֵל und קְבֵל.

Die Form des Particips Benoni קְבֵל kommt überaus oft vor. Man würde sie auch längst in der Grammatik als Form des Particips aufgenommen haben, wenn man nicht die Wörter dieser Form für ursprüngliche, ordentliche Nennwörter gehalten hätte. So gewiß aber z. B. אוֹיֵב inimicus ein ursprüngliches Particip. Ben. der Form קוֹבֵל ist; eben so gewiß ist z. B. אָבֵל lugens das Particip. Benon. der Form קָבֵל.

Statt קָבֵל kommt auch, aber nur wenige mal, die kürzere Form קִבֵּל vor, welches aber (wo nicht die in den Verbis לא so gewöhnliche Form des Chaldäischen Particips Peil, doch) die, nach Chaldäischer Dialectsverschiedenheit, umgebildete Form קִבֵּל (§. 41.) ist.

Die weibliche Form ist entweder קְבֵלָה oder קְבֶלֶת. Da aber die letztere auch die kürzere weibliche Form von קָבֶל (§. 42.) seyn kann: so setz' ich sie unter קָבֶל (§. 42.), um sie nicht unter zween verschiedene §§. zu setzen, zumal da es meist unmöglich zu sagen ist, ob ein Wort der Form קְבֶלֶת aus קָבֶל oder קָבֶל entstanden sey.

In

In Ansehung der Bedeutung dieser Form gilt wieder das (oben) über die Bedeutung des *Particip. Benoni* überhaupt Bemerkte.

Die aus den Verbis quiesc. ע"י und ע"ו abstammenden Nennwörter dieser Form werden, nach Regel, einsylbig, und behalten das bloße (..), so wie z. B. aus מוּת, מֵת (für מָוֶת) entsteht *).

אָזֶן *pl.* אֲזָנִים arma. (Instrumenta acuta.) R. אזן acuit.

אָח (f. אָחֹת) frater. — R. אָחָה. —

דָּם (f. דָּמָה) sanguis. R. דָּמָה.

דָּאָה (m. דָּאֶה) milvus. R. דָּאָה volavit.

כָּתֵף scapula. R. *Ar.* et *Æth.* firmiter ligavit.

(נָכֶה, נְכֵאָה fractus, contritus, laesus. R. נכה, נכא laesit, percussit. — *Particip. Peil Aramaeorum?*)

רָזֶה, f. רָזָה emaciatus, extenuatus. R. emaciavit. (Part. Peil Aram.? *vel:* emaciatus est? *inde Part. Benoni, formae* קָטֵל?)

אָפֵל obscurus. Vid. אֹפֶל cap. 1.

בָּלֶה, F. בָּלָה vetus. R. vetustus fuit.

בָּשֵׁל, בְּשֵׁלָה coctile, coctum. R. coctus fuit.

דָּבֵק conjunctus, adhaerens. R. adhaesit, conjunctus fuit.

דַּיִק aries. Machina bellica praepilata. R. דיק coll. *Arab.* وَبُقَ acutus fuit.

(הָרֶה) F. הָרָה gravida, praegnans. R. concepit, gravida facta est.

זָקֵן, F. זְקֵנָה senex. — Anus, vetula. R. senex fuit, vel factus est.

חָזֵק invalescens. R. fortis fuit, vel factus est, invaluit.

חָיֶה,

*) Nach der Theorie von den Vocalbuchstaben der Hebräer. S. m. hebr. Sprachlehre, §. 13. Reg. III. IV. V. VI.

חָיֶה, F. חָיָה *pl.* חָיוֹת vividus, vegetus, ſanus. R. חיה. —

חָמֵץ acris, acidus, fermentatus. R. acuit, acris, fermentatus fuit.

חָפֵץ, F. חֲפֵצָה volens, deſiderans, delectans ſe, lubens. R. voluit, deſideravit, delectatus eſt. —

חָרֵד trepidus, ſollicitus. R. — — fuit.

חָם (f. חָמָה) ſocer. R. חמה.

יָד (f. יָדָה) manus. (*quaſ.* jaciens, jaculator.) R. jecit.

מָזֶה exhauſtus. R. exſuxit. Exhauſtus fuit.

נְקֵבָה 1) perforata; 2) femina. R. perforatus fuit.

אָבֵל lugens. R. luxit.

אַחֵר (*pl.* אֲחֵרִים f. וֹת) alius, alter. R. moratus eſt, poſterior fuit.

אָמֵן verus, verum. R. firmus, verus fuit.

אָשֵׁם 1) reus; 2) qui luit. R. reus fuit ſ. factus eſt. Luit.

בְּצֵק maſſa. (*quaſ.* intumeſcens. R. intumuit.)

גָּדֵל magnus. R. magnus fuit, vel factus eſt.

דָּוֶה, F. דָּוָה languidus, infirmus, aegrotus. R. *Syr.* doluit. *Ar.* et *Æth.* infirmus, aegrotus fuit.

דָּשֵׁן pinguis. R. pinguis fuit, vel factus eſt.

זָעֵף indignabundus. R. indignatus eſt.

חָבֵר ſocius. } R. junxit, ſociavit. Junxit
חֲבֶרֶת, חֲבֵרָה ſocia. } ſe, conſociavit ſe. —

חָדֵל ceſſans, deſinens, intermittens. R. ceſſavit, deſivit.

חָלָב lac (a pinguedine). R. pinguis fuit.

חָנֵף profanus, religionis expers. R. — — fuit.

חָסֵר indigus, carens. R. eguit, caruit.

חָרֵב, F. חֲרֵבָה, חֲרֵבָה deſolatus, vaſtus, ſiccus. R. — — fuit, vel factus eſt.

חָרוּר (*pl.* חֲרוּרִים) aduſtum, torridum. R. aduſtus fuit, exarſit.

טָמֵא,

טָמֵא, F. טְמֵאָה, immundus, impurus. R. — — fuit.

יָגֵעַ feſſus, defatigatus. R. — — fuit.

יָעֵף feſſus, defatigatus. R. — — fuit.

יָפֶה, F. יָפָה, pulcher, formoſus. R. — — fuit.

יָרֵא timidus, timens. R. timuit.

יָשֵׁן, F. יְשֵׁנָה dormiens. R. dormivit.

כָּבֵד 1) gravis (magnitudine, numero, divitiis); 2) jecur. R. gravis fuit.

לָבֵן candidus, albus. R. — — fuit.

מָלֵא, F. מְלֵאָה plenus. *it.* implens. R. מָלֵא plenus fuit. מָלָא implevit.

נָוֶה, F. נָוָה pulcher, amoenus, decorus, conveniens. R. — — fuit.

עָלֵז exſultabundus, laetus. R. exſultavit.

עָנֵף, F. ה abundans, creſcens. R. *Arab.* فنع *literis inverſi ord.* Abundavit, crevit.

עָקֵב 1) calcaneus. *Metaph.* extremum *quodvis.* 2) Inſidians, inſidioſe, doloſe agens.

עָשֵׁן fumans. R. fumavit.

פָּלֵט evadens, effugiens. R. evaſit, effugit, elapſus eſt.

(פֶּכֶה Pl.) פָּנִים facies. R. vertit ſe, — obverſus eſt.

קָדֵשׁ cinaedus, ſcortator. (Veneri ſacer.—) R. ſacer, conſecratus fuit.

קָרֵב appropinquans. R. propinquus fuit, vel factus eſt, appropinquavit.

קָשֶׁה, F. קָשָׁה durus, gravis, difficilis. R. — — fuit.

רָוֶה, F. רָוָה irriguus, inebrians. R. irrigari, inebriari.

רָפֶה, F. רָפָה debilis, remiſſus. R. remiſſus fuit, defecit.

שָׂרֵה

שְׂדֶה campus, ager. (Rore madens *terra*, Ar. سُدٌ.)
R. *Ar.* سدى rore adſperſa fuit, maduitque *terra*.
שָׁלֵו, שָׁלֵיו, F. שְׁלֵוָה tranquillus. R. tranquillus fuit.
שָׂמֵחַ laetus, laetabundus. R. laetatus eſt.
שָׁמֵם deſolatus, vaſtus. R. — — fuit.
יָבֵשׁ aridus. R. — — fuit, vel factus eſt.
יֵוֵן lutum molle et lubricum.
יָחֵף discalceatus, nudus pedibus. R. יחף. *Ar.* حفي nudus pedibus fuit. *Syr.* נחף *Aph.* discalceavit.
יָפֵחַ ſuſpirans, anhelans. R. ſuſpiravit, anhelavit.
יָרֵחַ luna. —
יָתֵר excellens, praeſtans. R. excelluit.
כָּלֶה, F. כָּלָה deficiens, tabeſcens. R. defecit, conſumtus eſt.
כָּשֵׁר rectus, bonus. R. rectus, bonus fuit.
מָאֵן renuens, faſtidiens, nolens. R. renuit, recuſavit, faſtidivit.
עָב (f. עָבֶה) ſilva *denſa*. R. עָבָה denſus fuit.
עָיֵף (id. q. יָעֵף) feſſus, defatigatus.
עָלָה frons (frondis). Folium (?) R. עלה. *Arab.* علي excrevit in altum *herba*, *frons* &c.
עָמֵל laborans, laborioſus. R. laboravit.
עָצָה ſpina dorſi. R. clauſit.
עָצֵל piger. R. — — fuit.
עָרֵב gratus. R. gratus, amoenus fuit.
עָרֵל praeputiatus. R. — — fuit.
עָתֵק ſeneſcens. Antiquus. R. provectus (loco, tempore et aetate) fuit.
צָבֶה, F. צָבָה intumeſcens. R. tumuit, intumuit.
צָמֵא ſitibundus. R. ſitiit.
קָנֶה, F. קָנָה canna, calamus. —
קָצֵר curtus, truncatus, brevis. R. decurtavit. Decurtatus, abbreviatus eſt.

רָגֵעַ (*pl. conſtr.* רְגֵעֵי) quietus, felix. R. *Arab.* quietus, felix fuit.

רָחֵק remotus. Recedens? R. remotus fuit, vel factus eſt, receſſit.

רָעֵב eſuriens. R. eſurivit.

שָׂבֵעַ ſatur. R. ſatur fuit, vel factus eſt.

שָׁכֵחַ obliviſcens. R. oblitus eſt.

שָׁכֵן, F. שְׁכֵנָה, שְׁכֵנֹת incola, habitator.

שָׁלֵם, שְׁלֵמָה incolumis, integer. Perfectus, completus. R. integer, perfectus fuit.

שָׁמֵן pinguis. R. — — fuit.

שָׁקֵד amygdala. R. (vigilavit) maturavit, feſtinus fuit.

בְּרֵכָה piſcina, lacus. (*quaſ.* die Segnerinn.) R. בָּרַךְ II. benedixit.

גְּבֶלָה cadaver, morticinium, corpus emarcidum. R. marcidus fuit, vel factus eſt, marcuit.

יָעֵל, F. יְעֵלָה ibex, rupicapra. R. *Arab.* وعل II. adſcendit *montem*.

נָמֵר pardus. R. *Arab.* maculoſus fuit.

רָחֵל ovis. —

Ex quieſcent. ע.

לָץ (f. לָוֵץ) irriſor. R. לוּץ irridere.

סָט, שָׂט avertens ſe, declinans. R. שׂוּט (שָׂטָה) declinavit.

עֵר vigilans. Vigil. R. עוּר vigilavit, evigilavit.

שָׂד daemon. (*quaſ.* vaſtator.) R. שׂוּד al. שָׁדַד vaſtavit. *Arab.* سَادَ? —

אֵל (vid. cap. 1. Infin.) fortis, excellens robore. R. אוּל praefuit, praeceſſit.

גֵּב (f. גֵּוֵב) locuſtae ſpecies. R. גּוּב *Arab.* جُبَّ ſecuit, fidit, laceravit.

גֵּר, גֵּיר peregrinus, advena. R. peregrinatus, commoratus eſt.

זֵד superbus. (vid. cap. 1. Infin.)

עֵר testis. R. עוּר testari.

שֵׁשׁ 1) marmor; 2) byssus. R. שִׁישׁ candidus fuit.

תֵּפֶל insulsus, insipidus. R. *Arab.* foetuit.

מְלֵאָה (vid. cap. 1. Infin.) fruges plenae et maturae. R. plenus fuit.

מְרֵרָה fel. R. amarus fuit.

בְּהֵמָה brutum, pecus. R. mutus fuit.

טָלֶה agnus. R. recens fuit.

יָעֵן (בַּת יַעֲנָה) struthio. (*quasi* suspiciens, „der Auffehende„ quod caput sursum tollat.) R. ענה. — Pertinet ad §. 35. Nr. 3.)

זְאֵב (*Chald.* pro זֵאֵב §. 41.) lupus. R. *Arab.* ذَأَبَ terruit, abegit greges.

רְאֵם, רֵאם, רֵם bubalus. R. רָאַם et רוּם altus fuit, extulit se.

אֵים, אִים (*pl.* אֵמִים) gigas. (*quasi* horribilis.) R. אָיַם timuit, horruit.

עֵט stylus. (*quasi* fodiens, fossor.) R. עוּט *Ar.* غَاطَ fodit, effodit. Vid. cap. 1. Infin.

בֵּיץ ovum (*quasi* album). R. בִּיץ albus fuit.

כֵּן rectus, firmus. R. — — fuit.

כֵּר lumen, lucerna. R. כּוּר lucere.

רֵק, רֵיק, F. רֵקָה vacuus, inanis, vanus. R. רוּק, רִיק vanum esse.

Anmerk. Vergleichen kann man hier auch noch die ursprünglichen Infinitive der Form קְבֵל, mit subjectiver und Instrumentalbedeutung, von welchen man auch wol noch einige hieher ziehen könnte.

§. 41.

Form קֵבֶל.

Da ſchon im Infinitiv eine Form קֵבֶל (§. 14.) aus (קָבֵל oder) קְבֵל entſteht: ſo darf es uns auch nicht befremden, wenn im Particip (Benoni) aus der unleugbaren Form קָבֵל oder קְבֵל (§. 40.), durch Zurückziehung des Vocals, קֵבֶל entſteht. Z. B.

הֵלֶךְ ambulans viator. R. ivit, ambulavit.

עֵשֶׂב herba. R. *Arab.* germinavit.

und ſo könnten von den oben (§. 14. Nr. 2. und 5.) unter den urſprünglichen Infinitiven der Form קֵבֶל, mit ſubjectiver und Inſtrumentalbedeutung, angeführten Nennwörtern, noch mehrere hieher gezogen werden.

Auch gehören hieher die von Verbis ל"ה abſtammenden apocopirten Wörter, mit (..), und ſubjectiver Bedeutung. Z. B.

בֵּן filius (f. בֵּנָה). R. בָּנָה aedificavit.

גֵּא (f. גֵּאָה) altus. R. גָּאָה altus fuit.

Eben ſo בֵּץ accipiter. עֵץ arbor. רֵעַ ſocius. u. d. gl. m. S. oben §. 14. Nr. 2.

Hieher gehören auch eigentlich die beym vorigen §. 40. angeführten wenigen Wörter (mit ſubjectiver Bedeutung) der Form קֵבֶל. Z. B. זֵאב, in ſo fern es die Aramäiſche Form קְבֵל, ſtatt der Hebräiſchen קֵבֶל, iſt.

§. 42.

Form קָבֶל.

Die Form des Particips (Benoni) קָבֵל iſt eben ſo erweislich, als die Form קֵבֶל (§. 40.). Wer an ihrem Daſeyn zweifeln wollte, dürfte nur an die *Verba quieſcentia* y denken, in welchen dieſe Form ſogar die ordent-

ordentliche ist *). Hierzu kommen nun noch sehr viele Nennwörter dieser Form, und subjectiver Bedeutung, welche doch nichts so natürlich, als Participe (Benonim) der Form קָטֶל seyn können. Z. B. חָכֶם sapiens, von חָכַם sapiens fuit. u. d. gl. m.

Die weibliche Form ist קְטָלָה, und kürzer: קְטֶלֶת.

In Ansehung der Bedeutung der Wörter (als ursprünglicher Participe) dieser Form, gilt wieder, was gleich zu Anfang dieses Cap. 3. von der Bedeutung der Wörter, als ursprünglicher Participe (Benon.), bemerkt worden ist.

אָדָם homo. (*quasi* pulcher? R. *Æth.* pulcher fuit.) — Terrenus! γηγενης. Nam terrenos, e terra natos (ab Dite, patre — prognatos) sese praedicant populi antiquissimi, incertae originis. — Nam אֲדָמָה *terra* est. —

זָהָב aurum. (*quasi* splendens.) R. צהב (?) splenduit. *Arab.* ذهب micuit, splenduit, fulvus, rutilus fuit.

חָדָשׁ novus. R. novus fuit.

חָכָם sapiens. R. sapiens fuit.

חָצָץ 1) scrupus, lapillus acutus; 2) sagitta acuta. R. secuit, scidit, discidit. — Acutus fuit.

יָקָר pretiosus. R. — — fuit.

יָרָק viride. Olus viride. R. viruit.

יָשָׁר rectus. R. — — fuit.

מָחָר cras. (?)

נָבָל stultus, (judicio debilis). R. flaccidus, debilis fuit. Desipuit.

סָכָל stultus, stupidus. R. stultus fuit.

עָנָו humilis, mansuetus. R. עָנַו, עָנָה afflictus, depressus, inops fuit.

עָנָף ramus. —

*) Denn z. B. קָם entsteht aus קָוָם. Gramm. §. 13.

רָחָב amplus, latus. R. — — fuit.
שָׂטָן inimicus, adverſarius. R. — — fuit, adverſatus eſt.
אָמָן artifex. (*quaſ.* firmus in arte ſua?) R. *Arab.* firmus fuit.
בָּשָׂם aroma. (*quaſ.* ſuave.) R. בָּשַׂם. *Aram.* בסם ſuavis, gratus fuit.
גָּבָהּ altus. R. — — fuit.
גְּבֶרֶת domina, hera. R. potens fuit, valuit.
גָּדָל (*pl. conſtr.* גִּדְלֵי) magnus.
הָרָר mons. R. *Arab.* aruit.
זָנָב cauda (animalium); a pinguedine. R. *Arab.* pinguis fuit.
חָזָק validus. R. valuit, praevaluit.
חָלָק laevis, mollis. Blandus. R. — — fuit.
חָתָן 1) affinis; 2) gener; 3) ſponſus. R. affinis fuit.
יָבָם levir, frater mariti.
יְבָמֶת fratria, fratris uxor.
יָשָׁן (vetus.) Superſtes. R. *Ar.* وثن ſuperſtes fuit.
לָבָן albus. R. — — fuit.
לְבָנָה luna. (*quaſ.* candida.) R. albus, candidus fuit.
עָדָשׁ lens. (?)
עָמֹק (*pl. conſtr.* עִמְקֵי) profundus. R. prof. fuit.
עָקָר, עֲקָרָה ſterilis. R. fuit.
קָטָן parvus. R. — — fuit.
רָשָׁע improbus. R. improbus fuit.
שָׁפָל humilis. (*Parag.* שִׁפְלָה ad humile vergens h. e. declive. R. humilis fuit.
יָלָד natus. R. ולד, ילד genuit, peperit.
נָהָר flumen. R. fluxit.
עָנָן, עֲנָנָה nubes. R. *Ar* غن obduxit, operuit.
עָתָק induratum, durum. R. ſeneſcere, veteraſcere.
בָּר frumentum. R. בָּרַר ſeparavit, purgavit.
גָּר (f. גָּרָה) inquilinus, hoſpes. R. גור peregrinari, commorari.

זָךְ purus. R. זָכַךְ purus fuit.
זָר peregrinus. R. זוּר peregrinum esse, vel fieri. —
חָח acutum quid, ut: fibula, spina, uncinus, hamus. —
מָר amarus. R. מָרַר amarus fuit.
נָא crudus. R. נָאָה cruda, semicocta fuit caro.
נָפָה (f. נְפָפָה) m. נָף (f. נָפָה) cribrum. R. נוּף agitavit, dispersit.
עָב nubes. R. עוּב. —
עַז, עָז robustus. R. עָזַז — — fuit.
עָם populus. R. עָמַם texit. (vid. סָךְ)
צַר hostis. *Fem.* צָרָה. R. צוּר premere, hostiliter agere.
קָר frigidus. R. *Aram.* et *Arab.* friguit.
רָב magnus, multus. R. רבב magnus fuit.
רָע malus, malum. R. רוּעַ malum esse.
רָץ cursor. R. רוּץ currere.
שָׂב canus. R. שׂוּב canum esse, vel fieri.
זָכָר mas. R. impressit.
חָלָל (vid. cap. 1. Infin.) profanus. R. profanus fuit.
נְשָׁמָה (vid. cap. 1. Infin.) ens respirans. R. *Aram.* et *Arab.* spiravit.
עָפָר pulvis. R. *Arab.* غفر comminutus est.
קָלָל tersum, laeve.
דָּל pauper, exhaustus viribus. R. דָּלַל attenuatus, exhaustus fuit.
סָךְ turba, multitudo hominum. R. סָכַךְ texit. (Ut עָם populus, ab עָמַם h. e. tegendo.
עָר aemulator, hostis. R. *Arab.* غار invidus fuit.
קָמָה (f. קְמָמָה) seges. R. קוּם stare.
שָׂר, F. שָׂרָה princeps. R. שׂוּר, שָׂרָה principatum gerere. —
רָם altus. R. רוּם altum esse.
רָשׁ pauper. R. רוּשׁ pauper fuit, vel factus est.
תָּם simplex, integer. R. תָּמַם — — fuit.

Nomina quaedam animalium. (Vid. Lex. noſtr.)

אֲנָפָה ardea? — *Bocharto:* aquilae *ſpecies.*

בָּקָר bos. (Arator.) R. *Arab.* fidit.

גָּמָל camelus.

לְטָאָה lacertae *ſpec.* R. *Arab.* terrae adhaeſit.

נְמָלָה formica. R. abſcidit.

רָחָם percnopterus. Vulturis ſpec. —

שָׁלָךְ mergus. (?) *Boch.* catarrhactes.

שְׁמָמִית aranea. (?) *Boch.* ſtellio, lacertae venenatae ſpecies. R. *Arab.* سم veneno infecit.

דָּג piſcis (*plene:* דָּאג) F. דָּגָה. R. דוּג (et דָּגַר) augeri.

סָס tinea. R. *Ar.* (*denom.*) ساس tineis ſcatuit.

פָּר, פַּר taurus. F. פָּרָה vacca. R. פָּרַר, פור fregit, rupit.

קָאַת pelecanus (veterum. „*Kropfgans*„).

אֲנָקָה *Boch.* ſtellionis *genus.*

גָּזָם *Boch.* locuſtae *ſpec. Al.* eruca. R. abſcidit, amputavit.

חָגָב locuſtae *ſpec.* R. texit, velavit.

נָחָשׁ ſerpens. (A pungendo?) R. *Arab.* نخس fodit, pupugit.

סָמַר (epithet. יֶלֶק Jer. 51, 27. *Boch.* ορθοθριξ, horripilans. R. horruit, horripilavit. — (?)) R. *Arab.* سمر depaſtus eſt herbas.

שָׁפָן mus jaculus. —

שָׂרָף ceraſtes, baſiliſcus. (*quaſ.* urens.) R. uſſit, cremavit.

עָשׁ tinea. R. *Ar.* عث eroſit. עָשַׁשׁ eroſus eſt.

צָב crocodilus terreſtris. Lacertae *ſpec.* R. *Ar.* ضبّ haeſit in terra; terrae appactus fuit.

§. 43.

§. 43.

Form קִבֵּל.

Da es, wie im Infinitiv, also auch im Particip, eine Form קָבָל (§. 42.) und — קָבֹל (§. 44.) giebt, und — die Mittelform zwischen beiden im Infinitiv קָבֵל ist (§. 10.), so darf es uns, da das Particip (Benoni) mit dem Infinitiv, in Ansehung der Formen, überhaupt so sehr verwandt ist, auch nicht befremden, wenn es im Particip (Ben.) auch eine Mittelform (zwischen קָבָל und קָבֹל), nemlich קִבֵּל, giebt, wenn sie gleich selten vorkommt. Z. B.

שִׂלֵּו coturnix. R. שׂלו, שׂלה.

גִּבֵּר vir. (Al. גָּבֹר §. 44.) R. valuit, praevaluit.

Die Ursache, warum sie (im Infinitiv sowol, als im Particip) selten vorkommt, ist, weil der Hebräer diese Form im *stat. absoluto* nicht liebt, sondern dafür entweder die Grundform (קָבָל §. 42.) oder die ihm besser klingende abgeleitete (קָבֹל §. 44.) wählt, indessen daß der Chaldäer die Form קִבֵּל liebt.

Zu dieser Form könnten nun auch gerechnet werden die von Verbis geminant. ע abstammenden einsylbigten Nennwörter mit Pathach, und subjectiver Bedeutung, welche ihr (-), auch bey einem Endzuwachs, behalten *). Z. B.

טַל (f. טַלָּל) ros. (*quasi* tegens *terram.*) R. טָלַל texit.

כַּף (f. כַּפָּת) vola manus. R. כָּפַף curvavit, curvatus est.

עַם, עָם (f. עַמָּם) populus. R. עָמַם texit. — Daher auch im Plur. עַמִּים Jud. 5, 14. Neh. 9, 22. 24. und dergl. mehrere, die oben §. 9. Nr. 2. unter dem Infinitiv der Form קִבֵּל (mit subjectiver Bedeutung) angeführt sind. —

*) S. oben §. 9. Anm. 2. Hingegen die ihr (-), bey einem Zuwachs am Ende, in Chirek verwandeln, gehören zur Form קִבֹּל (§. 44).

§. 44.

Form קָבֵל und בֵּית.

Wie sich ein Infinitiv der Form קָבֵל (und in Nennwörtern, deren mittelster Stammbuchstab ein lautbares (י) ist, בַּיִת) aus der Grundform קָבָל (und — קָבֵל z. B. עָרֵל und עָרָל) mittelbar, und aus der daraus abgeleiteten קִבַּל unmittelbar entwickelt (s. oben Cap. 1. §. 9. S. 46. und §. 8. S. 42.); eben so wird aus der Grundform קָבָל (§. 42.) und קָבֵל (§. 40.) mittelbar, und aus der daher abgeleiteten, קִבַּל, unmittelbar: קָבֵל. Daher ja auch z. B. דָּרֵךְ und דָּרָךְ; חָדָר und חֲדָר; גָּבַר und גֶּבֶר; וָלָד und וָלֶד; בָּהַר und בַּהַר u. s. w. vorkommt. —

Es gehören aber zu dieser Form des Particips (Benoni, oder können doch dazu gerechnet werden):

1) Alle Nennwörter mit den Vocalen (∴), oder, wegen eines Gutturals, (--) oder (-∴), deren letzter Vocal verstohlen und deren Bedeutung subjectiv ist. Z. B. אָרֵךְ longus. בַּעַל dominus. סֶלַע petra. — Die weibliche Form ist קִבְלָה oder קַבֶּלֶת. Z. B. מַלְכָּה, תִּפְלָה u. s. w.

2) Alle aus *Verbis geminant.* y und Verbis ע"ן abstammende einsylbige Nennwörter, subjectiver Bedeutung, mit (..) oder (-), deren Vocal, bey einem Endzuwachs, in Chirek übergeht. Z. B. שֵׁן dens (aus שִׁנָּן, daher שִׁנַּי, שִׁנָּיו). חֵךְ palatum (aus חִכָּךְ, daher חִכִּי). סַף limen (aus סִפָּף, daher סִפִּי). —

3) Alle Nennwörter subjectiver Bedeutung, deren mittelster Stammbuchstab ein lautbares (י) mit verstohlnem Chirek haben. Z. B. אַיִל aries.

Und so könnten also etwa folgende Wörter hieher gehören:

וָלֶד natus; filius. R. וָלַד, יָלַד in passiver Bedeutung: nasci.

אֶרֶז cedrus. (*quaſ.* firma, ſtabilis.) R. *Arab.* firmus, ſtabilis fuit, radicibus in ſolum firmiter defixis.

אֶרֶךְ (vid. cap. 1. Infin.) longus.

בֶּטֶן venter, uterus. (*quaſ.* tumens.) R. *Ar.* diſtentus fuit, tumuit.

בַּעַל dominus, praeditus. F. בְּעָלָה. R. poteſtatem habuit, dominatus eſt.

אִישׁ (für אֶנְשׁ, daraus אִשְׁ, und mit herausgeworfenem Dages und dieſes durch (י) erſetzt: אִישׁ, daher im Plural אֲנָשִׁים) vir. R. אָנַשׁ.

אֶרֶץ terra. (*quaſ.* humilis, depreſſa. *Opp.* שָׁמַיִם, מָרוֹם coelum, (altitudo). R. *Arab.* humilis, depreſſus fuit.

בֶּסֶר omphax. R. *Arab.* intempeſtive egit. *it.* auſterus fuit.

בֶּרֶךְ genu. R. demiſit ſe, deflexit.

גֶּלֶד cutis, pellis. R. *Arab.* durus fuit. *Aram.* obduruit, condenſatus, congelatus fuit.

חֶמֶר merum, vinum *rubrum*. R. rubuit.

יַעַר, F. יַעֲרָה ſilva. R. *Arab.* وعر difficilis ſuperatu et ſalebroſus fuit locus.

כֶּבֶד gravis. R. — — fuit.

מֶגֶד (c. 1. Infin.) res pretioſa et excellens. R. *Arab.* excelluit, ſuperavit gloria.

נַהַר fluvius. R. fluxit. Vid. §. 42. נָהָר.

נַעַר puer, adoleſcens. R. *Arab.* نغر ferbuit, effervbuit.

נֶפֶשׁ (c. 1. Infin.) corpus animatum, *quaſ.* halans, reſpirans. R. reſpiravit, vivus, animatus fuit.

סָכָל ſtultus. R. ſtultus fuit. *Al.* כסל.

סָרַח (c. 1. Infin.) redundans, ſuperfluum.

עֶבֶד ſervus. R. ſerviit.

עֶלֶם adoleſcens. F. עַלְמָה virgo (adulta). R. *Arab.* علم venere ſtimulatus eſt.

פֶּגֶר cadaver. R. piger, laſſus, viribus deſtitutus fuit.

פֶּלֶךְ rotundum quid. Inde: 1) tractus terrae rotundior. (*Arab.* فلكة.) 2) Scipio, baculus rotundus. 3) Orbiculus fuſi. R. *Arab.* V. rotundus fuit. Vid. Simonis *Arcan.*

פֶּרַע caeſaries, coma prolixa. R. retroceſſit. *Arab.* longus, prolixus fuit.

קֶרֶס pl. קְרָסִים anſula, uncinus. R. curvus fuit.

רֶכֶב (c. 1. Infin.) 1) currus. (*quaſ.* vector?) 2) Meta (molae pars ſuperior, quod inferiori quaſi vehatur). R. inſedit, vectus eſt.

שֶׁלֶט ſcutum. R. *Arab.* potens fuit, valuit; 2) dominatus eſt.

גֶּבֶר vir. (*quaſ.* valens.) R. valuit, praevaluit.

גֶּרֶם os. R. *Chald.* robuſtus, durus, firmus fuit.

דֶּשֶׁא herba tenera, gramen tenerum. R. germinavit.

חֶרֶס ſol. R. uſſit, exuſſit. *it.* arſit, uſtus eſt.

יֶרֶק viride. R. יָרַק.

יֶתֶר 1) funis, nervus; (*quaſ.* extendens ſe.) 2) excellens; 3) reſiduum. *Adv.* excellenter, praeter.

מֶלֶךְ rex. F. מַלְכָּה regina. R. regnavit, rex fuit, vel factus eſt.

נֶכֶד nepos. — —

נֶפֶל (c. 1. Infin.) abortus, foetus mortuus. R. cecidit, emarcuit, interiit.

נֶתֶר nitrum. R. ſaliit, ſubſiliit. (*quaſ.* ſubſiliens.)

סֶלַע petra. (*quaſ.* fiſſa, fiſſuras habens. R. *Arab.* fiſſuris laboravit.

סֵתֶר (c. 1. Infin.) abſconditum. R. abſcondidit ſe, latuit.

עֶנֶף (et עֳנַף §. 42.) ramus.

עֶרֶל (et עָרֵל §. 40.) praeputiatus. R. — — fuit.

פֶּלֶא mirus; mirum. Res mira ac ſingularis. R. mirus et ſingularis fuit.

פֶּקַע fungus. (a findendo?) R. *Aram.* fiſſus, ſciſſus fuit. (בקע)

פֶּרַח flos, et

פִּרְחָה (florens) juventus. R. floruit.

צֶמַח germen. R. germinavit.

רֶחֶם, רֵחַם uterus, vulva. R. mollis, tener fuit.

coll. *Arab.* نَعْد. so!

שֵׁבֶט 1) baculus, ſceptrum, haſtile; 2) tribus. R. *Aram.* extendit; extendit ſe.

(תִּפֶל) תִּפְלָה (cap. 1. Infin.) inſulſum, ineptum. R. — — fuit.

Ex verbis gemin. ע *et verbis* ע"ן. (coll. cap. 1. Infin.)

אֵת ligo. (*quaſ.* ablator, remotor.) R. *Æth.* abſtulit, removit. (אָתַת)

צָנָה 1) aculeus; 2) clypeus. (*quaſ.* cuſtos, protector.) R. צנן *Ar.* et *Æth.* cuſtodivit, protexit.

שֵׁן dens. (*quaſ.* acutus.) *Metaphor.* ſcopulus acutus. R. שׁנן acuit.

אֵב (c. 1. Infin.) flos. Vid. אָבִיב.

זֵק catena. (*quaſ.* ligans, ligator.) R. זָקַק *Chald.* ligavit, colligavit.

חֵךְ palatum. (*quaſ.* guſtator?) R. חָבַךְ *Æthiop.* ſapuit, guſtavit.

שֵׂךְ pl. שְׂכִים vepres. (*quaſ.* tegentes terram?) R. שָׂכַךְ texit, obtexit.

אֵם mater; 2) metropolis; 3) bivium. R. *Arab.* أَمَّ praeivit, praeceſſit, praefuit.

(בֵּץ) בְּצָה coenum, uligo. R. *Arab.* بُضَّ mollis fuit.

בֵּץ F. בְּצָה flos. R. בָּצַץ ſplenduit, (floruit.)

אַף (f. אֵפָּה) naſus, naris. (*quaſ.* ſpirans?) c. 1. Infin. — R. אָנַף ſpiravit. —

זַיִת olea, oliva. — —

חֵיץ maceries. (q. d. cingens.) R. *Syr. Arab.* et *Æth.* cinxit, circumdedit.

שַׁיִת vepres, vepretum. (?) —

לַיִשׁ leo. (*quaſ.* potens, validus. R. لَأُثَ valuit.

עַיִן oculus. R. עִין et עָנָה, עָנַי vidit. (*quaſ.* der Seher.)

עַיִשׁ arcturus; arctus. R. arctari in unum.

שַׁיִשׁ marmor candidum, alabaſtrites. R. album, candidum eſſe. Caneſcere.

חֵץ ſagitta. R. חָצַץ ſecuit, diſſecuit.

מַחַ pinguis. R. *Ar.* IV. medulloſus, pinguis fuit.

סַחַ limen. (Januae pars ima, terrae proxima.) R. סָפַף *Arab.* ad terram prope acceſſit, terrae propinquus fuit.

צַד 1) latus (oppoſitum lateri?) 2) hoſtis, adverſarius. R. *Ar.* ضَدَّ (coll. ضِدًّا) contrarius fuit.

שַׁיִט remus. (c. 1. Infin.) *quaſ.* ſecans, caedens aquas. R. caecidit, ſecuit.

אַיִל (c. 1. Infin.) aries. R. praefuit, praeceſſit, primus fuit.

עַיִט avis rapax. R. IV. irruere, involare.

עַיִר pullus aſini, aſellus. R. עור, עִיר excitari. (*quaſ.* excitatus, alacris.) Vel עִיר mut. ſignif. a נער rudere. —

תַּיִשׁ caper. R. (coll. בָּתַשׁ avulſit.) (?)

Anmerk. Wenn man wollte, könnte man wol auch noch eine Form des Particips, mit (..) unterm mittelſten Stammbuchſtaben, die dann aus קָבֵל (§. 40.) durch Zurückziehung des Vocals (..) entſtanden ſeyn würde, wie im Infinitiv, annehmen, (קָבֵל), und dann könnte man die Wörter dieſer Form mit ſubjectiver und Inſtrumentalbedeutung (aus §. 14. Nr. 2. 5.) hieher ziehen.

§. 45.

Form קְבוֹל.

Die Form des Particips (Benoni) קְבוֹל hat nicht nur Analogie vor sich, indem auch im Infinitiv קְבֹל vorkommt, und, im Infinitiv, aus der Form קְבֹל (§. 1. S. 21.) durch bloße Versetzung der Vocale קְבֹל entsteht (§. 2. S. 23.); (gerade so entsteht nun aus der Form des Particips קוֹבֵל (§. 38.) durch Versetzung der Puncte, קְבוֹל; —) sondern es ist auch diese Form (קְבֹל) in den Verbis quiescent. ע ziemlich gewöhnlich. Z. B. אוֹר lucens (für אָוִר) *).

Da nun aber wieder der Infinitiv und das Participip (Benoni) diese Form gemein haben: so tritt wieder (wie überhaupt in solchem Falle) einige Ungewißheit ein, ob nemlich die Wörter dieser Form ursprünglich der Infinitiv, mit subjectiver Bedeutung, oder aber das Particip sind? Hier muß nun wieder das Gefühl eines jeden selbst entscheiden, und ich bin überzeugt, daß jeder wenigstens einen Theil der nachfolgenden Wörter lieber für ursprüngliche Participe, als für Infinitive, mit mir, halten werde. Man könnte auch viele Nennwörter, die ich oben, unter die ursprünglichen Infinitive dieser Form, mit objectiver Bedeutung, (§. 1. Nr. 3. S. 21.) gesetzt habe, hieher rechnen, unter der Voraussetzung, daß ihre Nennwörter ehemals nicht blos in activer und zwar transitiver, sondern auch in passiver und intransitiver Bedeutung gebraucht worden. Z. B. אָיוֹם heißt horribilis, terribilis, (d. i. qui timetur et horretur); diese Bedeutung ist objectiv, in so fern das Stammwort timuit, horruit (in transitiver Bedeutung) heißt. Und dann wäre es freylich das natürlichste, das Nennwort אָיוֹם für einen ursprünglichen Infinitiv

*) Ich nehme also, was ich in m. ausführl. hebr. Sprachlehre Abschn. VI. Cap. 1. S. 441. Anm. 1. bemerkt habe, aus Gründen, wieder zurück.

finitiv (der Conj. I.), mit der Bedeutung eines Objects, zu halten, (wenn gleich ursprüngliche Participe, wiewol sehr selten, auch eine objective Bedeutung annehmen. S. oben zu Anfang dieses Cap. 3.) Wenn aber das Stammwort אָיַם ehedem auch in passiver Bedeutung vorgekommen seyn sollte, (timeri, horreri): dann wär' es das natürlichste, das Nennwort אֵימִים für ein ursprüngliches Particip der Conj. I. in der dem Particip so sehr eignen subjectiven Bedeutung zu halten, und dann gehörte es, nebst den übrigen Nennwörtern dieser Form, die oben (§. 1. Nr. 3. S. 21. f.) unter den ursprünglichen Infinitiven objectiver Bedeutung stehen, als אֲמוֹן alumnus (qui nutri*tur*), בְּרוּר conspersus, respersus, חָגוֹר accinctus, מָשׁוּחַ illitus, unctus u. s. w. mit hieher *).

בָּלָא *pl.* בְּלָאִים veteramenta. Panni vetustate attriti et consumti. R. veterascere, senescere, consumi.

עָנוֹג F. (*c. Dag. euph.*) עֲנֻגָּה delicios, luxurios, delicate vivens. R. ita vixit.

אָרוֹם *F.* (*c. Dag. euph.*) אֲרֻמָּה ruber. R. rubuit.

אָרוֹן dominus. R. ארן *propr.* robustus, firmus, potens fuit. (אֲרוֹנָי *Plur.* majestat.)

אָרוֹךְ *F.* (*c. Dag. euph.*) אֲרֻכָּה longus. R. longus fuit.

גָּבוֹהַ altus. R. altum esse.

חָסוֹן robustus. Vid. חָסִין.

חָשׁוֹךְ (*pl.* חֲשֻׁכִּים) obscurus, ignobilis. R. — — fuit.

יָתוֹם

*) Einem andern könnte vielleicht gar einfallen, ob nicht diese Wörter eine besondere Form des (passiven) Particips Pahul (Nr. B. oder Abtheil. 2.) wären? Wenn das wäre —: dann brauchten wir nicht mehr zwischen dem Infinitiv und Particip hin und her zu schwanken, und nicht zu fragen, ob die Stammwörter ehedem wol auch in passiver Bedeutung vorgekommen seyn möchten? —

יָתוֹם pupillus, orphanus. R. *Arab.* وتم orbus, deſtitutus, unicus et ſolitarius fuit.

מָתוֹק dulcis. R. — — fuit.

עָבוֹת F. c. Dag. euph. עֲבֻתָּה denſus. R. עבת — fuit.

עָשׁוֹק violentus, injurius. R. — — fuit.

צָהוֹב fulvus, fulgens. R. fulſit, ſplenduit.

קָרוֹשׁ ſanctus, eximius. R. — — fuit.

רָטוֹב ſuccoſus, humidus. R. ſuccoſus, humidus fuit, maduit.

שָׁחוֹר niger. R. — — fuit.

(שָׂעָר) F. שְׂעוֹרָה (*pl.* שְׂעוֹרִים) hordeum. (*quaſ.* piloſum.) R. horruit, *Arab.* piloſus fuit.

תָּאוֹם geminus, gemellus. *Pl.* תְּאֹמִים. *Defect.* תּוֹמִים. R. תאם geminus fuit. *Arab.* ſocium habuit in partu.

יָגוֹר (Jer. 22, 25.) qui timet, timens *).

עָגוֹל rotundus, volubilis. R. — — fuit.

עָקוֹב fraudulentus, fallax.

עָקוֹד varius, maculoſus. —

קָרוֹב appropinquans, propinquus. R. propinquus fuit, appropinquavit.

אָחוֹר poſterius, poſtremum. *Adv.* retro, retrorſum. R. moratus eſt. *Arab.* poſterior fuit.

גָּדוֹל magnus. R. — fuit.

חָמוּץ acidus, corruptus. R. חָמֵץ acidus fuit.

טָהוֹר purus. R. — — fuit.

יָרוֹק viride. Herba viridis. R. *Arab.* ورق viruit, fronduit.

מָרוֹר *pl.* מְרוֹרִים herbae amarae. R. amarus fuit.

נָכוֹחַ rectus. —

עָמוֹק

*) Man müßte denn יָגוֹר in der angef. Stelle für den Infinitiv, mit Auslaſſung des Verbi finiti תָּגוּר (תָּגוֹר) halten, ſo daß es eigentlich heißen müßte: אֲשֶׁר אַתָּה יָגוֹר תָּגוּר מִפְּנֵיהֶם.

עָמוֹק *F. c. Dag. euph.* עֲמֻקָּה profundus. R. — — fuit.

עָשׂוֹר decem. — —

עָשׁוּת nitidus, terſus, politus. R. — — fuit, ſplenduit.

צָחוֹר candidus, nitidus. R. nituit, albuit. (?)

קָטוֹן parvus. R. — fuit.

רָזוֹן princeps. R. *Arab.* gravis fuit — vel pondere, vel moribus.

שָׁרוֹק (*pl.* שְׁרֻקִים) fulvus, gilvus. R. *Ar.* شرق IV. ſplenduit, fulſit. coll. *Aram.* זְרַג. —

Ex Verbis quieſcent. ע.

חוֹמָה (cap. 1. Infin.) murus. (*quaſ.* circuiens?) R. *Arab.* circuivit, circumdedit.

קוֹץ ſpina. (*quaſ.* der Stecher.) R. acutum eſſe. Inde: ſecare, abſcindere. coll. קָצַץ et קָצָה.

חוֹל arena. (der Brenner, Schmerzer?) R. חוּל dolere.

לוֹעַ faux. (cap. 1. Infin.) (*quaſ.* der Schlinger?) R. deglutire.

מוֹט (c. 1. Infin.) vectis. (*quaſ.* der Beweger.) R. movere, propellere.

שׁוֹט flagellum, ſcutica. R. caedere. (*quaſ.* der Hauer?) Vid. c. 1. Infin.

חוֹר panes albi, ſimilaginei. R. חוּר albere.

פּוֹל faba. (?) cap. 1. Infin.

צֹאַ F. צֹאָה ſtercus, foetidum, ſordes. R. צוּא foetere.

תּוֹר (cap. 1. Infin.) torques. Circulus. (*quaſ.* circuiens?) R. ثار circuivit, in gyrum actus fuit.

בּוֹשׁ erubeſcens. R. pudefieri.

בּוּחַ vid. Lex. noſtr.

חוֹלָה parturiens. R. חוּל parturire.

יוֹנָה columba. (?)
כּוֹס ονοκροταλος, truo. (Boch.)?
עוֹף avis. (*quaſ.* volans, volatile.) R. volare.
שׁוֹר taurus. (?) —
טוֹב (cap. 1. Infin.) bonus. R. bonum eſſe.
נוֹצָה (cap. 1. Infin.) pluma. (*quaſ.* germinans, efloreſcens.) R. germinare, efloreſcere.
צוֹר id. q. צוּר. —
אוֹר lucens; 2) lux. R. lucere.
כּוֹס conculcans. R. conculcare.
הוֹז evellens, eripiens. R. evellere, extrahere.
גּוֹב locuſtae *ſpecies*. R. *Arab.* ſecuit, fidit, laceravit. coll. גָּבַב denudavit foliis.
כּוֹתַח lacertae *ſpecies*. (*quaſ.* robuſta?)
קוֹף ſimia. R. *Arab.* قَفَا coll. קוּף ſecutus fuit veſtigia *alicujus*.
תּוֹר turtur. (?)

Ex verbis gemin. ע.

תּוֹם (in der Bed.) integer. R. תָּמַם — fuit. Hieher könnte man, wenn man wollte, auch noch die oben Cap. 1. unter den Infinitiven der Form קָבֹל mit ſubjectiver und Inſtrumentalbedeutung (§. 1. Nr. 1. und Nr. 5.) rechnen.

Anmerk. Vielleicht könnte man auch eine Form des Particips Benoni קָבֵל annehmen, welche aus קָבֹל blos abgekürzt ſeyn würde, wie im Infinitiv nicht nur die Form קָבוֹל (§. 1. Nr. 1.), ſondern auch die kürzere קָבֹל (§. 3.) vorkommt. Und dann könnte man die oben (§. 3. Nr. 1. 5.) unter dem Infinitiv der Form קָבֹל angeführten Wörter ſubjectiver, auch wol inſtrumentaler Bedeutung hieher rechnen.

§. 46.

Form קוֹבִיל.

Die Form קוֹבִיל (קֹבִיל) kommt nur sehr selten, und zwar nur in einigen Verbis ל"ה vor. Z. B.

בּוֹכִי (f. בּוֹכִיָה oder בּוֹכִיוּ) F. בּוֹכִיָּה flens.

פּוֹרִי (f. פּוֹרִיָה oder פּוֹרִיי) F. פּוֹרִיָּה frugifer, fructuosus. R. — — fuit.

הוֹמִי (f. הוֹמִיָה oder הוֹמִיי) F. הוֹמִיָּה strepens, h. e. frequens et celebris (locus —). R. הָמָה, הָמַי strepuit.

Abtheilung II.

Participe mit dem instrumentalen ב vor dem ersten Stammbuchstaben.

Vorerinnerung.

Unsre hebräischen Grammatiken (die meinigen nicht ausgenommen) wissen noch nichts von einem Particip der ersten Conjugation mit ב vor dem ersten Stammbuchstaben, und doch scheint auch ein solches Particip aufgenommen werden zu müssen, wenn wir etwas tiefer, als gewöhnlich, in die Formalmechanik der hebräischen Sprache blicken wollen.

Es scheint unleugbar, daß die Wörter mit (dem instrumentalen) ב vor dem ersten Stammbuchstaben, und instrumentaler Bedeutung, (übrigens mit dem simplen Character der ersten Conjugation) aus dem Futuro der ersten Conjugation gebildete (s. oben Cap. 2. gleich zu Anfang, Nr. 1.) Participe seyn.

Dies

Dies muß ich beweisen, und wenn man mir mehr und wichtigere Gründe, als die meinigen sind, entgegenstellt: so nehm' ich meine Meynung zurück.

Die aus der **ersten** Conjugation abstammenden Nennwörter, mit dem instrumentalen מ vor dem ersten Stammbuchstaben, halt' ich für (aus dem Futuro abgeleitete) **Participe der ersten Conjugation:**

1) Weil sie, ihrem Ursprung nach, nichts so schicklich seyn können, und großen Theils, beym ersten Blick, sich als solche verrathen. Z. B. מִסְעָד fulcrum. (Eigentlich: stützend (fulciens); der Stützer. Daher freylich: fulcrum). מִצְעָד pes. (Eigentlich: incedens, der Geher, Schreiter.) u. s. w. *).

Zumal, wenn man dergleichen Nennwörter mit andern Conjugationen (Pihhel) vergleicht. Z. B. מַחְבֶּרֶת *Fem.* מַחְבֶּרֶת ist doch gewiß das Participium in Pihhel; nun heißt aber das Wort auch: Commissura, retinaculum (id, quo res jungitur). Also — ein Nomen instrumenti, — seinem Ursprung nach ein unleugbares Participium der Conjug. Pihhel. — Ist es nun mit מִסְעָד, מִצְעָד u. s. w. anders?

2) Es wäre unnatürlich, diese Nennwörter zu Infinitiven (der Form mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben §. 33. ff.) zu machen, (s. oben die **Einleitung**, Nr. V. 1. S. 9. ff.); wenn gleich auch ein Infinitiv der ersten Conjugation, mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, nach Aramäischer Art, erweislich ist (§. 33. ff.), und dieser Infinitiv, wie auch die Infinitive anderer Formen, mit der **Nebenbedeutung eines Mittels, oder Werkzeugs**, vorkommen.

 3) Das

*) Eben so z. B. מִשְׁגֶּה avertens se, aversa. S. §. 50.

3) Das ב *instrumenti* und das ב *loci* (§. 33. f.) müssen sich doch wol, selbst dem Ursprunge nach, unterscheiden; folglich jedes (wenigstens unmittelbar) aus verschiedenem Tempore abstammen. Nun stammen die Wörter mit dem örtlichen ב vor dem ersten Stammbuchstaben, unmittelbar aus dem Futuro ab; die mit dem instrumentalen ב hingegen, wie andere Gründe lehren, unmittelbar aus dem Particip *).

4) Die Participe aller Conjugationen (nur Kal, wie man sagt, und Niphal ausgenommen,) haben zu ihrem (wesentlichen) Character ein ב vor dem ersten Stammbuchstaben †); und wenn wir dem Ursprung und der Grundbedeutung dieses participialen מ nachspüren, so finden wir leicht, daß es nichts anders, als das מ instrumenti sey. Denn z. B. מִקְטֶל ist, so viel ich sehe, ursprünglich so viel, als: das Instrument des Tödtens (מִ יִקְטֹל); das Werkzeug, welches tödtet. Daher *occîdens*, *trucidans*. — Eben so in allen übrigen Conjugationen, deren Particip durch ein מ vor dem ersten Stammbuchstaben gebildet wird. Nun giebt es Wörter (aus der ersten Conjugation), welche ein instrumentales ב vor dem ersten Stammbuchstaben, und — instrumentale Bedeutung haben: was werden diese denn seyn? — oder was können sie anders seyn, als — das Particip der ersten Conjugation, (in der bisher verkannten Participialform, mit ב vor dem ersten Stammbuchstaben)? —

5) Die Araber haben ein ordentliches Particip der ersten Conjugation mit ב vor dem ersten Stamm-

*) S. die Vorrede.

†) מִקְבֹּל, מְקֻבָּל, מַקְבִּיל, מָקְבָּל, מִתְקַבֵּל u. s. w.

Stammbuchstaben *). Daß es gewöhnlich passiver Bedeutung ist, giebt so wenig einen Einwurf gegen den Gebrauch, den ich für meinen Zweck davon mache, als — es einen Einwurf gegen den activen Gebrauch des Particips Pahul giebt †), daß es eigentlich ein Particip. *passivum* ist! — Wenn man noch obendrein an die vage Bedeutung des Particips קָבִיל (und קִבִּיל) denkt, welches in einem Dialect (z. B. im Aramäischen) passiv, und in einem andern z. B. im Hebräischen und Arabischen (sonderlich im letztern) fast immer in activer Bedeutung vorkommt; und an Pahul, welches in einigen Fällen statt des Partic. Benoni vorkommt: so wird man mir daraus, daß مَقْبُولٌ bey den Arabern gewöhnlich ein passives Particip ist, keinen Einwurf gegen den Beweis machen, daß es überhaupt auch ein Particip der ersten Conjugation, mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben, gebe. Merkwürdig ist auch, daß gerade dieses arabische, gewöhnlich passive, Particip (مَقْبُولٌ) auch im Hebräischen, und zwar, welches das merkwürdigste ist, in Nominibus instrumenti vorkommt, in welchen die Bedeutung schlechterdings activ, und folglich diese Form als ein Particip. activum, oder — Benoni, angenommen werden muß. Z. B.

מַלְבּוּשׁ vestis (qua vestitur. Eigentlich: Werkzeug des Kleidens; daher (ens) vestiens — und — *vestis*.)

מַנְעוּל sera (qua obseratur janua). Eigentlich: Instrument des Verschließens; daher: obse-

*) مَقْبُولٌ.

†) Z. B. אָחוּז tenens. Daher אֲחוּזֵי חֶרֶב tenentes gladium.

rans (Particip) und *fera* (als *Nomen instrumenti* gebraucht!)

מִפּוּחַ follis (quo sufflatur ignis). Eigentlich: Instrument des Blasens; daher: sufflans (Particip!) und follis (als *Nomen* instrumenti gebraucht!)

מָצוֹד (für מַצְוּד oder מְצִיוֹד) rete (quo capiuntur pisces, ferae, aves). Eigentlich: Instrument des Fahens; daher: capiens, venans (Particip!) und — *rete* (als *Nomen* instrumenti gebraucht!) Eben so מַצְקוֹעָה so scalprum &c.

Es ist offenbar, daß dieses eigentlich Participia *activa* (Benonim) der ersten Conjugation und ganz die Form des arabischen passiven Particips sind *).

Mehr, als dieses alles, scheint mir zum Beweis der Existenz eines Particips der ersten Conjugation, mit dem instrumentalen מ vor dem ersten Stammbuchstaben, nicht nöthig, und wir haben nun zugleich den Vortheil, die instrumentale Bedeutung der nachher aufzuzählenden Wörter desto leichter einzusehen.

Es scheint sich mit den *nominibus instrumenti*, als ursprünglichen Participien, und den, auch dem Gebrauch nach, eigentlichen und ordentlichen Participien, zu verhalten, wie mit den deutschen Instrumentalwörtern, die auf er ausgehen, (z. B. Bohrer, Korkzieher ꝛc.) in Vergleichung mit dem gewöhnlichen und ordentlichen auf end ausgehenden Particip, (z. B. bohrend, korkziehend ꝛc.); denn auch diese auf er ausgehenden Wörter, mit Instrumentalbedeutung, scheinen ursprünglich ebenfalls Participe gewesen, nur aber lieber

als

*) Eben sowol z. B. מְשׁוּבָה (für מַשְׁוּבָה) avertens se, aversa. Jer. 3, 6. 8. Hier ist doch wenigstens der nächste Gedanke, dies sey Particip.

als *Nomina substantiva* (instrumentaler Bedeutung) gebraucht worden zu seyn, als — das Particip auf end. — Aehnliche Parallelen können nun die Leser auch in andern Sprachen ziehen. —

Die Nennwörter mit dem instrumentalen ב vor dem ersten Stammbuchstaben und mit instrumentaler Bedeutung kommen übrigens, in Ansehung der Verschiedenheit der Vocale, in sehr verschiedenen Formen vor, (wie die Nennwörter mit dem örtlichen ב und örtlicher Bedeutung §. 33.). Die Verschiedenheit der Vocale, in ihren verschiedenen Formen, erklären wir uns leicht, so bald wir daran denken, daß sie, als Participe mit ב, aus dem Futuro entstanden sind, dessen Vocale gerade eben so vag, oder unstet und veränderlich sind. Daher also die Formen:

1)	2)	3)	4)
מִקְבֹּל	מִקְבָּל	מִקְבֵּל	מַקְבּוּל
מַקְבֹּל	מַקְבָּל	מַקְבֵּל	
	מָקְבָּל	מָקְבֵּל	
	מָקְבָּל		

Oefters nehmen diese Formen auch noch die weibliche Endigung an, gleichsam — um auch noch einen besondern Character gewordener wahrer selbstständiger Nennwörter an sich zu tragen. Dürfte diese weibliche Endigung mit dem Gebrauch des paragogischen ה, (welches nicht selten, wie das א der Aramäer, emphatisch, d. i. statt des Artikels, gebraucht wird *)), verglichen werden: so verhielte sichs damit, wie mit dem Deutschen, wenn ich z. B. aus einem Infinitiv, durch Vorsetzung des Artikels, ein Nomen Substantivum bilde. Z. B. lesen (legere); das Lesen, u. s. w. Hätte diese Bemerkung Wahrscheinlichkeit, und nur nichts gegen sich: so könnte man auch noch weitern Gebrauch davon machen, und sich z. B. daraus erklären, warum so sehr viele Nennwörter, sonderlich als ursprüngliche

*) Z. B. עַתָּה (aus עָת, sonst עֵת tempus) *hoc tempore*. —

Infinitive, als gewordene selbstständige Nennwörter, die weibliche Endigung ה_ oder ת erhalten. — Doch dies im Vorbeygehen! Wir zählen jetzt Nennwörter mit dem instrumentalen מ vor dem ersten Stammbuchstaben und mit instrumentaler Bedeutung nach der Verschiedenheit der Vocale des mittelsten Stammbuchstaben, vom nächsten §. 47. an, auf.

§. 47.

Instrumentale Nennwörter mit מ und dem Vocal ◌ָ des mittelsten Stammbuchstaben.

מַקְבֵּל oder מִקְבֹּל.

Die erste Classe der instrumentalen Nennwörter, mit dem instrumentalen מ vor dem ersten Stammbuchstaben, haben Cholem nach dem mittelsten Stammbuchstaben, und zum Bindevocal unterm מ entweder Chirek, oder (_). Z. B.

מָאוֹר (für מַאְוֹר) luminare (quo illuminatur). R. אוֹר illuminari. Lucere.

מָחְגֹּרֶת cingulum (quo cingitur vestis). R. cinxit, accinxit.

מְרוֹכָה mortarium (quo res contunduntur). R. דוּךְ tundere.

מָחוֹל, מְחוֹלָה tibia (qua canitur). R. חלל, חול canere tibia.

מָחְסוֹם capistrum (quo obturatur os). R. obturavit os.

מַלְכֶּדֶת decipula. R. לָכַד cepit.

מְנוֹרָה candelabrum (illuminationis instrumentum). R. נוּר lucere; illuminari.

מָסַךְ F. מְסָכָה tegumentum. R. סָכַךְ texit.

מָאסֹרֶת (f. מָאְסֹרֶת und מָאְסֶרֶת) (vinculum, quo ligatur). R. אסר ligavit.

מָשׁוֹשׁ,

מָשׁוֹט, מִשּׁוֹט remus. (Al. מַשִּׁיט). R. שׁוּט, שִׁיט et נָשַׁט caedere, secare; 2) pertransire, percurrere.

מִשְׁקוֹל pondus (quo ponderatur). R. שָׁקַל ponderavit.

מַכְמוֹר, מִכְמֹרֶת rete (quo concluduntur pisces). R. *Chald.* conclusit.

מָנוֹר jugum textorium. R. *Arab.* نَوَّرَ orâ, diversi coloris, signavit telam.

מָצוֹר (f. מְצִיּוֹד) *Fem.* מְצוֹדָה rete (quo capiuntur ferae, aves, pisces &c.) R. צִיד venari.

מַשּׂוֹר ferra (*qua dissecatur lignum*). R. נשׂר *Arab.* نَشَرَ divisit. *Æth.* serravit, serra dissecuit.

מִשְׁקֹלֶת perpendiculum. R. שָׁקַל expendit, ponderavit.

§. 48.

Instrumentale Nennwörter mit מ und dem Vocal a (-, seltner -) des mittelsten Stammbuchstaben.

מִקְבָּל. מַקְבֵּל. מֶקְבָּל. מָקְבָּל.

מוֹרָג, מַרְגֵּעַ movit, agitavit, tremere fecit.

מִזְרָק crater, cyathus. (*Vas, quo spargitur, vel funditur.*) R. sparsit.

מַחֲלָף culter mactatorius (*quo inciditur*). R. incîdit, perforavit.

מִכְבָּר crates. —

מִכְנָסַיִם femoralia (*in quibus reconduntur pedes*). R. collegit, recondidit. *Arab.* recondidit se, recepit se.

מַלְקָחַיִם, מִלְקָחַיִם forceps (*qua aliquid accipitur*). R. accepit.

מִסְגֵּרָה

מִסְגֶּרֶת et מִסְגֶּרֶת taenia (*qua aliquid cingitur et circumcluditur*). R. clauſit, concluſit.

מַסָּע haſta (*qua confoditur*). R. נסע *Arab.* نسع pugit. نشع confodit.

מַעֲצָד dolabra. Lima. (?) R. *Arab.* reſecuit.

מִצְעָד pes. R. inceſſit.

מַקֶּבֶת malleus praeacutus (*quo perforatur*). R. נקב perforavit.

מַרְבַד ſtragula (qua ſternitur)? Vel: funis, (*quo tenditur et ligatur lectus*). — R. ſtravit.

מִשְׁעֶנֶת, מִשְׁעָן ſuſtentaculum. Baculus (*cui quis innititur*). R. incubuit, innixus fuit.

(מִזְלֶגָה) מִזְלָגָה uncinus, fuſcina (*qua aliquid abripitur*). R. (זָזַל abripuit??)

מַחֲבַת ſartago, frixorium. (Vid. חֲבִיָּה).

מָחְלָצָה veſtis (*qua homo ſe accingit*). R. (*Ar.* حلز) accinxit ſe.

מִכְמֶרֶת, מִכְמָר rete (*quo concluduntur piſces*). R. *Chald.* concluſit.

(מַלְמָד ſtimulus (quo boves *docentur* arare?) R. didicit. IV. docuit. — Conj. IV. (?) —)

מִנְעָל ſera (*qua obſeratur janua*). R. clauſit, obſeravit.

מָסָךְ tegumentum, velum (quo tegitur). R. סָכַךְ texit.

מִסְעָר fulcrum (*quo quid fulcitur*). R. fulcire.

מִסְפָּחָה velamen (?). Stragula (*qua ſternitur lectus*). R. *Æthiop.* ſtravit lectum.

מִפְשָׁעָה coxendix, femur. (*Inceſſus organon.*) R. inceſſit, greſſus eſt.

מִקְטֶרֶת thuribulum, *quo ſuffitur*. R. ſuffivit.

מִשְׁאֶרֶת, מִשְׁאֶרָה mactra (*in qua maſſa ferveſcit et fermentatur*).

מִשְׁקָל pondus (*quo ponderatur*). R. expendit, ponderavit.

מִשְׁקֶלֶת trutina. R. *ead.* — —

§. 49.

Instrumentale Nennwörter mit מ und dem Vocal e des mittelsten Stammbuchstaben.

מִקְבֵּל. מַקְבֵּל. מָקְבֵּל.

(מֹאזֶן (f. מָאזֶן (? מָקְבֵּל Form *Dual.* מֹאזְנַיִן bilanx (*qua libratur*). R. אָזַן et יָזַן *Ar.* وزن libravit, ponderavit. — Oder: für מְאוֹזֵן *Part. Pohel.* (?))

מַעֲטֶה pallium, amictus. R. עטה (al. יעט) operire, amicire. It. — — se.

מַעֲקֶה peribolus tecti (*quo a delabendo prohibetur*). R. *Ar.* عنق *al.* عاق retinuit, detinuit.

מוֹסֵר (f. מֹאסֵר) vinculum. R. אָסַר ligavit.

מִזְרֶה ventilabrum. R. זרה ventilavit.

מִכְסֶה tegumentum. R. כסה texit.

מַשְׁמֵר, מַסְמֵר, מִסְמֵר clavus (*quo aliquid configitur et firmatur*). R. *Chald.* et *Arab.* firmavit (clavis). *Æth.* fixit, confixit.

מִשְׁפְּתַיִם *Dual.* canales, alvei (*unde bibunt pecudes*). R. שפת *Arab.* سفت bibit.

§. 50.

Instrumentale Nennwörter mit מ und dem Vocal u des mittelsten Stammbuchstaben.

מְחוּגָה (f. מַחוּגָה) circinus (*quo circinatur*). R. חוג circinare.

(מְסִבָּה vid. §. 47.) —

מַפּוּחַ follis. R. נָפַח flavit, sufflavit.

מַקְצוּעָה scalprum. R. abscidit. *Aram.* קטע praecîdit, amputavit.

מַלְבּוּשׁ

מַלְבּוּשׁ veſtis (*qua veſtitur*). R. veſtire, veſtire ſe.
מַכְעוֹל ſera (*qua obſeratur janua*). R. clauſit, obſeravit.
מָצוּק fulcrum, baſis (*qua aliquid firmatur*). R. צוּק et יָצַק compreſſit, compegit. Firmavit.

Abtheilung III.

Participe Pahul und Pahil.

Vorerinnerung.

Die Participe Pahul und Pahil ſind blos verſchiedene Formen. Ihre Bedeutung, und daher auch die der daraus gewordenen Nennwörter iſt, in tranſitiven Zeitwörtern, paſſiv (und bezeichnet das Object der Handlung); in intranſitiven Zeitwörtern aber und in ſolchen, die eine Qualität oder einen Zuſtand anzeigen, iſt die Bedeutung (gleichſam) activ, und bezeichnet das Subject der intranſitiven Handlung, oder der Qualität und des Zuſtandes.

§. 51.

Nennwörter als urſprüngliche Participe

A. der Form קָבוּל (Pahul.)

a) Von Zeitwörtern tranſitiver Bedeutung.

Dieſe bezeichnen das Object der Handlung. (Siehe die Vorerinnerung):

בְּתוּלָה (בָּתוּל F.) virgo. (*quaſ. ſeparata, ſecluſa.*) R. *Arab.* ſegregavit.

חָרוּז *pl.* חֲרוּזִים ordines ſ. ſeries margaritarum. R. *Chald.* perfixit, perforavit, perforando in ordinem collegit. *Arab.* fubula perforavit.

יָצוּר

יְצוּר *pl.* יְצוּרִים cogitata, cogitationes. R. finxit. Concepit mente.

נְחוּשׁ, נְחוּשָׁה aes, cuprum. (?)

פָּקוּד praefectus. R. praefecit.

נְאֻם dictum, effatum, oracula. (*Conſtr.* נְאֻם)

נְתִנִים dona. R. dedit, donavit.

יָלוּד natus; filius. R. genuit, peperit.

יָצוּעַ (vid. cap. 1. Infin.) ſtratum. R. ſtravit, ſubſtravit.

שָׁבוּעַ hebdomas, ſeptimana. (*quaſ.* ſeptata?) —

סְבוּאִים potationes. R. סָבָא potavit.

b) Von Zeitwörtern intranſitiver Bedeutung.

Dieſe bezeichnen das Subject. (S. die Vorerinnerung.) Z. B.

בָּטוּחַ innixus, confiſus, fretus. R. inniti, confidere.

חֲבוּרָה vibex. R. conſociavit ſe. —

זָכוּר recordatus (*qui in memoriam ſibi revocavit*). R. recordari.

לָמוּד aſſuetus, doctus. R. adſueſcere, diſcere.

סָמוּךְ nixus, innixus, fretus. R. nixus, innixus fuit.

עָבוּר praeteritum; quod praeteriit. Reliquus. Frumentum praeteriti anni. (?) (*Arab.* غبر).

שָׁכוּל orbatus. R. — — fuit, orbus factus eſt.

שָׁכוֹן (*pl.* שְׁכוּנִים) commoratus, (*qui ſe ad habitandum demiſit*). R. habitavit, commoratus eſt.

יָקוּד accenſus, incenſus. R. accenſus fuit, exarſit *).

פָּשׁוּשׁ diffuſus, extenſus, (*qui ſe diffudit et extendit*). R. diffudit ſe, extendit ſe.

פָּרוּחַ extenſus, protenſus. R. extendit ſe.

עָשׁוּק

*) Wäre die Bedeutung des Zeitworts activ und tranſitiv: dann gehörte dies zu Nr. a, als Objecte.

עָטוּף viribus deſtitutus, labefactus. R. — — fuit.
קָלוּשׁ contractus. R. *Chald.* collegit, coaluit, adhaeſit.
שָׁכוּר inebriatus, ebrius. Fem. שְׁכוּרָה. R. inebriatus, ebrius factus eſt.

c) Von Zeitwörtern einer Qualität oder eines Zuſtandes.

Dieſe bezeichnen wieder das Subject. (S. oben die Vorerinnerung).

אָמוּן *pl.* אֲמוּנִים fideles. R. fidus, fidelis fuit.
בָּאוּשׁ *pl.* בְּאֻשִׁים uvae putidae et malae. R. *Æth.* et *Arab.* malus, pravus fuit.
חָרוּל urtica. —
כָּבוּד F. (*c. Dag. euph.*) כְּבֻדָּה gravis honore, vel gloria, glorioſus, honorificus. R. gravis fuit.
סָגוּר aurum (*a rubedine, flavedine*). R. rubuit (*ſenſu latiſſ.* —)
עָמוּק F. עֲמוּקָה profundus. R. — — fuit.
עָצוּם robuſtus. Numeroſus. R. — — fuit.
עָתוּד *pl.* עֲתוּדִים (*parata, praeſentia*) facultates, opes. R. *Arab.* paratus fuit, adfuit.
צָנוּעַ demiſſus, humilis. R. — — fuit.
שָׁלוֹם integer. R. — — fuit.
אָנוּשׁ aeger, infirmus. R. — — fuit.
(אָשׁוּר rectus, erectus. R. אָשַׁר rectus, erectus fuit.)
חָמוּץ acris *colore?* Inde: rubicundus, puniceus. R. acuit, acer, acidus fuit.
חָרוּץ 1) acutus, acutum; — 2) praeciſus, definitus; — 3) tribula *acuta*; — 4) aurum. Vid. Lex. noſtr.
מָתוּק dulcis. (Pſalm 19, 11.) R. dulcis fuit.
נָחוּץ acutus. *Inde:* celer, feſtinus. R. *Arab.* celer fuit, celeriter ivit. نَحَصَ acutum reddidit, acuit.

עָרוּם

עָרוּם callidus. R. — — fuit.

עָשׁוּק, עָשֻׁק injurius, violentus. R. — — fuit. (*Sed tranſ.* vi, injuria oppreſſit. Inde P. P. עָשׁוּק oppreſſus. Deut. 28, 29. Pert. ad Nr. a.)

שָׁחוּט acutus. *Inde:* ſplendidiſſimus. R. acutus fuit. *Inde:* ſecuit.

Von Verbis quieſcentibus ע gehören theils gewiß, theils wahrſcheinlich hieher:

a) Von tranſitiven Zeitwörtern:

סוּפָה turbo. (*quaſ. abripiens.*) R. סוּף abripere, auferre. Vid. et cap. 1. Infin. —

פּוּר ſors. (*quaſ.* explorator, indagator?) R. פּוּר et פָּרַר *Arab.* فَرَّ (et فَرَّ) exploravit, indagavit. Vid. et cap. 1. Infin.

שׁוּר murus. (*quaſ.* circuiens, cingens.) R. سار circuivit, cinxit. Vid. et c. 1. Infin.

b) und c) Von intranſitiven, paſſiven, und von Zeitwörtern einer Qualität und eines Zuſtandes.

אוּר ignis. (*quaſ.* lucens.) R. lucere, lucidum eſſe.

דּוּר pila rotunda; 2) rogus, (*ſtrues lignorum rotunda?*) R. *Arab.* gyrum egit. X. rotundus fuit.

טוּב (cap. 1. Infin.) bonum. (?) R. bonum eſſe.

רוּם, רָם (cap. 1. Infin.) altus.

בּוּץ byſſus. (*quaſ. nitens, albens.*) R. *Ar.* بَاضَ nituit. بَاضَ ſuperavit albedine.

חוּם niger. R. *Arab.* niger fuit.

חוּר albus. R. *Arab.* et *Chald.* albere.

עוּל infans. R. *Arab.* inclinavit in alteram partem.

צוּר petra. (*quaſ. acuta et praerupta.*) R. *Arab.* fidit, ſecuit.

שׁוּם allium (*ab odore*). R. שׁוּם et בָּשַׂם *Syr.* odoratus eſt.

כּוּת alga (juncus). R. *Arab.* proxime acceſſit ad terram.

שׁוּר inimicus, hoſtis (alteri inſultans). R. سُوْرٌ inſiliit. سُوَّارٌ inſultator.

צוּף favus (*melle fluens*). R. fluere.

רוּחַ (cap. 1. Infin.) ens halans, animatum. Perſona &c. R. ſpiravit, flavit.

§. 52.

Nennwörter als urſprüngliche Participe B. der Form קָבִיל (Pahil).

Daß Pahul und Pahil am Ende nur zwo verſchiedene Formen eines und eben deſſelben Particips ſeyn, (welches, in tranſitiven Zeitwörtern, paſſiver Bedeutung iſt,) iſt ſchon in der Vorerinnerung bemerkt, und erhellet leicht theils aus Vergleichung des aramäiſchen Particips (der Conj. I.) Pehil, mit dem Pahul der Hebräer, und theils aus der Willkühr des Gebrauchs der Formen קָבוּל und קָבִיל bey den Hebräern. Z. B.

אָסוּר und אָסִיר	heißt	vinctus.	R. Vincire, ligare.
בָּחוּר und בָּחִיר	—	electus.	R. Eligere.
יָלוּד und יָלִיד	—	natus.	R. Parere, gignere.
מָשׁוּחַ und מָשִׁיחַ	—	unctus.	R. Ungere.
פָּקוּד und פָּקִיד	—	praefectus.	R. Praeficere.
שָׁתוּל und שָׁתִיל	—	plantatus.	R. Plantare.

u. ſ. w.

Es verhält ſich daher mit der Bedeutung der Form קָבִיל eben ſo, wie mit der Form קָבוּל (§. 51.). — Nennwörter, als urſprüngliche Participe, der Form קָבִיל,

a) von Zeitwörtern tranſitiver Bedeutung,

bezeichnen das Object der Handlung. Z. B.

אָסִיר vinctus. R. vincivit.

בָּצִיר munitus. (it. locus munitus.) R. munivit.

גָּדִישׁ

גְּדִישׁ *cumulus* collectus et congestus. *it.* sepulcrum. R. *Chald.* collegit, coacervavit. (Vid. c. 1. Infin.)

חָלִיל tibia. (*quasi.* perforata.)

חָכִין instructus, initiatus, praeparatus (*ad aliquod opus*). R. instruxit, praeparavit, initiavit.

יָצִיעַ stratum, (vid. c. 1. Infin.) subsstratum. R. stravit, subsstravit, subjecit.

כָּפִיס trabs. (?) R. *Syr.* contraxit, abbreviavit.

מָטִיל vectis ferreus. (*in longum cusus et extensus?*) R. *Arab.* cudit, in longum extendit.

נָדִיב F. נְדִיבָה spontaneus, spontanea. (*Sponte impulsus, a.*) R. *Arab.* stimulavit, incitavit.

נָטִיעַ plantatum. Planta. R. plantavit.

נָסִיךְ princeps. (*q. d. unctus?* R. effudit, perfudit, inunxit.)?

בָּחִיר electus. R. elegit.

גָּבִיעַ scyphus. — (?) —

גְּדִיל instita, fascia contorta et implicata. R. *Arab.* et *Aram.* implicuit, contorsit.

גְּלִיל, גְּלִילָה circulus. *Inde:* 1) tractus terrae rotundior; (*Germ. ein Kreis.*) 2) annulus.

יָדִיד dilectus. R. *Arab.* ودّ dilexit.

יָלִיד natus, filius. R. peperit, genuit.

כָּלִיל, כְּלִילָה perfectus, absolutus, totus *). *Adv.* prorsus, penitus. R. perfecit, consummavit.

כָּתִית tusus, tusum. R. tutudit, contudit.

מָשִׁיחַ unctus. Rex. R. unxit.

נָבִיא propheta, inspiratus. נְבִיאָה *Fem.* } R. inspiravit. (?) —

נָזִיד coctum. Puls cocta. R. coxit.

*) In so fern das Zeitwort כלל auch intransitive und passive Bedeutung gehabt hätte, würde dann כָּלִיל nun nicht objectiver, sondern subjectiver Bedeutung seyn und — daher zu Nr. b. und c. gehören. Diese Bemerkung gilt wieder von noch mehrern der hier angeführten Wörter! —

טָעִיל oneratus, onuſtus. R. oneravit, *it.* oneratus fuit. (Inde: portavit.) Vid. not. *).

נָצִיר cuſtoditus. R. cuſtodivit.

נָשִׂיא 1) princeps; (*evectus*, *elatus*.) 2) vapor; nubes (*evect. a terra in aërem*). R. extulit.

נָתִין *pl.* נְתִינִים Nethinaei (*quaſi: dati.* Levitis dati, quibus ferrent opem). R. נתן dedit.

סָפִיחַ ſponte creſcens (*ſine ſemente*). R. *Ar.* effudit. (*quaſ. effuſum.*)

עָמִיר (cap. 1. Infin.) manipulus, frumentum colligatum. R. *Ar.* ضمّ compreſſit, arctius colligavit.

עָסִיס (cap. 1. Infin. *Effect.*) muſtum. R. calcavit, expreſſit.

פְּנִין *pl.* פְּנִינִים corallia. (*quaſ.* diviſa?) R. *Ar.* diviſit, ſecuit.

פָּתִיל circumtortus, alligatus. Filum contortum. R. contorſit.

(צָנִין aculeus, ſpina. R. צנן et צון *Arab.* et *Æth.* protexit, cuſtodivit.) *Signif. activ. eaque ſubject.*

צָפִין theſaurus reconditus. R. abſcondidit, recondidit.

צֶפִיעִים *pl.* ſtercora (egeſta). } R. eduxit, egeſ-
צְפִיעוֹת liberi, poſteri. } ſit. — —.

קָרִיא vocatus, convocatus. R. vocavit, invitavit.

רָדִיד veſtis *diducta* (?) i. e. lata vel tenuis, pallium ſcil. vel indumentum exterius. R. extendit, diduxit.

רָקִיעַ expanſum; ſpatium extenſum. R. expandit, diduxit.

שְׁבִיסִים plectae. (?) Vid. Lex. noſtr.

שָׁמִיר 1) ſpina Aegyptiaca (q. d. cuſtodita i. e. a tactu et acceſſu tuta. coll. *Arab.* سمر. 2) Adamas. *Arab.* سامور adamas. R. cuſtodivit.

סָבִיב

סָבִיב *locus*, per circuitum circumſcriptus. Vel (vid. not. *)) circuiens *locus*. (Circuitus? vid. cap. 1. Infin.) *Adv.* circumcirca. R. circuivit, circumdedit.

עָגִיל orbiculus, annulus, inauris, in rotundum inflexa et convoluta. R. *Syr.* volvit, convolvit.

עָנִי (f. עָנִיָּה) miſer, afflictus, oppreſſus. R. afflixit. —

פָּטִיר libere dimiſſus, immunis. R. dimiſit, laxavit.

פָּסִיל ſculptum, ſculptile. R. ſculpſit.

פָּקִיד praefectus. R. praefecit. —

צָלִי aſſatum, aſſum. R. צלה aſſavit, toſſit.

צָמִיד 1) *armilla* brachio *circumligata*; 2) operculum vaſi alligatum. (coll. *Ar.* صباد) R. alligavit.

צָנִיף cidaris (capiti circumvolvi ſolita). R. circumvolvit.

קָלִי, קָלִיא toſtum. R. torrefecit, aſſavit, frixit.

קָצִיר *locus* abſciſſus, acceſſu difficilis. R. abſcidit.

רָבִיד torques, collare; ligaculum, collo alligatum. R. רכב et רכט *Arab.* ربط ligavit. — Inde رِبَاط ligaculum, vinculum.

רָכִיל exploratum *quid*. R. רכל *al.* רגל exploravit.

שָׁבִי (f. שָׁבִיָּה) captivus. R. שָׁבָה captivum duxit.

שָׂכִיר F. שְׂכִירָה mercenarius, mercede conductus. R. mercede conduxit.

שָׂנִיא F. שְׂנִיאָה exoſus. R. odit.

שָׂרִיג palmes. Vid. Conj. II. §. 57.

שָׁתִיל plantatum, planta. R. plantavit.

Eben ſo von *Verbis quieſcent.* ע.

חִיד (f. חָוִיד) F. חִידָה acute dictum, aenigma. (Vid. cap. 1. Infin. *Effect.*) R. חוד acute dixit, aenigmatice locutus eſt.

שִׁיר, שִׁירָה canticum. R. שור cecinit, decantavit.

פִּיחַ fuligo, ab igne *efflata*. R. flavit, efflavit.
צִיר imago, idolum. R. צוּר formare.
רִיר ſaliva. R. רוּר et רוּל *Arab.* رَالَ ſalivam emiſit.

b) Von Zeitwörtern intranſitiver und paſſiver Bedeutung,

welche das Subject der Handlung oder des Leidens ausdrücken. (Siehe oben die Vorerinnerung.)

בָּרִיחַ fuga elapſus. R. fugit.
יָצִיא natus. R. exivit, prodiit; natus eſt.
נָחִית qui ſe demiſit. Deſcendens; demittens ſe. R. demiſit ſe, deſcendit.
עָתִיק aetate provectus. Vid. עָתַק.
יָגִיעַ defatigatus. R. defatigatus eſt.
נָזִיר 1) ſeparatus. Naziraeus. — 2) Vitis ſeparata, h. e. non culta, non amputata. R. ſeparavit, ſeparavit ſe, abſtinuit.
נְפִילִים (?) gigantes. —
פָּלִיט elapſus, ereptus. R. evaſit.

Eben ſo von *Verbis quieſcent.* ע.

קִים (f. קָרִים) hoſtis (qui inſurgit contra aliquem). R. קוּם ſurgere, inſurgere.
בִּין filius. R. נוּן augeſcere, propagare ſe.

c) Von Zeitwörtern einer Qualität und eines Zuſtandes, welche das Subject der Qualität und des Zuſtandes bezeichnen. (S. oben die Vorerinnerung.)

אָבִיב ſpica viridis, ariſta recens. R. *Ar.* viruit. (?) *Syr.* per ה (הבב) floruit.
אָפִיל *pl.* F. אֲפִילוֹת ſerotina. R. ſerus, ſerotinus fuit. R. *Ar.* occidit ſol.
אָפִיק fortis, robuſtus. *it.* torrens, alveus. R. fortis, robuſtus fuit.
בָּהִיר nitidus, candidus. R. clarus fuit, ſplenduit.
בָּרִיא pinguis. (*Al.* מְרִיא) —
הָגִין F. הֲגִינָה rectus, aptus, decorus. (*Chald.* הֲנוּן).

חָמִיץ subacidus. R. *Arab.* acuit, fermentatus est.
חָצִיר gramen; 2) porrum (*gramini simile*). R. *Arab.* viruit, viridis fuit.
חָשִׁיף grex vilis, ad paucos redactus. R. *Arab.* diminutus, vilis, macer fuit, defecit.
יָהִיר superbus. R. *Chald.* superbus fuit, superbivit.
יָמִין dexter; latus dextrum, manus dextra. —
נָגִיד princeps. R. *Arab.* strenuus, magnanimus, clarus fuit. *Inde Hebr. Conj. IV.* manifestum fecit, indicavit.
נָסִיךְ princeps. R. *Arab.* virtuti se dedit.
נָעִים amoenus, suavis. R. — — fuit.
נָתִיב, F. נְתִיבָה semita. (*quasi* eminens, elata.) R. *Arab.* eminuit, elatus fuit.
סָרִיס eunuchus. Aulicus. R. *Arab.* ad venerem impotens fuit.
עָמִית socius, proximus.
עָרִיץ validus, vehemens, durus, violentus. R. — — fuit.
פָּלִיא F. פְּלִיאָה mirificus, mirabilis. R. — — fuit.
צָנִין aculeus, spina. R. צנן et צון *Arab.* et *Æthiop.* protexit, custodivit.
צָעִיר parvus. R. — — fuit.
קָדִים 1) anterior; 2) plaga mundi anterior, i. e. Oriens. R. prior, anterior fuit.
שָׁלִישׁ 1) triens, triental. — 2) Instrum. mus. (?) 3) Tertius s. tertiae dignitatis a rege. —
שָׂעִיר pilosus. R. *Arab.* — — fuit.
שָׁרִיד residuus, superstes. R. — — fuit.
תָּמִים F. תְּמִימָה perfectus, integer. R. fuit.
אָבִיר fortis, robustus. R. — — fuit.
אָמִיר ramus summus, cacumen. R. (coll. מרא, ראם, רום, רמם?) altus, elatus fuit. — Vid. Lex. n.
אָצִיל optimas. R. *Arab.* nobili stirpe oriundus fuit.
בָּכִיר, F. בְּכִירָה primogenitus, a, natu prior. R. *Arab.* prior fuit, praecessit, praevertit.

חֻלִּיל profanum. R. — — fuit.
חָסִיד benignus, miſericors. *it.* ſanctus, pius. R. — — fuit.
חָרִיץ caſeus. (*quaſi acer.*) R. acer, acutus fuit.
טָרִי (f. טְרִיָּה) F. טְרִיָּה humidus, recens. R. *Arab.* recens fuit.
יָחִיד, יְחִידָה unicus, a, um. R. — — fuit, univit ſe.
מָהִיר promtus, expeditus, ſolers. R. — — fuit, feſtinavit.
נָדִיב 1) ſpontaneus; 2) princeps. R. ſtimulavit, impulit (ſe). *Arab.* egregius et nobilis fuit.
נָקִי, נָקִיא inſons. R. נָקָה vacuus, *it.* purus fuit.
סָדִין ſindon. (?)
סָחִישׁ, שָׁחִיס ſpontaneum, ſponte creſcens. —
עָדִין, F. עֲדִינָה mollis, tener, delicatus. R. *Arab.* عدن — — fuit.
עָשִׁיר dives. R. — — fuit.
עָתִיד (et עָתוּד) paratus.
פָּרִיץ violentus, durus. R. — — fuit.
צָעִיף peplum muliebre tenue. R. *Arab.* debilis, tenuis fuit.
קָצִיר ramus viridis, frons. R. *Arab.* قضب viruit.
רְבִיבִים imbres. (*quaſ.* copioſae. R. tenuis fuit.
שָׁנִי (f. שְׁנִיָּה) nitens. Inde: purpureus. Color purp. R. *Arab.* سنا nituit.
שְׁרִירִים nervi (a robore et firmitate). R. *Syr.* firmus, validus fuit, vel factus, firmatus eſt.

Und von *Verbis quieſcent.* ע.

גִּיד nervus (f. גִּיָּד). R. غيد mollis, tener, flexilis fuit.
צִיץ (f. צִיצָה) 1) flos; 2) pluma; 3) lamina ſplendens.

Zweyter Abschnitt.

Nennwörter
aus
der zweyten Conjugation. (Pihhel.)

Das erste Capitel.
Ursprüngliche Infinitive der Conj. II. (Pihhel.)

Vorerinnerung.

Fünferley Hauptformen (d. i. solche, die sich durch Verschiedenheit des Vocals des **mittelsten** Stammbuchstaben unterscheiden,) haben wir in den aus dem Infinitiv der zweyten Conjugation (Pihhel) abstammenden Nennwörtern zu merken, die dann wieder, in Ansehung des Vocals des ersten Stammbuchstaben, (bisweilen auch noch durch hinzukommende **weibliche** Endigung,) von einander abweichen:

1) קַבֵּל und קִבֵּל; und, mit weiblicher Endigung: קַבָּלָה, קַבֶּלֶת, קִבֵּלוּת oder "קִב (§. 53.)
2) קַבָּל und קִבֵּל (auch mit (-) statt (ֶ)); und, mit weiblicher Endigung: קַבָּלָה, קַבֶּלֶת, קִבֵּלוּת oder "קִב (§. 54.)
3) קַבֵּל und קִבֵּל; und, mit weiblicher Endigung: קַבֵּלֶת, oder קִבֵּלֶת (§. 55.)
4) קַבּוּל und קִבּוּל (§. 56.)
5) קַבִּיל und קִבִּיל (§. 57.)

Anmerk. 1. Die Formen (Nr. 2.) קַבָּל und (Nr. 5.) קַבִּיל scheinen indessen nur sehr wenige male dem

Infinitiv zuzugehören, und meistentheils (wie aus der fast immer subjectiven Bedeutung erhellet) Participe zu seyn. (S. §. 54. und unten die ursprünglichen Participe der Conj. II. —)

Anmerk. 2. Die Form (Nr. 1.) קִבֵּל (und קִבֵּל Nr. 2.) könnte auch fürs ursprüngliche Praeteritum gehalten werden, so daß das beziehende Fürwort אֲשֶׁר dabey zu suppliren wäre, wie oben Nr. VII. der Einleitung gezeigt ist. Z. B. יִסַּד Jes. 28, 16. fundator. (Könnte aber auch das Futurum seyn, für יְיִסַּד). Indessen kann sie auch der Infinitiv seyn, da diese Form desselben erweislich ist *).

§. 53.

Form קִבֵּל und קִבֵּל, und mit weiblicher Endigung קִבְּלָה, קִבֶּלֶת, קִבְּלוּת und קִבְּ".

Die Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive dieser Formen, bezeichnen, jedoch vermöge der in der Conjug. Pihhel liegenden verstärkernden Bedeutung, immer intensiv,

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, den Zustand ꝛc. selbst. Z. B.

(אָוָה *inde*) אַוָּה (f. אַוָּיָה) desiderium, concupiscentia. R. desideravit, expetivit.

(עִקֵּשׁ) עִקְּשׁוּת perversitas.

אִוֶּלֶת stultitia. Vid. אֱוִיל.

(יִקֵּהּ) יְקִדָּה obedientia, obsequium. R. יקה paruit, obedivit.

גַּבַּחַת recalvatio. Vid. גִּבֵּחַ.

יַבֶּלֶת

*) Z. B. נִאֵץ.

יַבֶּלֶת defluxus pilorum copiosus. (*Ar.* وابل, وابلة R. fluxit, defluxit, profluxit.

עִוֶּרֶת caecitas. Vid. עִוֵּר Nr. 2.

עַוָּה (עַוֶּה) עַוָּה (f. עַוָּה) perversitas. R. עוה II. pervertit.

קַדַּחַת febris ardentissima. R. accendit; arsit.

שַׁחֶפֶת tabes, emaciatio intensa. R. *Chald.* tabuit, *Arab.* tenuis ac macer evasit.

דִּבְרָה, דִּבֵּר sermo, dictio, locutio. R. II. locutus est.

קִטֵּר suffitus. R. II. sufficit, adolevit.

רַחַם commiseratio. R. II. misertus est.

לָחֵם (f. לַחֵם) oppugnatio, bellum vehemens. R. pugnavit, bellavit.

שֵׁרֶת ministerium. R. II. ministravit.

מִלֵּאת (f. מִלֶּאת) impletio. R. II. implevit.

שִׁלֵּם retributio. R. II. retribuit.

יַלֶּפֶת scabies, impetigo. R. *Arab.* الف et ولف adhaesit.

סַפַּחַת scabies, porrigo. —

צָרַעַת lepra.

קָרַחַת calvitium. Vid. Nr. 2. קֵרַח. —

שַׁלֶּכֶת dejectio, defluxus foliorum. R. dejecit; dejecit se.

חַלֵּק laevitas. R. *Arab.* حلق laevis fuit.

נְצָרָה custodia. R. custodivit.

שְׁחִת perditio, corruptio. R. perdidit, corrupit.

עַצַּב dolor. R. doluit.

פַּלֵּט refugium. R. evasit, effugit.

בָּעֵר accensio, combustio. R. II. accendit, combussit.

פַּלֵּט liberatio, ereptio. R. II. eripuit, liberavit.

2) Das Subject der Handlung u. s. w. Z. B.

אֲפֵר curvus (*plane contractus*). R. *Arab.* curvavit. V. cohibitus fuit.

עִקֵּשׁ perverſus, tortuoſus. R. pervertit.
פֶּחָה (f. פַּחֲוָה aus פַּחְוָה) praefectus, dux. R. *Arab.* فحا voluit. —
אַחֵר F. אַחֶרֶת alius, alter. R. poſtremus fuit, moratus eſt.
(בָּדֶה) *pl.* בַּדִּים mendax. R. בָּדָא, ברה commentus eſt, finxit, (?)
גִּבַּח recalvaſter. —
(הָוֶה) הָוֶה (f. הָוָה) accidens — (*id, quod accidit*). Caſus. — Subſtantia, opes. R. הוה
هوى cecidit, accidit.
(זָרֶה) *pl.* זָרִים Jer. 51, 2. ventilator. R. זרה ventilavit.
חֵרֵשׁ ſurdus. R. ſurduit.
מֵאֵן renuens, obſtinatus. R. II. renuit.
מַהֵר feſtinus, promtiſſimus. *Adv.* feſtinanter, citiſſime. R. II. feſtinavit.
(עָוֶה) עָוֶה (f. עָוָה) — perverſum. — Vid. Nr. 1.
עִוֵּר F. עִוֶּרֶת coecus. R. *Æth.* coecus fuit, vel factus eſt.
צָחֵת ſiccus, aridus, ſiticuloſus. R. ſitiit. *Arab.* (ضحى) ſudavit. Solem paſſus eſt.
(רָבֶה jaculator.) *pl.* רַבִּים Jer. 50, 29. Hiob 16, 13. R. רבה jaculatus eſt.
בַּהֶרֶת papula f. puſtula, ex cute effulgens et promicans. Vid. בָּהִיר.
דַּבֶּשֶׁת gibbus cameli. —
שְׁלִשׁ tertianus. Tertia generatio. R. II. triplicavit.
אִלֵּם mutus. (*quaſ.* ligatus linguâ?) R. ligavit. VII. obmutuit.
פִּקֵּחַ apertus (*oculis*), acute videns. R. aperuit. —
גֵּאֶה faſtuoſus, qui ſe valde effert. R. extulit ſe.
גִּבֵּן gibboſus.

חַוָּה (חָוַה f. חַוָּה) villa, vicus. R. *Ar.* حوي collegit. *it.* ambivit. *Conj. V.* rotundus fuit.

כֵּהֶה, F. כֵּהָה contractus, corrugatus. Hebes (*quoad oculos*). R. hebes fuit, vel factus eſt. *Arab.* decrepitus fuit. *coll.* קָהָה obtuſus fuit, ſtupuit.

סַעַף cogitationibus diſtractus ſ. inflatus. Vid. סְעִיף.

עִלֵּג balbus. R. *Ar.* علك et *Syr.* לעג balbutivit.

פִּסֵּחַ claudus. R. claudicavit.

קֵרֵחַ calvus. R. decalvatus eſt.

רֵעֶה amicus, ſocius. F. רֵעָה amica, ſocia. R. ſociavit ſe.

דַּלֶּקֶת febris ardentiſſima. R. arſit. *it.* accendit.

רִבֵּעַ quartanus; quarta generatio. —

סִבֵּךְ perplexum, intricatum. R. — — fuit.

Anmerk. Es iſt ſchon in der Vorerinnerung in der Anmerk. 2. bemerkt, daß die Wörter der Form קִבֵּל, mit ſubjectiver Bedeutung, auch das urſprüngliche Präteritum in Pihhel ſeyn könnten, mit Auslaſſung des beziehenden Fürworts אֲשֶׁר. Z. B. עִוֵּר coecus, d. i. אֲשֶׁר עִוֵּר qui coecutit. —

3) Das Object der Handlung. Z. B.

צַו (apocop. aus צַוָּה oder צִוָּה) praeceptum. R. praecepit.

אִשֶּׁה aſſum, *quod aſſatur*. R. אשה *Arab.* شوي aſſavit carnem.

כִּסֶּה, כֻּסֶּה ſolium. R. II. texit, operuit. (Tegi ſolitum?) —

קָו und קַו (apoc. aus קַוָּה oder קִוָּה) amuſſis, filum longe extenſum ſ. extendi ſolitum.

חֵבֶל malus navis (*funibus obligatus* ſ. *ligari ſolitus*). R. ligavit.

גֵּרֵחַ expulſus. *pl.* גְּרוּחִים. R. expulit.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

צַו vid. Nr. 3.

חַלֵּק (vid. Nr. 1.) pars. R. II. divisit.

דִּבֵּר, דִּבְרָה sermo, locutio. Vid. Nr. 1. —

נְשִׂיאָת (für נְשִׂאֵת) Nr. 1. — Donum, munus. R. II. obtulit.

5) ein Instrument, oder Mittel. — (Keins.) Siehe aber unten die aus dem Particip abstammenden Nennwörter mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben. Cap. 3. §. 61.

6) eine Zeit. (Keins.)

7) einen Ort. Z. B.

צַפַּחַת lecythus, ampulla. (*Chald.* טְפִיחַ) *Arab.* טפח et צָפַק implevit. *Conj. II.* transfudit vinum de vase uno in aliud.

קַלַּחַת (*Arab.* حُلْغِين) ahenum, olla. R. *Rabb.* (?) effudit. חָלַק replevit.

Siehe unten Cap. 2. die aus dem Futuro abstammenden örtlichen Nennwörter mit מ vor dem ersten Stammbuchstaben. —

§. 54.

Form קִבֶּל und קִבֵּל, (auch קִבַּל und קִבַּל, Pass. קֻבַּל); und mit weiblicher Endigung ה־, ת־ und וֹת.

Die Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive dieser Formen, bezeichnen (nur immer mit der in der Conj. Pihhel liegenden verstärkernden Idee):

1) Die

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, den Zustand selbst. Z. B.

אַדֶּרֶת praestantia, excellentia. (Vid. et Nr. 5.) R. praestans, magnificus fuit.

בַּצֶּרֶת (*pl.* בַּצָּרוֹת) siccitas, sterilitas. R. بَرَضَ (?) pauca fuit aqua.

בַּקָּרָה inquisitio, pervestigatio. R. II. diligenter quaesivit, inquisivit.

חַטָּאָה, חַטֹּאת, חַטָּאת, חַטֹּאת, חַטָּת peccatum. R. חטא peccavit.

נֶחָמָה consolatio. R. II. consolatus est.

עַצָּבָה, עַצֶּבֶת dolor. R. doluit.

פְּרָשָׁה expositio. R. exposuit, declaravit.

צָרֶבֶת inflammatio, exarsio. R. incendit, combussit. — Incensus, combustus fuit.

שַׁבָּת, *Fem.* שַׁבַּת (*ex* שַׁבֶּתֶת) quies, cessatio. R. quievit, cessavit. —

בְּהָלָה et בַּהֲלָהּ terror, perturbatio. Infortunium. *It.* praecipitatio, festinatio cum perturbatione. R. II. perturbavit, subito commovit. *it.* festinavit.

בַּקָּשָׁה petitio (obnixa). R. II. obnixe petivit.

חֲרָבָה exsiccatio. (Vid. Nr. 3.) R. exsiccatus, vastatus est.

נָאָצָה, נְאָצָה contemtus. R. II. sprevit.

עַוָּתָה curvatio, contorsio. R. curvavit.

פַּלָּצוּת tremor, terror. R. tremuit, territus fuit.

קַלָּסָה illusio. R. II. illusit, irrisit.

שָׂרֶטֶת incisio, caesura (*in cute facta*). R. incîdit.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, der Qualität, des Zustandes ꝛc.

אַיָּל cervus. *F.* ה_ et ת_ . R. fortis fuit.

אִכָּר agricola. R. *Arab.* V. fodit terram.

גַּחֶלֶת pruna. *Fem.* גַּחֶלֶת. —

גַּלָּב tonsor, rasor. R. *Arab.* جلف rasit.

דַּיָּן, דַּיִן judex. R. judicare.
דַּכָּא valde attritus. R. attritus fuit.
חַטָּא peccator. } R. peccavit.
חַטָּאת peccatrix. }
טַבָּח coquus. } R. mactavit. *Arab.* coxit.
טַבָּחָה coqua. }
אַשָּׁף aſtrologus. Magus. Praeſtigiator. R. *Syr.* incantavit.
גַּמָּר durus. Vid. Lex. noſtr.
גַּנָּב fur. R. furatus eſt.
דַּוָּי valde infirmus, aegrotus. R. דוי, דוה infirmus fuit, aegrotavit.
חַבָּר conſociator, confoederator. R. conſociavit, — — ſe.
חַלָּשׁ valde debilitatus. R. debilitatus eſt.
חָרָשׁ faber, artifex. R. ſculpſit, fabricatus eſt.
כַּחָשׁ mendax. R. mentitus eſt. —
כַּשָּׁף praeſtigiator. R. praeſtigiatus eſt.
נַגָּח cornupeta, petulcus. R. feriit cornibus.
סַלָּח condonator. R. condonavit.
פָּרָשׁ eques. R. *Arab.* rei equeſtris gnarus fuit.
קַנָּא aemulus, zelotypus. Aemulator, zelotes. R. aemulari; invidere. —
(קַשָּׁב) *Fem.* קַשָּׁבֶת auſcultatrix. R. auſcultavit.
קַשָּׁת ſagittarius. Vid. קֶשֶׁת.
רַכָּב eques, auriga. R. vectus eſt, equitavit.
שַׁלָּט, *Fem.* שַׁלָּטֶת Dominus, dominatrix. R. dominatus eſt.
שַׁלָּח (per (_)) Mal. 2, 16. repudiator.
חַלָּמוּת (*Arab.* حلومة) lac coagulatum. R. ſolidatus fuit. —
לַהֲבָה, לַהֶבֶת flamma vehemens. R. flammavit.
צַמֶּרֶת ſummitas rei. *Pars rami* graciliſſima. R. imbecillis fuit.
מַלָּח nauta, remex. R. *Chald.* remigavit.

סַבָּל bajulus. R. portavit, bajulavit.
סָרָב refractarius. Rebellator. R. *Chald.* rebellis fuit.
עָוֶל iniquus. R. iniquus fuit.
עָמָד adſtitor, comes. (*Inde c. Suff.* עִמְּדִי &c. mecum, apud me.) R. עמד ſtetit, adſtitit.
(פָּחָה f. פַּחֲוָה aus פַּחֲוָה §. 53.)
צַיָּד venator. R. צוד venari.
קַלָּע funditor. (Vid. קָלַע).
רַקָּח conditor, unguentarius, aromatarius. *Fem.* רַקָּחָה. R. condivit, aromata miſcuit.
רָמָךְ (*Arab.* رَمَكٌ) equa. R. *Arab.* tenuis et gracilis fuit corpore.
רַגָּז trepidus, metu vehementer commotus. R. tremuit.
בָּרְקַת, בָּרָקֶת ſmaragdus. R. fulſit, fulguravit.

Paſſ.

יָלוּד qui gignitur, naſcitur. R. יָלַד II. Paſſ. genitus eſt.
קִבְעַת faex. R. *Arab.* reliquus fuit, ſuperfuit.

Anmerk. Daß die Form קִבֵּל, mit ſubjectiver Bedeutung, wol auch für ein urſprüngliches Particip der Conj. II. gelten könne, ſ. unten Cap. 3. — Vorerinnerung.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

חָרֵב (f. חֲרֵבָה) *Fem.* חֲרֵבָה (Nr. 1.) exſiccatum. —
יָבֵשׁ F. יְבֵשָׁה exſiccatum, arefactum.

Anmerk. Jedoch nur in ſo fern man den Stammwörtern active und tranſitive Bedeutung giebt, (חרב, יבש exſiccavit; arefecit) gehören beide Nennwörter hieher; nimmt man aber nur die paſſive und neutrale Bedeutung (exſiccari, exareſcere) an, dann gehören beide Nennwörter zu Nr. 2. —

So auch aus *Pühhal*:

אָכֻל quod conſumitur. R. אכל conſumſit.

לָקֻח qui accipitur, aſſumitur. R. ſumſit, accepit.

כֻּסֶּמֶת zea, ſpeltha. (Quod tonderi ſoleat?) R. tondere, detondere.

4) Den Effect der Handlung. (Keins!)

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

טַבַּע, טַבָּעָה, טַבַּעַת annulus obſignatorius. R. *Arab.* et *Syr.* impreſſit, ſignavit, obſignavit.

אָסָר votum. (*quaſ.* obligationis medium.) R. ligavit, obligavit.

אַדֶּרֶת (Nr. 1.) pallium. R. magnificus, excellens fuit.

Anmerk. Uebrigens ſ. auch unten die aus dem Particip abſtammenden Nennwörter mit ם vor dem erſten Stammbuchſtaben. Cap. 3. §. 61.

6) eine Zeit. (Keins.)

7) einen Ort. (Keins.)

§. 55.

Form קִבֵּל, קִבֵּל, (Paſſ. קֻבַּל);

und mit weiblicher Endigung

קִבֶּלֶת, קִבֶּלֶת.

Die Nennwörter, als urſprüngliche Infinitive dieſer Formen, bezeichnen (mit der in der Conjug. Pihhel liegenden verſtärkernden Idee):

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, den Zuſtand ſelbſt. Z. B.

בַּצֶּרֶת ſiccitas, ſterilitas. —

יִסֻּר redargutio, correptio, eruditio. R. II. erudivit, corripuit.

בְּכֹרֶת

בִּקֹּרֶת inquiſitio diligens. R. II. inquiſivit.
מָאֹס (f. מַאֹס?) contemtus. R. ſprevit.
סִבֹּל oneratio, onus. R. II. *Paſſ.* oneratus eſt.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, der Qualität, des Zuſtandes. Z. B.

צִפֹּר paſſer. Avis. R. ſibilavit, cecinit.
קִפֹּד hiſtrix. Erinaceus (*ab horridis aculeis*). R. *Syr.* horripilavit.
גִּבּוֹר fortis, heros. R. fortis, validus fuit.
(שִׁבֹּל) שִׁבֹּלֶת 1) ſpica; 2) fluxus aquae. R. proceſſit, — *vel fluendo, vel creſcendo, vel eundo.*
קִפֹּז ſerpens jaculus. R. *Chald.* et *Arab.* ſubſiliit, inſiliit.
כִּיּוֹר plane rotundum quid. 1) labrum rotundum; 2) ſuggeſtus; 3) focus ſ. pyra. Vid. כִּיר.
עֵרוֹם (f. עִרוֹם) nudus. R. — — fuit.
רִבּוֹא, רִבּוֹאָה, רִבּוֹאוֹת myrias. R. רִבָּה multus fuit, vel factus eſt.
קַנּוֹא ſumme zelotypus; vehementer aemulus. R. aemulus, zelotypus fuit, aemulatus eſt.
שִׁכּוֹר valde ebrius, ebrioſus. R. — — fuit, vel factus eſt.

3) Das Object der Handlung ꝛc. Z. B.

יִלּוֹד natus. R. יָלַד genuit, peperit.
מָאֹס (f. מַאֹס) (Nr. 1.) contemtus *Objectum.* R. ſprevit.

4) Den Effect der Handlung ꝛc. Z. B.

(יִלּוֹד natus. Vid. Nr. 3. —)

5) ein Inſtrument, oder Mittel.

(בָּחוֹן ſpecula. Vid. Nr. 7.)
כַּפֹּרֶת operculum. R. texit, obtexit.
רַתּוֹק catena. R. vinxit, ligavit.
כִּנּוֹר cithara. (*Ar.* كِرَان ſambuca, pſalterium.)

פָּרֹכֶת velum. R. פרך (כפר) texit.
כַּמּוֹן cuminum. R. *Syr.* condivit.
כְּתֹנֶת tunica. Vid. כְּתֹנֶת.

6) eine Zeit. (Keins!)

7) einen Ort. Z. B.

בָּחוֹן ſpecula. R. exploravit.
מְלוֹא locus oppletus; terrâ et lapidibus aggeſtus. R. implevit. Plenus fuit.
צִנּוֹר (*Ar.* ناصر) canalis. R. *Ar.* נצר abunde rigavit.

§. 56.
Form קִבּוּל, קַבּוּל.

Die Nennwörter, als urſprüngliche Infinitive dieſer Form, bezeichnen (mit verſtärkter Idee):

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, den Zuſtand ſelbſt. Z. B.

גִּדּוּף, גִּדּוּפָה contumelia, convicium. R. conviciatus eſt.
כִּפּוּר expiatio. R. expiavit.
פִּתּוּחַ ſculptura. R. II. ſculpſit.
רִקּוּעַ diductio, expanſio. R. diduxit, expandit.
רַתּוּק catena. R. ligavit.
שִׁמּוּר obſervatio. R. II. (*diligenter*) obſervavit.
בַּטּוּחַ F. בַּטּוּחָה fiducia, ſecuritas. R. confiſus eſt.
בִּעוּת terror, perturbatio. R. II. terruit.
טִפּוּחַ educatio. R. educavit.
נִחוּם conſolatio. R. II. conſolatus eſt.
שִׁלּוּם, שִׁלּוּמָה retributio. R. II. retribuit.
חַדּוּד acumen. R. acutus fuit.
חַלּוּק laevitas. R. laevis fuit.
פִּגּוּל impuritas, foeditas. R. *Chald.* foetuit.
זֵרוּעַ ſatio. (Nr. 3.) R. ſevit, ſementem fecit.

חִבּוּק

חִבּוּק complicatio; amplexus. R. complicuit, amplexatus eſt.
צְבִיר coacervatio. (Nr. 4.) R. coacervavit.
קִבּוּץ (Nr. 4.) congregatio. R. II. collegit, congregavit.
שְׁכוּל orbatio. R. orbus fuit, vel factus eſt.
שִׁלּוּחַ miſſio; dimiſſio. R. miſit. II. dimiſit.
אַשּׁוּר greſſus, inceſſus. R. inceſſit.
נְאָף adulterium. R. adulteratus eſt.
הִלּוּל laudatio, laus. (Nr. 4.)
מִלּוּא, מִלּוּאָה impletio, inſitio. R. II. implevit.
עֲצוּמָה corroboratio. R. II. roboravit.
שִׁקּוּי, שִׁקּוּ (Nr. 5.) irrigatio. R. II. irrigavit.
שִׁקּוּץ abominatio. R. II. abominatus eſt.
חֲרוּץ ſolertia. (Nr. 2.)

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, des Zuſtandes, der Qualität. Z. B.

בָּחוּר, בַּחוּר juvenis. —
חִשּׁוּר radius rotae. —
חַבּוּר, חַבֻּרָה vibex, livor. Vid. חֲבוּרָה.
בְּכוּר, בְּכוּרָה, בַּכּוּרָה primitiae. R. praeceſſit, praevenit.
חִשּׁוּק canthus, rotae peripheria. R. II. arcte cinxit, amplexatus eſt.
אַלּוּף familiaris, amicus, ſocius. (Aſſuetus. *Inde:* Maritus.) Dux. *Inde:* Bos. R. didicit, aſſuevit.
גִּלּוּל idolum. R. *Arab.* magnus, illuſtris fuit, dignitate eminuit.
לָמוּד doctus, aſſuetus. R. didicit, aſſuevit. II. docuit. (Object.? Nr. 3.)

3) Das Object der Handlung. Z. B.

זְרוּעַ (Nr. 1.) ſatum. R. ſeminavit.
בְּקוּד panis biscoctus. (?) (Vid. Lex. noſtr.)

צִמּוּק uva paſſa; arefacta, ſicca. R. aruit. II. arefecit.

שַׁכּוּל, שַׁכּוּלָה orbatus; orbata. R. II. orbavit.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

סִפּוּן tegmen, laquear. R. obtexit, tabulavit.

צִבּוּר (Nr. 1.) acervus congeſtus. R. congeſſit.

שִׁלּוּחַ (Nr. 1.) munus (miſſum). R. miſit.

אַשּׁוּר (Nr. 1.) greſſus. R. II. inceſſit.

פִּקּוּד mandatum, commiſſum. R. mandavit, commiſit.

קִבּוּץ (Nr. 1.) caterva congregata. R. II. collegit, congregavit.

רִקּוּחַ *pl.* רְקָחִים unguentum. R. aromata miſcuit, unguenta confecit.

הִלּוּל laus. R. II. laudavit.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

חִתּוּל faſcia. R. ligavit.

צִפּוּי tectorium (*quo quid obducitur*). R. II. obduxit, obtexit.

רַתּוּק catena. R. vinxit, ligavit.

עַמּוּד columna (*qua quid ſtabilitur et firmatur*). R. II. ſtabilivit.

צִיּוּן ſignum, munimentum. R. *Chald.* II. ſignavit, deſignavit.

קִשּׁוּר redimiculum, taenia, faſcia. R. II. firmiter ligavit, colligavit.

שִׁקּוּי, שִׁקּוּר (Nr. 1.) potus (*quo irrigatur*). R. II. irrigavit.

6) eine Zeit. (Keins.)

7) einen Ort. Z. B.

בַּחוֹן ſpecula, turris. R. II. diligenter exploravit.

גִּבְעָה collis, mons. —

§. 57.

Form קַבִּיל und קִבִּיל.

Die Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive dieser Form, bezeichnen (mit verstärkter Idee):

1) Die Handlung, das Leiden, den Zustand, die Qualität selbst. Z. B.

(צָפַי) F. צְפִיָּה (*c. Dag. euph. in 3 rad.*) speculatio. R. צפה II. speculatus est.

2) und 3) Das Subject, oder Object der Handlung ꝛc. Z. B.

אַסִּיר *firmiter*, *arcte* ligatus. R. vinxit, ligavit.

שָׂרִיג (*pl.* שְׂרִיגִים) palmes vitis. R. implicuit, intricavit.

אַצִּיל axilla. — (?)

* * *

בָּרִיחַ fuga celeri elapsus. (?) R. fugit.

אַבִּיר valde robustus; valde durus. Vid. אָבִיר.

אַמִּיץ valde robustus. R. fortis, robustus fuit.

כַּבִּיר valde magnus (*et potentia*, *et numero*). R. magnus fuit.

עַלִּיז F. עַלִּיזָה vehementer laetus. R. laetus fuit.

צַדִּיק justus, pius. R. — — fuit.

(צַמִּים violentus. Tyrannus.)

שַׁלִּיט potens; dominus. Vid. שָׁלַט.

תַּקִּיף valde fortis, praevalidus. R. fortis fuit.

עַתִּיק aetate provectus. (Vid. עָתִיק.) *it.* remotus, ablatus.

אַדִּיר magnus, magnificus, excellens. R. — — fuit.

יַקִּיר valde pretiosus, carus. R. carus, pretiosus fuit.

סַפִּיר sapphirus (*a splendore eximio*). R. *Arab.* micuit.

סָרִיס (Gen. 40, 2.) *cum* (ר) *impuro*. Eunuchus. Aulicus. Vid. §. 52. —

פְּרִיץ (*cum* (ר) *impuro*). Vid. פָּרִיץ §. 52. c.

שַׁגִּיא valde magnus. R. magnus fuit.

תַּנִּין balaena. Crocodilus &c.

Anmerk. Aus der verhältnißmäßigen Menge der Wörter dieser Form (קַבִּיל) mit subjectiver Bedeutung, scheint zu erhellen, daß diese Form vielleicht richtiger für eine Form des Particips der Conj. II. (Pihhel) gehalten werde. Dann — würden diese Wörter subjectiver (und objectiver) Bedeutung, unter die ursprünglichen Participe Pihhel (Cap. 3.) gehören. —

4) Den Effect der Handlung. Z. B. (??)

צַפִּיחִית (*Ar.* طَبِيخ) placenta bene cocta. *Ar.* coxit, assavit. — صفيح dilatavit. (??)

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

פַּטִּישׁ malleus. R. *Ar.* فطس dilatavit, extendit (*ferrum*). Hebr. פָּשַׁט. —

כַּשִּׁיל fecuris. R. II. prostravit.

סַכִּין (*Chald.* סַכִּין) culter, gladius. R. *Aram.* נכס jugulavit, occidit.

לַפִּיד fax, lampas.

6) eine Zeit. (Keins!)

7) einen Ort. (Keins!)

§. 58.

Paragogische Nennwörter aus dem Infinitiv der Conjug. II. (Pihhel) der Formen קַבֵּלוֹן und קִבָּלוֹן, קִבֵּלוֹן und קִבָּלוֹן. —

Die Infinitive (der Conj. Pihhel) der Formen קַבֵּל (קַבָּל) und קִבֵּל (קִבָּל) (§. 53.), קַבֵּל und קִבֵּל (§. 54.)

(§. 54.) nehmen bisweilen auch noch, zur weitern Verſtärkerung der Bedeutung, die paragogiſche Sylbe ן an, und ſo entſtehen denn die Formen

קִבְלוֹן . קַבְּלוֹן
קִבְּלוֹן . קַבְּלוֹן.

Wörter dieſer Formen bezeichnen (in ſehr verſtärkter Bedeutung):

1) Die Handlung, das Leiden, den Zuſtand, die Qualität ſelbſt. Z. B.

בִּזָּיוֹן contemtus ſummus. R. בָּזַי, בָּזָה ſprevit.
דִּרְאוֹן ignominia ſumma. R. *Arab.* repulit.
הֲרוֹן, הֵרָיוֹן conceptus. R. הָרָה, הָרַי concepit.
חִזָּיוֹן viſio eximia, divina. R. חָזָה, חָזַי vidit, ſomniatus eſt.
יִרְקוֹן 1) aurigo, ſubviridis flavedo; 2) rubigo ſegetis. R. viruit, viridis &c. fuit.
כִּשָּׁלוֹן lapſus totalis, ruina. R. lapſus eſt, ruit.
עִוָּרוֹן coecitas totalis. Vid. עִוֵּר.
עִצָּבוֹן dolor. R. doluit.
צִמָּאוֹן ariditas ſumma. R. ſitivit.
רִקָּבוֹן putredo totalis. Vid. רָקַב.
בִּטָּחוֹן fiducia, ſecuritas ſumma. R. fiſus, confiſus eſt.
הִגָּיוֹן irriſio. *It.* interjectio — irridentis. R. הָגַי, הָגָה irriſit &c. Vid. Lex. noſtr.
זִכָּרוֹן recordatio firma. R. recordatus eſt.
חִפָּזוֹן feſtinatio maxima. R. feſtinavit.
חִשָּׁבוֹן cogitatio intenta. R. cogitavit.
כִּלָּיוֹן conſumtio totalis. R. כָּלָה, כָּלַי conſumtus eſt.
נִקָּיוֹן innocentia ſumma. R. נָקָה, נָקַי purus, innocens fuit.
עִזָּבוֹן venditio merçium multa. Mercatura. R. reliquit (überlaſſen —).

קִפָּאוֹן concretio, condenſatio maxima. R. concrevit, condenſatus eſt.
שִׁבָּרוֹן fractio, contritio. R. fregit.
שַׁבָּתוֹן quies ſumma. R. quievit.
שִׁגָּעוֹן amentia ſumma. R. *Arab.* سجع rhythmice locutus fuit. Inde amens f.
שִׁגָּיוֹן (pro שִׁגָּעוֹן) carmen ſubtriſtis argumenti. R. سجع שגע rhythmice locutus fuit, gemuit.
سُجَا vocem protendit.
שִׁדָּפוֹן uredo copioſiſſima. R. aduſſit.
שִׁמָּמוֹן ſtupor maximus. R. deſolatus fuit. Obſtupuit.
שִׁכָּרוֹן (Nr. 5.) inebriatio maxima. R. inebriatus eſt.
תִּמָּהוֹן ſtupor maximus. R. תָּמַהּ miratus eſt, ſtupuit.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, des Zuſtandes, der Qualität. Z. B.
דִּרְבוֹן, דִּרְבוֹנָה ſtimulus peracutus. R. *Ar.* ثرب acutus fuit. (ث?)
קִמּוֹשׁ urtica major. Vid. קִמּוֹשׁ.
סִלּוֹן ſpina (quaedam major). R. סלה *Aram.* et *Æth.* odit, ſprevit, averſatus eſt.
קִנָּמוֹן cinnamomum. R. *Arab.* graviter oluit. Et قنن gratus fuit.

3) Das Object der Handlung. Z. B.
עֵרָבוֹן pignus eximium. R. miſcuit. — Oppignoravit.
פִּקָּדוֹן ſollicite depoſitum, accurate cuſtodiendum.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.
זֵרָעוֹן pl. זֵרְעוֹנִים legumina praeſtantiſſima. R. ſerere.
עִשָּׂרוֹן decima pars Ephae. R. II. decimavit.
חִשָּׁבוֹן (Nr. 1.) inventum probe excogitatum. R. cogitavit.

5) ein

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

גְּלִיּוֹן 1) volumen (magnum —); 2) pallium.

צְרוֹר collare, monile. (*Arab.* صوار pl. armillae.)
R. צוּר, צָרַר ligavit.

זִכָּרוֹן (Nr. 1.) memoriale s. monumentum firmum et constans. R. recordatus est.

קְלָשׁוֹן furca (major). R. לָקַשׁ (?) collegit.

שִׁכָּרוֹן vinum fortissimum. R. inebriatus est. (Nr. 1.)

6) eine Zeit. (Keins!)

7) einen Ort.

בְּצָרוֹן munimentum firmissimum. R. munivit.

Das zweyte Capitel.

Ursprüngliche Futura der Conj. II. (Pihhel.)

Vorerinnerung.

Aus dem Futuro der Conjugat. II. (Pihel) stammen ab

A. mittelbar

1) die Nennwörter mit dem instrumentalen מ vor dem ersten Stammbuchstaben. Da diese aber erst auf diese Weise gewordene Participe sind: so gehören sie unter die ursprünglichen Participe. Cap. 3.

B. unmittelbar

2) die Nennwörter mit dem örtlichen מ vor dem ersten Stammbuchstaben. (§. 59.)

3) die Nennwörter mit ת oder י vor dem ersten Stammbuchstaben. (§. 60.)

§. 59.

Ursprüngliche Futura mit dem örtlichen מ vor dem ersten Stammbuchstaben.

Die Nennwörter, als ursprüngliche Futura der Conj. II. (Pihhel), mit dem örtlichen מ vor dem ersten Stammbuchstaben, und daher mit örtlicher Bedeutung, sind:

מְבַשֶּׁלָה culina (*locus, ubi coquitur*). R. II. coxit.

מְקַטֶּרֶת locus, quo suffitur. Altare. R. II. suffivit.

§. 60.

Ursprüngliche Futura mit ת *) vor dem ersten Stammbuchstaben.

Nennwörter, als ursprüngliche Futura (und zwar die dritte weibliche Person des Singulars, mit Auslassung des beziehenden Fürworts אֲשֶׁר), sind, und bezeichnen:

1) Die Handlung selbst.

תְּבַלּוּל suffusio. R. בָּלַל miscuit, perfudit.

2) Das Subject der Handlung. Z. B.

תְּאַשּׁוּר arbor quaedam frondosa, procera, oleosa. R. — — —.

*) Mit (י) aus der dritten männlichen Person des Fut. Pihhel abgeleitete Nennwörter kommen nicht vor.

Das dritte Capitel.

Ursprüngliche Participe der Conj. II. (Pihhel.)

Vorerinnerung.

Aus dem Participp der Conj. Pihhel könnten abgeleitet werden:

1) Die Nennwörter der Formen

מְקַבֵּל, מַקְבֵּל und מִקְבִּיל,

welche subjective Bedeutung haben, und oben §. 54. und 57. unter den Infinitiven dieser Formen (Nr. 2.) stehen. — Das Particip der Conj. Pihhel hat zwar sonst gewöhnlich das instrumentale מ vor dem ersten Stammbuchstaben; aber warum sollte nicht auch ein Particip in Pihhel ohne מ gedacht werden können, da die Participe in Kal und Niphal gewöhnlich kein מ haben, und — die Bedeutung jener Nennwörter (der Formen מִקְבִּיל, מַקְבֵּל und מְקַבֵּל) so natürlich auf participialen Ursprung leitet? Indessen mögen diese Wörter, oben, unter den Infinitiven, stehen bleiben. Man kann sich dieselben doch hieher denken! — Hingegen müssen aus dem Particip abgeleitet werden:

2) Die Nennwörter mit dem instrumentalen מ vor dem ersten Stammbuchstaben, welche ein Instrument bezeichnen. (§. 61.)

§. 61.

Ursprüngliche Participe der Conj. II. mit ם vor dem ersten Stammbuchstaben, und instrumentaler Bedeutung.

Die Nennwörter, als ursprüngliche (oder vielmehr mittelbar, aus dem Futuro gebildete) Participe der Conj. II. mit dem instrumentalen ם vor dem ersten Stammbuchstaben, und daher instrumentaler Bedeutung, sind:

מְחַבְּרָה commissura, retinaculum (*id, quo res junguntur*). R. II. junxit.

מְנַקִּיּוֹת scopae, *quibus emundatur*. R. נקה mundus fuit. II. mundavit.

מְכַסֶּה tegumentum, *quo tegitur*. R. II. texit.

מְמַלְּעָה et מַלְתָּעָה dens prominens, — molaris? R. לָתַע commoluit.

Folgende beide ursprüngliche Participe haben objective Bedeutung:

מְקֻרֶה contabulatum. R. II. contabulavit.

מְתֻעָב abominationis *Objectum*. R. II. abominatus est.

Drit-

Dritter Abschnitt.

Nennwörter

aus

der dritten und allen übrigen Conjugationen.

Vorerinnerung.

Ich nehme hier, zur Sparung des Raums, die sämmtlichen übrigen Conjugationen zusammen. Die verschiedenen Formen der Conjugationen, von welchen abgeleitete Nennwörter vorkommen, wird man nunmehr leicht von selbst bemerken.

Das erste Capitel.

Ursprüngliche Infinitive der dritten und aller übrigen Conjugationen.

§. 62.

A. Simple Formen; imgleichen mit ב vor dem ersten Stammbuchstaben *), und mit der weiblichen Endigung.

Nennwörter, als ursprüngliche Infinitive der dritten und übrigen Conjugationen, — in ihren simplen Formen, und — mit weiblicher Endigung, bezeichnen:

1) Die

*) Jedoch nicht die mit localer (Cap. 2.) oder Instrumental- (Cap. 3.) Bedeutung! —

1) Die Handlung, das Leiden, die Qualität, den Zuſtand ſelbſt. Z. B.

Conj. III. קוֹבֵל (*Pohel.*)

(בּוֹגֵד) בּוֹגְדָה praevaricatio. R. praevaricatus eſt.
אוֹבֵד exitium. R. periit.
יוֹבֵל (?) jubilatio, jubilum.
שֹׁמֵם deſolatio. (Nr. 3.) R. שָׁמֵם deſolatus eſt.
הוֹלֵלוֹת, הוֹלֵלָה inſania, ſtultitia. R. III. inſanivit.
אוֹרֵחָה greſſus, iter. (Nr. 2. 5.)
פּוֹעֵל opus. R. operatus eſt. —

Conj. IV. activ. (*Hiphil.*)

הֲנָחָה tranquillatio, remiſſio. R. נוּחַ IV. ad quietem perduxit. (coll. הֲנָפָה agitare Jeſ. 30, 28. R. נוּף.)
הַשְׁמָעוֹת annunciatio, relatio. R. IV. annunciavit, narravit. (audire fecit.)
הַמְשָׁל dominatio, dominium. R. dominatus eſt.
הַפְצֵר inſtantia, pertinacia. R. inſtitit.
הַשְׁקֵט tranquillitas. R. tranquillus, pacificus fuit.
הַכָּרַת agnitio, reſpectus. R. IV. agnovit.
מַשְׁחִית perditio. (Prov. 18, 9.) R. IV. perdidit.
הַפּוּגָה terminatio, finitio. R. פּוּג ceſſare.
הַצָּלָה ereptio, liberatio. R. IV. eripuit, liberavit.
הַתּוּךְ fuſio. R. נָתַךְ IV. fudit.
הַעֲלוֹת oblatio. R. IV. obtulit, ſacrificavit.
הַפְלָא (Nr. 3.)
הַשְׂכֵּל intelligentia. R. intellexit.
הַרְבּוֹת, הַרְבֵּה, הַרְבָּה multiplicatio. *Adv.* multum. R. multus fuit. —
הֲמוּלָה ſtrepitus, ſuſurrus. R. מלל (ſtrepuit, ſonuit.) *Syr.* II. locutus fuit.

Paſſiv. (*Hoph.*)

הוֹדָה (Nehem. 12, 8. i. e. vel הִידָה vel הוֹדָה *Var. lect.*) celebratio. R. IV. celebravit.
מוּסָב circuitus. R. סָבַב circuivit.

מוּעָד

מוֹעֵד destinatio. R. יָעַד condixit, constituit, destinavit. —

מוּסָר correptio, doctrina. R. castigavit.

מוֹסָד fundatio. R. fundavit.

מוּצָק, מָצָק, מוּצָקֹת fusura. (Nr. 3.) R. יָצַק fudit.

מוּצָק, מוּצַק, (מָצוּקָה) pressura. R. צוּק premere.

מוּעָף obtenebratio, tenebrae. R. עוּף obscurum esse, vel fieri *).

Conj. V. Hithpahhel.

הִתְחַבְּרוּת consociatio sui, confoederatio. R. V. consociavit se cum altero.

הִתְיַחֵשׁ (?) (הִשְׁתַּחֲוָיָה vid. Conj. XIII.)

Conj. VI. Hithpohel.

Keine!

Conj. VII. Niphal.

נַפְתּוּלִים luctationes. R. פתל. VII. luctatus est.

נִחוּם poenitentia. R. VII. poenituit.

נְסִבָּה conversio rerum, occasio, causa. R. סבב VII. conversus fuit.

מְפֻאָר splendor. R. nituit.

Conj. VIII. (קִתְבֵּל) *Pithhel.*

הִתּוּל (f. הַתְלוּל) r. הָתַל (f. הִתְלֵל) *pl.* הִתֻּלִים ludificatio, illusio. R. הָתַל VIII. הִתֵּל f. הִתְהֵלֵל illusit.

מְהַתֻּלָה (f. מְהַתְלֵלָה) *id.*

Conj. IX.

*) Warum sollte es nicht auch in Hophal ꝛc. einen Infinitiv mit ב vor dem ersten Stammbuchstaben geben, da es in der ersten Conjugation einen giebt, und welcher bey den Aramäern sogar der ordentliche und alltägliche ist.

Conj. IX. קָבְלַל *).

גַּבְנוּן gibboſitas, eminentia. Vid. גִּבֵּן.
חֲנֻכָּה initiatio. R. initiatus eſt.
חֲתֻלָּה involutio. (Nr. 5.) R. faſciavit.
יְרֻשָּׁה poſſeſſio. R. poſſedit.
עֲרֻבָּה ſponſio. R. ſpondere.
פְּלֻגָּה diviſio, claſſis. R. diviſit.
פְּעֻלָּה opus. R. operatus eſt.
פְּקֻדָּה inſpectio. R. inſpexit.
רְכֻלָּה negociatio. R. negociatus eſt.
נַאֲפוּף adulterium. R. נָאַף adulteratus eſt.
סַגְרִיר effuſio aquae copioſa. Pluvia vehemens. R. *Arab.* aqua implevit, aquam effudit.
רוֹמְמוּת, רוֹמְמָה exaltatio, elatio. R. רוּם altus, elatus fuit.
כְּלִמּוּת, כְּלִמָּה ignominia. R. ignominia affecit.
שִׁמְטָה dimiſſio, manumiſſio. R. dimiſit.
מַהֲלֻמָה contuſio. Percuſſio. R. הלם tutudit.
אֲגֻדָּה 1) ligatio, nexus, (faſciculus; 2) agmen, cohors; 3) aedificium. Vid. Nr. 4.) R. *Chald.* colligavit.
חֲלֻקָּה diviſio. R. חלק diviſit. —
כְּמֻרִיר nigredo. R. כמר *Syr.* triſtis fuit. Conj. IX. nigruit.
נִיחוּחַ quies, acquieſcentia. R. נוּחַ quievit. (?)
נִפֻּלַל cubatus. R. נפל cubuit, cecidit.
שַׁאֲנָן, F. ה, ſecuritas, tranquillitas ſumma. R. שאן IX. tranquillus fuit.
קוֹמְמִיּוּת erectio. Status erecti. R. קוּם IX. erigere.
קְהֻלָּה congregatio. Populus congregatus. R. congregavit.

מְעֻשָּׂקָה

*) it. קָבֵל für קִבֵּל und mit noch mehrern Modificationen in den Puncten.

מְעֻשָּׁקָה oppreſſio. R. oppreſſit, defraudavit.
אֲחֻזָּה poſſeſſio. (Nr. 3.) R. tenuit, poſſedit.
אַלְמָה (vid. Nr. 4.) Ob aber die Verdoppelung des dritten Stammbuchſtaben in den Wörtern חֲנֻכָּה, אֲחֻזָּה, אַלְמָה, חֲתֻלָּה &c. nicht blos euphoniſch iſt? da die Grundform קִבֵּל zu ſeyn ſcheint, die ſo oft קִבָּלָה macht, z. B. אַיֶּמֶת von אֵימָה, עֲנֻגָּה von עָנֹג. S. §. 45.

Conj. X. שִׁקְבֵּל und שַׁקְבֵּל.

שַׁלְהֶבֶת flamma. R. לָהַב X. flammavit.

Conj. XI. הִתְקַבְּלָל.

(Keins.)

Conj. XII. קְבוֹבֵל.

(Keins.)

Conj. XIII.

הִשְׁתַּחֲוָיָה adoratio. R. XIII. incurvavit ſe, adoravit.
דְּרִישׁ inquiſitio. R. דרשׁ quaeſivit.

Conj. XIV. קִבְלְבֵל.

אַסַּפְסֹף collectio (*varia*). Vid. Nr. 4. — R. אָסַף collegit.
יַרְקְרַק flavedo; ſplendor. (Nr. 2.) R. *Arab.* ſplenduit; 2) floruit, viruit.
חֲלַקְלַקּוֹת, ה, *pl.* lubricitas. Blanditiae. R. *Arab.* حلق laevis fuit. IV. blanditus eſt.
פְּקַח־קוֹחַ apertio. R. פָּקַח aperuit.

Conj. XV. קִבְקְבֵל.

בַּשְׁקֶשֶׁת ſquammarum congeries. R. قسا (??)
תַּעֲתֻעִים errores. R. תעה erravit.
שַׁעֲשֻׁעִים oblectationes. R. שָׁעָה adſpexit, oblectatus eſt.

Conj. XVI. הִקְבִּיל.

(Keins.)

Conj. XVII. קִבֵּל, קִבֵּל.

כִּירוֹר invaſio, irruptio hoſtilis. Bellum. R. *Arab.* praeceps ruit effuſusque fuit in aliquem.

Conj. XVIII. תְּקִבֵּל &c.

(Keins.)

Conj. XIX. מְקִבֵּל.

(Keins.)

Conj. XX. קִלְקֵל

in *Verbis gemin.* und *quieſc.* ע.

גַּרְגַּר forbitio, deglutitio. R. *Chald.* forbere.

חַרְחוּר febris ardens, acuta. R. חרר arſit.

טַלְטֵלָה ejectio, protruſio continua. Jactatio. R. טוּל XX. ejecit.

מְמֵר moeror. R. מרר.

חַלְחָלָה dolor vehementiſſimus. R. חוּל dolere.

וַתְּתַחַת terror maximus et vehementiſſimus. R. חָתַת territus fuit.

צַחְצָחָה ſiccitas, ariditas ſumma. R. ſiccus, aridus fuit.

צַפְצָפָה fluxus copioſus, aquae copia. R. צוּף fluere.

2) Das Subject der Handlung, des Leidens, des Zuſtandes, der Qualität. Z. B.

Conj. III - VIII.

(Keins.)

Conj. IX.

Aus der neunten Conjugation könnte (aus §. 37.) hieher gezogen werden:

עוֹלֵל infans, wenn zum Stammwort עוּל ;

שׁוֹבֵב recedens, refractarius, wenn zum Stammwort שׁוּב ;

שׁוֹקֵק appetens, wenn zum Stammwort שׁוּק angenommen wird. S. oben §. 37.

Conj. X.

Conj. X.

שַׁלְהֶבֶת flamma vehementiſſima. Vid. Nr. 1. —

Conj. XI - XIII.

(Keins.)

Conj. XIV.

אֲבַעְבֻּעוֹת *pl.* puſtulae ſ. ulcera ferventiſſima. R. אבע coll. *Arab.* بغا intumuit, ſanieque ſorduit *ulcus*.

חֲפַר־פָּרָה talpa. R. חפר fodit, ſuffodit.

יְפֵה־פִיָּה F. pulcherrima, pulcherrimum.

עֲקַלְקַל tortuoſus. R. עָקַל intortus, perverſus fuit.

שְׁחַרְחוֹרֶת, שְׁחַרְחַר niger, plane niger. R. שחר nigruit.

אַדַמְדֶּמֶת F. אַדַמְדָּם ſubruber. R. ארם rubuit.

הֲפַכְפַּךְ valde perverſus. R. הפך vertit, pervertit. Vertit ſe. —

יְרַקְרַק viridis. R. יָרַק viruit.

פְּתַלְתֹּל contortus, tortuoſus. R. פתל plicuit, contorſit.

צָאֱצָא natus; propago. R. יָצָא 1) egreſſus; 2) natus eſt.

Conj. XV.

עַרְעַר (*apoc. ex* עַרְעֶרֶת) nudus. Nudatiſſimus. R. עָרָה nudus fuit, nudatus eſt.

Conj. XVI - XIX.

(Keins.)

Conj. XX.

בַּקְבּוּק lagena (*a ſono, quem edit inter evacuandum*). R. בקק. Conj. XX. בקבק *Arab.* ſonum edidit *amphora*, dum aqua, ex illa, effunderetur.

כַּרְכֹּם gemma — rubicunda, ſcintillans. Pyropus? Carchedonius? — *Ar.* كركم rubedo. (?)

עַפְעַפִּים palpebrae. (*A vibratione continua.*) R. עוף celeriter movit ſe. Volavit.

פִּיפִיּוֹת *pl.* acies. —
קָדְקֹד vertex capitis. R. קָדַד diviſit, diſtinxit.
דַּרְדַּר carduus (*copioſe ſuccreſcens*). R. דָּרַר *Arab.* abundavit, luxuriavit herba.
זַלְזַל *pl.* זַלְזָלִים flagella, tenuiſſimae arborum ſummitates. R. זָלַל tenuis fuit.
כִּרְכָּרָה dromas. (*Ab inceſſu celeri et ſaltabundo.*) R. כור, coll. *Arab.* وكر ſubſultim inceſſit. *Sed tunc nomen petendum eſſet* a Conj. XIV.
כִּכָּר (f. כִּכָּר) orbis. Talentum &c. R. כָּרַר rediit, in gyrum verſus eſt.

3) Das Object der Handlung. Z. B.

Conj. III.

שׁוֹמֵמָה, שׁמֵם (Nr. 1.) deſolatus, deſolata. R. deſolatus fuit. III. deſolavit, devaſtavit.
מוֹרָט depilatus. R. מרט III. depilari, glabrari.
זוֹרֶת quod ventilatur. R. ventilavit.

Conj. IV.

הַפְלָא admirandum. R. mirus fuit.
מוּצָק fuſum. R. יצק fudit.

Conj. V - VIII.

(Keins.)

Conj. IX.

שְׁעֲרוּרָה, שְׁעֲרוּרִית, שַׁעֲרוּר res maxime horrenda. R. שׁער horruit.
מַטְעַמִּים, ות cupediae. R. guſtavit, ſapuit.
אֲחֻזָּה (poſſeſſio. Nr. 1.) Res poſſeſſa, ſ. poſſidendo occupata. R. tenuit, occupavit.

Conj. X - XIX.

(Keins.)

Conj. XX.

גְּלֻגַּל res volubilis, quae continuo volvitur. R. גלל XX. volvit.
זַרְזִיר undequaque cinctus. R. זור, ſ. זרר. Al. אזר cinxit. —

גְּלֻגֶּלֶת

גֻּלְגֹּלֶת cranium, caput. R. ead.
מְמֵר (Nr. 1.) res, qua moeretur. R. מרר. (Ex מְרֻמָּר; ut בָּבֶל ex בַּלְבֵּל).

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

Conj. III.

סוֹלְלָה agger, terra aggeſta. R. extulit, aggeravit.
תֹּאַר (תְּאַר) forma. R. formavit, delineavit.

Conj. IV. Paſſiv.

מוּצָק fuſum. R. יצק fudit.

Conj. V - VIII.

(Keins.)

Conj. IX.

אֲגֻדָּה faſciculus. Agmen, cohors. Aedificium. (A colligando.) R. *Chald.* colligavit.
הֲמֻלָּה (f. הֲלֻמָּה?) ſtrepitus. R. הלם contudit. (?) Vid. Nr. 1. — R. מלל. —
פְּלַגּוֹת *pl.* partes. *it.* rivi. R. diviſit.
אֲלֻמָּה manipulus, faſcis. R. colligavit.
אֲסִפִים res collectae. R. collegit.
סְגֻלָּה peculium (acquiſitum). R. *Chald.* acquiſivit, lucratus eſt.
קְוָצוֹת *pl.* capilli apte praeciſi. R. קוץ et קָצַץ *Arab.* praecidit forfice comas.

Conj. X - XIII.

(Keins.)

Conj. XIV.

אַסַפְסֻף (Nr. 1.) turba, ex variis hominum generibus collecta. R. collegit.
הֲבָהֲבִים *pl.* dona. R. יהב dedit.
חֲבַרְבְּרוֹת *pl.* notae ſ. maculae variae et copioſae. R. *Arab.* IV. ſignavit.

Conj. XV. XVI.

(Keins.)

Conj. XVII.

הֵידָד celeuſma. Vox ovantium. R. *Arab.* הרר ſonum ſ. vocem edidit.

קִיטוֹר fumus, vapor. R. fumavit.

Conj. XVIII. XIX.

(Keins.)

Conj. XX.

בְּרִבְרִים *pl.* animalia lectiſſima; ſ. ſelecta varii generis. R. בָּרַר ſelegit, ſeparavit.

צָעֲצְעִים *pl.* opus exemtile. R. *Arab.* XX. ſeparavit, ſegregavit.

סַלְסִלּוֹת *pl.* corbes. R. *Arab.* conjunxit, concatenavit.

5) ein Inſtrument, oder Mittel. Z. B.

Conj. III.

(Keins.)

Conj. IV. (Paſſ.)

מוּצָקָה infundibulum, quo infunditur. R. יצק infudit.

Conj. V-VIII.

(Keins.)

Conj. IX.

חֲתֻלָה faſcia, qua fit involutio. R. faſciavit.

Conj. X. XI.

(Keins.)

Conj. XII.

חֲצוֹצְרָה tuba. R. חצר.

Conj. XIII.

(Keins.)

Conj. XIV.

(מְטֹאטֵא ſcopa. Vid. Conj. XX.)

Conj. XV. XVI.

(Keins.)

Conj. XVII.

Conj. XVII.

כִּילַפּוֹת bipennes. R. כלף *Chald.* concîdit, percuſſit. *Arab.* reſecuit.

כִּירוֹן lancea. R. כרן *Æth.* texit, protexit.

צֵלָחָה, צֵלָחָה paropſis, catillus. — Vid. Lex. noſtr.

כִּישׁוֹר verticillum. R. rectus fuit. II. direxit.

צִינוּק (*Arab.* زُنَاقٌ) compes. R. צָנַק coarctavit, clauſit. זנק *Arab.* compedibus conſtrinxit.

Conj. XVIII. XIX.

(Keins.)

Conj. XX.

צְלְצַל, צְלְצַל cymbalum tinnulum. R. צלל tinnire. *Arab.* ſonare. צלצל ſtrepitum edere, ſtridere.

טוֹטָפוֹת *pl.* frontalia. R. *Arab.* טוף circuivit, circumdedit.

שַׁרְשָׁה, שַׁרְשָׁרָה catena. R. *Syr.* firmatus, confirmatus eſt.

6) eine Zeit. (Keins, in allen Conjugationen von Conj. III - XX.)

7) einen Ort. Z. B.

Conj. III - VIII.

(Keins.)

Conj. IX.

נַהֲלוֹל paſcuum. R. נהל duxit, deduxit.

נַעֲצוּץ vepretum, ſenticetum. Vid. Lex. noſtr.

שַׁפְרִיר tentorium. Vid. Lex. noſtr.

Conj. X - XVI.

(Keins.)

Conj. XVII.

צֵילָחָה paropſis, catillus. Vid. Nr. 5. Conj. XVII.

הֵיכָל palatium. R. *Arab.* magnus, procerus fuit.

Conj. XVIII. XIX.

(Keins.)

Conj. XX.

צְנִצֶנֶת urna, theca. R. צנן protexit, cuſtodivit. *Arab.* et *Æth.*

§. 63.

B. Paragogiſche Nennwörter auf ן aus den übrigen Conjugationen. (III-XX.)

Paragogiſche Nennwörter, als urſprüngliche Infinitive der übrigen Conjugationen, kommen ſehr wenige vor. Vielleicht gehört allein hieher:

Aus *Conj. VII. Niph.*

אַפְרִיוֹן (für אַבְפְּרִיוֹן, mit dem prosthetiſchen א) lectus nuptialis. R. פרה.

Aus *Conj. IX.*

אֲבַדּוֹן abyſſus, infernus. R. אבד periit.

Das zweyte Capitel.

Urſprüngliche Futura der übrigen Conjugationen. (III-XX.)

Vorerinnerung.

Aus den Futuris der übrigen Conjugationen (III-XX.) ſtammen ab:

A. mittelbar:

1) die Nennwörter mit dem inſtrumentalen ב vor dem erſten Stammbuchſtaben. Da dieſe aber erſt auf dieſe Weiſe gewordene Participe ſind: ſo gehören ſie unter die urſprünglichen Participe. Cap. 3. (unten!)

B. un-

B. unmittelbar:

2) die Nennwörter mit dem örtlichen מ vor dem ersten Stammbuchstaben. (§. 64.)
3) die Nennwörter mit ת (oder י) vor dem ersten Stammbuchstaben. (§. 65.)

§. 64.

Ursprüngliche Futura mit dem örtlichen מ vor dem ersten Stammbuchstaben.

Die Nennwörter, als ursprüngliche Futura der übrigen Conjugationen (III-XX.), mit dem örtlichen מ vor dem ersten Stammbuchstaben, sind:

Conj. III.
(Keins.)

Conj. IV. (Act. et Pass.)

מוֹלֶדֶת nativitas. Nativitatis locus. R. ילד peperit. IV. genuit.
מִגְבָּה velum. R. גבן texit. IV. id.
מַטְבֵּחַ lanarium. R. mactavit.
מַשְׁקֶה locus irriguus. R. IV. irrigavit.
מוֹקֵד focus. R. יָקַד arsit. IV. accendit.
מַלְבֵּן fornax lateraria. R. לבן coxit lateres.
מַקְהֵל locus congregationis hominum. R. קהל congregavit.
מוֹצָא locus, per quem exitur. R. exiit. — (?)
מוֹסָד fundamentum. R. fundavit, firmavit. (*Pass.* Hoph.)
מוֹרָד locus declivis. R. descendit. (?)

Conj. V-XX.
(Keins.)

§. 65.

Ursprüngliche Futura Conj. III-XX. mit ן vor dem ersten Stammbuchstaben.

Nennwörter, als ursprüngliche Futura der übrigen Conjugationen (und zwar die dritte weibliche Person des Singulars *), mit Auslassung des beziehenden Fürworts אֲשֶׁר), sind, und bezeichnen

1) Die Handlung ꝛc. selbst. Z. B.

Conj. IV. Act. (*Hiph.*) et Pass. (*Hoph.*)

תֵּבֶל (aus תְּבֻלָל s. תָּבֵל) confusio. R. בָּלַל confudit.

תּוּגָה dolor, moeror. R. יָגָה doluit, moeruit. IV. contristavit.

תּוּעָפָה, תּוֹעֲפָה elatio.

תְּחִלָּה initium. R. חלל. IV. incepit.

תַּרְדֵּמָה somnus. R. dormivit. Sopitus est.

תַּרְעֵלָה tremor. R. tremuit, horruit.

תּוֹדָה celebratio, laus. R. IV. celebravit.

תְּחִנָּה supplicatio enixa. R. חנן —

תּוֹחֶלֶת expectatio, spes. R. יחל expectavit, speravit. —

תַּבְעֵרָה exarsio. R. בער arsit.

תְּהִלָּה (תְּהִלֹּת) gloriatio, gloria. R. הלל.

תּוֹכַחַת, תּוֹכָחָה castigatio. R. יכח IV. castigavit.

תֶּמֶס (s. תַּמְסֵס s. תֶּמֶס s. תַּמְסָה) liquefactio. R. מָסַס, s. מָסָה liquefactus, dissolutus est.

תַּשְׁבֵּץ intertextio, ocellatio. R. intertexuit, *Syr.* miscuit.

תִּילֻל lamentatio, ejulatus. R. ילל IV. ejulavit.

תּוֹלְדָה origo, natales. R. יָלַד peperit.

תְּפִלָּה supplicatio, preces. (Nr. 4.) R. פלל.

2) Das

*) Oder auch wol die zweyte männliche, in impersonaler Bedeutung. Z. B. תַּלְמִיד (אֲשֶׁר) quem doces. (?) תִּשְׁבֹּב i. e. quem habitare finis.

2) Das Subject der Handlung ꝛc. Z. B.

Conj. IV.

תּוֹתָח aries, ballista. R. *Ar.* وتّح fuste percussit.

תַּלְמִיד discipulus. R. didicit. IV. docuit. (*quem doces?*)

תּוֹלָע, תּוֹלַעַת, תּוֹלְעָה vermis. R. ולע, *Ar.* ولغ, *Syr.* לעּע, *Hebr.* לוּעַ lambit, linxit.

תּוֹשָׁב incola, inquilinus. (*quem habitare finis.*) R. יָשַׁב sedit, habitavit.

3) Das Object der Handlung. Z. B.

Conj. IV.

תְּחִנָּה (Nr. 1.) Objectum supplicationis. Res, enixa supplicatione, impetrata.

4) Den Effect der Handlung. Z. B.

Conj. IV.

תּוֹלָדָה posteritas. (Nr. 1.) R. ילד.

תּוּשִׁיָּה solatium. Vid. Lex. nostr.

תּוֹרָה lex. R. ירה IV. docuit, instituit.

תְּפִלָּה (Nr. 1.) preces. R. V. supplicavit.

5) ein Instrument, oder Mittel. Z. B.

Conj. IV.

תַּמְרִיק mundus (quo sese mundant et ornant mulieres). R. mundavit, expolivit. —

6) eine Zeit. Z. B.

Conj. IV.

תָּמִיד perpetuitas (*tempus prolongans* s. *extendens se*). *Adv.* perpetuo, jugiter. R. מדד *Arab.* extendit, prolongavit.

Anmerk. 1. Aus den übrigen Conjugationen, außer der vierten (Hiphil), (III-XX.), kommt kein Beyspiel vor.

Anmerk. 2. Aus der dritten männlichen Person des Futuri der vierten Conjugation, Hiphil *), kön-

*) Aus den übrigen Conjugationen (III. V-XX.) kommt kein Beyspiel vor.

Könnten folgende Wörter (mit subjectiver Bedeutung) gerechnet werden:

יָחִיל expectans. R. חול IV. expectavit.

יַפִּיחַ index, praeco. R. פוּחַ efflavit, elocutus est.

יָשִׁישׁ, יְשִׁישׁ senex. R. שוּשׁ s. שִׁישׁ — Conj. I. Kal.)

יֶלֶק (יָלֹק, יַלֵּקֶק) locustae *spec.* R. לקק lambit, linxit.

יוֹרָה (corrupt. ex יְרֹוָה) pluvia autumnalis. (*quas.* irrigans.) R. רוה IV. irrigavit.

Das dritte Capitel.

Ursprüngliche Participe aller übrigen Conjugationen. (III-XX.)

Vorerinnerung.

Aus den Participen der übrigen Conjugationen müssen abgeleitet werden:

Die Nennwörter mit dem instrumentalen מ vor dem ersten Stammbuchstaben, (übrigens mit dem Character dieser Conjugationen) —, welche ein Instrument bezeichnen. (§. 66.)

§. 66.

Ursprüngliche Participe der übrigen Conj. mit מ vor dem ersten St. B. und instrumentaler Bedeutung.

Die Nennwörter, als ursprüngliche (oder vielmehr mittelbar, aus dem Futuro gebildete) Participe der übrigen Conjugationen (III-XX.), mit dem instrumentalen מ vor dem ersten Stammbuchstaben, und daher instrumentaler Bedeutung, sind:

Conj. III.

מֹאזְנַיִם (f. מֹאזֶן) lánx. *Dual.* מֹאזְנַיִם bilanx, qua libratur. R. אזן et זָנַן *Arab.* وزن libravit, ponderavit.

Conj. IV.

Conj. IV. Act. et Paſſ.

מַאֲכֶלֶת culter (cibarius, quo comedentes utimur). R. אכל edit.

מַגָּל falx. R. נגל *Arab.* fodit, fidit, ſecuit, vulneravit.

מַגָּרָה ſerra. Securis. R. גָּרַר ſecuit, concidit.

מַדְרֵג tribula. R. רָגַג *Arab.* movit, agitavit, tremere fecit- —

מַזְמֵרָה falx, culter. R. putavit, abſcidit.

מַחְתָּה acerra. R. חתה accepit *ignem.*

מַחְתֶּרֶת inſtrumentum, quo perfoditur. R. fodit, perfodit.

מַטִּיל veſtis. R. טול IV. abjecit.

מַלְמָד ſtimulus (*quo arare docentur — boves*). R. didicit.

מַסְמֵר, מַשְׁמֵר clavus. R. firmavit.

מַעֲטֶה (?) pallium, amictus. R. operire, operire ſe. —

מַפֵּץ, מְפֵיץ malleus. R. נפץ, פוץ alliſit, allidendo fregit.

מְצִלָּה, מְצִלֶּלֶת tintinnabulum. R. tinnivit.

מַקֵּל baculus. R. נקל transtulit de loco in locum.

מַרְחֶשֶׁת ahenum, in quo aqua fervefacta bullit. R. bullivit, ebullivit.

מַשְׁעֶנֶת ſuſtentaculum. R. incubuit, innixus fuit.

מַגְזֵרָה ſecuris. R. ſecuit.

מָגֵן clypeus. R. גנן texit.

מוּצָקָה infundibulum. Vid. §. 62. Nr. 5.

מוֹקֵשׁ laqueus. R. יקש illaqueavit.

מַזְלֵג uncinus, fuſcina. R. גָּזַל (?) rapuit.

מַחֲרֵשָׁה rutrum, ſarculum. } R. aravit.
מַחֲרֵשֶׁת vomer (quo aratur). }

מַטֶּה baculus, ſcipio (*cui ſolemus inniti*). R. נטה inclinavit.

מַכְתֵּשׁ mortarium, pila. R. כָּתַשׁ contudit.

מַסֵּוָה integumentum, ſtragula.

מַעְדֵּר ſarculum. R. ordinavit, diſpoſuit.

מַעֲטָפָה operimentum, velamen &c. R. operire ſe, operiri.

מַפְתֵּחַ clavis, qua aperitur. R. aperuit.
מַצְרֵף vas, in qua metalla liquantur et purgantur. R. liquavit, purgavit.
מַרְאָה ſpeculum. R. רָאָה vidit.
מַרְצֵעַ fubula (qua perforatur). R. perforavit.
מַשְׁרֵת ſartago.

Conj. V - XIX. Keins.

Conj. XX.

מַטְאֲטֵא ſcopa, qua everritur. R. טוא. XX. טאטא everrit.

Vierter Abſchnitt.

Nennwörter mit ה oder ו am Ende.

§. 67.

Nennwörter mit ſervilem ה nach dem dritten Stammbuchſtaben.

Daß, durch Vorſetzung eines מ, Wörter eigner formaler Bedeutung gebildet werden, haben wir oben geſehen. Auch am Ende, dem dritten Stammbuchſtaben angehängt, hat es ſeinen bedeutenden Zweck:

1) Es mehrt die Bedeutung der Einheit, d. i. es bildet *Collectiva*, oder *Pluralia*. Z. B. כִּנָּם Mückenſchaar, Mückenſchwarm; von כִּנִּים die Mücke. R. כָּנַן. — פְּחָמִים *Prunarum congeries*, von פַּח *Pruna*. u. ſ. w.

Daher auch das ה der männlichen Pluralendigung der Nennwörter ſo eigen geworden iſt. (ים.).

2) Es verstärkt die Bedeutung, (in so fern der Hebräer überhaupt den Plural oft zur Erhöhung und Verstärkerung der Idee gebraucht; daher der Majestätsplural *);) welche durchs collective ם gebildeten Nennwörter gern collectiv gebraucht werden. Z. B. אֲמָנִם (aus אֹמֶן) certissimum, verissimum. Certissime! — חִנָּם (aus חֵן) summa gratia. — Gratis omnino. עֵירֹם plane nudus &c.

§. 68.

Nennwörter mit servilem י nach dem dritten Stammbuchstaben.

Ein (י) hinter dem dritten Stammbuchstaben, oder überhaupt hinten angehängt, ist

1) Pluralendigung, in männlichen Nennwörtern,
   a) mit vorhergehendem (-) (wie im *Plur. constructo* der Aramäer). Z. B. חוֹרִי, דָּרִי, גּוֹבַי; oder (ֵ), z. B. אֲדֹנָי (*Plur. majestat.*)
   b) mit vorhergehendem (.). Z. B. פָּרִי, רִמֹּנִי. Welcher Endung dann noch gewöhnlich das ם *collectiv.* (§. 67. Nr. 1.) angehängt, und dadurch die ordentliche männliche Pluralendung gebildet wird.
   c) mit vorhergehendem (..). Z. B. אַדִּירֵי, welche Form gewöhnlich im *Stat. constructo* gebraucht wird, (als die für hebräische Sprachorganen kürzeste Form).
2) weibliche Endigung †).

Z. B. תִּקְטְלִי occides F.
שָׁבַרְתִּי (sonst שָׁבַרְתְּ) fregisti F.
אַתִּי (אַתְּ) tu F.
יְכִי_ (für יְךָ_) *Suff. Fem. 2. Sing.*

3) Ab-

*) Z. B. אֱלֹהִים, אֲדֹנִים u. s. w.
†) S. Gramm. §. 28. Nr. II. a. b. c.

3) Adjectivendung.

a) überhaupt. Z. B.

בְּגִידִי principalis, von בָּגִיד princeps.
נָכְרִי alienus, von נֵכֶר ignoratio.
צְפוֹנִי aquilonaris, von צָפוֹן aquilo.
קַדְמוֹנִי orientalis, von קֶדֶם.
תַּחְתִּי inferior, von תַּחַת.
אַדְמוֹנִי rufus, von אַדְמוֹן rubedo.
יְמָנִי, יְמִינִי dexter, von יָמִין, יָמָן dextra manus.
שְׂמָאלִי ſiniſter, von שְׂמֹאל, ſiniſtra manus.
יְדָעוֹנִי peritus, von יְדָעוֹן peritia.

b) insbeſondere

α) der Namen der Länder, Städte und Völker. Z. B.

כְּנַעֲנִי Cananitiſch; ein Cananit. Von כְּנַעַן Canaan.
מוֹאָבִי Moabitiſch; ein Moabit. Von מוֹאָב (Land und Volk).
יִשְׂרְאֵלִי Iſraelitiſch; ein Iſraelit. Von יִשְׂרָאֵל.

β) der Zahlwörter; wodurch dann Ordinalia aus den Cardinalibus entſtehen. Z. B.

שְׁלִישִׁי der dritte, von שְׁלִישׁ, שָׁלוֹשׁ drey ꝛc.

Register *)

nach den Stammwörtern.

א.

[אבב] אָבִיב §. 52, c. 214.
אָב §. 9, 1. 56.
§. 44. 189.

[אבד] אֹבֵד §. 62, 1. 240.
אֲבָדָה §. 11, 1. 72.
אֲבַדּוֹן §. 63. 250.
אַבְדָן } §. 32, 1. 140.
אָבְדָן }

[אבה] אָב Einl. p. 7. **).
§. 10, 2. 69.
Anm. 3. 71.
§. 11, 2. 73.
אֲבִיוֹן §. 32, 2. 143.
אֲבִיוֹנָה §. 32, 1. 140.

[אבל] אָבֵל §. 40. 175.
אֵבֶל §. 14, 1. 81.

[אבס] אבוס §. 15, 5. 90.
מְאֻבוּס §. 33, A. 156.

[אבע] אֲבַעְבּוּעוֹת §. 62, 2. 245.

[אבר] אֲבִיר §. 52, c. 215.
§. 57, 2. 231.
אַבִּיר §. 17. Anm. f) 99.
אֵבֶר §. 14, 5. 84.

[אגד] אֲגֻדָּה §. 62, 1. 242.
§. 62, 4. 247.

[אגו] אֲגַן §. 3, 2. 27.

[אגם] אֲגַם §. 8. 43.

[אגר] אֲגוֹרָה §. 3, 2. 28.

[אדם] אָדוֹם §. 45. 192.
אָדָם §. 5, 2. 38.
§. 42. 181.
אֲדָמָה §. 10, 2. 68.
אַדְמוֹנִי §. 68, 3. 258.
אֲדַמְדָּם §. 62, 2. 245.

[אדן] אָדוֹן §. 45. 192.
אֲדֹנִים §. 67, 2. 257.
אֲדֹנָי §. 67, 2. 257.

[אדר] אַדִּיר §. 57, 2. 231.
אַדִּירִי §. 68, 1. 257.
אֶדֶר §. 9, 1. 52.
(אֲדָר) §. 6, 6. 42.
אַדֶּרֶת §. 54, 1. 223.
§. 54, 5. 226.

[אהב] אֹהֵב §. 37. 167.
(אֲהֻבָה) §. 9, 1. 50.
אֵהֵב }
אֲהֵבָה } §. 9, 3. 57.
אוֹהֵב §. 4, 1. 32.

[אהל]

*) Die letzte Zahl bedeutet die Seite.

אֹהֶל [אהל §. 2, 7. 24.
אוֹב [אוב §. 3, 2. 29.
אוֹדָה [אוד §. 3, 2. 29.
אַוָּה [אוה §. 53, 1. 218.
תַּאֲוָה §. 36, 3. 161.
§. 36, 1. 162.
§. 36, 3. 165.
מַאֲוַי §. 28, 1. 123.
§. 28, 3. 126.
אֵי §. 17, 2. 98.
§. 17, 7. 103.
אוֹחַ [אוח §. 3, 2. 28.
אל [אול §. 40. 178.
אוּל §. 15, 1. 87.
אֲוִיל §. 17, 2. 97.
אוּלַת §. 53, 1. 218.
אֵזֶן [אזן §. 7, 1. et 2. 42.
אוֹן §. 3, 1. 27.
אור [אור §. 1, 4. 22.
§. 3, 4. 31.
§. 45. 191. et 195.
אוּר §. 51, b. et c. 209.
מָאוֹר §. 27, 1. 118.
§. 27, 5. 120.
§. 47. 202.
מְאוֹרָה §. 33, c. 157.
אזוב [אזב §. 3, 2. 27.
אזל [אזל §. 9, 1. 52.
אזן [אזן §. 4, 5. 36.
אָזֶן §. 40. 174.
מֹאזֶן §. 49. 205.
מֹאזְנַיִם §. 66. 254.
אזור [אזר §. 3, 5. 31.
אח [אחה §. 40. 174.
אחוז [אחז pag. 199.
אֲחֻזָּה §. 62, 1. 243.
— 3. 246.
אח [אחח §. 5, 7. 40.
אַחַר [אחר §. 40. 175.
§. 53, 2. 220.
אָחוֹר §. 45. 193.
אֲחוֹרֶן §. 32, 2. 142.
אֲחֹרֹן §. 32, 2. 143.
אֲחֹרַיִת §. 24, 1. 111.
— 2. 112.
אֲחוֹרַנִּית §. 32. 2. 142.
אש [אטש §. 9, 4. 62.
אשון [אטן §. 15, 4. 89.
§. 15, 5. 90.
אשר [אטר §. 53, 2. 219.
איב [איב §. 37. 167.
אֵיבֶת §. 37. 167.
אֵיבָה §. 13, 1. 77.
§. 13, 4. 79.
איד [איד §. 13, 1. 77.
איל [איל §. 6, 1. 41.
אֵילוֹת §. 26, 1. 114.
אַיִל §. 44, 3. 186. et 190.
אֵלוֹן §. 32, 2. 143.
אַיָּל §. 54, 2. 223.
אֵל §. 13, 1. 78.
§. 13, 2. 78.
אים [אים §. 1, 3. 21.
§. 45. 191.
אֵימָה §. 62, 1. 243.
אֵים §. 40. 179.
אֵימָה §. 11. Anm. 73.
§. 13, 1. 77.
— 3. 79.
— 4. 79.

אָכַל]אכל §. 54, 3. 226.
אֹכֶל §. 4, 3. 35.
§. 4, 1. 33.
אֲכִילָה §. 17, 1. 93.
§. 17, 3. 99.
מַאֲכָל §. 28, 3. 126.
מַאֲכֶלֶת §. 27, 3. 119.
מַאֲכֶלֶת §. 66. 255.

אָבַר]אבר §. 54, 2. 223.

אָלָה]אלה §. 5, 4. 40.
§. 10, 1. 67.
§. 10, 4. 70.
Anm. 3. 71.
תַּאֲלָה §. 36, 1. 162.

אֱלֹהַּ]אלה §. 3, 3. 29.
אֱלֹהִים §. 67, 2. 257.

אַלּוֹן]אלל §. 32, 2. 143.
אֱלוּל §. 15, 6. 90.

אֵלֶם]אלם §. 53, 2. 220.
אַלְמָה §. 62, 1. 242.
§. 62, 4. 247.
אַלְמָן
אַלְמָנָה } §. 32, 2. 143.
אַלְמֹן §. 32, 1. 140.
אַלְמָנוּת §. 32, 1. 140.

אַלּוּף]אלף §. 56, 2. 229.

אֵם]אמם §. 9. 48-49. et 65.
§. 44. 189.
אוֹם §. 3, 2. 28.

אֵמֶן]אמן §. 37. 168.
אֱמֶת §. 37. 168.
אֵמוּן §. 15, 1. 86.
אָמוּן §. 51, c. 208.

אָמַן §. 1, 3. 22.
§. 45. 192.
אֶמֶן §. 40. 175.
אָמֵן §. 5, 2. 38.
§. 42. 182.
אַמָּה §. 10, 2. 69.
אָמְנָה §. 37. 168.
אָמְנָם §. 67, 2. 257.
אֱמֶת §. 18, 1. 106.

אֵמִיץ]אמץ §. 57, 2. 231.
אֹמֶץ §. 4, 1. 34.
מָאֳמָץ §. 28, 1. 124.

אָמַר]אמר §. 4, 3. 35.
אֲמִיר §. 52, c. 215.
אִמְרָה = אֹמֶר §. 9, 4. 60.
Anm. 3. 66.
§. 14, 4. 84.
מַאֲמָר §. 28, 4. 127.

אֲנִיָּה]אנה §. 17, 1. 94.
תַּאֲנָה = תְּאֵנָה §. 36, 1. 160. et 162.

אֲנָחָה]אנח §. 10, 1. 67.
§. 10, 4. 69.

תְּאֻנִיָּה]אני §. 36, 1. 162.

אַף]אנף §. 8. Anm. 3. 45.
§. 9. 48. et 49.
§. 9, 4. 62.
§. 9, 5. 63.
§. 44. 189.
אֲנָפָה §. 42. 184.

אֲנָקָה]אנק §. 10, 1. 67.
§. 10, 4. 69.
§. 42, 184.

אֱנוֹשׁ]אנש §. 15, 2. 88.
§. 51, c. 208.

אֱנוֹשׁ Einl. p. 7.**)
אִישׁ §. 44. 187.
אִישׁוֹן §. 32, 2. 143.
[אסה] אָסוֹן §. 32, 1. 141.
[אסף] אָסַף §. 4, 1. 32.
אָסִיף §. 17, 6. 103.
אֲסֵפָה §. 11, 1. 72.
אֲסֵפִים §. 62, 4. 247.
אֲסַפְסוּף §. 62, 1. 243.
§. 62, 4. 247.
[אסר] אָסַר §. 54, 5. 226.
אָסָר §. 6, 5. 41.
אֲסוּר §. 15, 1. 85.
§. 15, 5. 90.
אָסִיר §. 17, 3. 99.
Anm. 100.
§. 52, a. 210.
אַסִּיר §. 57, 2. 231.
מַסֹּרֶת §. 47. 202.
מוֹסֵר §. 49. 205.
[אפד] אֵפוֹד §. 3, 5. 31.
[אפה] אֹפֶה et אֹפֶה §. 37. 167.
מַאֲפֶה §. 29, 1. 130.
§. 29, 4. 132.
[אפל] אָפֵל §. 40. 174.
אֲפֵלָה §. 11, 1. 72.
אֲפִילוּת §. 52, c. 214.
מְאֻפָּל §. 29, 1. 131.
[אפן] אֹפָן §. 2, 2. 23.
§. 38. 171.
§. 39. 172.
[אפק] אָפִיק §. 17, 7. 93.
§. 52, c. 214.
[אצל] אֵצֶל §. 14, 1. 81.

אֲצִיל §. 17, 2. 97.
§. 52, c. 215.
אַצִּיל §. 57, 2. et 3. 231.
[אצר] אוֹצָר §. 2, 3. 24.
§. 2, 7. 24.
[ארב] אֹרֶב §. 37. 168.
אֹרֶב §. 9, 1. 52.
§. 9, 7. 64.
אֹרֵב §. 4, 1. 33.
מְאֻרָּב §. 33, A. 150.
[ארג] אֹרֶג §. 9, 4. 61.
[ארה] אֲרִי §. 17, 2. 98.
אָרוֹן §. 32, 7. 145.
אֲרֻוָּה §. 16, 5. 92.
[ארז] אֶרֶז §. 44. 187.
[ארח] אֹרַח §. 37. 168.
§. 39. 172.
אֹרַח §. 4, 1. 34.
§. 4, 7. 37.
אֹרְחָה §. 37. 168.
§. 62. 240.
אֲרֻחָה §. 15, 5. 90.
[ארך] אֹרֶךְ §. 4, 1. 33.
אֶרֶךְ §. 9, 1. 54.
§. 9, 2. 57.
§. 44, 1. 186. et 187.
אֲרֻכָּה = אָרֹךְ §. 45. 192.
[ארן] אֹרֶן §. 39. 172.
[ארץ] אֶרֶץ §. 44. 187.
[ארר] אֹר §. 3, 2. 28.
יְאֹר §. 35, 1. 158.
מְאֹרָה §. 29, 1. 130.
[ארש] אֲרֻשַׁת §. 18, 1. 106.
§. 18, 4. 107.

[אשד]

אשׁ [אשׁד §. 9, 1. 50.
אִשָּׁה §. 11, 1. 72.
§. 11, 7. 74.
אשׁה [אשׁה §. 53, 3. 221.
אשׁל [אשׁל §. 14, 2. 83.
אשׁם [אשׁם p. 17. o)
§. 11. Anm. 73.
§. 40. 175.
אָשָׁם §. 5, 4. 39.
אַשְׁמָה = אָשָׁם §. 9, 4. 60.
אַשְׁמֹנִים §. 32, 7. 145.
אשׁף [אשׁף §. 54, 2. 224.
אשׁר [אשׁר §. 4, 1. 34.
אַשְׁרֵי = אָשָׁר §. 9, 1. 52.
אָשׁוּר §. 51, c. 208.
אַשּׁוּר §. 15, 1. 86.
§. 56, 1. 229.
§. 56, 4. 230.
אַשְׁרָה §. 11, 7. 74.
תְּאַשּׁוּר §. 60, 2. 236.
איתון [אתה §. 32, 1. 141.
את [אתת §. 9, 5. 63.
§. 44. 189.
אַתִּי §. 68. 257.

ב. ב

באר [בּאר §. 3, 3. 30.
§. 3, 4. 79.
באשׁ [בּאשׁ §. 51, c. 208.
בּאשׁ §. 3, 1. 25.
§. 4, 1. 33.
בגד [בּגד §. 9, 1. 52.
בּגדה §. 62, 1. 240.
בדא [בּדא §. 53, 2. 220.

בדד [בּדד בָּדָד §. 5, 1. 37.
בַּד §. 9, 1. 56.
לְבַד eod.
בדל [בּדל בָּדָל §. 5, 4. 39.
בְּדִיל §. 17, 3. 99.
מִבְדָּלָה §. 28, 1. 123.
§. 28, 3. 127.
בדק [בּדק בֶּדֶק §. 9, 4. 60.
בהה [בּהה בְּהוּ §. 4, 1. 34.
בהל [בּהל בֶּהָלָה §. 54, 1. 223.
בהם [בּהם בְּהֵמוֹת §. 18, 2. 106.
בְּהֵמָה §. 40. 179.
בהן [בּהן בְּהֹנָה = בְּהֻן §. 3, 2. 28.
בהר [בּהר בָּהִיר §. 52, c. 214.
בַּהֶרֶת §. 53, 2. 220.
בוא [בּוא בּא §. 1, 1. 21.
בִּיאָה §. 17, 1. 96.
מָבוֹא §. 27, 1. 118.
§. 33, A. 149.
et C. 150.
מוֹבָא §. 33, A. 151.
תְּבוּאָה §. 36, 1. 164.
בוב [בּוב בָּבָה §. 10, 2. 69.
בוך [בּוך מְבוּכָה §. 30, 1. 135.
בון . בין [בּין בִּינָה §. 17, 1. 96.
תְּבוּנָה §. 36, 1. 163.
בוס [בּוס בּוּס §. 45. 195.
מְבוּסָה §. 30, 1. 135.
תְּבוּסָה §. 36, 1. 162.
בוץ [בּוץ בּוּץ §. 51, b. et c. 209.

בּוּקָה [בוק §. 15, 1. 87.
מְבוּקָה §. 30, 1. 135.
בּוּשׁ [בוש §. 45. 194.
בּוּשָׁה §. 15, 1. 87.
§. 15, 4. 90.
בּשֶׁת §. 20, 1. 108.
מָבוּשׁ §. 33, A. 156.
בּוּזוּי [בזה §. 15, 1. 86.
בִּזָּיוֹן §. 58, 1. 233.
בּוּזָה=כּוּז §. 15, 1. 87.
בְּזָה=בַּז [בז §. 9, 1. 55.
אִבְחָה [בחה §. 31, 1. 137.
בִּחַן §. 4, 1. 33.
בַּחַן §. 9, 7. 64.
בָּחוֹן §. 55, 5. 227.
§. 55, 7. 228.
§. 56, 7. 230.
בָּחוּר [בחר §. 52. 210.
§. 56, 2. 229.
בָּחִיר §. 17. Anm. 100.
§. 52. 210.
§. 52, a. 211.
מִבְחוֹר §. 27, 1. 117.
מִבְחָר §. 28, 1. 122.
§. 28, 3. 127.
מִבְטָא [בטא §. 28, 1. 123.
בָּטַח [בטח §. 9. 47. et
§. 9, 1. 54.
בִּטָּחוֹן §. 58, 1. 233.
בָּטוּחַ §. 51, b. 207.
§. 56, 1. 228.
מִבְטָח §. 28, 1. 123.
§. 28, 3. 126.
בֶּטֶן [בטן §. 44. 187.
בֵּן=בִּן=בֶּן [בן §. 13,
1. 77.

בֵּין [בין §. 13, 2. 78.
§. 40. 179.
בַּיִת [בית §. 9. 46. et 48.
§. 9, 7. 65.
Anm. 3. 66.
§. 9, 4. 66.
בִּיתָן §. 32, 7. 145.
בּכא et בכה §. 5,
1. 37. et §. 5, 4. 39.
בּוֹכִי §. 46. 196.
בְּכָה §. 9, 1. 52.
בֶּכִי §. 17, 1. 95.
בְּכוּת §. 26, 1. 115.
בְּכִית §. 24, 1. 112.
בְּכוֹר [בכר §. 3, 1. 26.
§. 3, 3. 30.
בְּכֹרָה §. 3, 1. 26.
בְּכִירָה et בָּכִיר §. 52, c.
215.
בְּכוּרָה §. 56, 2. 229.
בְּלֹא [בלא §. 45. 192.
בָּלָה [בלה §. 40. 174.
בֶּלִי §. 17, 1. 95.
תִּבְלִית §. 36, 1. 162.
בְּלִיל [בלל §. 17, 2. 97.
תָּבֶל §. 65. 252.
תַּבְלוּל §. 60, 1. 236.
בֶּלַע [בלע §. 9, 1. 50.
בִּנְיָן [בנה §. 32, 4. 144.
מִבְנֶה §. 29, 1. 130.
§. 29, 4. 133.
תִּבְנִית §. 36, 1. 164.
§. 36, 5. 165.

בֵּן §. 14, 2. 82.
§. 41. 180.
בַּת §. 18, 2. 106.
[בנט] אַבְנֵט §. 31, 5. 139.
[בסר] בֶּסֶר §. 44. 187.
[בעה] בְּעִי §. 17, 1. 95.
[בעל] בּוֹעֵל §. 37. 167.
בַּעַל §. 9. 46-47-49.
§. 9. Anm. 3. 66.
§. 9, 4. 66.
§. 44, 1. 186.
§. 44. 187.
[בער] בַּעַר §. 53, 1. 219.
בְּעִיר §. 17, 2. 98.
בְּעֵרָה §. 11, 1. 72.
תַּבְעֵרָה §. 65, 1. 252.
[בעת] בְּעָתָה §. 10, 4. 69.
בְּעוּת §. 56, 1. 228.
[בצל] בֶּצֶל §. 9, 3. 58.
[בצע] בּוֹצֵעַ §. 37. 167.
[בצץ] בֹּץ §. 3, 2. 28.
בָּצָה erſt בֵּץ §. 9, 7. 65.
— §. 44. 189.
[בצק] בָּצֵק §. 40. 175.
[בצר] בָּצְרָה §. 54, 1. 223.
בְּצִיר §. 17, 6. 103.
§. 52, a. 210.
בְּצָרוֹן §. 58, 7. 235.
בַּצֶּרֶת §. 55, 1. 226.
מִבְצָר §. 33, A. 150.
[בקע] בְּקִיעִים §. 17, 1. 94.
§. 17, 4. 101.
[בקק] בַּקְבּוּק §. 62, 2. 245.

[בקר] בֹּקֶר §. 4, 6. 36.
בָּקָר §. 42. 184.
בּוֹקֵר §. 37. 168.
בַּקָּרָה §. 54, 1. 223.
בְּקָרֶת eod.
[ברא] בְּרִיאָת §. 17, 1. 93.
§. 17, 4. 101.
בָּרִיא §. 17, 2. 98.
§. 52, c. 214.
[ברד] בָּרָד §. 5, 4. 39.
בְּרוֹר §. 1, 3. 21.
§. 45. 192.
[ברה] בַּר §. 8. Anm. 2. 44.
בְּרִיָּה erſt בְּרִי §. 17, 3. 100.
בָּרוּת §. 26, 3. 116.
בְּרִית §. 24, 1. 112.
[ברח] בְּרִיחַ §. 17, 2. 97.
בָּרִיחַ §. 52, 6. 214.
§. 57, 2. et 3. 231.
מִבְרָח §. 28, 1. 122.
— 2. 125.
[ברך] בֶּרֶךְ §. 44. 187.
בְּרֵכָה §. 40. 178.
[ברם] בְּרוֹמִים = §. 1, 3. 22.
[ברק] בָּרָק §. 5, 4. 39.
בָּרֶקֶת §. 54, 2. 225.
בְּרָקִים §. 32, 2. 142.
[ברר] בָּר §. 42. 182.
בֹּר §. 3, 1. 26.
בִּירִית et בּוֹר §. 3, 5. 31.
בְּרֻבִּרִים §. 62, 4. 248.
[ברש] בְּרֹשׁ §. 3, 2. 28.

בֶּשֶׁל [בשל §. 40. 174.
מִבַּשֶּׁלֶת §. 59. 236.
בֹּשֶׂם [בשם §. 4, 2. 35.
בֹּשֶׂם §. 42. 182.
בָּשַׂר [בשר §. 5, 5. 40.
בְּשָׂרָה §. 3, 1. 25.
— 3. 29.
בִּשֵּׁשׁ [בשש §. 3, 4. 30.
בָּתָה [בתה §. 5, 1. 37.
— 3. 39.
§. 10, 3. 69.
בְּתוּלָה [בתל §. 51, a. 206.
בֶּתֶר [בתר §. 9, 1. 50.
— 4, 61.
בַּת [בת §. 9, 5. 63.

ג. ך.

גָּאָה [גאה §. 14, 2. 83.
§. 41. 180.
§. 53, 2. 220.
גָּאוֹן §. 32, 1. 140.
גְּאוּת §. 26, 1. 114.
גְּאֵל [גאל §. 4, 1. 33.
גֹּאֵל §. 37. 167.
גַּב [גבא §. 14, 7. 85.
גֵּב [גבב §. 9, 1. 56.
גְּבִיט erſt גֵּב §. 13, 4. 79.
גָּבָה [גבה §. 42. 182.
גְּבַהּ §. 45. 192.
גְּבֹהַּ §. 4, 1. 34.
גְּבִי §. 68, 1. 257.
גְּבֹהַּ §. 3, 1. 25.
גַּבְהוּת §. 26, 1. 115.
גִּבֵּחַ [גבח §. 53, 2. 220.
גַּבַּחַת §. 53, 1. 218.

גִּבּוֹל [גבל §. 15, 1. 85.
— 2. 88.
גִּבְלוּת §. 26, 1. 115.
מִגְבָּלָה §. 28, 1. 121.
— 3. 126.
גִּבֵּן [גבן §. 53, 2. 220.
גַּבְנוּן §. 62, 1. 242.
גְּבִינָה §. 17, 4. 101.
גֶּבַע [גבע §. 52, a. 211.
גֶּבֶר [גבר §. 44. 188.
גִּבֶּר §. 8, 2. 43.
§. 43. 185.
גִּבּוֹר §. 55, 2. 227.
גְּבִיר §. 17, 2. 97.
גְּבֶרֶת §. 18, 2. 106.
§. 42. 182.
גְּבוּרָה §. 15, 1. 87.
גַּד [גדד §. 9, 3. 59.
גְּדָד §. 15, 1. 86.
— 3. 89.
גְּדִי [גדה §. 17, 2. 98.
גָּדַל [גדל §. 42. 182.
גְּדוֹל §. 13. 21.
§. 45. 193.
גֶּדֶל §. 11. Anm. p. 73.
§. 40. 175.
גֹּדֶל §. 4, 1. 33.
גְּדוֹל §. 15, 1. 87.
גְּדִילִים von גֶּדִיל §. 52, a. 211.
מִגְדָּל §. 33, A. 151.
גְּדוּפָה [גדף §. 56, 1. 228.
גְּדוּפָה §. 15, 1. 85.
גֶּדֶר [גדר et גָּדֵר §. 9, 2. 57.
גֹּדֶר §. 37. 168.

גְּדֵרוֹת

גִּיא [גיא §. 9, 3. 57.
גִּיד [גיד §. 17, 2. 98.
§. 52, c. 216.
גִּיר [גיר §. 17, 2. 97.
גַּלַּב [גלב §. 54, 2. 223.
גָּלַד [גלד §. 44. 187.
גָּלָה [גלה §. 26, 1. 114.
— 3. 116.
גָּלַל [גלל §. 3, 2. 27.
גַּל §. 9, 3. 59.
גֶּלֶל §. 9, 3. 58.
גְּלָלָה §. 3, 2. 27.
גִּלְיוֹן §. 58, 5. 235.
גָּלַל §. 5, 4. 39.
גִּלְיָלָה = גִּלִּיל §. 17, 7. 103. et §. 52, a. 211.
גְּלִילִים §. 17, 7. 103.
גִּלּוּל §. 56, 2. 229.
גַּלְגַּל §. 62, 3. 246.
גִּלְגֹּלֶת §. 62, 3. 247.
מִגְדָּלָה §. 29, 3. 132.
— 4. 132.
גָּלַם [גלם §. 3, 5. 31.
גָּמָא [גמא §. 28, 1. 121.
גָּמַד [גמד §. 54, 2. 224.
גֹּמֶד §. 4, 3. 35.
גָּמוּל [גמל §. 15, 1. 86.
גָּמָל §. 42. 184.
תַּגְמוּל §. 36, 1. 162.
גַּנַּב [גנב §. 54, 2. 224.
גְּנָבָה §. 11, 1. 72.
— 3. 74.
גָּנַז [גנז §. 9, 4. 61.
גַּן [גן §. 9, 3. 59.
— Anm. 2. 65.

מָגֵן

גְּדֵרוֹת §. 18, 2. 106.
— 4. 107.
גָּדַשׁ [גדש §. 17, 7. 104.
§. 52, a. 211.
גּוֹב [גוב §. 45. 195.
גֵּב §. 40. 178.
גְּוִיָּה [גוה §. 17, 2. 97.
גּוּז [גוז §. 45. 195.
גּוֹחַ [גוח §. 45. 194.
גִּיל et גִּילָה [גול §. 17, 1. 95.
גָּר [גור §. 42. 182.
גֵּר §. 40. 178.
מָגוֹר §. 27, 1. 118.
— 3. 119.
מָגוֹר §. 30, 1. 134.
— — 135.
— 3. 135.
§. 33, A. 156.
מְגוּרָה §. 33, A. 156.
גֵּז [גז §. 9, 1. 56.
— 3. 59.
גֵּזִית §. 24, 1. 111.
— 3. 112.
גָּזַל [גזל §. 11, 3. 74.
גֵּזֶל §. 14, 3. 83.
גַּרְזֶל §. 2, 3. 24.
גָּזַם [גזם §. 42. 184.
גָּזַע [גזע §. 9, 4. 61.
גָּזַר [גזר §. 9, 4. 60.
גְּזֵרָה §. 11, 1. 72.
מַגְזֵרָה §. 66. 255.
גָּחוֹן [גחה §. 32, 2. 143.
גַּחֶלֶת = גָּחָל [גחל §. 54, 2. 223.

מָגֵן §. 66. 255.
מַגְפָּה §. 64. 251.
מַגְרֵפָה §. 30, 1. 135.
— 4. 136.
גִּעַל [נגעל §. 4, 1. 32.
מִגְעֶרֶת [נגער §. 28, 1. 122.
גָּרַב [נגרב §. 5, 1. 37.
תִּגְרָה [נגרה §. 36, 1. 162.
גּוֹרָל [נגרל §. 2, 2. 23.
§. 38. 170.
גֵּרֶם [נגרם §. 9, 1. 54.
§. 44. 188.
גֵּרֶן [נגרן §. 4, 7. 37.
גֵּרֶשׁ נגרס §. 9, 3. 58.
מִגְרָעָה [נגרע §. 28, 1. 124.
אֲגֵרוֹף [נגרף §. 31, 4. 138.
מִגְרָפָה §. 33, A. 150.
גֵּרָה (גֵּר) [נגרר §. 9, 3. 60.
גַּרְגַּר §. 62, 1. 244.
מִגֵּרָה §. 66. 255.
גֵּרַשׁ [נגרש §. 9, 1. 50.
— 3. 57.
מִגְרָשׁ §. 33, B. 153.
גִּרוּשָׁה §. 15, 1. 85.
גֵּשֶׁם [נגשם §. 9, 4. 61.
גַּת [נגתת §. 9, 4. 62.

ד. ט.

דְּאָבָה [דאב §. 10, 1. 68.
דְּאָגָה [דאג §. 10, 1. 67.
דָּאָה [דאה §. 40. 174.
דָּבָא [דבא §. 4, 1. 34.
דְּבָה (דַּב) [דבב §. 9, 4. 62.
דֹּב §. 3, 2. 29.
דִּבְלָה [דבל §. 11, 3. 74.
§. 18, 3. 107.
דָּבַק [דבק §. 11. Anm. 73.
§. 40. 174.
דֶּבֶק §. 9, 1. 52.
דָּבָר [דבר §. 5, 3. 38.
— 4. 39.
דֹּבֶר §. 53, 1. 219.
— 4. 222.
דְּבִיר §. 17, 7. 104.
דְּבוֹרָה §. 3, 2. 29.
מִדְבָּר §. 28, 4. 128.
§. 33, B. 154.
דָּבַשׁ [דבש §. 8. 43.
דַּבֶּשֶׁת §. 53, 2. 220.
דָּגָן [דגה §. 32, 2. 143.
מַדְהֵבָה [דהב §. 33, A. 154.
דְּהָרָה [דהר §. 10, 1. 68.
דָּג [דוג §. 42. 184.
דָּגָן §. 32, 2. 143.
דּוֹד [דוד §. 1, 1. 21.
— 3. 22.
§. 3, 1. 26.
— 3. 30.
דּוֹד §. 15, 7. 90.
דּוּדָאִים §. 16, 5. 92.
דָּוָה [דוה §. 40. 175.
דַּוָּי §. 54, 2. 224.
דַּוַּי §. 8, 1. 43.
מַדְוֶה §. 29, 1. 130.
— 4. 133.
מְדוּכָה [דוך §. 47. 202.

נדום

דּוֹם [דום §. 15, 1. 87.
דּוֹן [דון §. 54, 2. 224.
דִּין §. 17, 1. 95.
— 4. 101.
דּוּן §. 15, 1. 87.
מָדוֹן §. 27, 4. 119.
מְדָנִים aus מדן §. 28, 4. 127.
מְדִינָה §. 30, 1. 135.
— 3. 136.
דּוּר [דור §. 1, 4. 22.
§. 3, 4. 31.
דּוּר §. 51, b et c. 209.
מְרוּרָה §. 30, 1. 134.
— 4. 136.
דִּישׁ [דוש §. 9, 1. 56.
מְרוּשָׁה §. 30, 1. 135.
— 3. 135.
דִּישׁן §. 32, 2. 144.
דִּחִי [דחה §. 17, 1. 96.
מַדְחֵה §. 29, 1. 131.
מַדְחֵפוֹת [דחף §. 29, 1. 131.
דִּיוֹ [דיה §. 3, 2. 27.
דָּיֵק [דיק §. 40. 174.
דַּכָּא [דכא §. 54, 2. 224.
דָּכָה (דַּךְ) [דכה §. 9, 1. 55. et §. 17, 1. 97.
דַּךְ [דך §. 9, 3. 59.
דָּלִי [דלה §. 17, 5. 102.
דָּלִיּוֹת §. 24, 2. 112.
דַּל [דלל §. 42. 183.
דֶּלֶף [דלף §. 9, 1. 54.

דֶּלֶת [דלת §. 53, 2. 221.
דָּמִי et דְּמִי [דמה §. 17, 1. 96. et 97.
דִּמְיוֹן §. 32, 1. 141.
דָּם §. 40. 174.
דָּמָה und דֹּם [דמם §. 3, 1. 27. et §. 3, 2. 28.
דְּמָמָה §. 10, 1. 68.
מַדְמֵנָה [דמן §. 33, A. 155.
דָּמַע [דמע §. 9, 4. 60.
דָּנָג [דנג §. 2, 2. 23.
דָּפִי [דפה §. 17, 1. 97.
דַּק [דקק §. 9. 48.
דַּק §. 3, 2. 28.
מַדְקֵרֶת [דקר §. 28, 1. 124.
דְּרָאוֹן [דרא §. 32, 1. 141. et §. 58, 1. 233.
דָּרְבֹן [דרב §. 32, 2. 142. §. 58, 2. 234.
מַדְרֵגָה [דרג §. 33, C. 156.
דֶּרֶךְ [דרך §. 5, 5. 40.
דֶּרֶךְ §. 9, 7. 64.
מִדְרָךְ §. 33, A. 151.
דֹּר [דרר §. 3, 1. 25.
— 2. 29.
דַּרְדַּר §. 62, 2. 246.
דָּרְיָוֶשׁ [דרש §. 62, 1. 243.
מִדְרָשׁ §. 28, 1. 123.
— 2. 125.
דֶּשֶׁא [דשא §. 44. 188.
דֶּשֶׁן [דשן §. 40. 175.

ה.

ה. 8.

הבל §. 9, 1. 52.
הֶבֶל §. 11, 1. 72.
§. 13, 1. 77.
הבר §. 37. 167.
הגה §. 9, 1. 50.
הָגִיג §. 17, 1. 94.
הֲגִיוֹן §. 58, 1. 233.
הֶגְיוֹן §. 32, 1. 140.
הֲגוּת §. 26, 1. 114.
הגיה §. 52, c. 214.
הדד §. 62, 4. 248.
הדם §. 3, 3. 30.
הדס §. 8. 43.
הדר §. 5, 1. 37.
הַדְרָה §. 10, 1. 67.
הֲדָר §. 12. 75.
הוד §. 3, 1. 26.
הוה §. 53, 2. 220.
הום §. 36, 7. 161. und 165.
מְהוּמָה §. 30, 1. 134. und 135.
§. 30, 6. 136.
הון §. 1, 4. 22.
§. 3, 4. 31.
יְהוָה i. ס יְהֹוָה §. 35, 2. 159.
היכל §. 12. 57.
§. 62, 7. 249.
הלך §. 14, 1. 82.
— 2. 82.
§. 41. 180.
מְהַלֵּךְ §. 28, 1. 122.
מְהֵלֵךְ §. 29, 1. 130.
§. 33, A. 150.
הלל §. 56, 1. 229.
— 4. 230.
הִתּוֹל §. 62, 1. 241.
הִלֻּלוֹת et הִלֻּלָה §. 62. 240.
מְהַלֵּל §. 28, 1. 124.
מְהֻלָּל §. 62, 1. 241.
תְּהִלָּה §. 65, 1. 252.
הלם §. 3, 1. 25.
— 4. 30.
הַלְמוּת §. 26, 5. 116.
יְהֵלוֹם §. 35, 1. 158.
מְהֻלָּמוֹת §. 62, 1. 242.
המה §. 14, 4. 84. und 102.
הָמוֹן §. 32, 1. 141.
— 2. 143.
הֲמִית §. 24, 1. 112.
— 2. 112.
הוֹמִי §. 46. 196.
המם §. 9, 3. 57.
מַהְמֻרָה §. 33, c. 150.
הסה für חָס §. 5, 1, 38.
הפך §. 4, 1. 33.
הֵפֵךְ §. 14, 1. 81.
— 4. 84.
הֲפֻכָּה §. 11, 1. 72.
הַפְכָּךְ

הַפֵּכְפֶּךְ §. 62, 2. 245.
מַהְפֵּכָה §. 29, 1. 131.
מַהְפֶּכֶת §. 33, A. 151.
תַּהְפֻּכָה §. 36, 1. 162.

הרג [הֶרֶג §. 9, 1. 50.
הֲרֵגָה §. 11, 1. 72.

הרה [הֹרֶה §. 37. 168.
הָרָה §. 37. 168.
הָרָה §. 40. 174.
הֵרִית §. 24, 2. 118.
הֵרוֹן
הֵרָיוֹן } §. 58, 1. 233.

הרם [אַרְמוֹן et הַרְמוֹן §. 32, 7. 145.
הֶרֶס §. 9, 1. 51.
הֲרִיסוּת §. 17, 1. 93.
§. 26, 1. 114.

הרר [הֶרֶר §. 42. 182.
הָרֵי §. 68, 1. 257.

ו. ו

ולד [וָלָד et וֶלֶד §. 9, 2. 57.

ז. ז

זאב [זְאֵב §. 40. 179.
§. 41. 180.
זבב [זְבוּב §. 15, 2. 88.
זבד [זֶבֶד §. 9, 3. 58.
זבח [זֶבַח §. 9, 1. 50.
Anm. 4. 66.
זֶבַח §. 9, 3. 58.
מִזְבֵּחַ §. 33, A. 155.

זבל [זְבוּל §. 15, 1. 86.
— 7. 90.
זְבוּלוּן §. 32, 1. 141.
זה [זֹאת §. 17, 6. 103.
זהר [זֹהַר §. 4, 1. 34.
זוב [זוֹב §. 3, 1. 27.
זוד [זֵד §. 13, 1. 78.
— 2. 78.
§. 40. 179.
זָדוֹן §. 32, 2. 144.
זוה [זָוִית §. 24, 7. 113.
מֶזֶג §. 33, A. 154.
זוז [מְזוּזָה §. 33, A. 156.
זִיז §. 17, 1. 94.
זון [זוֹנָה §. 1, 5. 22.
§. 3, 5. 31.
מָזוֹן §. 27, 3. 119.
זוע [זוּעַ §. 15, 1. 87.
זור [זַרְזִיר §. 62, 3. 246.
זָר §. 42. 183.
מָזוֹר §. 27, 3. 119.
מְזֻמָּר §. 33, A. 151.
זוז [זִיז §. 17, 3. 99.
זית [זַיִת §. 44. 189.
זך [זַךְ §. 42. 183.
זכוכית [זְכוּכִית §. 24, g). 111.
— 3. 112.
זכר [זֵכֶר §. 9, 1. 51.
— 3. 57.
§. 14, 1. 81.
זָכָר §. 14, 4. 84.
זָכוּר §. 15, 2. 88.
§. 51, b. 207.
זִכָּרוֹן §. 58, 1. 233.
— 5. 235.

זִכְרוֹן §. 32, 1. 140.
אַזְכָּרָה §. 31, 1. 137.
— 5. 139.
מַזְלֵג זלג §. 66. 255.
מִזְלָגָה §. 48. 204.
זוֹלֵל זלל §. 37. 167.
זָלָה (זל) §. 3, 1. 26.
— 2. 28.
זְלוּת §. 26, 1. 114.
זַלְזָל §. 62, 2. 246.
זָמַם זמם §. 5, 3. 39.
זָמָה (זם) §. 9, 1. 56.
— 4. 62.
מְזִמָּה §. 29, 1. 131.
— 3. 132.
זְמַן זמן §. 6, 6. 42.
זָמִיר זמר §. 17, 1. 94.
— 4. 100.
— 6. 103.
זְמוֹר §. 1, 3. 21.
זְמָרָה=(זָמֹר) §. 9, 1. 50.
— 3. 58.
Anm. 3. 66.
זְמָרָה §. 23, 1. 110.
זְמֹרֶת ibid.
זְמִירָה §. 17, 1. 94.
מִזְמוֹר §. 27, 1. 118.
— 4. 119.
מַזְמֵרָה §. 66. 255.
זָנַב זנב §. 42. 182.
זוֹנָה זנה §. 37. 168.
זְנוּת §. 26, 1. 115.
זְנוּן §. 15, 1. 87.
תַּזְנוּת §. 36, 1. 162.
זַעַם זעם §. 9, 1. 54.

זַעַף זעף §. 9, 1. 53.
זַעַק זעק §. 9, 1. 54.
זְעָקָה §. 10, 1. 68.
זָעַר זער §. 13, 1. 77.
מִזְעָר §. 28, 1. 124.
— 2. 125.
זָקַן זקן §. 11. Anm. 73.
§. 40. 174.
זָקֵן §. 4, 1. 33.
זָקָן §. 5, 4. 39.
זְקֻנָה (aus זָקֵן) §. 9, 1. 53.
זָקַק (זְקִים) זק §. 9, 5. 63.
§. 44. 189.
זָרָה זרה §. 62, 3. 246.
זֶרֶת §. 18, 4. 107.
— 5. 107.
זֵר §. 14, 5. 84.
זָרָא §. 5, 4. 39.
זָרִים (זָרָה) §. 55, 2. 220.
מִזְרֶה §. 49. 205.
זָרַח זרח §. 9, 1. 54.
אֶזְרָח §. 31, 2. 138.
מִזְרָח §. 33, A. 151.
זָרַם זרם §. 9, 1. 51.
זָרַע זרע §. 9, 1. 50.
— 3. 57.
זְרוּעַ §. 56, 1. 228.
— 3. 229.
זְרוֹעַ §. 3, 2. 27.
זַרְעוֹן §. 31 2. 138.
— 5. 139.
זְרָעִים §. 58, 4. 234.
מִזְרָע §. 33, A. 151.
מִזְרָק זרק §. 48. 203.

ח.

ח. ך. ך.

חבא [חבא §. 32, 1. 141.
מַחֲבֵא §. 33, A. 151. et 155.
מַחֲבוֹא §. 33, A. 149.
חבב [חבב חוֹב §. 3, 2. 28.
חבה [חבה מְחֻבָּה §. 48. 204.
חבל [חבל חֶבֶל §. 9, 5. 62.
חֵבֶל §. 14, 1. 81.
— 4. 84.
חֶבֶל §. 3, 5. 31.
חִבֵּל §. 53, 3. 221.
חִבֵּל §. 37. 167.
תַּחְבוּלָה §. 36, 1. 164.
— 4. 165.
חבק [חבק חִבּוּק §. 56, 1. 229.
חבר [חבר חָבֵר §. 40. 175.
חַבָּר §. 54, 2. 224.
חֶבֶר §. 9, 1. 54.
חֶבְרָה §. 14, 1. 82.
חַבּוּרָה §. 51, b. 207.
§. 56, 2. 229.
חֶבֶרֶת §. 21. 109.
§. 37. 167.
חֶבֶרֶת §. 18, 2. 106.
§. 40. 175.
חֲבַרְבְּרוֹת §. 62, 4. 247.
הִתְחַבְּרוּת §. 62, 1. 241.
מַחְבֶּרֶת §. 33, A. 151.
מַחְבָּר pag. 197.
מַחְבֵּרָה §. . 238.
חבת [חבת חֲבִית §. 17, 1. 94.
חגא [חגא חָגָא §. 5, 1. 37.
חגב [חגב חָגָב §. 42. 184.
חגג [חגג חָג §. 5, 1. 38.

חגר [חגר חָגוֹר §. 1, 3. 22.
§. 45. 192.
חֲגוֹר §. 3, 5. 31.
מַחֲגֶרֶת §. 47. 202.
חדד [חדד חַדּוּר §. 56, 1. 228.
חדה [חדה חֶדְוָה §. 14, 1. 81.
חדל [חדל חָדֵל §. 11. Anm. 73.
§. 40. 175.
חדק [חדק חֶדֶק §. 14, 2. 82.
חדר [חדר חֶדֶר §. 9, 7. 64.
חָדָר §. 5, 5. 40.
חדש [חדש חָדָשׁ §. 42. 181.
חֹדֶשׁ §. 4, 6. 36.
חוב [חוב חוֹב §. 31, 1. 27.
חוג [חוג חוּג §. 15, 4. 89.
מְחוּגָה §. 50. 205.
חוד [חוד חִידָה §. 17, 4. 102.
§. 52, a. 213.
חוה [חוה חַוָּה §. 53, 2. 221.
חוז [חוז מָחוֹז §. 27, 1. 118.
חוח [חוח חוֹחַ §. 3, 2. 29.
חָח §. 42. 183.
חוט [חוט חוּט §. 15, 5. 90.
חול [חול יָחִיל §. 35, 4. 159.
§. 65. Anm. 2. 254.
חִיל §. 17, 1. 96.
— 4. 101.
חוֹל §. 3, 5. 31.
§. 45. 194.
חוֹלָה ibid.
חַלְחָלָה §. 62, 1. 244.
מָחוֹל erſt מְחוֹלָה §. 27, 1. 118. et 4. 119.

חום [חום §. 51, b. et c. 209.

חוף [חוף §. 3, 7. 32.

חוץ [חוץ §. 15, 7. 91.
חיצון §. 32, 2. 144.

חור [חור §. 51, b. et c. 209.
חור §. 3, 2. 29.
§. 45. 194.

חוש [חוש §. 15, 1. 87.
חיש §. 17, 1. 95.

חזה [חזה §. 4, 1. 33.
§. 37. 168.
חזיון §. 32, 1. 140.
חזות §. 26, 1. 114.
חזות §. 25, 1. 113.
מחזה §. 33, C. 156.

חזז [חזיז §. 17, 5. 102.

חזן [חזן §. 4, 1. 34.

חזק [חזק §. 40. 174.
חזק §. 42. 182.
חזק §. 14, 1. 82.
חזק §. 4, 1. 33.

חזר [חזיר §. 17, 2. 98.
חזרון §. 32, 1. 141.

חטא [חטאה et חטא §. 54, 1. 223.
— 2. 224.
חטא §. 14, 1. 81.
חטאה et חטא §. 5, 4. 39.

חטב [חטובה §. 15, 5. 90.

חטר [חטר §. 39. 172.

חיה [חי §. 8, 1. 43.
— 2. 43.
חיה §. 40. 175.

חיל [חיל §. 9, 1. 56.
חל §. 13, 5. 79.

חיץ [חיץ §. 44. 190.

חיק [חיק §. 9. Anm. 1. 65.
§. 13, 4. 79.

חכם [חכם §. 42. 181.
חכמה §. 4, 1. 34.

חלב [חלב §. 40. 175.
חלב §. 14, 1. 82.

חלד [חלד §. 9, 6. 64.
חלד §. 39. 172.

חלה [חלי §. 17, 1. 96.
חלה et חלי §. 17, 5. 103.
מחלה §. 29, 1. 130.
מחלוי §. 30, 1. 135.
תחלואה §. 36, 1. 162.

חלל [חלל §. 5, 1. 37.
— 3. 38.
§. 42. 183.

חלול §. 52, a. 211.
— c. 216.

חלון §. 32, 7. 45.

מחול §. 47. 202.

תחלה §. 65, 1. 252.

חלם [חלום §. 3, 1. 25.
— 3. 30.
חלמות §. 54, 2. 224.
אחלם §. 31, 2. 138.

חלף [חלף חֵלֶף §. 14, 1. 82.
חֲלוֹף §. 3, 1. 26.
חֲלִיפָה §. 17, 1. 94.
מַחֲלָף §. 48. 203.
מַחֲלָפָה §. 28, 4. 128.

חלץ [חלץ חֲלִיצָה §. 17, 4. 101.
מָחֳלָצָה §. 48. 204.

חלק [חלק חֵלֶק §. 14, 1. 81.
— 4. 84.
חָלָק §. 42. 182.
חֲלָקָה ut in חֵלֶק.
חֲלָקָה §. 62, 1. 242.
חַלֵּק §. 56, 1. 228.
חֲלוּק ibid.
חֵלֶק §. 53, 1. 219.
— 4. 222.
חֲלַקְלַק §. 62, 1. 243.

חלש [חלש חַלָּשׁ §. 54, 2. 224.
חֲלוּשָׁה §. 15, 1. 86.

חמא [חמא חֵמְאָה §. 14, 2. 83.
מַחֲמָאָה §. 28, 1. 122.

חמד [חמד חֶמֶד §. 9, 1. 51.
חֲמוּד §. 15, 1. 86.
— 3. 89.
מַחְמָד §. 28, 3. 126.
מַחֲמָד §. 28, 1. 122.
מַחֲמוּד §. 30, 1. 135.

חמה [חמה חֵם §. 40. 175.
חוֹמָה §. 3, 2. 28.
§. 45. 194.

חמט [חמט חֹמֶט §. 39. 173.

חמל [חמל חֶמְלָה §. 14, 1. 82.
מַחְמֶל §. 28, 3. 127.

חמם [חמם חֵם §. 9, 1. 56.
חֹם §. 3, 1. 27.
חַמָּה (חֵם) §. 9, 1. 56.
חַמָּן §. 32, 2. 143.

חמס [חמס חָמֵס §. 5, 4. 39.
תַּחְמָס §. 36, 2. 160. und 164.

חמץ [חמץ חֻמֶץ §. 40. 175.
חָמֵץ §. 4, 2. 35. §). §. 39. 173.
חָמוּץ §. 51, c. 208.
חָמוּץ §. 45. 193.
חָמִיץ §. 52, c. 215.
חֲמָצָה §. 4, 1. 33.

חמר [חמר חֹמֶר §. 39. 172.
חֵמָר §. 12, 2. 76.
חֶמֶר §. 44. 187.
חֲמוֹר §. 3, 2. 29.
— 4. 30.
יַחְמוּר §. 35, 5. 160.

חנה [חנה חֲנִית §. 24, 5. 112.
חֲנוּת §. 26, 7. 116.
מַחֲנֶה §. 33, A. 155.
תַּחֲנוֹת §. 36, 1. 162.

חנט [חנט חֲנוּטִים §. 15, 5. 90.

חנך [חנך חֵךְ §. 9, 5. 63.
§. 44, 2. 186. und 189.
חֲנֻכָּה §. 62, 1. 242.
חֲנִיךְ §. 52, a. 211.

חנן [חנן חֶנֶן §. 14, 1. 81.
חֵן §. 9, 1. 56.
חִנָּם §. 67, 2. 257.
חִנָּן §. 17, 1. 95.

חֲנִין §. 17, 1. 94.
תְּחִנָּה §. 65, 1. 252.
— 2. 253.
תַּחֲנוּכִים §. 36, 1. 164.
חנף] חָנֵף §. 40. 175.
חָנֶף §. 4, 1. 33.
חנק] מְחַנָּק §. 28, 1. 122.
חסד] חֶסֶר §. 9, 1. 53.
חָסִיר §. 52, c. 216.
חסה] חֲסוּת §. 26, 1. 115.
מַחֲסֶה §. 29, 1. 131.
— 3. 132.
חסל] חֲסִיל §. 17, 2. 98.
חסם] מַחֲסוֹם §. 47. 202.
חסן] חֲסִין §. 17, 2. 97.
חָזוֹן §. 45. 192.
חסר] חֹסֶר §. 4, 1. 33.
חָסָר §. 5, 1. 37.
חֶסֶר §. 9, 1. 54.
חָסֵר §. 40. 175.
מַחְסוֹר §. 27, 1. 118.
חפה] חַף §. 9, 3. 59.
חפז] חִפָּזוֹן §. 58, 1. 233.
חפן] חֹפֶן §. 39. 172.
חפף] חוֹף §. 1, 7. 23.
§. 3, 1. 26.
— 3. 30.
חפץ] חָפֵץ §. 40. 175.
חֵפֶץ §. 14, 1. 81.
— 3. 83.
חפר] חֲפַר פֵּרוֹת §. 62, 2. 245.
חפש] חֹפֶשׁ §. 4, 1. 34.
חָפְשָׁה eod.
חפש] חֵפֶשׁ §. 14, 1. 81.
חצב] מַחְצֵב §. 29, 1. 130.
חצה] חֲצִי §. 17, 4. 101.
חֲצוֹת §. 25, 1. 113.
— 4. 113.
מַחֲצָה §. 28, 4. 128.
מַחֲצִית §. 29, 4. 133.
חצן] חֹצֶן §. 4, 5. 36.
חֵצֶן §. 9, 5. 62.
חצץ] חֵץ §. 44. 190.
חָצָץ §. 42. 181.
חצר] חֵצֵר §. 11, 7. 74.
חָצִיר §. 52, c. 215.
חֲצֵצְרָה §. 62, 5. 248.
חקק] חֹק §. 3, 3. 30.
— 1. 26.
חָקָק §. 5, 3. 30.
חֻקָּה §. 3, 1. 26.
חקר] חֵקֶר §. 14, 1. 81.
מֶחְקָר §. 28, 3. 126.
חרא] חָרָא §. 5, 3. 38.
מַחֲרָאָה §. 33, A. 151.
תַּחֲרָא §. 36, 5. 165.
חרב] חָרֵב §. 40. 175.
חֹרֶב §. 4, 1. 33.
חָרְבָּה ibid.
§. 4, 7. 36.
חֶרֶב §. 9, 1. 50.
— 3. 55.
— 5. 62.
חָרְבָה §. 53, 1. 223.
§. 54, 3. 225.
חַרְבוֹן §. 32, 1. 142.

חרד]

חרד] חָרֵד §. 40. 175.
חרה] חֲרִי §. 17, 1. 97.
חָרוֹן §. 32, 1. 141.
חרז] חָרוּז §. 51, a. 206.
חרט] חֶרֶט §. 9, 5. 63.
חֲרִיט §. 17, 7. 103.
חרך] חָרָךְ §. 5, 5. 40.
חרל] חָרוּל §. 51, c. 208.
חרם] חֵרֶם §. 9, 1. et 3. 51.
חֵרֶם §. 14, 1. 81.
— 3. 83.
— 5. 84.
חרם] חֵרֶס §. 44. 188.
חרף] חֹרֶף §. 4, 4. 36.
— 6. 36.
חֲרָפָה §. 14, 1. 81.
— 4. 84.
חרץ] חָרוּץ §. 51, c. 208.
§. 56, 1. 229.
חַרְצָן §. 32, 2. 143.
חֲרִיץ §. 17, 5. 102.
§. 52, c. 216.
חרר] חַרְחֹר §. 62, 1. 244.
חֲרַר §. 40. 175.
חֹר §. 3, 2. 28.
חֳרִי §. 68, 1. 257.
חרש] חָרַשׁ §. 54, 2. 224.
חֶרֶשׁ §. 53, 2. 220.
חֵרֶשׁ §. 9, 1. 50.
חֲרִישׁ §. 17, 6. 103.
חֹרֶשׁ §. 4, 2. 35.
חֲרִישִׁית §. 24, 1. 112.

חרשׁת] חֲרֹשֶׁת §. 20, 1. 108.
— 4. 108.
מַחֲרֵשָׁה } §. 66. 255.
מַחֲרֶשֶׁת }
חשב] חֹשֶׁב §. 37. 167.
חֶשֶׁב §. 14, 5. 84.
חֶשְׁבּוֹן §. 32, 1. 142.
חִשָּׁבוֹן §. 58, 1. 233.
— 4. 234.
מַחֲשָׁבָה §. 28, 1. 122.
— 3. 127.
חשך] חֹשֶׁךְ §. 4, 1. 34.
חֲשֻׁכִּים = חָשׁוֹךְ §. 45. 192.
חֲשֵׁכָה §. 11, 1. 72.
מַחֲשָׁךְ §. 28, 1. 125.
— 4. 128.
§. 33, A. 151.
חשם] חַשְׁמַן §. 32, 2. 142.
חשן] חֹשֶׁן §. 39. 173.
חשף] חֲשִׂיף §. 52, c. 215.
מַחְשֵׂף §. 27, 1. 118.
חשק] חֶשֶׁק §. 14, 1. 81.
— 2. 83.
חִשּׁוּק §. 56, 2. 229.
חשר] חַשְׁרָה (חֶשֶׁר) §. 9, 1. 51.
חֹשֶׁר §. 56, 2. 229.
חתה] מַחֲתֶה §. 66. 255.
חתל] חִתּוּל §. 56, 5. 230.
§. 62, 1. 242.
— 5. 248.
חתם]

חֹתָם [חתם §. 2, 5. 24. §. 38. 171.
חוֹתֶמֶת §. 21. 109. §. 37. 168. §. 38. 171.
חֹתֵן [חתן §. 37. 168.
חֹתֶנֶת §. 21. 109.
חָתָן §. 42. 182.
חָתַף [חתף §. 9, 3. 58.
מַחְתֶּרֶת [חתר §. 28, 1. 124. et §. 66. 255.
חַת [חתת } §. 9, 1. 56.
חִתָּה }
חַתַּת §. 8, 1. 43.
חִתִּית §. 24, 1. 111.
מְחִתָּה §. 29, 1. 131. — 3. 132.
חִתְחַת §. 62, 1. 244.

ט. ב.

טַבָּח [טבח §. 54, 2. 224.
טֶבַח } §. 9, 1. 50. et
טִבְחָה } §. 9, 3. 58.
מַטְבֵּחַ §. 33, A. 154. §. 64. 251.
טְבוּל [טבל §. 15, 1. 86. — 3. 89.
טַבַּעַת [טבע §. 54, 5. 226.
טַבּוּר [טבר §. 56, 7. 230.
טָהֹר [טהר §. 45. 193.
טָהוֹר §. 3, 1. 26.
טַהַר } §. 4, 1. 33.
טָהֳרָה }
מְטַהֵר §. 28, 1. 128. §. 62, 1. 241.
מַטְאֲטֵא [טוא §. 62, 5. 248. et §. 66. 256.
טוּב [טוב §. 15, 1. 87. — 2. 88. §. 51, b. et c. 209.
טוֹב §. 3, 1. 26. — 2. 29. §. 45. 195.
טִיחַ [טוח §. 17, 1. 96.
טַלְטֵלָה [טול §. 62, 1. 244.
מָטִיל §. 66. 255.
טוֹטָפוֹת [טוף §. 62, 5. 249.
טִירָה [טור §. 17, 4. 101. — 7. 104.
טַחֲנָה [טחן §. 9, 5. 63.
טְחֹן §. 3, 5. 31.
טְחוֹרִים [טחר §. 3, 4. 30.
טָלָה (טֶלֶה) [טלה §. 40. 179.
טְלִי §. 17, 2. 98.
טַל [טלל §. 9. 49. §. 43. 185.
טָמֵא [טמא §. 40. 176.
טְמֵאָה §. 4, 1. 34. et
טָמְאָה eodem.
מַטְמֹן [טמן §. 27, 3. 119. §. 33, A. 149.
טַעַם [טעם §. 9, 1. 51.
מַטְעֲמִים §. 62, 3. 246.

[טפח

טפח]טֶפַח §. 9, 1. 50.
טִפּוּחַ §. 56, 1. 228.
מִטְפַּחַת §. 28, 3. 126.

טרה]טִרְיָה §. 52, c. 216.

טרח]טָרַח §. 4, 1. 34.

טרף]טָרָף §. 5, 3. 39.
טֶרֶף §. 9, 3. 58.
טְרֵפָה §. 11, 1. 72.
— 3. 74.

י.

יבל]יוּבַל §. 35, 2. 159.
אוּבָל §. 31, 2. 138.
יָבָל §. 5, 5. 40.
יוֹבֵל §. 62. 240.
יַבֶּלֶת §. 53, 1. 218.

יבם]יָבָם §. 42. 182.
יְבֻמֹת ibid.

יבש]יָבֵשׁ §. 40. 177.
יַבָּשָׁה §. 54, 3. 225.
יִבְּשֶׁת §. 20, m). 108.
— 1. 108.

יגב]יָגֵב §. 11, 3. 74.
יוֹגֵב §. 37. 168.

יגה]יָגוֹן §. 32, 1. 141.
תּוּגָה §. 65. 252.

יגע]יָגֵעַ §. 40. 176.
יְגִיעַ §. 17, 4. 101.
יְגִיעַ §. 17, 1. 94.
יָגֵעַ §. 5, 3. 39.

יגר]יָגוֹר §. 45. 193.

ידד]יָדִיד §. 52, a. 211.
יְדִידוֹת §. 17, 3. 99.

יְדִידוֹת §. 17, 1. 93.
§. 26, 1. 114.
— 3. 116.

ידה]יָד §. 40. 175.
תּוֹדָה pag. 14.
§. 65, 1. 252.
הִידָּה } §. 62, 1. 240.
הוֹדָאוֹת }

ידע]יְדַעְתִּי §. 68, 3. 258.
מַדָּע §. 28, 1. 123.
מוֹדָע } §. 28, 1. 123.
מוֹדַעַת } — 3. 126.

יהב]הַבְהָבִים §. 62, 4. 247.

יהר]יָהִיר §. 52, c. 215.

יון]יָוֵן §. 40. 177.

יזע]יָזַע §. 9, 3. 58.
זֵעָה §. 9, 4. 74.

יחד]יָחִיר §. 52, c. 216.
יַחַד §. 9, 1. 53.

יחל]תּוֹחֶלֶת §. 65, 1. 252.

יחם]חֻמָּה §. 11, 1. 73.
— 4. 74.

יחף]יָחֵף §. 40. 177.

יחש]יַחַשׂ §. 9, 1. 51.
חִתְיַחֵשׂ §. 62, 1. 241.

יטב]מֵיטָב §. 33, A. 152.
יְכִי_ für יִךְ_ §. 68. 257.

יכח]תּוֹכֵחָה } §. 65, 1. 252.
תּוֹבַחַת }

יכל]מִיכָל §. 33, A. 151.
יְכֹלֶת §. 20, m). 108.

יָלוּד [ילד §. 15. Anm. c).
89.
§. 52. 210.
יֶלֶד §. 9, 1. 50.
— 3. 58.
יָלִיד §. 52, a. 211.
וָלָד §. 42. 182.
יָלוּד §. 51, a. 207.
יַלַד §. 54, 2. 225.
וֶלֶד §. 44. 186.
יַלְדוּת §. 26, 1. 115.
לֵדָה §. 11, 1. 73.
מוֹלֶדֶת §. 28, 1. 124.
— 4. 128.
§. 33, A. 151.
§. 64. 251.
תּוֹלָדָה §. 65, 1. 252.
— 4. 253.
תּוֹלֶל [ילל §. 65, 1. 252.
יֶלֶל §. 13, 4. 79.
יְלָלָה §. 10, 1. 68.
— 4. 69.
§. 13, 1. 77.
תּוֹלַע [ילע §. 65, 2. 253.
יַלְפֶת [ילף §. 53, 1. 219.
יָמִין [ימן §. 52, c. 215.
יְמָנִי §. 68, 3. 258.
תֵּימָן §. 36, 7. 161.
— 7. 165.
תְּמָרָה [ימר §. 36, 2. 164.
יוֹנָה [ינה §. 45. 195.
יוֹנֶקֶת [ינק §. 21. 109.
§. 37. 167.
יְנִיקוֹת §. 35, 4. 159.
יָסַד [יסד p. 218. Anm. 2.
יְסוֹד §. 3, 4. 31.
סוֹד eod. et §. 3, 7. 32.
יְסוּד §. 15, 1. 86.
מוֹסָד §. 62, 1. 241.
§. 64. 251.
מוֹסָר §. 33, A. 151.
מֵיסַךְ [יסך §. 33, A. 151.
יְסוּר [יסר §. 55, 1. 226.
מוּסָר §. 62, 1. 241.
מוֹעֵד [יעד §. 29, 1. 131.
— 4. 133.
— 6. 133.
— 7. 134.
— A. 155.
מוֹעֵד §. 28, 1. 124.
— 4. 127.
— 6. 7. 179.
מוּעָד §. 62, 1. 241.
יְעִי [יעה §. 17, 4. 101.
מְיַעֵי §. 33, IV. 156.
יְעֵלָה = יָעֵל [יעל §. 40.
178.
יָעֵף [יעף §. 40. 176.
יָעֵף §. 6, 1. 41.
תַּעֲפָה §. 65, 1. 252.
יְעֶצֶת [יעץ §. 21. 109.
§. 37. 168.
עֵצָה §. 11, 1. 73.
— 4. 74.
מוֹעֵצוֹת §. 29, 4. 132.
יַעַר [יער §. 44. 187.

יפה

יפה [יָפֶה §. 40. 176.
יֹפִי־פִיָּה §. 62, 2. 245.
יָפִי et יְפִי §. 17, 1. 95. et 96.

יפח [יָפֵחַ §. 40. 177.

יפע (יבע) [יִבְעֶה §. 9, 1. 54.

יצא [יָצִיא §. 52, b. 214.
צֵאצָאִים §. 62, 2. 245.
מוֹצָא §. 28, 1. 121.
§. 33, A. 151.
— B. 153.
— C. 154.
§. 64. 251.
תּוֹצָאוֹת §. 36, 1. 163.

יצב [מַצָּב §. 33, A. 152.

יצע [יָצוּעַ §. 15, 4. 89. pag. 166.
יָצוּעַ §. 51, a. 207.
יָצִיעַ §. 17, 4. 100.
§. 52, a. 211.
מַצָּע §. 33, A. 153.

יצק [יָצוּק §. 15, 1. 86.
מוֹצָק §. 62, 1. 241.
— 3. 246.
— 4. 247.
מוֹצָקָה §. 62, 5. 248.
§. 66. 255.

יצר [יוֹצֵר §. 37. 168.
יֵצֶר §. 14, 1. 81.
3. 83.
4. 84.
יָצוּר, יְצוּרִים §. 51, a. 207.

יקב [יֶקֶב §. 9, 7. 64.

יקד [יָקוֹד §. 3, 1. 25.
יְקוֹד §. 51, b. 207.
מוֹקֵד, מוֹקֵדָה §. 33, A. 154. §. 64. 251.

יקה [יְקָהָה §. 53, 1. 218.

יקר [יָקָר §. 42. 181.
יְקָר §. 6, 1. 41.
יְקִיר §. 57, 2. 231.

יקש [יוֹקֵשׁ §. 16, 3. 92. §. 37. 168.
יָקֵשׁ §. 35, 1. 158.
מוֹקֵשׁ §. 66. 255.

ירא [יָרֵא §. 40. 176.
יִרְאָה (יֵרֵא) §. 9, 1. 51.
מוֹרָא §. 28, 1. 122.
— 3. 126.

ירד [מוֹרָד §. 33, C. 154. §. 64. 251.

ירה [יוֹרֶה §. 35, 3. 159. §. 37. 168.
הוֹרָה §. 36, 4. 161. §. 65, 4. 253.

ירח [יֶרַח §. 40. 177.

ירק [יָרָק §. 5, 1. 37. §. 42. 181.
יָרוֹק §. 45. 193.
יֵרֵק §. 44. 188.
יַרְקוֹן §. 58, 1. 233.
יְרָקָה §. 10, 1. 67.
יַרְקְרַק §. 62, 1. 243.
— 2. 245.

יִרְשָׁה [ירש Einleit. pag. 8.***)
§. 11, 1. 72.
— 3. 74.
יְרוּשָׁה §. 62, 1. 242.
מוֹרָשׁ } §. 28, 1. 124.
מוֹרָשָׁה }
תִּירוֹשׁ §. 36, 2. 164.
שִׁיבָה } §. 17, 1. 93.
יְשִׁיבָה }
מֹשָׁב §. 28, 1. 122.
— 6. 129.
§. 33, A. 151.
תְּשָׁב §. 36, 7. 161.
— 2. 165.
§. 65, 1. 252.
— 2. 253.
יֵשׁ [ישה §. 14, 1. 82.
— 2. 82.
יֶשֶׁן [ישן §. 40. 176.
יָשָׁן §. 42. 182.
שֵׁנָה §. 11, 1. 73.
— 4. 74.
יֶשַׁע [ישע §. 9, 1. 50.
יְשׁוּעָה §. 15, 1. 86.
— 4. 89.
תְּשׁוּעָה §. 36, 1. 163.
תּוּשִׁיָּה §. 65, 4. 253.
מֹשָׁעָה §. 28, 1. 125.
יְשָׁרָה (יֶשֶׁר) [ישר §. 9, 1. 53.
יָשָׁר §. 42. 181.
יְשׁוּרוֹן §. 32, 1. 142.
— 2. 144.
יֶשֶׁר §. 4, 1. 33.
מִישׁוֹר §. 27, 1. 117.
— 2. 118.
§. 33, A. 149.
מִישָׁר §. 28, 1. 124.
יֶתֶר [יתד §. 11, 5. 74.
תּוֹתָח [יתח §. 65, 2. 253.
יָתוֹם [יתם §. 45. 193.
אִיתָּן [יתן §. 31, 1. 137.
2. 138.
יוֹתֵר [יתר §. 4, 1. 34.
— 2. 35.
§. 37. 168.
§. 39. 172.
יֶתֶר §. 40. 177.
יֶתֶר §. 44. 188.
יָתוֹר §. 15, 1. 87.
— 2. 88.
יִתְרוֹן §. 32, 1. 142.
יִתְרַת §. 21. 109.
§. 37. 168.
מוֹתָר §. 28, 4. 128.
מִיתָר §. 28, 3. 126.

כ. כ.

כְּאֵב [כאב §. 13, 1. 77.
— 4. 79.
מַכְאוֹב §. 27, 1. 118.
— 3. 119.
כָּבֵד [כבד §. 40. 176.
כֹּבֶד §. 4, 1. 33.
כָּבֵד §. 1, 1. 21.
§. 51, c. 208.
כֶּבֶד §. 44. 187.
כְּבֵרוֹת §. 26, 1. 115.

[כבל

כְּבֶל [כבל §. 9, 5. 62.
כֹּבֶס [כבס §. 2, 5. 24.
§. 37. 168.
כּוֹבַע [כבע §. 4, 5. 36.
כְּבִיר [כבר §. 57, 2. 231.
כְּבָרָה §. 10, 5. 70.
מִכְבָּר §. 48. 203.
כֶּבֶשׁ [כבש §. 9, 3. 32.
§. 32, 5. 144.
כַּרְכֹּר [כדד §. 62, 2. 245.
כְּתֹנֶת [כדן §. 20, 5. 109.
כִּתֹּנֶת §. 55, 5. 228.
כִּידוֹן §. 62, 5. 249.
כִּידוֹר [כדר §. 62, 1. 244.
כֶּהָה [כהה §. 53, 2. 221.
כֹּהֵן [כהן §. 37. 168.
כְּוִיָּה [כוה §. 17, 1. 93.
מִכְוֶה §. 28, 1. 124.
כִּי §. 17, 1. 93.
כּוֹחַ [כוח §. 3, 1. 27.
§. 45. 195.
כֵּן [כון §. 40. 179.
מָכוֹן §. 33, A. 149.
כּוֹס [כום §. 45. 195.
כּוֹר [כור Einleit. pag. 9. †††).
§. 15, 7. 90.
כֹּר §. 3, 5. 31.
כִּרְכָּר §. 62, 2. 246.
כָּזָב [כזב §. 5, 3. 38.
אַכְזָב §. 31, 2. 138.
אַכְזְרִיּוּת §. 31, 1. 137.
כַּחַשׁ [כחש §. 9, 4. 61.
כָּחָשׁ §. 54, 2. 224.
כִּיר [כיד §. 17, 1. 93.
כִּימָה [כים §. 17, 3. 99.
כּוֹבָב [ככב §. 2, 2. 23.
כָּלָא [כלא §. 9, 7. 64.
כְּלִיא §. 17, 5. 102.
מִכְלָה §. 33, A. 151.
כְּלוּב [כלב §. 15, 4. 89.
כְּלָה [כלה §. 40. 177.
כָּלָה §. 5, 1. 38.
— 3. 39.
§. 10, 1. 68.
— 3. 69.
Anm. 3. 71.
כִּלָּיוֹן §. 58, 1. 233.
תַּכְלָה §. 36, 2. 64.
תַּכְלִית §. 36, 1. 162.
מַכְלוֹת §. 27, 1. 117.
כָּלַח [כלח §. 9, 1. 54.
כָּלָה [כלל §. 10, 3. 69.
כְּלוּלָה = §. 15, 1. 86.
כֹּל §. 3, 1. 26.
כִּלְמָה [כלם §. 17. Anm. 104.
§. 62, 1. 242.
כִּלְמוּת §. 26, 4. 116.
§. 62, 1. 242.
כִּילַפּוּת [כלף §. 62, 5. 249.
כּוּמָז [כמז §. 16, 4. 92.

כפר] כִּפּוּר §. 56, 1. 228.
כֹּפֶר §. 4, 5. 36.
— 7. 36.
כְּפִיר §. 17, 2. 98.
כְּפַר §. 3, 2. 27.
— 3. 30.
כַּפֹּרֶת §. 55, 5. 227.
כרב] כְּרוּב §. 15, 5. 90.
כרה] מִכְרֶה §. 33, A. 154.
כרך] תַּכְרִיךְ §. 36, 5. 165.
כרם] כֶּרֶם §. 37. 168.
כרע] כֶּרַע §. 5, 5. 40.
כרך] כִּכָּר §. 62, 2. 246.
כָּרִי §. 68, 1. 257.
כרש] כֶּרֶשׁ §. 13, 7. 79.
כרת] כְּרִיתוּת §. 26, 1. 115.
כשל] כַּשִּׁיל §. 57, 5. 232.
כִּשָּׁלוֹן §. 58, 1. 233.
מִכְשׁוֹל §. 33, B. 155.
כשף] כְּשָׁף §. 9, 1. 50.
כַּשָּׁף §. 54, 2. 224.
כשר] כָּשֵׁר §. 40. 177.
כִּשָּׁרוֹן §. 32, 1. 141.
כִּישׁוֹר §. 62, 5. 249.
כּוֹשֶׁר et כִּשְׁרָה §. 2, 1. 23.
כתב] כְּתָב §. 6, 4. 41.
כְּתֹבֶת §. 20, 4. 108.
מִכְתָּב §. 28, 4. 127.
כתל] כֹּתֶל §. 4, 5. 36.
כתם] כֶּתֶם §. 9, 3. 58.
כתף] כָּתֵף §. 40. 174.

כמן] מִכְמָן §. 28, 3. 126.
§. 33, A. 151.
כַּמּוֹן §. 55, 5. 228.
כמר] כְּמוּרִיר §. 62, 1. 242.
מַכְמוֹר } §. 47. 203.
מִכְמֹרֶת }
מִכְמֶרֶת §. 48. 204.
כנה] כְּנָוָה §. 10, 2. 69.
כנן] כֵּן §. 9, 1. 56.
5. 63.
§. 13, 2. 78.
כִּנָּם §. 67, 1. 256.
כנס] מִכְנָסַיִם §. 48. 203.
כנע] כִּנַּעְנִי §. 68, b. 258.
כָּנְעָה (כָּבַע) §. 9, 3. 59.
כנר] כִּנּוֹר §. 55, 5. 227.
כסא] כִּסֵּא §. 53, 3. 221.
כסה] כֶּסֶת §. 18, 5. 107.
כְּסוּי §. 15, 5. 90.
כְּסוּת §. 26, 5. 116.
מִכְסֶה §. 49. 205.
מִכְסֶה §. 61. 238.
כסל] כְּסִיל §. 17, 2. 98.
כסם] כְּשֶׁמֶת §. 54, 3. 226.
כֶּסֶם §. 28, 4. 127.
כסף] כֶּסֶף §. 9, 3. 58.
כעס] כַּעַס §. 9, 1. 53.
כפל] כֶּפֶל §. 9, 1. 51.
— 3. 59.
כפן] כָּפֶן §. 5, 1. 37.
כפס] כְּפִיס §. 52, a. 211.
כפף] כַּף §. 9. 49.
§. 43. 185.

כתר

כתר [כתר פֶּתֶר §. 9, 5. 63.
כְּתֶרֶת et כֶּתֶר §. 2, 5. 24.
§. 21. 109.
§. 38. 171.
§. 37. 168.
כתש [כתש מַכֶּתֶשׁ §. 66. 255.
כתת [כתת כַּתִּית §. 52, a. 211.

ל. L.

לאב [לאב הַלְאוּבָה §. 36, 4. 165.
לאה [לאה תְּלָאָה §. 36, 1. 162.
לאך [לאך מַלְאָךְ §. 28, 3. 126.
מַלְאָכוּת §. 28, 1. 124.
מְלָאכָה §. 28, 3. 129.
לבא [לבא לָבִיא §. 17, 2. 98.
לבב [לבב לֵבָב §. 12, 2. 76.
לְבִיבָה §. 17, 4. 100.
לבן [לבן לָבָן §. 42. 182.
לֵבֶן §. 40. 176.
לְבָנָה §. 42. 182.
לְבֹנָה §. 3, 2. 28.
מַלְבֵּן §. 33, A. 155.
§. 64. 251.
לבש [לבש לְבוּשׁ §. 15, 5. 90.
מַלְבּוּשׁ pag. 199.
§. 50. 206.
תַּלְבֹּשֶׁת §. 36, 5. 161.
et 165.
לגג [לגג לֹג §. 3, 2. 28.

להב [להב לַהַב §. 9, 4. 61.
לְהָבָה et לַהֶבֶת §. 54,
2. 224.
שַׁלְהֶבֶת §. 62, 1. 243.
— 2. 245.
להג [להג לַהַג §. 9, 1. 54.
להט [להט לַהַט §. 9, 4. 60.
להק [להק לְהָקָה §. 10, 2. 69.
לוה [לוה לְוָיָה §. 17, 1. 96.
לוט [לוט לוֹט §. 1, 1. 21.
§. 3, 1. 27.
— 2. 29.
לון [לון מָלוֹן §. 33, A. 149.
תְּלוּנָה §. 36, 1. 163.
לוע [לוע לוּעַ §. 3, 5. 31.
§. 45. 194.
לוץ [לוץ לֵץ §. 13. Anm. 78.
§. 40. 178.
לוּצִי §. 37. 168.
מְלִיצָה §. 30, 1. 135.
לזה [לזה לְזוּת §. 26, 1. 115.
לחח [לחח לְחַח §. 9, 1. 56.
לחם [לחם לֶחֶם §. 53, 1. 219.
לְחֶם §. 9, 3. 59.
לְחָמִים §. 15, 1. 86.
— 3. 89.
מִלְחָמָה } §. 28, 1. 123.
מִלְחֶמֶת } — 6. 129.
לחץ [לחץ לַחַץ §. 9, 1. 51.
לחש [לחש לַחַשׁ §. 9, 1. 54.

[לטא

מ. ן.

מ instrumentale pag. 9. V. *).

מ locale p. 11. *).

מאב [מוֹאֲבִי §. 68, b, α. 258.

מאן [מֵאֵן §. 53, 2. 220.
מָאֵן §. 40. 177.

מאס [מָאַס §. 55, 1. 227.

מגד [מָגֵד §. 9, 1. 53.
§. 44. 187.
מִגְדָּנוֹת §. 32, 1. 143.

מדד [מַדָּה = מַר §. 9, 5. 63.
תָּמִיד §. 36, 6. 161.
— 1. 162.
— 6. 165.
§. 65, 6. 253.
מַמְדִּים §. 28, 4. 128.

מהה [מַי §. 8, 2. 43.

מהר [מָהִיר §. 17. Anm. f) 99.
§. 52, c. 216.
מַהַר §. 53, 2. 220.
מְהֵרָה §. 11, 1. 73.

מוח [מֹחַ §. 44. 190.

מוט [מוֹת §. 1, 5. 22.
§. 3, 5. 31.
§. 45. 194.

מול [מוֹל §. 3, 2. 28.

מון [מִן §. 3, 1. 16.
תְּמוּרָה §. 36, 1. 162.
— 4, 165.

מוץ [מוֹץ §. 42. 184.

מוש [מַיִשׁ §. 44. 190.

מוך [מֶכֶר §. 9, 1. 50.
מַמְכֹּרֶת §. 47. 202.

מלא [מָלֵא §. 16, 5. 92.

מלד [מוֹלִיד §. 56, 2. 229.
מָלֵד §. 15. Anm. c). 89.
§. 51, b. 207.
מַלְמָד §. 48. 204.
§. 66. 255.
תַּלְמִיד §. 65, *). 252.
— 2. 253.

מלך [מַלָּךְ §. 9, 1. 51.
— 3. 58.

מלפ [מַפִּיר §. 57, 5. 232.

מלקח [מִקַּח §. 54, 3. 226.
מַקַּח §. 9, 3. 58.
מַמְלָקַחַת §. 72, 3. 119.
מַמְלָקָחַיִם §. 48. 203.

מלק [מֶלֶק §. 9, 1. 50.

מלקק [מַלְקֵק §. 35, 3. 159.
§. 65. Anm. 2. 254.

מלקש [מַלְקוֹשׁ §. 27, 2. 119. et §. 27, 6. 120.

משך [מָשַׁךְ §. 8. 43.

משה [מָשׁוֹן §. 32, 3. 144.

מתח [מַמְתָּחָה §. 33, A. 151.

מתע [מַתְעֶה et מַתְעֵה §. 61. 238.

[מוץ מוץ §. 1, 3. 22.
§. 3, 3. 30.
[מור תְּמוּרָה §. 36, 1. 163.
[מות מֵת §. 13. Anm. 78.
מָוֶת §. 7, 1. 42.
מְמוֹתִים von מָמוֹת §. 27,
1. 118.
[מזג מֶזֶג §. 9, 3. 59.
[מזה מָזֶה §. 40. 175.
[מזח מַזֵּח §. 14, 5. 84.
מְזִיחַ §. 17, 5. 102.
[מזר מְמִזֵּר §. 29, 3. 132.
[מחה מוֹחַ §. 3, 2. 28.
מְחִי §. 17, 1. 96.
[מחץ מַחַץ §. 9, 4. 60.
[מחר מָחָר §. 42. 181.
מָחֳרָת §. 23, 6. 110.
מְחִיר §. 17, 5. 102.
[מטל מְטִיל §. 52, a. 211.
[מטר מָטָר §. 5, 4. 39.
[מין מִין §. 17, 1. 96.
[מיץ מִיץ §. 17, 1. 94.
[מכר מֶכֶר §. 9, 1. 51.
— 3. 59.
מִמְכָּר } §. 28, 1. 124.
מִמְכֶּרֶת } — 3. 127.
[מלא מָלֵא §. 40. 176.
מְלֹא §. 3, 1. 25. et 26.
מְלוֹא §. 55, 7. 228.
מְלֵאָה §. 11, 1. 72.
— 2. 73.
§. 40. 179.

מְלוֹא und מְלֵאָה §. 56,
1. 229.
מְלֵאת §. 53, 1. 219.
[מלה מֶלַח §. 9. 46. et 49.
Anm. 3. 66.
מֶלַח §. 54, 2. 224.
מְלֵחָה §. 11, 1. 72.
[מלך מֶלֶךְ §. 9. 47. et 49.
eod. 2. 57.
Anm. 4. 66.
§. 44. 188.
מַלְכָּה §. 44, 1. 186. et
188.
מְלוּכָה §. 15, 1. 87.
מַמְלָכָה §. 28, 3. 126.
[מלל הֲמָלָה §. 62, 1. 240.
— 4. 247.
[מנה מָנֶה §. 11, 3. 74.
מָנֶת §. 23, 4. 110.
[מנח מְנוּחָה (מָנַח) §. 9,
1. 50.
[מסך מֶסֶךְ §. 9, 3. 58.
מִמְסָךְ §. 28, 4. 128.
[מסס מַס §. 5, 3. 39.
[מעד מוֹעֵדָה §. 16, 1. 92.
מוֹעֶדֶת §. 22. 109.
[מעט מְעַט §. 8, 1. 43.
[מעי מְעִי §. 17, 3. 100.
[מעל מַעַל §. 9, 1. 54.
[מצח מֵצַח §. 14, 2. 82.
[מצץ מֵץ §. 9, 1. 56.
[מרא מְרִיא §. 17, 2. 97.
[מרד

מוֹשֵׁל [משל §. 37. 168.
הַמְשֵׁל §. 62. 240.
מָשֵׁל §. 5, 1. 38.
— 4. 39.
מְשׁוֹל §. 3, 1. 25.
— 4. 30.
§. 4, 1. 32.
מַמְשָׁלָה — מִמְשָׁל
מַמְשֶׁלֶת = מַמְשָׁלָה
§. 28, 1. 122.
— 2. 125.
— 3. 126.
מִשְׁל §. 4, 3. 35.
(4. 35.)
מִמְשָׁק [משק §. 33, A. 152.
מִשְׁרָה (מֶשֶׁר) [משר §. 9, 1. 50.
מָתֵג [מתג §. 9, 5. 63.
אַמְתַּחַת [מתח §. 31, 3. 138.
מָתוֹק [מתק §. 51, c. 208.
מָתוֹק §. 45. 193.
מוֹתֵק §. 4, 1. 34.
מֹתֶק §. 9, 1. 54.
מַמְתָּק §. 33, A. 153.

נ. ש.

נֹאר [נאד §. 3, 2. 27.
נָא [נאה §. 42. 183.
נֶאֱמָן [נאם §. 32, 1. 141.
נָאם §. 51, a. 207.
נְאוּף [נאף §. 56, 1. 229.
נֶאֱפוּף §. 62, 1. 242.
[נאץ

מֹרֶד [מרד §. 9, 1. 53.
מְרוּדוּת §. 26, 1. 115.
מַר [מרה §. 8. Anm. 2. 44.
מְרִי §. 17, 1. 95.
— 2. 97.
מְרוּחַ [מרח §. 3, 1. 25.
— 3. 29.
מוֹרֵט [מרט §. 62, 3. 246.
מְרוּקִים [מרק §. 15, 1. 86.
מֶמֶר [מרר §. 62, 1. 244.
— 3. 247.
מָר §. 42. 183.
מָרָה = מַר §. 9, 1. 56.
מְרֵרָה §. 11, 2. 73.
§. 40. 179.
מְרֹרָה §. 3, 2. 27.
מְרִירוּת §. 26, 1. 115.
מְרִי §. 17, 1. 95.
מְרוֹרִים = מָרוֹר §. 45. 193.
מְרִיר §. 17, 1. 94.
מוֹר §. 3, 2. 28.
מַמְרֵרִים §. 33, A. 150.
תַּמְרוּרִים §. 36, 1. 163.
מָרָה, מוֹרָה §. 3, 1. 27.
מָשִׁיחַ [משח §. 52, a. 211.
מָשׁוּחַ §. 45. 192.
מָשׁוּחַ §. 52. 210.
מִמְשָׁח §. 28, 1. 121.
מִשְׁחָה (מֶשַׁח) §. 9, 1. 51.
מָשְׁחָה §. 4, 1. 32.
מֶשֶׁךְ [משך §. 9, 1. 51.

נאץ נְאָצָה §. 10, 1. 68.
נְאָצָה §. 54, 1. 223.
נאק נְאָקָה §. 10, 1. 67.
נבא נָבִיא §. 52, a. 211.
נְבוּאָה §. 15, 1. 86.
— 4. 89.
נבט מַבָּט §. 28, 3. 126.
נבך נֶבֶךְ §. 9, 7. 64.
נבל נָבָל §. 42. 181.
נְבָלָה §. 10, 1. 67.
נְבֵלָה §. 11, 2. 73.
§. 40. 178.
נֵבֶל §. 9, 5. 63.
נֵבֶל §. 14, 5. 84.
נבע מַבּוּעַ §. 33, A. 156.
נבר בִּירָה §. 17, 7. 104.
בִּירָן = בִּירָנִית §. 32, 7. 145.
נגב נֶגֶב §. 9, 7. 64.
נגד נָגִיד §. 52, c. 215.
נְגִידִי §. 68, 3. 258.
נגה נְגוֹהָה §. 3, 1. 26.
נֹגַהּ §. 4, 1. 33.
נגח נָגַח §. 54, 2. 224.
נגל מַגָּל §. 66. 255.
נגן נְגִינָה §. 17, 1. 94.
— 5. 102.
אַגָּן §. 31, 5. 139.
נגע נֶגַע §. 9, 1. 51.
נגף נֶגֶף §. 9, 1. 50.
מַגֵּפָה §. 29, 1. 130.
נגר אֲגֻרַת §. 31, 5. 139.

נגש גֵּרֶשׁ §. 17, 1. 95.
נגש נֹגֵשׁ §. 37. 169.
נדב נָדִיב §. 52, a. 211.
— c. 216.
נְדָבָה §. 10, 1. 68.
— 2. 69.
נדד נְדוּדִים §. 15, 1. 87.
נִדָּה (נֵר) §. 9, 1. 56.
נדה נֵדֶה §. 9, 4. 61.
נדח נִדָּח §. 53, 3. 221.
מַדּוּחִים §. 30, 1. 135.
נדר נֵדֶר §. 9, 3. 58.
— 4. 61.
נהג מִנְהָג §. 28, 1. 122.
נהה נָהִי §. 17, 1. 93. et 96.
נְהִיָּה eod. loc.
נִי eod.
נהל נְהָלוֹל §. 62, 7. 249.
נהם נְהָמָה = נַהַם §. 9, 1. 53.
Anm. 3. 66.
§. 10, 1. 67.
נהר נָהָר §. 42. 182.
§. 44. 187.
מִנְהָרוֹת §. 33, c. 154.
נוא תְּנוּאָה §. 36, 1. 163.
נוב נוּב §. 15, 4. 89.
נִיב §. 17, 4. 102.
תְּנוּבָה §. 36, 2. 164.

נוד ניד §. 17, 1. 96.
מָנוֹר §. 27, 1. 118.
נוה נָוֶה = נָוֶה §. 11, 7. 74. et §. 40. 176.
נוח נוּחַ §. 15, 1. 87.
נִיחוֹחַ §. 62, 1. 242.
הֲנָחָה §. 62. 240.
מָנוֹחַ §. 33, A. 149.
מְנוּחָה §. 33, A. 156.
נום נוּמָה §. 15, 1. 87.
תְּנוּמָה §. 36, 1. 163.
מָנוֹן §. 27, 2. 118.
נום מָנוֹס §. 27, 1. 118. §. 33, B. 150.
נוף נוֹף §. 1, 7. 23. §. 3, 7. 32.
נָפָה §. 10, 5. 70. §. 42. 183.
הֲנָפָה §. 62. 240.
תְּנוּפָה §. 36, 1. 163.
נוץ נִצָּה §. 3, 2. 29.
נור נֵר §. 13, 5. 79. §. 40. 179.
נִיר §. 17, 5. 103.
מְנוֹרָה §. 47. 202.
מָנוֹר §. 47. 203.
נזד נָזִיר §. 52, a. 211.
נזל נָזֶל §. 37. 169.
נזק זִיק §. 17, 4. 101.
נֵזֶק §. 14, 1. 81. — 4. 89.
נזר נָזִיר §. 52, b. 214.
נחם נִחַם §. 4, 1. 34.
נֶחָמָה §. 54, 1. 223.
נחם נִחוּם §. 56, 1. 228. §. 62, 1. 241.
תַּנְחוּמִים §. 36, 1. 163.
נחץ נָחוּץ §. 51, c. 208.
נחר נְחִירִים §. 17, 5. 102.
נָחָר et נַחַר §. 9, 1. 54.
נחש נַחַשׁ §. 9, 1. 52.
נָחָשׁ §. 42. 184.
נְחֹשֶׁת §. 20, 5. 109.
נָחוּשׁ, נְחוּשָׁה } §. 51, a. 207.
נחת נְחִית §. 52, b. 214.
נטה נְטִיָּה §. 66. 255.
נטל נֵטֶל §. 14, 3. 84.
נָטִיל §. 52, a. 212.
נטע נָטַע §. 5, 3. 39.
נֶטַע §. 9, 3. 59.
נְטִיעַ §. 52, a. 211.
מַטָּע §. 33, A. 151.
נטף נָטָף §. 5, 4. 39.
נטר מַטָּרָה §. 28, 3. 126. §. 33, A. 151. — B. 154.
נטש נָטוּשׁ §. 51, b. 207.
נְטִישָׁה §. 17, 2. 97.
נין נִין §. 17, 2. 97. §. 52, b. 214.
נכד נֶכֶד §. 44. 188.
נכה נָכֶה §. 40. 174.
מַכָּה §. 28, 1. 122.

נכח נָכֹחַ §. 45. 193.
נְכוֹחָה §. 3, 1. 25.
נכל נֵכֶל §. 9, 1. 53.
נכס נִכְּסִים §. 17, 5. 102.
נכר נֵכָר §. 12, 1. 75.
נָכְרִי §. 68, 3. 258.
מַכָּר §. 28, 1. 123.
הַכָּרָה §. 62. 240.
נלה מְנֻלֶּה §. 29, 7. 134.
נמל נְמָלָה §. 42. 184.
נמר נָמֵר §. 40. 178.
נסה מַסָּה §. 28, 1. 121. et 122.
נסח מַסָּח §. 28, 1. 123.
נסך נָסַךְ §. 9, 3. 58.
נְסִיךְ §. 17, 1. 94. §. 52, a. 211. — c. 215.
נסך נֶסֶךְ §. 14, 4. 84.
מַסֵּכָה §. 29, 1. 130. — 4. 132.
נסס נֵס §. 9, 3. 60.
נִיסָן §. 32, 6. 145.
נסע מַסָּע §. 28, 1. 125. — 3. 127. §. 48. 204.
נסר נֵסֶר §. 9, 4. 60.
נעל מִנְעוּל pag. 199. §. 50. 206.
מִנְעָל §. 48. 204.
נעם נְעִים §. 52, c. 215.
נַעַם §. 4, 1. 33.
מַנְעָם §. 33, A. 153.

נעץ נָעַצְתִּי §. 62, 7. 249.
נער נַעַר §. 44. 187.
נַעַר §. 4, 1. 33.
נְעוּרֵת §. 20, 4. 108.
נפח תַּפּוּחַ pag. 14. §. 36, 2. 161. et 164.
מַפּוּחַ pag. 200. §. 50. 205.
מַפָּח §. 28. 122.
נפל נְפִלָּל §. 62, 1. 242.
נֵפֶל §. 9, 4. 60. §. 44. 188.
נְפִילִים §. 52, b. 214.
מַפֵּלָה et מַפָּל §. 28, 1. 123. 2. 125. 4. 128.
מַפֶּלֶת §. 29, 4. 132.
נפץ נָפֵץ §. 9, 1. 52.
מַפָּץ §. 28, 1. 123.
נפש נָפֶשׁ §. 9, 1. 54. §. 44. 187.
נצב נִצִּיב §. 17, 3. 99. 4. 101.
נצה צִי §. 17, 5. 102.
נֵץ §. 41. 180.
נְצָצָה §. 45. 195.
מַצָּה §. 28, 1. 123.
מַצּוֹת §. 29, 4. 133.
נצח נִצַּח §. 9, 1. 53.
נצל הַצָּלָה §. 62. 240.

נצץ [נָצַץ §. 32, 2. 143.
בֵּץ §. 44. 189.
נצר [נָצַר §. 52, a. 212.
נְצוֹר §. 15, 1. 86.
— 7. 90.
נְצֵרָה §. 53, 1. 219.
נֹצֵר §. 37. 169.
נֵצֶר §. 14, 2. 82.
נקב [נָקְבָה §. 40. 175.
קוֹבָה §. 3, 3. 30.
מַקֶּבֶת §. 33, A. 152.
§. 48. 204.
נקד [נָקֹד §. 1, 3. 22.
נֹקֶד §. 37. 169.
נְקוּד §. 56, 3. 229.
נקה [נָקָה §. 31, 2. 138.
נָקִי et נָקְיָא §. 52, c. 216.
נְקָיוֹן §. 32, 1. 142.
§. 58, 1. 233.
מְנַקִּיוּת §. 61. 238.
נקח [מָקַח §. 28, 1. 125.
מַקָּחָה §. 28, 3. 127.
נקל [מַקֵּל §. 66. 255.
נקם [נָקַם §. 5, 1. 37.
נְקָמָה §. 10, 1. 67.
נקף [נָקַף §. 4, 1. 32.
נְקֻפָּה (נָקֹף) §. 9, 1. 50.
נקק [נִקִּיק §. 17, 1. 95.
נקר [נָקַר (נֶקֶר) §. 9, 4. 60.
נרד [נֵרְדְּ §. 14, 2. 83.
נשא [נָשָׂא §. 52, a. 212.
נְשִׂיאת §. 53, 4. 222.
שִׂיא §. 17, 1. 93.
מַשָּׂא §. 28, 1. 121.
— 2. 125.
— 4. 127.
מַשָּׂאָה §. 28, 1. 125.
מַשָּׂאת §. 28, 1. 122. et 124.
מַשָּׂאוֹן [נשא §. 28, 1. 123.
§. 32, 1. 141.
נשב [אֶשְׁנָב §. 31, 7. 139.
נשג [שִׂיג §. 17, 1. 94.
נשה [מַשָּׂא §. 28, 1. 125.
— 3. 127.
נְשִׁי §. 17, 3. 99.
נשך [נֶשֶׁךְ §. 9, 3. 59.
נשל [שִׁיל §. 17, 3. 100.
נשם [נְשָׁמָה §. 10, 2. 69.
— 4. 69.
§. 42. 183.
תְּנֻשֶׁמֶת §. 36, 2. 165.
נשף [נָשַׁף §. 5, 4.
נֶשֶׁף §. 9, 6. 54.
יְנֵשׁוּף §. 35, 1. 158.
— 5. 160.
נשק [נְשִׁיקָה §. 17, 1. 93.
— 4. 100.
נשר [מַשּׂוֹר §. 47. 203.
נתב [נָתִיב §. 52, c. 215.
נתח

נתח [נָתַח §. 9, 4. 61.
נתך [הִתּוּךְ §. 62. 240.
נתן [נָתַן
מַתָּנָה } §. 28, 4. 128.
מַתָּת
נְתִינִים §. 52, a. 212.
נְתִינִים §. 51, a. 207.
נתק [נָתֵק §. 9, 1. 52.
נתר [נֶתֶר §. 44. 188.

ס.

סבא [סָבַא §. 37. 169.
סָבֵא §. 4, 3. 35.
סְבוּאִים §. 51, a. 207.
סבב [סָבִיב §. 17, 1. 94.
— 7. 104.
§. 52, a. 213.
סְבָה (aus סֵבֶב) §. 9, 1. 56.
נְסִבָּה §. 62, 1. 241.
מוּסָב §. 62, 1. 240.
סבך [סָבַךְ §. 6, 1. et 3. 41.
§. 8, 3. 43.
סְבֻךְ §. 3, 1. 26.
— 2. 28.
סֹבֶךְ §. 4, 1. 34.
— 3. 35.
סְבָכָה §. 10, 1. 67.
סְבֵכָה §. 53, 2. 221.
סבל [סָבַל §. 42. 181.
סַבָּל §. 54, 2. 225.
סֵבֶל §. 14, 3. 83.
סִבֹּל §. 55, 1. 227.

סגה [סָגַן §. 32, 2. 142.
סגל [סְגֻלָּה §. 62, 4. 247.
סגר [סָגוּר §. 51, c. 208.
סְגוֹר §. 3, 2. 28.
— 3. 30.
סוּגַר §. 16, 5. 92.
סַגְרִיר §. 62, 1. 242.
מִסְגֵּר §. 33, A. 154.
מִסְגֶּרֶת von מִסְגָּרָה §. 48. 204.
מִסְגְּרוֹת von מִסְגָּרָה §. 33, A. 152.
סדן [סָדִין §. 52, c. 216.
סדר [מִסְדְּרוֹן §. 32, 7. 145.
סהר [סַהַר §. 9, 1. 54.
סֹהַר §. 4, 7. 37.
סוג [סִיג §. 17, 4. 101.
סוה [סִיוָן §. 32, 6. 145.
מַסֵּוָה §. 66. 255.
סוך [אָסוּךְ §. 31, 3. 138.
— 7. 139.
סוס [סוּס §. 15, 2. 88.
סָס §. 42. 184.
סוף [סוּף §. 3, 1. 27.
סוּף §. 15, 2. 88.
§. 51, b. et c. 210.
סוּפָה §. 51, a. 209.
סחב [סָחַב (סָחַב) §. 9, 1. 52.
3. 59.
Anm. 3. 66.
סחה [סוּחָה §. 15, 4. 90.
סְחִי §. 17, 4. 102.

סחר] סֹחֶר et סֹחֶרֶת §. 37. 169.
סַחַר §. 8, 1. 43.
§. 9, 1. 53.
סַחֲרָה §. 3, 1. 25.
מִסְחָר §. 28, 1. 125.
סֹחֲרָה §. 37. 169.
סחש] סָחִישׁ §. 52, c. 216.
סכך] סַךְ §. 3, 3. 30.
סָךְ §. 42. 183.
סְכוּת §. 26, 5. 116.
מָסָךְ §. 48. 204.
מִסְכָּה §. 47. 202.
§. 50. 205.
סכל] סֵכֶל §. 44. 187.
סכן] סֹכֵן §. 37. 169.
סְכָנָת §. 21. 109.
§. 37. 169.
מִסְכֵּן §. 29, 1. 131.
— 2. 132.
מִסְכְּנוֹת §. 29, 1. 131.
סלח] סָלַח §. 54, 2. 224.
סְלִיחָה §. 17, 1. 94.
סלל] סְלָה = סֶלֶל = סֵל = סְלָא §. 9, 7. 65.
סוֹלֵלָה §. 62, 4. 247.
סַלְסְלוֹת §. 62, 4. 248.
מַסְלוּל §. 33, A. 156.
מִסְלָה §. 33, A. 154.
סלן] סְלוֹן §. 58, 2. 234.
סלע] סֶלַע §. 9. 47.
§. 44, 1. 186. 188.
סלף] סֶלֶף §. 9, 1. 54.
סלת] סֹלֶת §. 9, 3. 35.
סמך] סָמוּךְ §. 51, b. 207.
סמר] סָמֶר §. 43. 184.
מַסְמֵר = מִסְמֵר §. 49. 205.
§. 66. 255.
סנה] סְנֶה §. 8, 2. 43.
§. 13, 2. 78.
סער] מִסְעָר pag. 197.
§. 48. 204.
סעף] סֵעֶף §. 53, 2. 221.
סער] סַעַר et שַׂעַר §. 9, 1. 54.
סְעָרָה §. 10, 1. 68.
סְעִיר §. 17, 1. 94.
2. 97.
ספר] מִסְפֵּר §. 29, 1. 130.
ספה] מִסְפּוֹא §. 27, 3. 119.
ספח] סָפִיחַ §. 52, a. 212.
סַפַּחַת §. 53, 1. 219.
מִסַּפַּחַת §. 33, A. 152.
מִסְפָּחָה §. 48. 204.
ספן] סִפּוּן §. 56, 4. 230.
ספף] סַף §. 44, 2. 186. et 190.
ספק] סֶפֶק §. 9, 1. 53.
ספר] סֵפֶר §. 37. 169.
סֵפֶר §. 14, 1. 81.
— 2. 82.
סַפָּר §. 6, 4. 41.
סַפִּיר §. 57, 2. 231.

סְפִירָה

סִפְרָה §. 3, 1. 25.
מִסְפָּר §. 28, 1. 123.
— 4. 128.

סָרַב [סרב §. 54, 2. 225.
סָרוּחַ [סרח §. 51, b. 207.
סָרַח §. 9, 1. 54.
§. 44. 187.
סָרָן [סרן §. 32, 2. 143.
— 7. 145.
סָרִיס [סרס §. 52, c. 215.
§. 57, 2. 232.
סָתַר [סתר §. 9, 1. 50-53.
— 3. 58.
— 4. 61.
— 5. 62.
§. 44. 188.
מִסְתָּר §. 33, A. 152.
מִסְתּוֹר §. 33, A. 149.
מַסְתֵּר §. 29, 1. 130.

ע. ɛ. ɛ́.

עוּב [עבב §. 3, 2. 28.
עָבַר [עבד §. 6, 4. 41.
עֶבֶר §. 44. 187.
עֲבֹדָה §. 3, 1. 25.
עֲבוֹדוֹת §. 26, 1. 115.
מַעֲבָר §. 28, 1. 121.
— 3. 126.
עָב [עבה §. 40. 177.
עֲבִי §. 17, 1. 95.
עֲבִי §. 17, 1. 97.
מַעֲבֶה §. 33, A. 155.
עֲבוֹט [עבט §. 3, 3. 29.

עֵבֶר [עבר §. 14, 1. 82.
— 7. 85.
עָבוּר §. 51, b. 207.
עֲבָרָה §. 10, 5. 70.
עֶבְרָה §. 14, 1. 82.
מַעֲבָר §. 33, C. 154.
עֵבֶת [עבת §. 3, 1. 25.
— 2. 27.
עֲבוֹת §. 45. 193.
עֵגֶב [עגב §. 9, 1. 50.
עוּגָב §. 16, 3. 93.
עָגוֹל [עגל §. 1, 3. 22.
§. 45. 193.
עֲגָלָה §. 10, 5. 70.
מַעֲגָל §. 33, A. 152.
עֲדִי [עדה §. 17, 5. 102.
עַד §. 8. Anm. 2. 44.
עַר ibid.
עֲדָנָה [ערן §. 14, 1. 82.
עֲדָיָה §. 52, c. 216.
מַעֲדָן §. 28, 1. 123.
עֵדֶר [עדר §. 14, 3. 84.
מַעְדֵּר §. 66. 255.
עָדָשׁ [עדש §. 42. 182.
עָב [עוב §. 42. 183.
עוּגָה [עוג §. 3, 3. 30.
§. 15, 4. 89.
מָעוֹג §. 27, 4. 119.
עֵד [עוד §. 13, 2. 78.
§. 40. 179.
עֵדוּת §. 26, 1. 115.
— 4. 116.
תְּעוּדָה §. 36, 1. 163.
— 4. 165.

עזר [עזר §. 14, 1. 81.
— 4. 84.
עֶזְרָה §. 23, 1. 110.
עֲזָרָה §. 10, 5. 70.
עטה [עטה §. 49. 205.
§. 66. 255.
עטן [עטן §. 17, 7. 104.
עטף [עטף §. 51, b. 208.
מֵעֲטָפוֹת §. 66. 255.
עטר [עטר §. 10, 5. 70.
עֲטֶרֶת §. 18, 5. 107.
עטש [עטש §. 17, 1. 93.
עיט [עיט §. 44. 190.
עין [עין ibid.
מֵעֶיךְ §. 33, A. 151.
עיף [עיף §. 40. 177.
עיר [עיר §. 17, 7. 104.
עַיִר §. 44. 190.
עיש [עיש ibid.
עכם [עכם §. 9, 5. 62.
עכר [עכר §. 1, 3. 22.
עלג [עלג §. 53, 2. 221.
על [עלה §. 8. Anm. 2. 44.
עֲלֶה §. 40. 177.
עוֹלָה §. 37. 169.
תַּעֲלוּת §. 62. 240.
עֲלִי §. 17, 2. 98.
עֲלִיָּה §. 17, 1. 94.
— 7. 103.
Anm. i). 104.
עֶלְיוֹן §. 32, 2. 143.
מַעֲלֶה

עוה [עוה §. 53, 1. 219.
— 2. 220.
עוט [עט §. 13, 5. 79.
§. 40. 179.
עול [עול §. 51, b. et c. 209.
עֲרִיל §. 17, 2. 98.
עַוָּל §. 54, 2. 225.
עָוֶל §. 7, 1. 42.
עָוֹל §. 9, 1. 54.
עון [מָעוֹן §. 33, A. 149.
— A. 156.
עוף [עוף §. 45. 195.
עֵיפָה §. 13, 1. 78.
עַפְעַפִּים §. 62, 2. 245.
מוּעָף §. 62, 1. 241.
עוק [עָקָה §. 5, 1. 38.
§. 10, 1. 68.
עור [עֵר §. 13. Anm. 78.
§. 40. 178.
עָר §. 42. 183.
עִוֵּר §. 53, 2. 220. et 221. Anm.
עִוֶּרֶת §. 53, 1. 219.
§. 58, 1. 233.
עות [עַוָּתָה §. 54, 1. 223.
עזבון [עִזָּבוֹן §. 58, 1. 233.
עזז [עַז §. 42. 183.
עֹז §. 3, 1. 26.
עֻזּוּז §. 15, 1. 86.
מָעוֹז §. 33, A. 149.

מְעֵלָה §. 29, 1. 130.
§. 33, A. 155.
מַעֲלָה §. 28, 1. 123.
§. 33, C. 154.

עלז עֲלֵז §. 40. 176.
עַלִּיז §. 57, 2. 231.

עלט עֲלָטָה §. 10, 1. 67.

עלל עוֹלָל §. 38. 171.
עֹלֵל §. 62, 2. 244.
עֲלִילָה §. 17, 1. 93.
מַעֲלִיל §. 30, 3. 136.
עוֹל §. 3, 5. 31.
מַעֲלָל §. 28, 1. 121.
— 3. 126.
תַּעֲלוּל §. 36, 1. 164.

עלם עֶלֶם §. 44. 187.
תַּעֲלוּמָה §. 36, 1. 163.
— 2. 164.
עוֹלָם §. 2, 3. 24.

עלץ עֲלִיצוּת §. 26, 1. 115.

עמד עַמּוּד §. 56, 5. 230.
עֲמָדָה §. 14, 1. 82.
עִמָּר §. 54, 2. 225.
מַעֲמָד §. 33, A. 151.

עמל עָמֵל §. 40. 177.
עָמָל §. 5, 1. 38.
— 4. 39.

עמם עַם = עַם §. 42. 183.
§. 43. 185.
עוֹם §. 3, 1. 27.

עמס מַעֲמָסָה §. 28, 3. 125.

עמק עָמֹק §. 42. 182.
עָמוּק §. 45. 194.
עָמוּק §. 51, c. 208.
עֵמֶק §. 14, 1. 82.
— 7. 85.
עֹמֶק §. 4, 1. 33.
מַעֲמָק §. 33, A. 151.

עמר עֹמֶר §. 4, 3. 35.
עָמִיר §. 17, 4. 101. et 166.
§. 52, a. 212.

עמת עֲמִית §. 52, c. 215.

ענב עֵנָב §. 12, 3. 76.

ענג עָנֹג §. 45. 192.
עֲנֻגָּה §. 62, 1. 243.
עֹנֶג §. 4, 1. 34.

ענה עָנָה §. 42. 181.
עֲנָרָה §. 10, 1. 68.
עָנִי §. 52, c. 213.
עֲנִי §. 17, 1. 96.
עֲנוּת §. 25, 1. 113.
עִנְיָן §. 32, 1. 140.
תַּעֲנִית §. 36, 1. 164.
יַעֲנָה §. 35, 2. et 3. 159.
§. 40. 179.
מַעֲנֶה §. 29, 1. 130.
מַעֲנֶה §. 33, A. 152.
מַעֲנִית §. 33, C. 156.

ענן עָנָן §. 42, 1. 82.
עֲנָנָה §. 10, 2. 69.
עֹנֶן §. 37. 170.

ענף עָנָף §. 42. 181.
עֲנַף §. 40. 176.
עֹנֶף §. 44. 188.

עֹנֶשׁ [ענש §. 4, 4. 36.

עֳסִים [עסס §. 17, 4. 100.
pag. 166.
§. 52, a. 212.

אֲפִי [אפה §. 17, 2. 98.

אֹפֶל [אפל §. 4, 7. 37.

עָפָר [עפר §. 42. 183.
עֹפֶר §. 39. 172.
עֹפֶרֶת §. 21. 109.
§. 37. 170.

עֹצֶב [עצב §. 4, 1. 33.
עָצֵב §. 5, 1. 37.
עָצֶב §. 9, 1. 53.
עָצְבוֹן §. 58, 1. 233.
עַצֵּב §. 53, 1. 219.
עַצֶּבֶת §. 54, 1. 223.
מַעֲצֵבָה §. 29, 1. 131.

מַעֲצָר [עצד §. 48. 204.

עֵץ [עצה §. 14, 2. 83.
§. 41. 180.
עָצָה §. 40. 177.

עָצַל [עצל §. 40. 177.
עַצֶּלֶת §. 18, 1. 106.
עַצְלָה (עָצֵל) §. 9, 1. 53.
עַצְלוּת §. 26, 1. 115.

עַצוּמָה [עצם §. 56, 1. 229.
עָצוּם §. 15, 1. 86.
§. 51, c. 208.
עֶצֶם §. 4, 1. 34.
תַּעֲצֻמוֹת §. 36, 1. 163.

עֵצֶר [עצר §. 9, 4. 61.
עֹצֶר §. 4, 1. 32.

עֲצֵרָה = עֶצֶרֶת §. 10, 6. 70.
§. 18, 6. 107.
מַעֲצוֹר §. 27, 1. 118.
מַעֲצָר §. 28, 1. 124.

עָקַב [עקב §. 40. 176.
עָקוֹב §. 45. 193.
עֲקֻבָּה §. 4, 1. 33.
עֵקֶב §. 14, 2. 82.

עָקֹד [עקד §. 1, 3. 22.
§. 45. 193.
עֵקֶד §. 14, 1. 81.

עָקָה [עקה §. 10, 1. 68.
§. 49. 105.

עַקַלְקַלּוֹת [עקל §. 62, 2. 245.

עֲקָרָה = עָקָר [עקר §. 10. 67.
§. 42. 182.

עִקֵּשׁ [עקש §. 53, 2. 220.
מְעֻקָּשׁ §. 33, A. 151.

עָרֵב [ערב §. 40. 177.
עֵרֶב §. 14, 3. 83.
— 4. 84.
עֶרֶב §. 9, 6. 63.
עֹרֶב §. 37. 169.
עֲרָבָה §. 10, 7. 70.
עֲרֻבָּה §. 62, 1. 242.
עֲרֻבּוֹן §. 58, 3. 234.
מַעֲרָב §. 28, 1. 124.
§. 33, A. 152.
תַּעֲרֻבוֹת §. 36, 1. 163.

עָרָה [ערה §. 5, 1. 38.
§. 10, 1. 68.
Anm. 3. 71.
עֲרָוָה

עֵרָוָה §. 14, 1. 82.
עֵרְיָה §. 17, 1. 95.
עַרְעַר §. 62, 2. 245.
עֵירוֹם §. 67, 2. 257.
מַעֲרֶה §. 33, A. 154.
תַּעַר §. 36, 2. 164.

[ערך עֵרֶךְ §. 14, 4. 84.
עָרֶךְ §. 9, 1. 52.
— 4. 61.
§. 14, 1. 81.
עֲרוֹךְ §. 3, 1. 25.

[ערל עָרֵל §. 9, 3. 57.
§. 40. 177.
עֶרֶל §. 9, 2. 57.
§. 44. 188.

[ערם עָרוּם §. 51, c. 209.
עֵרוֹם §. 55, 2. 227.
עָרְמָה = עֹרֶם §. 4, 1. 34.
עֲרָמָה §. 11, 1. 72.
— 4. 74.
מֵעֲרוֹם aus מֵעֲרֻמִּים
§. 27, 1. 118.
— 2. 119.
עַרְמוֹן §. 32, 2. 144.

[ערס עֲרִיסוֹת §. 17, 4. 100.

[ערף עֹרֶף §. 39. 172.
עֲרִיפִים §. 17, 3. 99.
— 4. 101.

[ערץ עָרִיץ §. 52, c. 215.
עֲרוּץ §. 15, 1. 86.
מַעֲרָץ §. 30, 1. 135.
מַעֲרָצָה §. 28, 1. 124.

[ערק עֹרְקִים §. 37. 169.

[עשב עֵשֶׂב §. 14, 2. 83.
§. 41. 180.

[עשה מַעֲשֶׂה §. 29, 1. 130. et 3. 132.

[עשן עָשָׁן §. 5, 4. 40.
עָשָׁן §. 40. 176.
עָשֵׁן §. 9, 4. 60.

[עשק עֲשׂוּקִים §. 15, 1. 86.
עָשׁוּק §. 51, c. 209.
עָשׁוּק §. 45. 193.
עֹשֶׁק §. 4, 1. 33.
— 4. 35.
מַעֲשָׁקוֹת §. 62, 1. 243.

[עשק עֵשֶׁק §. 14, 4. 84.

[עשר עָשִׁיר §. 52, c. 216.
עֹשֶׁר §. 4, 1. 33.
עָשׁוֹר §. 45. 194.
עֶשְׂרוֹן §. 58, 4. 234.
מֵעֲשֵׂר §. 29, 1. 131.
— 4. 133.

[עשש עָשׁ §. 42. 184.

[עשת עֲשׂוֹת §. 45. 194.
עֶשֶׁת §. 9, 4. 61.

[עתד עָתִיד §. 52, c. 216.
עֲתוּדִים §. 51, c. 208.

[עתק עָתֵק §. 42. 182.
עָתֵק §. 40. 177.
עָתִי׳ק §. 17. Anm. f). 99.
§. 52, b. 214.
עַתִּיק §. 57, 2. 231.

[עתר עָתַר §. 5, 1. 38.
עֶתֶרֶת §. 18, 1. 106.

[עתת

עתת] עַת §. 9, 6. 64.
עת eod. 64.
עַתָּה pag. 201. *).

פ. ف.

פאה] פֵּאָה §. 17, 3. 99.
פִּיפִיּוֹת §. 62, 2. 246.
פאר] פְּאֵר §. 13, 1. 77.
— 7. 79.
פְּאֵרָה §. 3, 3. 29.
פְּאֵרָה §. 15, 2. 88.
תִּפְאָרָה } §. 36, 1. 163.
תִּפְאֶרֶת }
פגל] פִּגּוּל §. 56, 1. 228.
פגע] פִּגַּע §. 9, 1. 54.
מִפְגָּע §. 28, 1. 122.
פגר] פֶּגֶר §. 44. 188.
פדה] פְּדוּי §. 15, 5. 90.
פִּדְיוֹן §. 32, 2. 142.
פְּרוּת §. 26, 1. 115.
פוג] פּוּגָה §. 15, 1. 87.
הַפּוּגוֹת §. 62. 240.
פוח] יָפִיחַ §. 35, 4. 159.
§. 65. Anm. 2. 254.
פִּיחַ §. 17, 4. 102.
§. 52, a. 214.
פול] פּוֹל §. 3, 2. 29.
§. 45. 194.
פון] תְּפִין §. 36, 1. 163.
— 4. 165.
פוץ] מְפִיץ §. 66. 255.
תְּפוּצוֹת §. 36, 1. 164.

פוק] פִּיק §. 17, 1. 96.
פּוּקָה §. 15, 1. 87.
אַפִּיק §. 31, 7. 139.
פור] פֻּר et פַּר §. 42. 184.
פּוּר §. 15, 5. 90.
§. 51, a. 209.
פוש] פֶּשֶׁת §. 18, 3. 107.
פחד] פַּחַד §. 9, 1. 51.
— 3. 58.
פחה] פֶּחָה §. 53, 2. 220. et 225.
פַּח §. 3, 3. 59.
פֶּחָם §. 67, 1. 256.
פחז] פַּחַז §. 9, 1. 53.
פַּחֲזוּת §. 26, 1. 115.
פחת] פַּחַת §. 9, 4. 60.
פְּחָתֶת §. 18, 1. 106.
פטר] פְּטוּר §. 15, 1. 86.
פִּטִּיר §. 52, a. 213.
פטש] פַּטִּישׁ §. 57, 5. 232.
פיד] פִּיד §. 17, 1. 95.
פימה] פִּימָה ibid.
פלא] פֶּלֶא §. 44. 188.
פְּלִי §. 17, 2. 97.
פְּלִיאָה = פְּלִאי §. 52, c. 215.
הַפְלָא §. 62, 1. 240.
— 3. 246.
פלג] פְּלֻגָּה §. 62, 1. 242.
פַּלְגוּת §. 62, 4. 247.
פלח] פֶּלַח §. 9, 4. 61.
פלט]

[פלט פְּלֵטָה §. 11, 1. 73.
— 2. 73.
פֶּלֶט §. 40. 176.
פַּלֵּט §. 53, 1. 219.
פְּלִיט §. 52, b. 214.
מִפְלָט §. 28, 1. 122.
[פלך פֶּלֶךְ §. 44. 188.
[פלל פְּלִילָה §. 17, 4. 101.
תְּפִלָּה §. 65, 1. 252.
— 4. 253.
[פלם פֶּלֶס §. 9, 5. 63.
מִפְלָס §. 28, 4. 128.
[פלץ פַּלָּצוּת §. 54, 1. 223.
תִּפְלֶצֶת §. 36, 1. 164.
[פלש מִפְלָשׁ §. 28. 124.
[פנה פָּנִים §. 40. 176.
פְּנוֹת §. 25, 1. 113.
[פנן פְּנִינִים §. 52, a. 212.
[פסג פְּסָגָה (פֶּסֶג) §. 9, 7. 64.
[פסח פֶּסַח §. 9, 1. 54.
פְּסֵחַ §. 53, 2. 221.
[פסל פֶּסֶל §. 9, 4. 60.
פְּסִיל §. 52, a. 213.
[פעה אֲפֵעָה et אֲפַע §. 31, 2. 138.
[פעל פַּעַל §. 4, 1. 33.
— 3. 35.
— 4. 36.
פֹּעַל §. 62. 240.
פְּעֻלָּה §. 62, 1. 242.

[פעם פַּעַם §. 9, 1. 52.
— 5. 62.
פַּעֲמוֹן §. 32, 5. 144.
[פצע פֶּצַע §. 9, 4. 61.
[פצר הַפְצֵר §. 62. 240.
[פקד פְּקִיר §. 52. 210. et a. 213.
פָּקוּד §. 15, 3. 89. §. 51, a. 207. §. 52. 210.
פְּקוּדָה §. 62, 1. 242.
פִּקּוּד §. 56, 4. 230.
פְּקָדוֹן §. 58, 3. 234.
פְּקֻדַּת §. 26, 1. 115.
מִפְקָד §. 28, 1. 122.
— — 123.
— 4. 128.
[פקח פֶּקַח §. 53, 2. 220.
פִּקַּח-קוֹחַ §. 62, 1. 243.
[פקע פֶּקַע §. 44. 189.
[פרד פְּרוּדָה §. 15, 1. 86.
[פרה פְּרִי §. 17, 4. 101.
אַפְרִיוֹן §. 63. 250.
פּוּרִי §. 46. 196.
[פרז פְּרָזוֹן §. 32, 7. 145.
[פרח פֶּרַח §. 44. 189.
פְּרָחָה ibid.
אֲפִרְחִים §. 21, 2. 138.
[פרך פֶּרֶךְ §. 9, 1. 54.
פָּרֹכֶת §. 55, 5. 228.
[פרס פֶּרֶס (פְּרֹס) §. 9, 3. 59.
[פרע פֶּרַע §. 44. 188.
פְּרֻעָה (פֶּרַע) §. 9, 1. 51.
[פרץ

פרץ] פֶּרֶץ §. 9, 1. 52.
— 3. 58.
פֶּרֶץ §. 52, c. 216.
§. 57, 2. 232.
מִפֶּרֶץ §. 33, A. 152.
פרק] פֶּרֶק §. 9, 1. 51.
פָּרַק §. 5, 4. 40.
מַפֶּרֶקֶת §. 33, A. 153.
פרש] פָּרַשׁ §. 54, 2. 224.
פֶּרֶשׁ §. 9, 3. 58.
פָּרָשָׁה §. 54, 1. 223.
פרש] מִפְרָשׁ §. 28, 1. 122.
et 123. 3. 125.
פשע] פֶּשַׁע §. 9, 1. 53.
פשׁע] פֶּשַׁע §. 9, 4. 60.
מִפְשָׁעָה §. 48. 204.
פשר] פֶּשֶׁר §. 14, 1. 81.
פתה] פִּתִי §. 17, 1. 96.
פְּתִיּוּת §. 26, 1. 115.
פתח] פֶּתַח §. 14, 1. 81.
פְּתִיחוֹת §. 17, 1. 94.
— 4. 101.
פְּתוּחַ §. 56, 1. 228.
פִּתְחוֹן §. 32, 1. 141.
מַפְתֵּחַ §. 66. 256.
מִפְתָּח §. 28, 4. 127.
פתל] פְּתִיל §. 52, a. 212.
פִּתַּלְתֹּל §. 62, 2. 245.
בַּפְתֻלִים §. 62, 1. 241.
פתן] מִפְתָּן §. 33, A. 152.
פתת] פַּת §. 8. Anm. 3. 45.
§. 9. 48. et 49.
eod. 4. 62.
פְּתוֹת §. 3, 3. 30.

צ. ץ. ס. ט.

צאן] צֹאן §. 3, 2. 29.
צֹאן et צֹנֶא §. 37. 170.
צבא] צָבָא §. 5, 4. 40.
צַב §. 42. 184.
צָבָה §. 40. 177.
צְבִי §. 17, 1. 95.
— 2. 98.
צבע] צֶבַע §. 9, 3. 59.
— 4. 60.
אֶצְבַּע §. 31, 2. 138.
צִבְרֹעַ §. 3, 2. 29.
צבר] צִבּוּר §. 56, 1. 229.
— 4. 230.
צבת] צֶבֶת §. 9, 4. 61.
צדד] צַד §. 44. 190.
צדה] צְדִיָּה §. 17, 1. 93.
צדק] צַדִּיק §. 57, 2. 231.
צֶדֶק §. 9, 1. 54.
Anm. 3. 66.
צְדָקָה §. 10, 1. 67.
צהב] צָהוֹב §. 45. 193.
צהל] מִצְהָלוֹת §. 28, 1. 123.
צהר] צֹהַר §. 39. 173.
יְצָהָר §. 35, 2. 159.
צוא] צֹאָה §. 3, 1. 26.
צֵאָה (צֵא) §. 13, 4. 79.
צֹא §. 45. 194.
צוֹא §. 3, 2. 29.
צוד] צַיִד §. 54, 2. 225.
צַיִד §. 9. 47.
§. 9, 1. 56.

מְצָר §. 33, A. 153.
מְצוּד pag. 200.
מְצוּדָה §. 30, 1. 135.
מָצוֹד §. 47. 203.

צוה] צִי §. 17, 7. 104.
צַו §. 5, 3. 39.
pro צָוָה §. 8. Anm. 2. 44.
§. 53, 3. 221.
— 4. 222.
מִצְוָה §. 28, 1. 122.
— 2. 128.

צוח] צָוְחָה §. 10, 1. 67.
— 4. 69.

צול] צוּלָה §. 15, 1. 87.
מְצוּלָה §. 33, A. 156.

צום] צוֹם §. 3, 1. 27.

צון] צִנְצֶנֶת §. 62, 7. 250.

צוף] צָפָה §. 5, 1. 38.
§. 10, 1. 67.
צִצָּפָה §. 62, 1. 244.
צוּף §. 51, b. et c. 210.

צוק] צוֹק §. 3, 1. 26.
צוּק §. 1, 1. 21.
צוּקָה §. 15, 1. 87.
מָצוֹק §. 33, A. 157.
§. 50. 206.

צור] צָר §. 5, 4. 40.
§. 42. 183.
צִיר §. 17, 1. 96.
— 4. 101.
§. 52, a. 214.
צוּר §. 3, 2. 29.
§. 15, 4. 89.
§. 51, b. et c. 209.

צוּר §. 45. 195.
צִוּרִין §. 58, 5. 235.
מָצוֹר §. 27, 1. 118.
— 5. 119.

צחח] צְחָה §. 53, 2. 220.
צְחִיחַ } §. 17, 1. 94.
צְחִיחָה }
צַחְצָחוֹת §. 62, 1. 244.

צחק] צְחֹק §. 3, 1. 25.
— 3. 30.

צחר] צָחֹר §. 45. 194.

ציה] צִיָּה §. 17, 1. 94.
צִיּוֹן §. 32, 1. 141.
— 7. 145.

צין] צִיּוּן §. 56, 5. 230.

ציץ] צִיץ §. 17, 2. 97.
§. 52, c. 216.

צלה] צָלִי §. 52, a. 213.

צלח] צְלוּחִית §. 24, a). III.
— 7. 113.
צְלָחָה §. 62, 5. 249.
— 7. 249.

צלל] צְלָל §. 14, 4. 84.
צַל §. 9, 4. 62.
צְלִיל §. 17, 1. 94.
— 4. 101.
צְלְצָל §. 62, 5. 249.
מְצֻלָּה §. 66. 255.

צלם] צֶלֶם §. 9, 4. 61.
צַלְמוֹן §. 32, 1. 142.

צלע] צֵלַע §. 9, 1. 53.
§. 12, 2. 76.

צמא] צָמֵא §. 40. 177.
צָמָא §. 5, 1. 38.
צְמָאוֹן §. 58, 1. 233.
צְמָאָה (צָמֵא) §. 9, 4. 60.

צמד] צֶמֶד §. 17, 4. 102.
§. 52, a. 213.
צֶמֶר §. 9, 1. 52.
— 4. 60.

צמח] צֶמַח §. 44. 189.
צֶמַח §. 9, 3. 59.
צֲמָמִים §. 57, 2. 231.

צמק] צְמוּק §. 56, 3. 230.

צמר] צֶמֶרֶת §. 54, 2. 224.

צנן] צִנָּה (צֵן) §. 9, 1. 56.
— 5. 63.
§. 44. 189.

צנף] צָנִיף §. 17, 5. 102.
§. 52, a. 212.
— c. 215.

צנע] צְנוּעַ §. 51, c. 208.

צנף] צָנִיף §. 52, a. 213.
צְנִיפָה §. 11, 1. 72.
מִצְנֶפֶת §. 28, 3. 126.

צנק] צִינוֹק §. 62, 5. 249.

צנר] צִנּוֹר §. 55, 7. 228.

צער] צַעַר §. 9, 4. 62.
צְעָדָה §. 10, 4. 70.
אֲצַעֲדָה §. 31, 5. 139.
מִצָּעָר §. 28, 1. 123.
et pag. 197.
§. 48. 204.

צעה] צָעֲצָעִים §. 62, 4. 248.

צעף] צָעִיף §. 52, c. 216.

צעק] צְעָקָה §. 10, 1. 67.
— 4. 69.

צער] צָעִיר §. 17, 1. 95.
§. 52, c. 215.
מִצְעָר §. 28, 1. 124.
— 2. 125.

צפה] צָפָה §. 37. 170.
צְפִיר §. 56, 5. 230.
צָפִית §. 18, 5. 107.
צְפִיָּה §. 57, 1. 231.
צְפִית §. 24, 1. 112.
מִצְפֶּה §. 33, A. 155.

צפח] צַפַּחַת §. 53, 7. 222.
צַפִּיחִית §. 57, 4. 232.

צפן] צָפִין §. 52, a. 212.
צָפוֹן §. 1, 3. 22.
צְפוֹן §. 3, 1. 25.
צְפֻנִי §. 68, 3. 258.
צָפוּן §. 15, 1. 86.
— 7. 90.
מַצְפּוּן §. 33, A. 156.

צפע] צְפִעוֹנִי §. 32, 2. 144.
צְפִיעִים } §. 52, a. 212.
צְפִיעוֹת }

צפר] צִפּוֹר §. 55, 2. 227.
צָפִיר §. 17, 2. 98.
צְפִירָה §. 17, 1. 93.
— 2. 97.

צְקְלוֹן [צקל §. 32, 7. 145.
צָרְבֶת [צרב §. 54, 1. 223.
צְרִי [צרה §. 17, 2. 97.
צְרִיחַ [צרח §. 17, 4. 101.
צְרֵף [צרך §. 4, 1. 33.
צַרְעַת [צרע §. 53, 1. 219.
צָרָף [צרף §. 37. 169.
מַצְרֵף §. 66. 256.
צָרַר [צר (צר) §. 9, 1. 56.
3. 59.
צְרוֹר §. 3, 3. 29.
מֵצַר §. 28, 1. 124.

ק.

קְאָת [קאה §. 42. 184.
קְבָה [קבב §. 3, 3. 30.
קָבַל [קבל §. 3, 2. 28.
קוֹבַע [קבע §. 4, 5. 36.
קְבַעַת §. 54, 2. 225.
קִבּוּץ [קבץ §. 56, 1. 229.
— 4. 230.
קִבְצָה §. 15, 1. 86.
קֻבָּה [קבר §. 9, 7. 64.
קְבָרָה §. 15, 1. 86.
— 7. 91.
קַדְקֹד [קדד §. 62, 2. 246.
קַדַּחַת [קדח §. 53, 1. 219.
אֶקְדָּח §. 31, 2. 138.
קֶדֶם [קדם §. 9, 6. 64.
— 7. 64.

קֶדֶם §. 14, 7. 85.
קָדִים §. 17, 7. 103.
§. 52, c. 215.
קְדוּמִים §. 15, 1. 86.
קַדְמוֹן §. 32, 2. 143.
קַדְמוֹנָה §. 68, 3. 258.
קַדְרוּת [קדר §. 26, 1. 115.
קְדָרִית §. 32, 2. 143.
קָדַשׁ [קדש §. 45. 193.
קֹדֶשׁ §. 3, 1. 26.
קֹדֶשׁ §. 4, 1. 34.
— 3. 35.
מִקְדָּשׁ §. 33, A. 153.
מִקְדָּשׁ §. 29, 1. 131.
— 3. 132.
קֹדֶשׁ §. 40. 176.
קְהִלַּת [קהל §. 37. 170.
§. 21. 109.
קָהָל §. 5, 4. 40.
קְהִלָּה §. 62, 1. 242.
מִקְהֵל §. 33, A. 154.
§. 64. 251.
קִיא [קוא §. 17, 1. 95.
קָא §. 13, 1. 77.
— 3. 79.
קָוָה (קו) für [קוה §. 5, 5. 40.
§. 8. Anm. 2. 44.
קַו §. 53, 3. 221.
מִקְוֶה §. 29, 1. 130.
— 3. 132.
§. 33, B. 154. et 155.
תִּקְוָה

קְטֹרֶת §. 36, 7. 161.
— 1. 164.
— 3. 165.
— 5. 165.
קָטַט נקט §. 5, 4. 40.
קִים נקם §. 17, 2. 98.
§. 52, b. 214.
קִימָה §. 17, 1. 95.
קוֹמָה §. 3, 1. 26.
קָמָה §. 10, 2. 69.
§. 42. 183.
קוֹמְמִיוּת §. 62, 1. 242.
מָקוֹם Einleit. p. 12.
§. 33, A. 149.
תְּקוּמָה §. 36, 1. 163.
קִינָה נקן §. 17, 1. 96.
קוֹף נקף §. 45. 195.
תְּקוּפָה §. 36, 1. 164.
קִיץ נקץ §. 9, 6. 64.
קוּץ §. 3, 2. 29.
§. 45. 194.
קוֹצוֹת §. 62, 4. 247.
קוֹל נקר §. 15, 5. 90.
מָקוֹם §. 33, A. 149.
יָקוּשׁ (אֲשֶׁר) נקש Einl. pag. 13.
קָטַב נקט §. 4, 1. 32.
תְּקָטְלִי נקטל §. 68, 2. 257.
קָטֵל §. 9, 1. 51.
מִקְטָל pag. 198.
קְטֹן נקטן §. 45. 194.
קָטֹן §. 42. 182.
קְטֹרֶת נקטר §. 53, 1. 219.
קִיטוֹר §. 62, 4. 248.
קְטוֹרָה §. 3, 3. 30.
קְטוֹרֶת §. 20, 3. 108.
— 4. 108.
מִקְטֶרֶת §. 48. 204.
מִקְטָרָה §. 59. 236.
קִין נקן §. 13, 4. 79.
קִיץ נקץ §. 9, 6. 64.
קָלְיָא, קְלִי נקלה §. 52, a. 213.
קָלוֹן §. 32, 1. 142.
קַלַּחַת נקלח §. 53, 7. 222.
קָלוּשׁ נקלט §. 51, b. 208.
מִקְלָט §. 33, B. 153.
קַל נקלל §. 3, 1. 27.
קְלָלָה §. 42. 183.
קְלָס נקלס §. 9, 1. 52.
קִלְסָה §. 54, 1. 223.
קָלַע נקלע §. 9, 5. 63.
קַלָּע §. 54, 2. 225.
מִקְלַעַת §. 28, 1. 121.
— 4. 127.
קִלְשׁוֹן נקלש §. 58, 5. 235.
קָמַח נקמח §. 9, 3. 58.
קָמַץ נקמץ §. 9, 4. 61.
קִמְשׁוֹן נקמש §. 58, 2. 234.
קָנָא נקנא §. 54, 2. 224.
קִנְאָה §. 55, 2. 227.

נקנה

נקנה קִנָּה §. 37. 169.
קָנֶה §. 40. 177.
קִנְיָן §. 32, 1. 141.
מִקְנֶה §. 28, 1. 124.
§. 29, 1. 131.
מִקְנֶה §. 29, 3. 132.
נקנם קִנְמָן §. 58, 2. 234.
נקנן קֵן §. 9, 7. 65.
נקסה כֶּסֶת §. 18, 5. 107.
נקסם קֶסֶם §. 9, 1. 51.
מִקְסָם §. 28, 1. 122.
נקער קְעָרָה §. 10, 7. 70.
נקפא קִפָּאוֹן §. 58, 1. 234.
נקפד קִפֹּד §. 55, 2. 227.
קִפָּד §. 6, 1. 41.
נקפז קִפּוּז §. 55, 2. 227.
נקצב קֶצֶב §. 9, 1. 52.
— 4. 60.
נקצה קֶצֶה §. 14, 4. 84.
קָצֶה } §. 11, 7. 74.
קָצָה }
קִצּוֹן §. 32, 2. 144.
קְצָת §. 23, 4. 110.
נקצן קְצִין §. 32, 2. 143.
נקצע קְצִיעוֹת §. 17, 3. 99.
מִקְצֵעַ §. 33, A. 149.
מַקְצֶעָה pag. 200.
§. 50. 205.
נקצף קֶצֶף §. 9, 1. 54.
— 4. 61.
קְצָפָה §. 10, 4. 69.

נקצץ קֵץ §. 9, 4. 62.
נקצר קָצַר §. 40. 177.
קְצֵר §. 4, 1. 33.
קְצִיר §. 17, 6. 103.
— 7. 104.
§. 52, a. 213.
— c. 216.
נקרא קֹרֶא §. 37. 170.
קְרִיאִים aus קְרִיא §. 52, a. 212.
קְרִיאָה §. 17, 1. 94.
— 4. 101.
מִקְרָא §. 28, 1. 123.
— 3. 126.
— 4. 127.
נקרב קָרֵב §. 40. 176.
קָרוֹב §. 45. 193.
קְרָב §. 6, 1. 41.
קֶרֶב §. 9, 1. 53.
קְרָבָה §. 10, 1. 68.
— 2. 68.
קָרְבָּן §. 32, 1. 140.
— 3. 144.
נקרה קְרִי §. 17, 1. 96.
קֶרֶת §. 18, 7. 107.
מִקְרֶה §. 29, 1. 130.
— 2. 132.
מִקְרֶה §. 61. 238.
נקרח קֵרֵחַ §. 53, 2. 221.
(קֹרַח) §. 4, 4. 36.
קָרְחָה §. 4, 1. 34.
— 4. 36.
קָרַחַת §. 53, 1. 219.
נקרן קֶרֶן §. 5, 3. 39.

נקרס

נקרם קֶרֶס §. 44. 188.
נקרע קְרָעִים §. 9, 4. 61.
נקרר קֹר §. 3, 1. 26.
קָר §. 42. 183.
קָרָה §. 10, 1. 68.
מְקֶרָה §. 33, A. 155.
נקשא קַשְׁקֶשֶׁת §. 62, 1. 243.
מְקָשָׁה §. 33, A. 153.
נקשב קֶשֶׁב §. 9, 1. 55.
קַשְׁבַּת §. 54, 2. 224.
נקשה קָשֶׁה §. 40. 176.
קְשִׁי §. 17, 1. 96.
מְקָשָׁה §. 33, A. 153. et 155.
נקשט קֶשֶׁט §. 4, 1. 34.
נקשר קֶשֶׁר §. 9, 1. 53.
קְשׁוּר §. 56, 5. 230.
נקשת קֶשֶׁת §. 54, 2. 224.

ר.

נראה רֹאֶה §. 37. 169.
רְאִי §. 17, 1. 96.
— 3. 100.
— 5. 102.
רְאִית §. 24, 1. 111.
רְאוּת §. 26, 1. 115.
רְאוֹת §. 25, 1. 113.
מַרְאָה §. 66. 256.
מַרְאָה §. 29, 1. 130.
— 3. 132.

נראם רְאֵם §. 13, 2. 78. §. 40. 179.
נראש רֹאשׁ §. 3, 2. 27.
רְאשׁוֹן §. 32, 2. 144.
— 6. 145.
רְאשִׁית §. 24, 1. 112.
רְאשָׁה חסר רִאשׁוֹת §. 17, 1. 95.
מְרָאשׁוֹת / מַרְאֲשׁוֹת } §. 33, A. 152.
נרבב רָב §. 42. 183.
רַבָּה (רב) §. 9, 1. 56.
רַב §. 3, 1. 27.
רִבּוֹא §. 25, 1. 113. §. 55, 2. 227.
רְבִיבִים §. 52, c. 216.
נרבד רְבִיד §. 17, 5. 102. §. 52, a. 213.
מַרְבָּד §. 48. 204.
נרבה הַבִּים §. 53, 2. 220.
אַרְבֶּה §. 31, 2. 138.
הַרְבֵּה / הַרְבָּה } §. 62, 1. 240.
מַרְבֶּה §. 29, 1. 131.
— 4. 133.
מִרְבֶּה §. 28, 1. 124.
תַּרְבִּית et תַּרְבוּת §. 36, 1. 163. 2. 164. 5. 165.
נרבע רֶבַע §. 9, 1. 55.
רִבּוּעַ §. 53, 2. 221.

נרבץ

רבץ רָבַץ §. 14, 1. 82.
מִרְבֵּץ §. 33, A. 155.
מִרְבָּץ §. 33, A. 153.

רבק מַרְבֵּק §. 33, A. 155.

רגב מוֹרָג §. 48. 203.
§. 66. 255.

רגז רָגַז §. 54, 2. 225.
רֹגֶז §. 4, 1. 34.

רגל רָגַל §. 9, 5. 62.
רֹגֶל §. 37. 170.
מַרְגְּלוֹת §. 33, A. 152.

רגם מַרְגֵּמָה §. 33, A. 155.

רגע רָגַע §. 9, 6. 63.
רָגֵעַ §. 40. 178.
מַרְגּוֹעַ §. 27, 1. 118.
§. 33, A. 150.
מַרְגֵּעָה §. 29, 1. 130.

רגש רָגַשׁ §. 9, 4. 62.
רְגָשָׁה §. 10, 1. 68.
— 4. 70.

רדד רָדִיד §. 52, a. 212.

רדם תַּרְדֵּמָה §. 65, 1. 252.

רהב רָהַב §. 9, 1. 55.
רַהַב §. 4, 1. 34.

רהט (רָהַט) §. 9, 5. 62.
— 7. 64.

ריב רִיב §. 17, 1. 95.
מְרִיבָה §. 30, 1. 135.
— 4. 136.

ירב (אֲשֶׁר) יָרִיב Einl. p. 13.
יָרֵב §. 35, 3. 159.
יָרִיב §. 35, 4. 159.

רוד מָרוֹד §. 30, 1. 135.
— 2. 135.
— 4. 136.

רוה רָוֶה §. 40. 176.
רְוָיָה §. 10, 1. 68.
יְרֻוֶּה §. 35, 3. 159.
§. 65. Anm. 2. 254.

רוח רֵיחַ §. 13, 1. 77.
— 4. 79.
רֵוַח §. 9, 1. 53.
— 7. 65.
רוּחַ §. 51, b. et c. 210.
רְוָחָה §. 10, 1. 67.

רום רָם §. 8. Anm. 4. 46.
§. 42. 183.
רוּם §. 15, 1. 87.
— 2. 88.
§. 51, b. et c. 209.
רוֹם §. 3, 1. 27.
רָמָה §. 5, 7. 40.
§. 10, 1. 67.
— 7. 70.
רְמָמָה §. 62, 1. 242.
מָרוֹם §. 33, A. 150.
תְּרוּמָה §. 36, 1. 164.
— 4. 165.

רוע רָע §. 42. 183.
רַע §. 9, 1. 56.
רָעָה §. 10, 1. 68.
רוֹעַ §. 3, 1. 26.
מֵרַע §. 28, 1. 124.

רחק רָחֵק §. 40. 178.
מֶרְחָק §. 33, A. 153.
רחש מַרְחֶשֶׁת §. 66. 255.
רטב רָטֹב §. 45. 193.
רטט רָטֵט §. 9, 1. 53.
ריע רֵעַ §. 13, 1. 77.
תְּרוּעָה §. 36, 1. 163.
ריק רֵיק, רֵק §. 13, 2. 78.
§. 40. 179.
רִיק §. 17, 1. 95.
— 2. 98.
רוֹק §. 3, 3. 30.
ריר רִיר §. 17, 3. 99.
§. 52, a. 214.
רכב רָכֵב §. 9, 5. 63.
§. 44. 188.
רַכָּב §. 54, 2. 224.
מֶרְכָּב §. 33, A. 152.
ירך יָרֵךְ §. 35, 3. 159.
רֵךְ §. 3, 1. 26.
מֹרֶךְ §. 29, 1. 131.
רכל רוֹכֵל §. 37. 169.
רוֹכֶלֶת §. 21. 109.
§. 37. 169.
רָכִיל §. 17, 6. 103.
§. 52, a. 213.
רְכֻלָּה §. 62, 1. 242.
מַרְכֻּלֶת §. 27, 1. 118.
רכס רְכָסִים (רֶכֶס) §. 9, 7. 64.
רוֹכֵס §. 4, 1. 33.
רכש רְכוּשׁ §. 55, 1. 86.
— 4. 89.
רמה רִמָּה §. 36, 1. 164.
רוץ רֵץ §. 42. 183.
מֵרוּץ §. 27, 1. 118.
מְרוּצָה §. 30, 1. 134. et 135.
רוש רָשׁ §. 42. 183.
רִישׁ §. 13, 1. 78.
רוֹשׁ et רֹאשׁ §. 3, 2. 28.
רִישׁ §. 17, 1. 96.
רזה רָזָה für רָזֶה §. 5, 1. 38.
רָזֶה } §. 40. 174.
רָזִי }
רזח מִרְזַח §. 28, 1. 122.
רזן רִזֵּן §. 37. 170.
רָזֹן §. 45. 194.
רחב רָחָב §. 42. 182.
רַחַב §. 4, 1. 34.
רַחַב §. 9, 1. 55.
רְחֹב §. 3, 7. 32.
מֶרְחָב §. 33, A. 153.
רחה רַחַ §. 14, 5. 84.
רַחַת §. 18, 5. 107.
רחל רָחֵל §. 40. 178.
רחם רַחֵם §. 53, 1. 219.
רָחֵם §. 44. 189.
רַחַם } §. 9, 3. 58.
רֶחֶם }
רָחָם §. 42. 184.
רַחֲמָנִיּוֹת §. 32, 2. 142.
רחץ רַחַץ et רְחָצָה §. 9, 1. 51.

רמה §. 28, 1. 122.
תַּרְמִית §. 36, 1. 163.
רמח רֹמַח §. 39, 1. 172.
רמך רָמַךְ §. 54, 2. 225.
רמן רִמּוֹן §. 32, 2. 144.
רמס מִרְמָס §. 28, 1. 123.
— 3. 127.
רנן רִן §. 3, 1. 27.
רָנָה (רֵן) §. 9, 1. 56.
— 4. 62.
רְנָנָה §. 10, 1. 67.
— 4. 69.
רסן רֶסֶן §. 9, 5. 63.
רסס רְסִיס §. 17, 1. 93.
— 4. 101.
רעב רָעֵב §. 40. 178.
רָעָב §. 5, 1. 37.
רְעָבוֹן §. 32, 1. 141.
רעד רַעַר §. 9, 1. 55.
רְעָדָה §. 10, 1. 68.
רעה רֹעֶה §. 37. 169.
רֵעַ §. 14, 1. 82.
— 2. 83.
§. 41. 180.
רֵעֶה §. 53, 2. 221.
רֵעִי §. 17, 1. 95.
— 2. 98.
— 7. 104.
רַעְיָה §. 17, 2. 98.
רְעוּת §. 26, 1. 115.
— 2. 116.
רְעִיוֹן §. 32, 1. 141.

מִרְעִית §. 29, 1. 131.
— 3. 132.
§. 33, C. 156.
רעל רַעַל §. 9, 1. 53.
תַּרְעֵלָה §. 65, 1. 252.
רעם רַעַם §. 9, 4. 61.
רעע רָעָה §. 3, 3. 30.
רעש רַעַשׁ §. 9, 1. 55.
רפא רָפָא §. 37. 170.
רְפָאוּת §. 26, 1. 115.
רְפוּאָה §. 15, 1. 87.
— 5. 90.
מַרְפֵּא §. 29, 1. 130.
— 5. 133.
רפד רְפִידָה §. 17, 4. 101.
רפה רָפֶה §. 40. 176.
רְפָיוֹן §. 32, 1. 142.
רפס מִרְפָּשׂ §. 28, 4. 128.
ריפות רִיפוֹת §. 17, 7. 105.
רצה רָצוֹן §. 32, 1. 142.
רצח רֶצַח §. 9, 1. 52.
רצע מַרְצֵעַ §. 66. 256.
רצף מַרְצֶפֶת §. 33, A. 153.
רצץ רַץ §. 8. Anm. 3. 45.
§. 9, 4. 62.
רקב רָקָב §. 5, 1. 37.
רְקָבוֹן §. 58, 1. 233.
רקח רֹקַח §. 4, 5. 36.
רְקוּחַ §. 56, 4. 230.

רַקָּח §. 54, 2. 225.
רַקָּח §. 9, 5. 62.
מְרַקָּחָה §. 28, 5. 128.

רקם רִקֵּם §. 37. 170.
רָקַם erſt רָקָם §. 9, 1. 51.
רְקָמָה 4. 61.

רקע רִקַּע §. 52, a. 212.
רְקִיעַ §. 56, 1. 228.

רשה רְשִׁיוֹן §. 32, 1. 141.

רשע רָשַׁע §. 42. 182.
רְשָׁעָה et רָשַׁע §. 9, 1. 53.
Anm. 3. 66.
מִרְשַׁעַת §. 28, 1. 124.
— 2. 125.

רתח רָתַח §. 9, 1. 55.

רתק רַתּוּק §. 56, 1. 228.
רָתוֹק §. 55, 5. 227.
§. 56, 5. 230.
רְתוּקָה §. 15, 5. 90.

ש. س. ش.

שאה מִשְׁאֶה §. 29, 1. 130.

שאב מַשְׁאָב §. 33, A. 153.

שאג שְׁאָגָה §. 10, 1. 67.

שאה שְׁאִיָּה §. 17, 1. 93.
שְׁאָת §. 18, 1. 106.
שָׁאוֹן §. 32, 1. 142.

משאה מִשְׁאֶה §. 27, 4. 119.
משאות מַשְׁאוֹת §. 33, A. 157.
תשואה תְּשׁוּאָה §. 36, 1. 164.

שאט שְׁאָט = שָׁאַט §. 6, 1. 41.

שאל שָׁאוּל §. 3, 7. 32.
שְׁאֵלָה §. 11, 1. 72.
— 3. 74.
משאלות מִשְׁאָלוֹת §. 28, 1. 122.

שאן שָׁאְנָן §. 62, 1. 242.

שאר שְׁאָר §. 6, 4. 41.
שְׁאָר §. 13, 2. 78.
שְׁאֵרִית §. 24, 1. 111.
— 2. 112.
משארה מִשְׁאֶרֶת } §. 48. 204.
משארת מִשְׁאֶרֶת }
שאר שְׁאוֹר §. 3, 2. 28.

שבב שָׁבָב (שְׁבָבִים) §. 9, 1. 60.
שְׁבִיב §. 17, 1. 94.
— 4. 102.

שבה שְׁבִי §. 52, a. 213.
שְׁבוֹ §. 3, 2. 27.
שְׁבִי §. 17, 1. 96.
— 3. 100.
שְׁבִיָּה §. 17, 1. 96.
שִׁבְיָה §. 17, 3. 99.
שִׁבְיָת §. 24, 1. 112.
— 3. 112.
שבות שְׁבוּת §. 26, 1. 115.
— 3. 116.

שבט שֶׁבֶט §. 44. 189.

שׁבל [נשׁבל
שִׁבְיל §. 17, 1. 93.
שֹׁבֶל §. 4, 3. 35.
שִׁבֹּלֶת §. 55, 2. 227.

שׁבס [נשׁבס
שִׁבְיסִים §. 52, a. 212.

שׁבע [נשׁבע
שִׁבְעָה §. 9, 1. 53.
שָׁבוּעַ §. 51, a. 207.
שְׁבוּעָה §. 15, 1. 86.
— 4. 89.
שׂבַע §. 40. 178.
שָׂבַע §. 5, 1. 38.
שׂבַע } §. 4, 1. 34.
שָׂבְעָה }
שִׁבְעָה §. 9, 1. 53.

שׁבץ [נשׁבץ
שָׁבַץ §. 5, 1. 37.
תַּשְׁבֵּץ §. 65, 1. 252.

שׁבר [נשׁבר
שָׁבַרְתִּי §. 68, 2. 257.
שֶׁבֶר §. 9, 1. 52.
שִׁבָּרוֹן §. 58, 1. 234.
מַשְׁבֵּר §. 29, 1. 131.
— 4. 133.
מִשְׁבָּר §. 28, 1. 123.

שׁבר [נשׁבר
שֶׁבֶר §. 9, 1. 52.

שׁבת [נשׁבת
שַׁבָּת §. 54, 1. 223.
שֶׁבֶת §. 9, 1. 55.
— 4. 62.
שַׁבָּתוֹן §. 58, 1. 234.
מִשְׁבָּת §. 28, 1. 124.

שׁגא [נשׁגא
שְׁגִיאָה §. 17, 4. 101.
שַׁגִּיא §. 57, 2. 232.

שׁגב [נשׁגב
מִשְׂגָּב §. 33, A. 153.

שׁגב [נשׁגב
שְׂגֻבָּה §. 10, 1. 68.
מְשׂוּגָּה §. 30, 1. 134.
— 4. 136.

שׁגה [נשׁגה
שְׁגִיאוֹת §. 17, 1. 94.
שְׁגִיוֹן §. 58, 1. 234.
מִשְׁגֶּה §. 29, 1. 130.

שׁגל [נשׁגל
שִׂגְלָה §. 12, 3. 76.

שׁגע [נשׁגע
שִׁגָּעוֹן §. 58, 1. 234.

שׁגר [נשׁגר
שָׁגַר §. 5, 3. 39.

שׁדד [נשׁדד
שׁד §. 3, 1. 27.
שֵׁד §. 13. Anm. 78.
§. 40. 178.

שׁדה [נשׁדה
שָׂדֶה §. 40. 177.

שׁדף [נשׁדף
שִׁדָּפוֹן §. 58, 1. 234.

שׁדר [נשׁדר
שִׁדְרָה §. 11, 1. 72.

שׁהם [נשׁהם
שָׁהַם §. 39. 172.

שׁוא [נשׁוא
שָׁוְא §. 7, 1. et 2. 42.

שׁוב [נשׁוב
שׁוּבָה §. 15, 1. 87.
שִׁיבָה §. 17, 1. 96.
שׁוֹבָב §. 37. 169.
§. 62, 2. 244.
מְשׁוּבָה §. 30, 1. 134.
— 2. 135.
et pag. 97.
— 200.
תְּשׁוּבָה §. 36, 1. 163.

שׁוב [נשׁוב
שָׁב §. 42. 183.
שִׁיב §. 13, 1. 77.

שׁוח [נשׁוח
שִׂיחָה §. 15, 7. 91.
מָשׁוֹחַ §. 1, 3. 22.

שׁוּחַ [שׁחח §. 17, 1. 95.
— 4. 102.
שַׁחַ §. 13, 1. 77.
שִׂיחָה §. 17, 7. 104.
שׁוּט [שׁוּט §. 1, 5. 22.
§. 3, 5. 31.
§. 45. 194.
שַׂיִט §. 44. 190.
מָשׁוֹט §. 47. 103.
שׁוּט [שׁוּט שֵׂט §. 13. Anm. 78.
§. 14, 1. 82.
§. 40. 178.
שׁוּם [שׁוּם §. 51, b. et c. 209.
תְּשׂוּמָה [שׁוּם §. 36, 1. 164.
שׁוּעַ [שׁוּע §. 9, 1. 53.
שְׁוָעָה §. 10, 1. 67.
— 4. 70.
שׁוּעַ §. 15, 1. 87.
שׁוֹעַ §. 3, 1. 27.
— 2. 29.
שׁוּק [שׁוּק §. 37. 170.
§. 62, 2. 244.
שׁוּק §. 15, 7. 90.
שׁוֹק §. 3, 5. 31.
תְּשׁוּקָה §. 36, 1. 164.
שִׁיר [שׁוּר §. 17, 1. 95.
— 4. 101.
§. 52, a. 213.
שׁוּר §. 15, 5. 90.
§. 51, a. 209.
§. 51, b. et c. 210.
שׁוֹר §. 3, 2. 29.
— 3. 30.
§. 45. 195.
תְּשׁוּרָה §. 36, 5. 165.
מִשְׂרָה [שׁוּר §. 27, 5. 120.
שׁוּשׁ seu שִׁישׁ [שׁוּשׁ
§. 35, 3. 159.
יְשִׁישׁ §. 35, 4. 159.
שׁוּשָׁן et שׁוֹשָׁן §. 32, 2. 143.
יְשִׁישׁ §. 65. Anm. 2. 254.
שֵׁשׁ §. 13, 2. 78.
שׁוּשָׁן [שׁוּשׁ §. 32, 1. 141.
מְשׁוֹשׁ §. 27, 1. 118.
— 3. 119.
שִׁית [שׁוּת §. 17, 5. 102.
שָׁתָה §. 5, 3. 39.
§. 10, 3. 69.
שָׂחַר [שׁחר §. 4, 4. 35.
שִׂיחִית [שׁחה §. 24, 7. 113.
הִשְׁתַּחֲוָיָה §. 62, 1. 243.
שָׁחוֹחַ [שׁחח §. 3, 1. 26.
שְׁחוּט [שׁחט §. 51, c. 209.
שָׁחַט (erſt שָׁחַטָה) §. 9, 1. 51.
שְׁחִיטָה §. 17, 1. 94.
שְׁחֵלֶת [שׁחל §. 19. 108.
שְׁחִין [שׁחן §. 17, 1. 94.
— 4. 102.
שַׁחַת [שׁחת §. 53, 1. 219.

[שׁחה

שׁחף [שׁחוּף §. 17, 1. 94.
— 4. 101.

שׁחץ [שַׁחַץ §. 9, 1. 55.

שׁחק [שַׁחַק §. 9, 4. 61.

שׁחק [שְׁחוֹק §. 3, 1. 25.
מִשְׂחָק §. 28, 1. 123.
— 3. 126.

שׁחר [שַׁחַר §. 9, 1. 55.
— 6. 64.
שָׁחוֹר §. 45. 193.
שְׁחַר §. 3, 1. 25.
שַׁחֲרֻת §. 62, 2. 245.
מִשְׁחָר pag. 12. *).

שׁחת [שְׁחִית §. 53, 1. 219.
שַׁחַת §. 9, 1. 52.
מַשְׁחֵת §. 29, 1. 131.
מַשְׁחִית §. 30, 1. 135.
§. 62. 240.

שׁטח [מִשְׁטָח §. 33, A. 152.
מִשְׁטוֹחַ §. 33, A. 150.

שׁטם [מַשְׁטֵמָה §. 29, 1. 130.

שׁטן [שָׂטָן §. 42. 182.
(שָׂטָן) שִׂטְנָה §. 9, 1. 55.

שׁטף [שָׁטַף §. 9, 1. 51.

שׁטר [שֹׁטֵר §. 37. 169.
מִשְׂטָר §. 28, 1. 124.

שׁיה [שָׁה §. 14. 83.

שׁים [אָסָם §. 31, 7. 139.

שׁין [שִׁן §. 13, 4. 79.

שׁישׁ [שֵׁשׁ §. 40. 179.
שַׁשְׁיֹשׁ §. 44. 190.

שׁית [שִׁית §. 9, 5. 63.
§. 44. 190.
שָׁתָה §. 5, 3. 39.
§. 10, 3. 69.

שׁכב [שְׁכָבָה §. 10, 1. 68.
מִשְׁכָּב §. 28, 1. 123.
§. 33, A. 153.

שׁכה [שִׁכְיָה §. 17, 1. 96.
Anm. i). 104.
מַשְׁכִּית §. 29, 1. 131.
— 3. 132.

שׁכח [שָׁכֵחַ §. 40. 178.

שׁכך [שֵׁךְ §. 44. 189.
שׁךְ §. 3, 2. 28.
שָׁכָה eod.
§. 3, 5. 31.

שׁכל [שִׁכּוּל §. 56, 1. 229.
שַׁכּוּל §. 51, b. 207.
§. 56, 3. 230.
שִׁכֻּל §. 3, 1. 25.
אֶשְׁכֹּל §. 31, 2. 138.

שׁכל [שָׁכֵל §. 9, 1. 55.
חַשְׂכֵּל §. 62, 1. 240.

שׁכם [שֶׁכֶם §. 8, 5. 44.
§. 9. 47.
§. 13, 5. 79.

שׁכן [שָׁכוּן §. 51, b. 207.
שָׁכֵן §. 9, 1. 55.
— 7. 64.

שָׁכֵן §. 40. 178.
שְׁכֻנַת §. 18, 2. 106.
מִשְׁכָּן §. 33, A. 152.

[שכן שַׁכִּין §. 57, 5. 232.

[שכר שָׁכוּר §. 51, b. 208.
שָׂכְרָה §. 4, 1. 34.
שָׂכָר §. 12, 3. 76.
שִׂכֹּר §. 55, 2. 227.
שָׂכָרוֹן §. 58, 1. 234.
— 5. 235.
אִשָּׁכָר §. 31, 5. 139.

[שכר שָׂכִיר §. 52, a. 213.
מַשְׂכֹּרֶת §. 27, 1. 118.
— 5. 120.

[שלב שָׁלָב §. 5, 5. 40.

[שלה שָׁלֵיו §. 13, 1. 77. et 2. 78.
שִׁלְיִי §. 17, 1. 96.
שִׁלְיָה §. 40. 177.

[שלו שַׁלַו §. 43. 185.

[שלח שַׁלְחֻת §. 53, 1. 219.
שַׁלַח §. 54, 2. 224.
שָׁלַח §. 9, 3. 59.
שִׁלּוּחַ §. 56, 1. 229.
— 4. 230.
שִׁלְחָן §. 32, 7. 145.
שִׁלּוּחָה §. 15, 4. 89.
מִשְׁלַח §. 28, 1. 121.
§. 33, B. 154.
מִשְׁלוֹחַ §. 27, 1. 117.
§. 28, 1. 121.

[שלט שַׁלְטֻת et שַׁלִּיט §. 54, 2. 224.
שַׁלִּיט §. 57, 2. 231.
שִׁלְטוֹן §. 32, 1. 141.
— 2. 144.
שִׁלְטִים (שֶׁלֶט) §. 44. 188.

[שלך שָׁלְךְ §. 42. 184.

[שלל שׁוֹלֵל §. 2, 1. 23. §. 38. 171.
שָׁלָל §. 5, 3. 39.

[שלם שָׁלֵם §. 40. 178.
שִׁלּוּם §. 56, 1. 228.
שִׁלֵּם §. 53, 1. 219.
שָׁלוֹם §. 51, c. 208.
(שׁוּלָם)
שׁוּלַמִּית §. 16, 2. 92. §. 24, 2. 112.
שַׁלְמוֹן §. 32, 1. 142.

[שלש שְׁלִישִׁי §. 68, b, β. 258.
שָׁלִישׁ §. 52, c. 215.
מִשְׁלָשׁ §. 27, 1. 118.
— 4. 119.
שְׁלֵשׁ §. 53, 2. 220.

[שמח שָׂמֵחַ §. 40. 177.

[שמט שְׁמִטָּה §. 62, 1. 242.

[שמל שְׁמוּאֵלִי §. 68, 3. 258.
שִׂמְלָה (שָׂמַל) §. 9, 5. 62.

[שמם

[שׁמם] שֵׁמֶם §. 40. 177.
(שֵׁם) שַׁמָּה §. 9, 1. 56.
שִׁמֵּם §. 62. 240.
— 3. 246.
שְׁמָמָה §. 10, 1. 67.
— 7. 70.
שְׁמָמִית §. 42. 184.
שִׁמְמוֹן §. 58, 1. 234.
מְשַׁמָּה §. 28, 1. 123.
§. 33, A. 152.

[שׁמן] שֶׁמֶן §. 9, 1. 55.
שָׁמֵן §. 40. 178.
מִשְׁמָן §. 33, A. 152.

[שׁמע] שָׁמַע §. 4, 3. 35.
שֶׁמַע §. 9, 3. 58.
שְׁמוּעָה §. 15, 1. 87.
— 4. 89.
מִשְׁמָע §. 28, 1. 122.
תִּשְׁמוֹעֶת §. 62. 240.

[שׁמץ] שֶׁמֶץ §. 9, 4. 60.

[שׁמר] שְׁמִיר §. 52, a. 212.
שֶׁמֶר §. 9, 4. 61.
שְׁמוּר §. 56, 1. 228.
שְׁמוּרוֹת §. 15, 6. 90.
מִשְׁמָר §. 28, 3. 126.
§. 33, A. 153.
מִשְׁמֶרֶת §. 28, 1. 122.
אַשְׁמוּרָה §. 31, 6. 139.

[שׁנא] שָׂנִיא §. 52, a. 213.
שִׂנְאָה (שָׂנֶא) §. 9, 1. 52.

[שׁנה] שֵׁנִי §. 52, c. 216.
שְׁנָאָן §. 32, 1. 141.
מִשְׁנֶה §. 29, 1. 131.
— 4. 133.

[שׁנן] שֵׁן §. 44, 2. 186.
§. 44. 189.
שְׁנִינָה §. 17, 4. 101.

[שׁסס] מְשִׁסָּה §. 29, 1. 131.

[שׁסע] שֶׁסַע §. 9, 4. 60.

[שׁעה] שַׁעֲשֻׁעִים §. 62, 1. 243.

[שׁעט] שַׁעֲטָה §. 10, 4. 70.

[שׁעל] שׁוּעָל §. 39. 172.
שׁוּעָל §. 16, 2. 92.
מְשׁוּעוֹל §. 33, A. 150.

[שׁען] מִשְׁעָן §. 48. 204.
מַשְׁעֲנָה §. 66. 255.

[שׁער] שַׁעַר §. 37. 170.
שַׁעֲרוּרָה } §. 62, 3.
שַׂעֲרוּרִית } 246.

[שׁער] שַׂעַר §. 9, 1. 55.
שֵׂעָר §. 12, 2. 76.
שָׂעִיר §. 17, 2. 98.
§. 52, c. 215.
שְׂעָרָה §. 45. 193.

[שׁפה] אַשְׁפּוֹת §. 31, 1. 137.

[שׁפה] שָׂפָה §. 10, 7. 70.
Anm. 3. 71.

[שׁפח] מִשְׁפָּחָה §. 28, 2, 125.
4. 128.

[שׁפט]

שִׁפְט [שפט §. 37. 170.
שִׁפּוּט §. 3, 1. 26.
שְׁפוּט §. 15, 1. 86.
מִשְׁפָּט §. 28, 1. 124.
— 4. 128.
§. 33, A. 153.
שֶׁפֶךְ [שפך §. 9, 1. 51.
שָׁפַל [שפל §. 42. 182.
שֵׁפֶל §. 14, 1. 82.
שְׁפָלָה §. 11, 1. 72.
— 7. 75.
שְׁפִלוּת §. 26, 1. 115.
שָׁפָן [שפן §. 42. 184.
שָׁפַע et שְׁפָעָה §. 9, [שפע
1. 55.
שִׁפְּיפוֹן §. 32, 2. 144. [שפף
שָׁפַק [שפק §. 9, 1. 52.
— 4. 61.
שָׁפַר [שפר §. 9, 1. 55.
§. 2, 5. 24.
שַׁפְרִיר §. 62, 7. 249.
מִשְׁפָּתַיִם [שפת §. 49.
205.
שָׁצַף [שצף §. 9, 1. 55.
שָׁקַד [שקד §. 40. 178.
שְׁקוּי [שקה §. 56, 1. 229.
— 5. 230.
שֵׁקֶת §. 20, 5. 109.
מַשְׁקֶה §. 29, 1. 132.
§. 33, A. 155.
§. 64. 251.
שָׁקַט [שקט §. 9, 1. 55.
הִשְׁקִיט §. 62. 240.

שֶׁקֶל [שקל §. 9, 3. 59.
— 5. 63.
מִשְׁקָל §. 28, 1. 124.
— 4. 128.
§. 47. 203.
§. 48. 204.
מִשְׁקֶלֶת §. 47. 203.
מִשְׁקֶלֶת §. 48. 204.
שֶׁקֶם [שקם §. 8. 43.
מִשְׁקַע [שקע §. 33, A. 153.
שָׁקַף [שקף §. 9, 1. 55.
שְׁקוּפִים §. 15, 1. 87.
מִשְׁקוֹף §. 33, A. 150.
שָׁקַץ [שקץ §. 9, 1. 51.
— 3. 59.
שִׁקּוּץ §. 56, 1. 229.
שָׁקַר [שקר §. 9, 1. 55.
— 4. 61.
שָׁרַב [שרב §. 5, 1. 38.
— 3. 39.
שָׂרִיג [שרג §. 52, a. 213.
§. 57, 2. et 3. 231.
שָׂרִיד [שרד §. 52, c. 215.
שָׂרֵד §. 9, 5. 63.
שָׂרָד §. 6, 1. et (3.) 41.
שָׂרָה [שרה §. 5, 1. 38.
שְׂרָיָה §. 17, 2. 98.
שְׂרָיוֹן §. 32, 7. 145.
שַׂר [שרה §. 8. Anm. 2, 44.
שָׂר §. 42. 183.
שָׂרָה §. 37. 169.
מִשְׂרָה

מִשְׂרָה §. 28, 1. 124.
יִשְׂרָאֵל h.
יִשְׂרַאֲלִי §. 68, b, α. 258.

שׁרט

שָׂרָט §. 9, 1. 52.
— 4. 61.
שְׂרָטֹת §. 54, 1. 223.

שׁרך

שָׂרוֹךְ Einl. p. 8.†).
§. 3, 5. 31.

שׁרף

שָׂרָף §. 42. 184.
שִׂרְפָּה §. 11, 1. 72.
מִשְׂרֵפָה §. 29. 130.

שׁרק

שְׂרֵקָה §. 11, 1. 72.
— 3. 74.

שׁרק

שֹׂרֵק et שְׂרֵקָה
§. 37. 170.
שְׂרֵקִים §. 45. 194.
שְׂרוֹקוֹת §. 17, 3. 99.

שׁרר

שׂוֹר §. 37. 170.
שֹׁר §. 3, 2. 28.
שָׂרִר §. 39. 173.
שְׂרִירִים §. 52, c. 216.

שׁרשׁ

שֹׂרֶשׁ §. 39. 173.
שַׁרְשׁוֹת
שַׂרְשְׂרוֹת } §. 62, 5. 249.

שׁרת

שָׂרַת §. 53, 1. 219.

שׁרת

מַשְׂרֵת §. 66. 256.

שׁתה

שֵׁת §. 14, 1. 82.
שְׁתִּי §. 17, 1. 93.
— 3. 99.
מִשְׁתֶּה §. 29, 6. 133.
— 7. 134.

שׁתל

שְׁתִיל et שְׁתוּל
§. 52. 210.
שְׁתִיל §. 52, a. 213.

ת. ש.

תאב

תַּאֲבָה (תֶּאֱם) §. 9, 1. 52.

תאה

תְּאוֹ et תֹּא §. 3, 2. 29.

תאם

תְּאוֹמִים = תֹּאם §. 45. 193.
תֹּאֲם §. 39. 172.

תאר

תַּאַר §. 4, 1. 33.
— 4. 36.
§. 62, 4. 247.

תהה

תְּהוֹ §. 4, 1. 34.

תוך

תָּוֶךְ §. 7, 7. 42.
תְּיכוֹן §. 32, 2. 144.

תוף

תֹּפֶת §. 20, 1. 108.

תור

תּוֹר §. 3, 2. 29.
— 4. 31.
§. 45. 194. et 195.

תחת

תַּחַת §. 9, 7. 65.
תַּחְתִּי §. 68, 3. 258.
תַּחְתּוֹן §. 32, 2. 144.

תיש

תַּיִשׁ §. 44. 190.

תכך

תֹּכֶךְ §. 3, 1. 26.
§. 4, 1. 33.
תֻּכֶךְ §. 9, 1. 51.

תכל

תְּכֶלֶת §. 19. 108.

תכן

תֹּכֶן §. 4, 4. 36.
תְּכִנִּית §. 24, b). 111.
— 4. 112.
תְּכוּנָה §. 15, 1. 87.
מְתֻכֶּנֶת §. 27, 1. 118.

תלה

תלה תְּלִי §. 17, 3. 100.
תלל תֵּל §. 9, 3. 60.
תמה תְּמָהוֹן §. 58, 1. 234.
תמל אֶתְמוֹל §. 31, 6. 139.
תמם תָּם §. 42. 183.
תֹּם §. 3, 1. 26.
— 2. 29.
§. 45. 195.
תְּמִים §. 52, c. 215.
מְתוֹם §. 33, A. 150.
תנה אֶתְנָה §. 31, 3. 138.
אֶתְנָן §. 32, 3. 144.
תנן תְּנִין §. 57, 3. 232.
תעב מְתֻעָב pag. 166.
§. 61. 238.
תּוֹעֵבָת §. 37. 169.
תעה תַּעְתְּעִים §. 62, 1. 243.
תפל תָּפֵל §. 40. 179.
(תְּפֶל)
תְּפָלָה §. 9, 1. 55.
§. 44, 1. 186. et 189.
תפף תֹּף §. 3, 3. 30.
תקע תְּקַע §. 14, 4. 84.
תְּקוּעַ §. 1, 3. 22.
— 4. 22.
תקף תְּקִיף §. 57, 2. 231.
תֹּקֶף §. 4, 1. 34.
תרן תֹּרֶן §. 39. 173.

BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Hezel, Wilhelm Friedrich,

Allgemeine Nominal-Formen-Lehre der hebräischen Sprache

Halle 1793
L.as. 190
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10572034-5
VD18 14601230-001